

Диахона

Речи от общата конференция

Президент Нелсън кани светиите да позволяват на Бог да надделява в живота им и говори срещу расизма

Обявени са промени в ръководството на Седемдесетте и Председателстващото епископство

Обявени са 6 нови храма

Фотографии: Ло Наварес, регион Ве, Чили, вложка: Апия, Самоа

Поради пандемията, много членовете на Църквата не могат да се събират в гради за събрания, за да гледат конференцията. Вместо това, сесиите на конференцията бяха излъчени по национални и регионални, телевизионни и радио станции в над 50 страни, като така те бяха достъпни на потенциална публика от над 1,4 милиарда души.

Съботна сутрешна сесия

- 6 **Да продължаваме напред**
Президент Ръсел М. Нелсън
- 8 **И с това ще ги изпитаме**
Старейшина Дейвид А. Беднар
- 12 **Да станем като Него**
От старейшина Скот Д. Уайтинг
- 15 **Очи, за да виждате**
Мишел Д. Крейг
- 18 **Сърца, обвързани в праведност и единство**
Старейшина Куентин Л. Кук
- 22 **Препоръчани на Господ**
Старейшина Роналд А. Расбанд
- 26 **Обичайте враговете си**
Президент Далин Х. Оукс

Съботна следобедна сесия

- 30 **Вотът на подкрепа за висшите ръководители, областните седемдесетници и висшите служители**
Президент Хенри Б. Айринг
- 32 **Устойчиви общества**
Старейшина Д. Тод Кристоферсън
- 35 **Да намираме радост в Христа**
Стивън Дж. Лънд
- 38 **Всички народи, племена и езици**
Старейшина Герит У. Гонг
- 42 **Имаше хляб**
Епископ У. Кристофър Уодъл
- 45 **Изключителният дар на Сина**
Старейшина Матю С. Холанд
- 48 **Културата на Христос**
Старейшина Уилям К. Джаксън
- 51 **Бог ще извърши нещо, надхвърлящо всяка представа**
Старейшина Дитер Ф. Ухтдорф

Сесия на жените

- 55 **Чрез единство на чувствата ние добиваме сила пред Бог**
Шарън Юбанк
- 58 **Да запазим промяната**
Беки Крейвън
- 60 **Изцелителната сила на Исус Христос**
Кристина Б. Франко
- 67 **Сестри в Сион**
Президент Хенри Б. Айринг
- 70 **Дерзайте!**
Президент Далин Х. Оукс
- 73 **Да приемем бъдещето с вяра**
Президент Ръсел М. Нелсън

Неделна сутрешна сесия

- 77 **Бъдете бдителни и се молете**
Президент М. Ръсел Балард
- 80 **Мълчи! Утихни!**
Лиса Л. Харкнес
- 82 **Търсете Христос във всяка мисъл**
Старейшина Юлисис Соарес
- 86 **Вярвам в ангели**
Старейшина Карлос А. Годой
- 88 **Ние говорим за Христа**
Старейшина Нийл Л. Андерсън
- 92 **Да позволяваме на Бог да надделява**
Президент Ръсел М. Нелсън

Неделна следобедна сесия

- 96 **Подложени на изпитания, доказали верността си и шлифовани**
Президент Хенри Б. Айринг
- 99 **Нека твърдостта извърши делото си свършено и считайте всичко за голяма радост!**
Старейшина Джеръми Р. Яги
- 102 **Много благодетелствани от Господ**
Старейшина Гари Е. Стивънсън
- 106 **Искайте, търсете, хлопайте**
Милтън Камарго
- 109 **Да вършим праведното, да обичаме милостта и да ходим смирено с Бог**
Старейшина Дейл Г. Ренлънд
- 112 **Сила за устояване**
Старейшина Кели Р. Джонсън
- 115 **Чакайки Господа**
Старейшина Джефри Р. Холанд
- 118 **Една нова действителност**
Президент Ръсел М. Нелсън
- 64 **Висши ръководители и висши служители на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни**
- 120 **Новини от Църквата**
- 127 **Следвайте Ме, елате с Мен – да се учим от посланията от общата конференция**

Осака, Япония

190-ата полугодишна обща конференция

Съботна сутрешна сесия, 3 октомври 2020 г.

Водещ: президент Хенри Б. Айринг
Откриваща молитва: старейшина Патрик Кийрън
Закриваща молитва: старейшина Хуан А. Уседа
Музика от Хора на Табернакъла при Храмовия площад*: „Вечна истино“, *Химни*, № 9; „Praise to the Lord, the Almighty“, *Нутс*, no. 72, ар. Уилбърг; „Аз чувствам любовта на Спасителя“, *Сборник детски песни*, с. 42–43, ар. Кардън; „Хайде, Божии чеда“, *Химни*, № 42; „Направих ли нещо добро“, *Химни*, № 141, ар. Забриски; „В обич живеете“, *Химни*, № 193, ар. Уилбърг.

Съботна следобедна сесия, 3 октомври 2020 г.

Водещ: президент Далин Х. Оукс
Откриваща молитва: старейшина Дж. Девн Корниш
Закриваща молитва: Джой Д. Джоунс
Музика от различни хорове: „Чуйте, народи!“, *Химни*, № 169, ар. Шанк; „Прекрасен Спасител“, *Лиахона*, окт. 1998 г., ар. Кейсън; „Върви със вяра“, *Химни*, № 168; „Основа на нашата вяра“, *Химни*, № 55, ар. Ашби.

Сесия на жените, 3 октомври 2020 г.

Водещ: Бони Х. Кордън
Откриваща молитва: Лиз Дарджър
Закриваща молитва: Катрин Рейнолдс
Музика от различни хорове: „As Zion's Youth in Latter Days“, *Нутс*, no. 256, ар. Кейсън; „Чедо на Бога съм“, *Химни*, № 186; „Моят Небесен Отец ме обича“, *Сборник детски песни*, с. 16–17, ар. Стахели; „Дай ми още святост“, *Химни*, № 83, ар. Гоутс.

Неделна сутрешна сесия, 4 октомври 2020 г.

Водещ: президент Хенри Б. Айринг
Закриваща молитва: старейшина Рандъл К. Бенет
Закриваща молитва: старейшина Уолтър Ф. Гонзалез
Музика от Хора на Табернакъла при Храмовия площад: „Awake and Arise“, *Нутс*, no. 8; „Вървим напред със вяра във Христа“, *Химни*, № 54, ар. Уилбърг; „Спасителят ако до мен е“, ДеФора, ар. Кардън; „За пророка ни славим Те, Боже“, *Химни*, № 12; „God Is Love“, *Нутс*, no. 87, ар. Мърфи; „For I Am Called by Thy Name“, Гейтс.

Неделна следобедна сесия, 4 октомври 2020 г.

Водещ: президент Далин Х. Оукс
Откриваща молитва: старейшина Пол В. Джонсън
Закриваща молитва: Джан Е. Нюман
Музика от Хора на Табернакъла при Храмовия площад: „О, истина що е“, *Химни*, № 173, ар. Лонгхърст; „Softly and Tenderly“, Томпсън, ар. Уилбърг; „О, Иехова, поведи ни“, *Химни*, № 57; „Бог да бъде с вас, довиждане“, *Химни*, № 97, ар. Уилбърг.
* Музиката за всяка сесия, под диригентството на различни диригенти и с различни органисти, е предварително записана.

Речите от конференцията са на разположение

За достъп до речи от общата конференция в Интернет на много езици посетете conference.ChurchofJesusChrist.org и изберете език. Речите са на разположение и чрез мобилното приложение Gospel Library.

Обикновено в рамките на шест седмици след конференцията видео и аудио записи на английски са на разположение в централите за разпространение. Информация за общата конференция във формати, достъпни за членове с увреждания, е на разположение на disability.ChurchofJesusChrist.org.

На корицата

Снимка от Куеку Обенг в Акра, Гана.

Снимки от конференцията

Снимките в Солт Лейк Сити са направени от Коуди Бел, Мейсън Кобърли, Джон Лойд, Лесли Нилсън и Дейв Уорд. Допълнителни снимки от Бенсън Арудо, Александре Борджес, Николас Серей Бустаманте, Клейтън Чан, Ранди Колиър, Уестън Колтън, Мария Каизаки, Джулиан Клем, Ашли Ларсън, Грег Мартинез, Джоел Моулам, Мелани Миза, Куеку Обенг, Саяка Окубо, Маргарита Пашкова, Ерън Томпсън, Тициано Пецети, Алис Прайс, Йонас Ребицки и Наталия Те'о.

Шугър Сити, Айдахо, САЩ

НОЕМВРИ 2020 Г., ГОДИНА 27, БРОЙ 5
ЛИАХОНА 16726 112

МЕЖДУНАРОДНО СПИСАНИЕ НА ЦЪРКВАТА НА ИСУС ХРИСТОС
НА СВЕТИТЕ ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ

Първо президентство: Ръсел М. Нелсън, Далин Х. Оукс,
Хенри Б. Айринг

Кворумът на дванадесетте апостоли: М. Ръсел Балард, Джефри Р.
Холанд, Дитер Ф. Ухтдорф, Дейвид А. Беднар, Куентин Л. Кук, Д.
Тод Кристоферсън, Нийл Л. Андерсън, Роналд А. Расбанд, Гари Е.
Стивънсън, Дейл Г. Ренлънд, Герит У. Гонг, Юлисис Соарес

Редактор: Ранди Д. Фънк

Светници: Беки Крейвън, Шарън Юбанк, Кристина Б. Франко,
Уолтър Ф. Гонзалес, Лари С. Качър, Ян И. Нюман, Адриан Очоа,
Майкъл Т. Рингууд, Върн П. Станфил

Изпълнителен директор: Ричард И. Хийтън

Директор църковни списания: Альн Р. Лойбърг

Бизнес управител: Гарф Кенън

Административен редактор: Адам С. Олсън

Помощник-административен редактор: Райън Кар

Асистент печат: Ениш С. Давила

Набор и редакция: Дейвид Диксън, Дейвид А. Едуърдс, Матю Д.
Флитън, Гарет Х. Гарф, Джон Райън Дженсън, Арън Джонстън,
Шарлът Ларкабал, Майкъл Р. Морис, Ерик Б. Мърдок, Джошуа Дж.
Пърки, Джен Пинбъроу, Ричард М. Ромни, Минди Селу, Лори
Фулър Соса, Чакел Уордли, Мариса Уидисън

Стажант-редактор: Елейна Вангсгаард

Директор оформление: Тад Р. Питърсън

Дизайн: Джанет Андрюз, Фей П. Андръс, Манди Бенгли,
С. Кимбъл Бот, Томас Чайлд, Джошуа Денис, Дейвид Грийн,
Колийн Хинкли, Ерик П. Джонсен, Сюзън Лофгрен, Скот М. Мууи,
Алени Ретер, Марк У. Робинсън, К. Никол Уолкънхорт

Стажант-дизайн: Келси Факрел

Координатор интелектуална собственост: Колет Небъркър Он

Директор производство: Амън Харис

Производство: Айра Глен Адер, Джули Бърдет, Хосе Чавез,
Брайън У. Джиджи, Джини Дж. Нилсън, Мариса М. Смит

Предпечат: Джошуа Денис, Амън Харис

Директор печат: Стивън Т. Люис

Директор разпространение: Нелсън Гонзалес

Адрес за кореспонденция: *Liahona*, Fl. 23, 50 E. North Temple St.,
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Лиахона (термин от Книгата на Мормон, който означава „компас“ или „нещо, което напътства“) се публикува на албански, арменски, бислама, български, камбоджански, себуано, китайски, китайски (опростен), хърватски, чешки, датски, нидерландски, английски, естонски, фиджийски, фински, френски, немски, гръцки, унгарски, исландски, индонезийски, италиански, японски, кирибати, корейски, латвийски, литовски, малгашки, маршалезе, монголски, норвежки, полски, португалски, румънски, руски, самоански, словенски, испански, суахили, шведски, тагалог, таитянски, тайски, тонгански, украински, урду и вьетнамски. (Честотата варира според езика.)

© 2020 на Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Отпечатано в Съединените американски щати.

Информация за авторските права: Освен ако не е обозначено друго, материалите от *Лиахона* могат да бъдат копирани за лична нетърговска употреба (включително за призования в Църквата). Това право може да бъде отменено по всяко време. Нагледните материали не могат да бъдат копирани, ако това изрично е забранено в бележката до произведението. Въпросите относно авторските права следва да бъдат отправяни до Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; имейл: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

За читатели в Съединените щати и Канада: November 2020 Vol. 27 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) Bulgarian (ISSN 1085-4312) is published four times a year (April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada, \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Апия, Самоа

Указател на говорителите

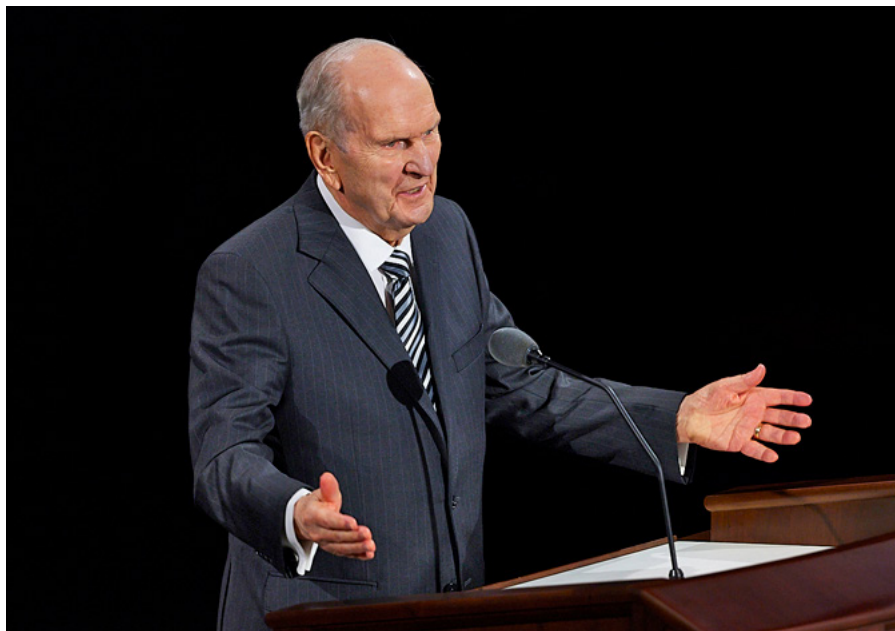
Айринг, Хенри Б., 30, 67, 96
Андерсън, Нийл Л., 88
Балард, М. Ръсел, 77
Беднар, Дейвид А., 8
Годой, Карлос А., 86
Гонг, Герит У., 38
Джаксън, Уилям К., 48
Джонсън, Кели Р., 112
Камарго, Милтън, 106
Крейвън, Беки, 58
Крейг, Мишел Д., 15
Кристоферсън, Д. Тод, 32
Кук, Куентин Л., 18
Лънд, Стивън Дж., 35
Нелсън, Ръсел М., 6, 73, 92, 118
Оукс, Далин Х., 26, 70
Расбанд, Роналд А., 22
Ренлънд, Дейл Г., 114
Соарес, Юлисис, 82
Стивънсън, Гари Е., 102
Уайтинг, Скот Д., 12
Уодъл, У. Кристофър, 42
Ухтдорф, Дитер Ф., 51
Франко, Кристина Б., 60
Харкнес, Лиса Л., 80
Холанд, Джефри Р., 115
Холанд, Матю С., 45
Юбанк, Шарън, 55
Яги, Джеръми Р., 99

Указател на темите

ангели, 86, 88
благоволитии, 38, 51, 102, 106,
115, 118
Бог Отец, 38, 51, 92, 115
Второто пришествие, 67, 77, 88
врява, 60, 73, 77, 80, 88, 99, 112,
115
вярност, 8, 73, 96
грях, 45, 82, 109
десятьк, 42
деца и младежи, 35
Джозеф Смит, 38, 55, 70, 73,
77, 96
добри дела, 38
добродетел, 32, 82
доброта, 15, 55
домът Израилев, 92
достойнство, 22
Единение, 35, 45, 60, 88
единство, 18, 26, 55, 67
естествен човек, 82
жени, 67, 70, 73
завети, 22, 58, 92, 112
закопи, 26
земен живот, 70
изкушение, 82
изцеление, 45, 60
истина, 32
Исус Христос, 6, 12, 15, 18, 26,
32, 35, 45, 48, 55, 58, 70, 80,
82, 88, 92, 96, 109, 112
Книгата на Мормон, 38, 73
конституция на САЩ, 18, 26
култура, 48
лично израстване, 12, 58, 96
лично откровение, 106
личностна ценност, 15
любов, 15, 18, 26, 32, 38, 114
милост, 55, 109
мир, 80
мисионерска работа, 6, 38, 51
молитва, 77, 106
напътствие, 77
несгоди, 6, 8, 38, 42, 45, 51, 60,
70, 77, 80, 96, 99, 102, 115

обреди, 22, 102
обръщане във вярата, 58, 86
Общество за взаимопомощ,
55, 67
оптимизъм, 118
отдаденост, 12
откровение, 73
пионери, 70
Писания, 106
план на спасение, 8, 32, 48, 70,
96, 115
подготовка, 8, 42, 73
подчинение, 22
покаяние, 12, 45, 58, 60, 109
праведност, 18, 82
приобщаване, 86
причастие, 35
пророци, 42, 51
пророчество, 38
публикации на Църквата, 38
радост, 35, 45, 70, 99
раздори, 26
разнообразие, 18
разчитане на собствените
сили, 42
расизъм, 26, 92
растеж на Църквата, 6
светлината Христова, 32
свидетелство, 6
свобода на избор, 92
сигурност, 73
сила, 55, 77, 112
Сион, 18, 32, 55, 67
служение, 86, 102
смирение, 109
страх, 80
събиране, 92
съхранение на храна, 42
технологии, 51, 102
търпение, 99, 115
ученичество, 15, 35, 88, 99, 118
храмова работа, 22
храмове, 6, 22, 102, 112, 118
християнство, 88
чистота, 82
членове на Църквата, 38

Резюме на 190-ата полугодишна обща конференция

По време на общата конференция, проведена на 3–4 октомври 2020 г., милиони намериха миг покой сред несигурността. Ръководителите на Църквата ни насочиха към Исус Христос с послания за единство и любов, надежда, изцеление и мир в божествената цел.

Президент Ръсел М. Нелсън ни учи как да придобием благословиите от това да станем Божий народ.

„Когато избирате да позволявате на Бог да надделява в живота ви, вие ще се убедите лично, че нашият Бог е „Бог на чудеса“ (Мормон 9:11)“. – президент Ръсел М. Нелсън (вж. с. 92)

Много от говорителите говориха за **лично израстване** чрез следване на Исус Христос, упование в Него и покоряване на волята ни на Неговата.

„Ако смирено се обръщаме към (Исус Христос), Той ще увеличава нашата способност да

се променяме“. – Беки Крейвън (вж. с. 58)

Още веднъж **новият коронавирус** повлия на това, което видяхме и чухме по време на конференцията. Обаче с добавения опит дойде по-цялостен поглед, тъй като говорителите наблегнаха не само на надеждата, но и на по-голямото разбиране на Божия план за нашето вечно щастие.

„Тестовете в училището на живота са важен елемент от нашия вечен напредък. ... Моля се да... учим ценните уроци, които могат да бъдат усвоени единствено чрез трудностите“. – старейшина Дейвид А. Беднар (вж. с. 8)

Тъй като много части от света са засегнати от **обществен смут**, ръководителите заклеиха расизма и насилието. Те ни призоваха като светии от последните дни да станем единни в праведност, да

намираме единство в разнообразието и да помагаме за изграждането на общество, в което има морални ценности и любов.

„Живеем във времена на особено голямо разделение. ... Можем да бъдем силата, която да извисява и благославя обществото като цяло“. – старейшина Куентин А. Кук (вж. с. 18)

Докато отново преживявате конференцията чрез този брой, се надяваме, че още веднъж ще изпитате надеждата и вдъхновението, които почувствахте първия път, както и че ще придобиете нови прозрения чрез изучаването ѝ през идните месеци. ■

Гватемала Сити, Гватемала

От президент Ръсел М. Нелсън
Президент на Църквата на Исус Христос
на светиите от последните дни

Да продължаваме напред

*Делото на Господ непрекъснато
се придвижва напред.*

Мои скъпи братя и сестри, колко *се радвам* да съм с вас в началото на 190-ата полугодишна обща конференция на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Обичам да се присъединявам към вас във вашите домове или където и да се намирате, за да слушаме заедно посланията на пророците, гледачите и откровителите, както и другите ръководители на Църквата.

Колко сме благодарни за технологиите, които ни позволяват да сме свързани в едно прекрасно световно събиране на ученици на

Исус Христос. Общата конференция през април беше гледана от повече хора от която и да е друга минала конференция и очакваме това да се случи отново.

През последните месеци световна пандемия, бушуващи пожари и други природни бедствия преобърнаха света ни. Скърбя с всички вас, които загубихте близки през този период. Моля се за всички, които в момента страдат.

Междувременно, делото на Господ непрекъснато се придвижва напред. Насред социално

дистанциране, маски за лице и събрания в Zoom, се научихме да правим някои неща по различен начин, а други – дори по-ефективно. Необикновеното време може да доведе до необикновени награди.

Нашите мисионери и ръководители на мисия са находчиви, приспособяващи се и наистина забележителни. Въпреки че трябваше да намерят нови и творчески начини да вършат своята работа, много от мисиите съобщиха, че мисионерите учат *повече* хора от когато и да било преди.

Трябваше да затворим храмове за определен период от време, а някои строителни проекти бяха леко забавени, но сега всичко продължава напред. До края на 2020 г.

Олмие, Валпараисо, Чили

ще започнем строежа на 20-ия нов храм за годината!

Работата по семейна история се увеличи с бързи темпове. Създадоха се много нови райони и колове. И с удоволствие съобщаваме, че Църквата осигури свързана с пандемията, хуманитарна помощ по 895 проекта в 150 страни.

Полагането на повече усилия върху изучаването на Евангелието у дома доведе до по-силни свидетелства и семейни взаимоотношения. Една майка споделя: „Откакто се срещаме в Zoom всяка неделя, чувстваме по-голяма близост с нашите деца и внуци. Редуваме се да споделяме мислите си, свързани със *Следвайте Ме, елате с Мен*. Промени се начинът, по който се молим

за близките ни, защото разбираме по-добре техните нужди“.

Моля се като членове на Църквата да използваме това уникално време да израстваме духовно. Ние сме тук, на земята, за да бъдем изпитани дали ще изберем да следваме Исус Христос, за да се покайваме редовно, да се учим и за да напредваме. Духовете ни копнеят за напредък.

Правим това най-добре, като оставаме непоклатими на заветната пътека.

Независимо от всичко, нашият Небесен Отец и Неговият Син, Исус Христос, ни обичат. Грижа Ги е за нас! Те и техните свети ангели ще бдят над нас¹. Знаем, че това е истина.

Събирайки се да чуем словата, които Господ е вдъхновил Неговите

служители да споделят, ви каня да размишлявате над следното Господно обещание. Той казва, че „*всички, които поискат*, могат да се хванат за словото Божие, което е живо и могъщо и което ще разцепи на две всички лукавства... и хитростите на дявола и ще поведе Христовия (ученик) в един стеснен и тесен път“².

Моля се *да изберете* да се хванете за словото Божие, докато бъде изявявано по време на тази обща конференция. Моля се да чувствате свършената обич, която Господ изпитва към вас³ в свещеното име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Учение и завети 84:88.
2. Еламан 3:29, курсив добавен.
3. Вж. 2 Нефи 1:15.

От старейшина Дейвид А. Беднар
От Кворума на дванадесетте апостоли

И с това ще ги изпитахме (Авраам 3:25)

Сега е времето да се подготвяме и да доказваме, че имаме желание и сме в състояние да вършим всички неща, които Господ, нашият Бог, ще ни заповяда.

Моля се Светият Дух да помага на всички ни, докато споделям мислите и чувствата, които дойдоха в ума и сърцето ми по време на подготовката ми за тази обща конференция.

Важността на тестовите

В продължение на повече от две десетилетия преди да бъда призован на пълновременна служба в Църквата, работих като университетски преподавател и

административен ръководител. Най-важната ми отговорност като преподавател бе да помагам на студентите да се научат как да учат сами за себе си. И основен елемент в работата ми бе да съставям тестове, да оценявам и да давам обратна информация за представянето на студентите на тези тестове. Както навярно вече знаете от собствен опит, тестовите обикновено не са най-любимата част на студентите!

Прово, Юта, САЩ

Но периодичните тестове са изключително важни за учебния процес. Един ефективен тест ни помага да направим сравнение между знанията, които трябва да имаме по даден предмет, с тези, които в действителност имаме; също така той задава критерия, по който можем да оценим своите познания и развитие.

По същия начин тестовите в училището на живота са важен елемент от нашия вечен напредък. Интересното обаче е, че думата *тест* не се среща нито веднъж в стандартните произведения на английски език. Вместо това се използват думи като *изпитвам*, *изследвам* и *опитвам* за описанието на различни модели, разкриващи по подходящ начин нашите духовни знания и разбиране за вечния план на щастие на нашия Небесен Отец, отдадеността ни към този план и стремежа ни към благословиите, идващи от Единението на Спасителя.

В древните и съвременни Писания Създателят на плана на спасение описва целта на проверката, на която сме подлагани на земята, използвайки думите *изпитвам*, *изследвам* и *опитвам*. „И с това ще ги *изпита*ме, за да видим дали ще вършат всички неща, които Господ, техният Бог, ще им заповяда“¹.

Обърнете внимание на молбата на псалмописеца, Давид:
„*Изследвай* ме, Господи и ме *изпитвай*, *опитай* вътрешността ми и сърцето ми.

Защото Твоето милосърдие е пред очите ми и аз съм ходил в истината Ти“².

През 1833 г. Господ заявява: „Затова не се страхувайте от враговете си, защото Аз повелих в сърцето Си, казва Господ, че ще ви *проверя* във всичко, чак до смърт, дали ще

Санто Доминго, Доминиканска Република

пребъдвате в завета Ми, та да може да бъдете намерени за достойни³.

Изпитания в наши дни

2020 г. бе белязана отчасти от световна пандемия, която ни изпита, изследва и опита по много начини. Моля се ние като отделни личности и семейства да учим ценните уроци, които могат да бъдат усвоени единствено чрез трудностите. Също така се надявам, че всички ние ще признаваме в по-пълна степен „величието Божие“ и истината, че „Той ще посвети страданията (ни) за (наша) полза“⁴.

Два основни принципа могат да ни ръководят и укрепват, когато биваме подлагани на житейски изпитания, независимо от техния мащаб: (1) принципът на подготовката и (2) принципът на напредване с увереност в Христа.

Изпитания и подготовка

Като ученици на Спасителя, ни е заповядано: „Подгответе всяко нещо; и създайте дом, тъйкато дом на молитва, дом на постене, дом на вяра, дом на познание, дом на слава, дом на ред, дом Божии“⁵.

Обещано ни е също така, че „ако сте подготвени, вие няма да се боите.

И за да можете да избегнете силата на врага и да бъдете събрани в Мен като един праведен народ, без петно и непорочен“⁶.

Тези стихове ни дават свършена рамка за организирането и подготовката на живота и домовете ни както в материално, така и в духовно отношение. Нашите усилия да се подготвяме за изпитанията на земния живот трябва да следват примера на Спасителя, Който постепенно „напредваше в мъдрост, в ръст и в благоволение пред Бога и човечите“⁷ – баланс, състоящ се от интелектуална, физическа, духовна и социална готовност.

Един следобед, преди няколко месеца, Съюзън и аз проверявахме хранителните си запаси и стоките от първа необходимост. Точно тогава COVID-19 се разпространяваше бързо, а серия от земетресения бяха разтърсили дома ни в Юта. От самото начало на нашия брак полагахме усилия да следваме съвета на пророците да се подготвяме за непредвидени обстоятелства, затова „проверката“ на нашата готовност в разгара на

вируси и земетресения изглеждаше като добро и навременно начинание. Искахме да получим оценката си на тези изненадващи тестове.

Научихме много неща. В много области нашата подготовка беше отлична. В някои области обаче трябваше да станем по-добри, защото не бяхме разпознали някои специфични нужди и не бяхме се погрижили за тях навреме.

Също така се смяхме много. Открихме например неща в един килер, които бяха сред хранителните ни запаси от десетилетия. Честно казано се притеснявахме да отворим и проверим някои от кутиите, поради страх да не отприщим друга световна пандемия! Но бъдете спокойни, обезвредихме по надлежния ред „опасните вещества“ и спасихме света от потенциалната опасност.

Някои членове на Църквата смятат, че планове за реагиране при спешни случаи, стоките от първа необходимост, хранителните запаси и комплектите за оцеляване не са важни повече, тъйкато братята наскоро не са наблягали на тези и

Мюнхен, Германия

Гватемала Сити, Гватемала

свързани с тях теми по време на общи конференции. Но ръководителите на Църквата са ни насърчавали да се подготвяме в продължение на десетилетия. Постоянните съвети на пророците през годините създават въздействащо и ясно послание на предупреждение, което едва ли може да бъде постигнато само от едно изказване.

Точно както трудностите разкриват пропуските в материалната подготовка, по същия начин болестите на духовна небрежност и самодоволство имат отрицателен ефект по време на тежки изпитания. Например в притчата за десетте девиги научаваме, че отлагането на подготовката води до неуспешно справяне с изпитанията. Спомнете си как петте неразумни девиги не се подготвят навреме за изпита, който им се дава в деня на идването на Младоженеца.

„Защо неразумните, като взеха светилниците, не взеха елей със себе си.

А разумните заедно със светилниците си взеха и елей в съдовете си.

А посреднощ се нададе вик: Ето младоженецът иде! Излизайте да го посрещнете!

Тогава всички онези девиги станаха и приготвиха светилниците си.

А неразумните казаха на разумните: Дайте ни от вашия елей, защото нашите светилници угасват.

А разумните отговориха: Да не би да не стигне и за нас, и за вас, по-добре идете при продавачите и си купете.

А когато те отидоха да купят, младоженецът пристигна; и готовите влязоха с него на сватбата и вратата се затвори.

После дойдоха и другите девиги и казаха: Господарю! Господарю! Отвори ни⁸.

„А той отговори: Истина ви казвам: Не Ме познавате⁹.

На този изпит, ако не друго, петте неразумни девиги доказват, че са само слушатели, а не изпълнители на словото¹⁰.

Имам приятел, който бе съвестен студент по право. По време на семестъра, Сам отделяше време всеки ден, за да преговаря, обобщава и учи от записките си по всеки изучаван от него предмет. Той следваше този модел за всичките си класове в края на всяка седмица и всеки месец. Неговият подход му даде възможност да изучава правото, а не само да наизуствя подробности. И когато сесията започнеше, Сам беше подготвен. За него всъщност това бе една от изпълнените с най-малко напрежение части на юридическото му обучение. Ефективната и навременна подготовка предхожда успешното взимане на изпит.

Подходът на Сам към неговото юридическо образование подчертава

един от основните Господни модели за израстване и развитие. „Така казва Господ Бог: Аз ще давам на чедата човешки ред по ред, правило след правило, тук малко и там малко; и благословени са онези, които се вслушат в Моите учения и дават ухо на Моя съвет, защото те ще се научат на мъдрост; защото на онзи, който приема, ще дам повече¹¹.

Каня всеки от нас да „помисл(и) за постъпките си¹² и да „изпит(а) себе си дали е във вярата; (да) опит(а) себе си¹³. Какво сме научили през тези последни месеци на ограничения и промени в начина на живот? Какво трябва да подобрим в живота си духовно, физически, социално, емоционално и интелектуално? Сега е времето да се подготвяме и да доказваме, че имаме желание и сме в състояние да вършим всички неща, които Господ, нашият Бог, ще ни заповяда.

Изпитания и продължаване напред

Веднъж присъствах на погребение на млад мисионер, който бе убит в злополука. Бащата на мисионера говори по време на службата и описва мъката, породена от неочакваната раздяла с това обично дете. Откровено заяви, че лично той не разбира причините за това събитие, нито защо се е случило точно тогава. Но аз винаги ще помня как този добър мъж заяви, че той знае, че Бог знае причините за смъртта на неговото дете – и това е достатъчно за него. Той каза на събралите се, че той и семейството му, макар и опечалени, ще се справят; техните свидетелства остават непоклатими и постоянни. Той приключи бележките си, като заяви: „Искам да знаете, че що се отнася до Евангелието на Исус Христос, семейството ни

остава отдадено на 100%. Ние всички оставаме отдадени“.

Въпреки че загубата на обичан човек е сърцераздирателна и трудна, членовете на това героично семейство са били духовно подготвени да докажат, че могат да научат уроци от вечно значение чрез своите страдания¹⁴.

Верността не е безразсъдство или фанатизъм. По-скоро е упование и доверяване в Исус Христос като наш Спасител, в Неговото име и в Неговите обещания. Като „бърза(ме) напред с увереност в Христа, имайки свършена светла надежда и любов към Бога и към всички човеци“¹⁵, ние сме благославяни с вечна перспектива и поглед над нещата, който се простира отвъд нашите ограничени човешки способности. Ще можем да „се съб(ираме) заедно, да заста(ваме) на свети места“¹⁶ и да „бъде(м) непоклатими, докато не настъпи денят Господен“¹⁷.

Докато служех като президент на Университета Бригъм Йънг – Айдахо, старейшина Джефри Р. Холанд посети кампуса през декември 1998 г., за да говори на едно от седмичните ни духовни послания. Съюзън и аз поканихме група студенти да се срещнат и разговарят със старейшина Холанд преди той да изнесе своята реч. Когато времето ни заедно бе към края си, попитах старейшина Холанд: „Ако можехте да научите тези студенти на едно единствено нещо, какво би било то?“.

Той отвърна:

„Ставаме свидетели на все по-засилваща се поляризация – отговори той. – За нас като светии от последните дни няма да има средно положение. Ще ни бъде невъзможно да запазим неутралност.

Ако се носите по течението на река, ще бъдете повлечени нанякъде. Просто ще отидете там, където ви отведе течението. Следването на пътя няма да ви е от никаква полза.

Трябва да правите избори. Това да не избирате е избор. Научете се да избирате сега“.

Твърдението на старейшина Холанд за нарастващата поляризация е пророческо и доказателство за това са обществените тенденции и събития през изминалите 22 години. Като предсказва увеличаващата се пропаст между подходите на Господ и на света, старейшина Холанд отправи предупреждение за бързото отминаване на дните, в които човек е можел да стои с единия крак в Църквата, а с другия – в света. Този Господен служител насърчи младите хора да избират, да се подготвят и да станат отдадени ученици на Спасителя. Той им помагаше да се подготвят и да продължават напред през връхлиташите ги житейски изпитания, избирайки правилното.

Обещание и свидетелство

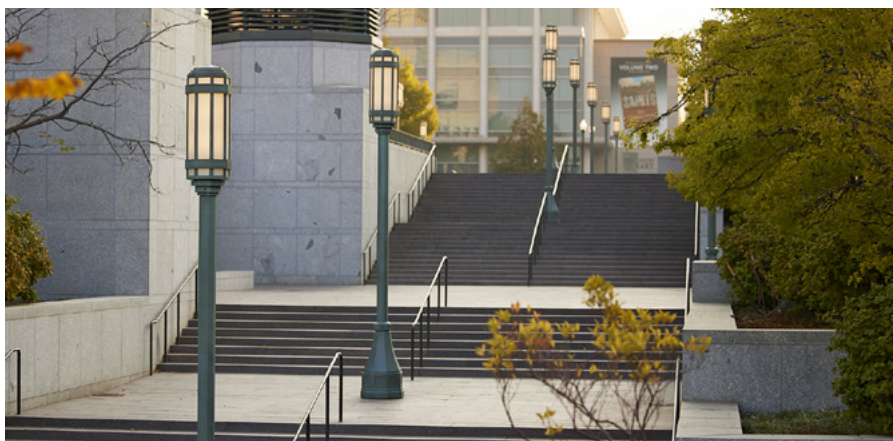
Това да доказваме себе си е основна част от великия план на

щастие на Небесния Отец. Обещавам ви, че когато се подготвяме и напредваме с вяра в Спасителя, всички ние можем да получим една и съща оценка на последния изпит в земния живот: „Хубаво, ти си добър и верен слуга! Над малкото си бил верен, над многото ще те поставя. Влез в радостта на господаря си“¹⁸.

Свидетелствам, че Бог, Вечният Отец, е наш Баща. Исус Христос е Неговият Единороден и жив Син, нашият Спасител и Изкупител. За тези истини свидетелствам с радост в святото име на Господ Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Авраам 3:25, курсив добавен.
2. Псалми 26:2–3, курсив добавен.
3. Учение и завети 98:14, курсив добавен.
4. 2 Нефи 2:2.
5. Учение и завети 88:119, курсив добавен.
6. Учение и завети 38:30–31.
7. Лука 2:52.
8. Матей 25:3–4, 6–11.
9. Joseph Smith Translation, Matthew 25:12 (in Matthew 25:12, footnote *d*).
10. Вж. Послание на Яков 1:22–25.
11. 2 Нефи 28:30.
12. Агей 1:5, 7.
13. 2 Коринтяните 13:5.
14. Вж. Учение и завети 105:6.
15. 2 Нефи 31:20.
16. Учение и завети 101:22.
17. Учение и завети 87:8.
18. Матей 25:21.

От старейшина Скот Д. Уайтинг
От Седемдесетте

Да станем като Него

Само чрез божествената помощ на Спасителя всички можем да ставаме по-подобни на Него.

Дори и за хората, които старателно изучават живота и служението на Исус Христос, увещанието на Спасителя да сме такива, какъвто е и Той¹, изглежда непосилно и непостижимо. Вероятно и вие като мен осъзнавате ясно своите грешки и недостатъци, и затова може да мислите, че е по-удобно да вървите по път без стръмнина и с малко изкачване. Оправдаваме се, че „това учение е нереалистично и е хипербола“, докато удобно избираме най-лекия път, като така изгаряме по-малко от калориите за необходимата промяна.

Ами ако това да станем такива „какъвто (е Той)“ не е в преносен

смисъл, дори и в земното ни състояние? Ами ако до известна степен това е постижимо в този живот и действително е необходимо условие, за да бъдем отново с Него? Ами ако „какъвто съм и Аз“ е точно това, което има предвид Спасителят? Ами тогава? Какво ниво на усилия ще желаем да полагаме, за да каним чудодейната Му сила в живота си, за да можем да променяме самата си същност?

Старейшина Нийл А. Максвел учи: „Като размишляваме над заповедта на Исус да станем като Него, виждаме, че ситуацията ни сега е такава, че не сме точно нечестиви, а половинчато и пасивно ангажирани

в Неговото дело, което е и наше дело! Ние Го възхваляваме, но рядко Му подражаваме“².

Един млад свещеник на име Чарлз М. Шелдън изразява подобно мнение по следния начин: „Нашето християнско ученичество твърде много обича лекотата и удобството, за да поемем върху си нещо толкова трудно и тежко като кръст“³.

Всъщност, на всички ни е заповядано да станем като Него,

също както Исус Христос стана като Отца⁴. Като напредваме, ние ставаме по-завършени и се развиваме по-пълно⁵. Това учение не произлиза от някоя секта, а идва директно от Самия Учител. Именно през тази призма трябва да водим живота си, да обмисляме думите си и да изграждаме взаимоотношенията си. Наистина, няма друг начин да се лекуват раните от разбитите взаимоотношения или разделеното общество от това по-пълно да подражаваме на Княза на мира⁶.

Нека се замислим как да започнем с обмислени и съзнателни усилия, насочени към това да станем като Исус Христос чрез придобиване на Негови качества.

Решавайте и обещавайте

Преди няколко години със съпругата ми бяхме в началото на пътеката, водеща до Фуджи, най-високата планина в Япония. Като започнахме изкачването си, ние погледнахме нагоре към далечния връх и се зачудихме дали ще можем да стигнем до там.

Като напреднахме, се уморихме, заболяха ни мускулите и височината започна да се усеща. В мисловен план стана важно да се съсредоточаваме само върху следващата стъпка. Казвахме си: „Може и да не стигна скоро до върха, но сега мога да направя следващата стъпка“. С времето тежката задача в крайна сметка стана постижима – стъпка по стъпка.

Първата стъпка на пътеката да станем подобни на Исус Христос, е да имаме желанието да я извървим. Разбирането на увещанието да бъдем като Него е добро, но това разбиране трябва да е съчетано с копнеж да се променяме, стъпка по

Орем, Юта, САЩ

стъпка, отвъд естествения човек⁷. За да развиваме това желание, ние трябва да знаем кой е Исус Христос. Трябва да знаем нещо за Неговия характер⁸ и да търсим Неговите качества в Писанията, в събранията за богослужение и на други свети места. С увеличаването на знанието ни за Него ще виждаме Неговите качества в другите. Това ще ни насърчава по пътя ни, защото ако другите могат, до някаква степен, да придобиват Негови качества, и ние можем.

Ако сме честни със себе си, светлината на Христа⁹ в нас нашепва, че още не сме придобили желаните от нас качества на Спасителя¹⁰. Такава искреност е важна, ако ще напредваме в усилията да станем като Него. Действително, честността е едно от Неговите качества.

Тези от нас, които са смели, може да попитат доверен близък, брачен партньор, приятел или духовен ръководител от какво Христово качество се нуждаем и може да се наложи да се подготвим за отговора! Понякога се гледаме в криви огледала, които ни показват или много по-закръглени, или много по-слаби, отколкото сме.

Доверените приятели и близки могат да ни помагат да се виждаме по-точно, но дори и те, въпреки че ни обичат и желаят да ни съдействат, може да виждат нещата несъвършено. Затова е важно да питаем също и нашия любящ Небесен Отец от какво се нуждаем и над какво да се съсредоточим. Той ни вижда съвършено и с любов ще ни показва слабостите ни¹¹. Вероятно ще научите, че се нуждаете от повече търпение, смирение, милосърдие, любов, надежда, усърдие или подчинение¹².

Неотдавна имах трудно преживяване, когато един любящ църковен ръководител много директно ми каза, че би било добре повече да проявявам едно конкретно качество. Той беше пряк, но говореше с обич. Същата вечер разказах за това на съпругата си. Тя бе много милостива към мен, дори и когато се съгласи с неговата идея. Светият Дух ми потвърди, че техният съвет идваше от един любящ Небесен Отец.

Може да е от полза честно да изпълните дейността за Христови качества в глава 6 на *Проповядвайте Моето Евангелие*¹³.

След като направите искрена оценка и решите да започнете изкачването към върха, ще трябва да се покаете. Президент Ръсел М. Нелсън с обич ни учи: „Когато избираме да се покаяваме, ние избираме да се променяме! Така позволяваме на Спасителя да ни превърща в най-добрата наша версия. Ние избираме да израстваме духовно и да получаваме радост – радост

от изкуплението чрез Него. Когато избираме да се покаяваме, ние избираме да ставаме по-подобни на Исус Христос“¹⁴.

За да ставаме подобни на Исус Христос, е нужна промяна в сърцето и ума, дори в целия ни характер, а това е възможно само чрез спасителната благодат на Исус Христос¹⁵.

Откривайте и действайте

След като сте решили да се промените и покаете и сте търсили насока чрез молитва, искрено размишление и вероятно съветване с други, ще трябва да изберете едно качество, върху което да се съсредоточите. Ще трябва да сте решени да полагате смислени усилия. Няма да придобиете лесно или бързо тези качества, но чрез Неговата благодат и вашето старание това може да стане постепенно.

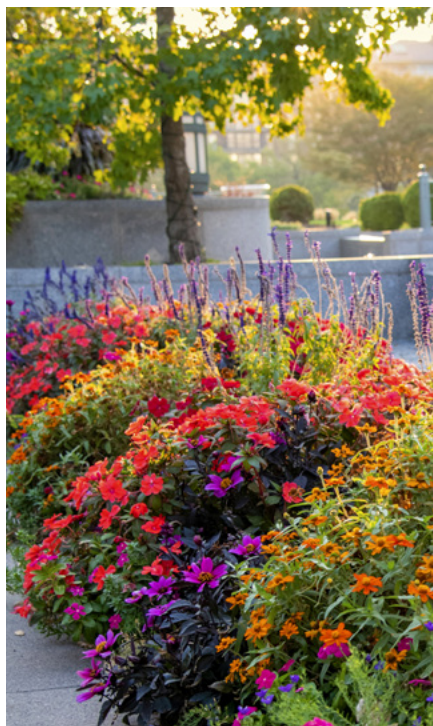
Христовите качества са дарове от един любящ Небесен Отец, за да благославят нас и хората около нас. Съответно, усилията ни да придобиваме тези качества ще трябва да са придружени от сърдечни молби за Неговата божествена помощ. Ако се стремим към тези дарове, за да служим по-добре на другите, Той ще ни благославя в усилията ни. Егоистичното преследване на дар от Бог ще води до разочарование и неудовлетворение.

Като се съсредоточавате върху едно необходимо качество, докато напредвате в придобиването му, ще започнете да придобивате и други. Може ли човек, който се съсредоточава върху милосърдието, да увеличава любовта и смирението си? Може ли човек, който се съсредоточава върху подчинението, да придобива повече усърдие и надежда? Вашите значими усилия

да придобиете едно качество стават като прилива, който повдига всички кораби в пристанището.

Записвайте и подкрепяйте

За мен е важно, докато се стремя да стана като Него, да записвам преживяванията си и какво научавам. Като уча, мислейки за едно от Неговите качества, Писанията стават като нови, когато виждам примери за това качество в Неговите учения, Неговото служение и Неговите ученици. Умът ми също се насочва повече към разпознаването на това качество в другите. Забелязвам съм прекрасни хора както от Църквата, така и извън нея, които имат някои от Неговите качества. Те са въздействащи примери за това как тези качества могат да се проявяват в обикновени хора посредством Неговата любяща благодат.

Рексбърг, Айдахо, САЩ

За да виждате истински напредък, трябва да полагате постоянни усилия. Както при изкачването на планини се изисква предварителна подготовка, издръжливост и постоянство по стръмнината, така и това пътуване изисква истински усилия и жертви. Истинското християнство, в което се стремим да станем като нашия Учител, винаги е изисквало максималните ни усилия¹⁶.

Сега едно кратко предупреждение. Заповедта да сме като Него няма за цел да ни накара да се чувстваме виновни, недостойни или необичани. Целта на цялото ни земно съществуване е свързана с напредък, опити, провали и успехи. Колкото и да ни се искаше със съпругата ми да можеше да затворим очи и мигновено да се озовем на върха, това не е целта на живота.

Вие сте достатъчно добри, вие сте обичани, но това не означава, че сте вече свършени. Имаме да вършим работа в този и в идния живот. Само чрез Неговата божествена помощ всички можем да ставаме по-подобни на Него.

В тези времена, когато „всички неща (сякаш са) в размирици, и...

страх (изглежда е връхлетял) всички люде“¹⁷, единствената противоотрова, единственият лек е да се стремим да сме като Спасителя¹⁸, Изкупителя¹⁹ на човечеството, Светлината на света²⁰, и да се стремим към Този, Който заяви: „Аз съм пътят“²¹.

Знам, че да станем като Него чрез Неговата божествена помощ и сила е постижимо, стъпка по стъпка. Иначе Той нямаше да ни даде тази заповед²². Знам това, донякъде защото виждам Негови качества в толкова много от вас. За тези неща свидетелствам в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. 3 Нефи 27:27. За подобни увещания от Спасителя, вж. Матей 5:48 („И така, бъдете свършени и вие, както е свършен вашият небесен Отец“); 1 Йоан 2:6 („Който казва, че пребъдва в Него, е длъжен да постъпва, както е постъпвал Христос“); Мосия 3:19 („Защото естественият човек е враг на Бога и е бил такъв от падението на Адам, и ще бъде такъв во веки веков, освен ако не се отдаде на убежденията на Светия Дух и не отхвърли естествения човек, и не стане светия чрез единението на Господа Христа, и не стане като дете, покорен, крогък, смирен, търпелив, изгънен с любов, готов да се покори на всички неща, които Господ сметне за нужно да му причини, тъкмо както детето се покорява на баща си“); Алма 5:14

От Мишел Д. Крейг
Първа съветничка в Общото президентство
на Младите жени

Очи, за да виждате

Чрез силата на Светия Дух Христос ще ни позволява да виждаме себе си и другите, такива, каквито Той ни вижда.

- („И сега, ето, аз ви питам, братя мои от църквата, родени ли сте духовно от Бога? Получили ли сте Неговия образ на лицето си“; 3 Нефи 12:48 („И тъй, аз бих желал да бъдете свършени, както аз съм, или както вашият Отец, Който е на небесата, е свършен“).
- Neal A. Maxwell, *Even as I Am* (1982), 16.
 - Charles M. Sheldon, *In His Steps* (1979), 185.
 - Вж. Учение и завети 93:12–17.
 - Вж. Матей 5:48.
 - Вж. Исая 9:6, 2 Нефи 19:6.
 - Вж. 1 Коринтяните 2:14, Мосия 3:19.
 - Вж. Матей 7:23, 25:12; Мосия 26:24, вж. също бележката под линия към стиха; Дейвид А. Беднар, „Ако познавахте Мене“, *Лиахона*, ноем. 2016 г., с. 102–105.
 - Вж. Учение и завети 93:2.
 - Вж. Мороний 7:12–19.
 - Вж. Етер 12:27.
 - Вж. *Проповядвайте Моето Евангелие: ръководство за мисионерска служба*, 2014 г., глава 6, „Как да развия Христови качества?“. В Писанията има препратки и за други качества на Спасителя. Някои от тях са: Мосия 3:19, Алма 7:23, Символът на вярата 1:13.
 - Вж. *Проповядвайте Моето Евангелие*, с. 131.
 - Ръсел М. Нелсън, „Можем да се справяме по-добре и да бъдем по-добри“, *Лиахона*, май 2019 г., с. 67.
 - Вж. Bible Dictionary, „Grace“; Ръководство към Писанията, „Благодат“, scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
 - Вж. Sheldon, *In His Steps*, 246: „Ако нашето определение за това да сме християни е просто да се радваме на привилегиите да се покланяме, да сме щедри, но не за наша сметка, да прекарваме хубаво време, заобиколените от добри приятели и от удобства, да живеем почтено и същевременно да избягваме голямото напрежение поради греха и проблемите в света, защото е твърде трудно – ако това е нашето определение за християнство, определено сме много далеч от това да вървим по стъпките на Онзи, Който вървя със стонове, създи и волаи от болка за изгубеното човечество; от Читто пори излизаха капки кръв, Който извика от издигнатия кръст: „Боже Мой, Боже Мой, защо си Ме оставил?“
 - Учение и завети 88:91.
 - Вж. Исая 43:3.
 - Вж. Йов 19:25.
 - Вж. Йоан 8:12.
 - Йоан 14:6.
 - Вж. 1 Нефи 3:7.

Да виждаме Божията ръка

Обичам старозаветната история за младия мъж, който служел на пророк Елисей. Рано една сутрин младежът се събудил, излязъл навън и заварил града, обкръжен от голяма армия, целяща да ги унищожи. Той се завтеклъ към Елисей: „Ах, господарю мой! Какво ще правим?“

Елисей отговорил: „Не бой се, защото онези, които са с нас, важат повече от онези, които са с тях“.

Елисей знаел, че младежът се нуждае от нещо повече от успокояващо уверение; той имал нужда да прогледне. И така: „Елисей се помоли... Господи, отвори му очите, за да види. И Господ отвори очите на слугата и той видя, че хълмът беше пълнен с огнени коне и колесници около Елисей“¹.

Може да има моменти, когато, като слугата в историята, ви е трудно да видите как Бог действа в живота ви – моменти, в които *вие* се чувствате под обсада – когато изпитанията на смъртността ви побеждават. Бъдете търпеливи и се уповавайте на Бог и на определеното от Него време, защото можете да се доверите с цялото си сърце на Неговото сърце. Но има и втори урок тук. Скъпи мои сестри и братя, вие също

можете да се молите Господ да отвори очите ви, за да виждате неща, които обикновено не виждате.

Да виждаме себе си както Бог ни вижда

Може би най-важното, което трябва да виждаме ясно, е това кой е Бог и кои сме ние в действителност – синове и дъщери на небесни родители с „божествена природа

Уакаяма, Япония

и вечна съдба². Молете Бог да ви разкрива тези истини, заедно с това какво чувства към вас. Колкото повече разбирате за истинската си същност и цел, дълбоко в душата, толкова повече това ще влияе на всичко в живота ви.

Да виждаме другите

Разбирането за това как Бог вижда нас, ни подготвя да виждаме другите така както Той ги вижда. Журналистът Дейвид Брукс казва: „Много от големите проблеми на нашето общество произлизат от хора, които не се чувстват забелязани и разпознати. ... Има... нещо основно, в което всички ние... трябва да станем по-добри, а именно – да виждаме другите отвъд повърхността и да бъдем виждани по същия начин“³.

Темекула, Калифорния, САЩ

Исус Христос вижда хората отвъд повърхността. Той вижда отделните хора, техните нужди и кои могат да станат. Когато другите виждали рибари, бирници и грешници, Исус виждал ученици; когато другите виждали мъж, обладан от зли духове, Исус прозрял отвъд външното утеснение на мъжа, разпознал човека и го изцелил⁴.

Дори в натоварения ни живот можем да следваме примера на Исус и да виждаме отделните хора – техните нужди, вяра, трудности, и кои могат да станат⁵.

Докато се моля Господ да ми отваря очите, за да виждам неща, които обикновено не виждам, често си задавам два въпроса и обръщам внимание на впечатленията, които следват: „Кои от нещата, които върша, трябва да спра да върша?“ и „Кои от нещата, които не върша, трябва да започна да върша?“⁶.

Преди месеци, по време на участието, си зададох тези въпроси и бях изненадана от вдъхновението, което получих. „Престани да гледаш в телефона си, когато чакаш на опашка“. Гледането в телефона тогава беше станало почти автоматичен навик: стана подходящо време за наваксване с имейли, четене на заглавия или разглеждане на информация в социалните медии.

На следващата сутрин се озовах на дълга опашка в магазина. Извадих телефона си и след това си спомних впечатлението, което бях получила. Прибрах телефона си и се огледах. Забелязах един възрастен господин на опашката пред мен. Количката му беше празна, с изключение на няколко кутии котешка храна. Почувствах се малко неловко, но казах нещо *наистина* умно от рода на: „Виждам, че имате котка“. Той каза,

че предстои буря и не иска да бъде заварен без котешка храна. Поговорихме си малко и тогава той се обърна към мен и каза: „Знаете ли, не съм казал това на никого, но днес е рожденият ми ден“. Бях докосната. Пожелаях му честит рожден ден и отпразних тиха благодарствена молитва, за това, че не бях на телефона си и не бях пропуснала възможността наистина да забележа и да се свържа с друг човек, който имаше нужда от това.

С цялото си сърце не искам да бъда като свещеникът или левитът по пътя за Йерихон – не искам да съм човекът, който поглежда и подминава⁷. Но много често, мисля, че съм.

Да виждаме Божието поръчение към нас

Наскоро научих ценен урок за поглеждането отвъд повърхността от млада жена на име Розлин.

Тази история беше споделена от моя приятелка, която беше съкрушена, когато след 20 години брак, съпругът ѝ се изнесе. Тъй като децата трябвало да прекарват време и с двамата родители, мисълта да посещава църква сама ѝ изглеждала плашеща. Тя разказва:

„В църква, в която семейството е от първостепенно значение, да седиш сама може да бъде болезнено. Когато влязох първата неделя, се молах никой да не ме заговори. Едва се съдържах и бях на ръба да избухна в сълзи. Седнах на обичайното си място с надеждата никой да не забележи колко празна изглежда пейката.

Една млада жена от нашия район се обърна и ме погледна. Престорих се, че се усмихвам. Тя също ми се усмихна. Можях да видя тревогата, изписана на лицето ѝ. Мълчаливо се молах да не дойде да говори

с мен – нямах нищо положително, което да ѝ кажа, и знаех, че ще заплача. Погледнах обратно към скута си и избегнах погледа ѝ.

През следващия час забелязах, че от време на време тя ме поглеждаше. Веднага след края на събранието, тя тръгна право към мен. „Здравей Розлин“ – прошепнах аз. Тя ме прегърна и каза: „Сестра Смит, виждам, че днес имаш тежък ден. Много съжалявам. Обичам те“. Както и предполагам, съзлите се появили, когато тя ме прегърна отново. Но докато се отдалечавах, си помислих: „Може би все пак мога да се справя“.

„Тази мила 16-годишна млада жена, на по-малко от половината ми възраст, ме намираще всяка неделя през остатъка на тази година, за да ме прегърне и да ме попита как съм. Това значително промени начина, по който се чувствах относно посещението на събранията в Църквата. Истината е, че започнах да *разчитам* на тези прегръдки. Някой ме беше забелязал. Някой знаеше, че бях там. Някой проявяваше грижа“.

Както е и с всички дарове, които Отец на драго сърце ни предлага, да виждаме отвъд повърхността изисква от нас *да Го помолим* – и след това *да действаме*. *Молете се*, за да виждате другите така както Той ги вижда – като Негови истински синове и дъщери с безкраен и божествен потенциал. Тогава *действайте* като ги обичате, слушайте им и ги уверявате в тяхната ценност и потенциал, според както сте подтикнати. Когато животът ни придобие този модел, ще открием, че наистина се превръщаме в „истински последователи на... Исус Христос“⁸. Другите ще могат да се доверят със сърцата си на нашите. И в този модел ние също ще

Сао Пауло, Бразилия

открием *нашата собствена* истинска същност и цел.

Приятелката ми разказа друго преживяване, което имала, докато седяла на същата тази празна пейка, сама, чудейки се дали 20 години на усилия да живее според Евангелието в дома си били напразни. Тя се нуждаела от повече от успокояващо уверение; тя имала нужда да прогледне. Тя усетила как един въпрос пронизва сърцето ѝ: „Защо направи тези неща? Направи ли ги за награда, похвала от другите или за желан резултат?“ Тя се поколебала за момент, потърсила дълбоко в сърцето си и след това успяла да отговори уверено: „Направих ги, защото обичам Спасителя. И обичам Неговото Евангелие“. Господ отворил очите ѝ, за да ѝ помогне да види. Тази проста, но мощна промяна ѝ помогнала да продължи напред с вяра в Христос, въпреки обстоятелствата.

Свидетелствам, че Исус Христос ни обича и може да ни дава очи, за да виждаме – *дори*, когато е трудно, *дори*, когато сме изморени, *дори*, когато сме самотни, и *дори*, когато резултатите не са това, за което сме се надявали. Чрез Своята благодат Той ще ни благославя и ще увеличава способностите ни. Чрез силата на Светия Дух Христос

ще ни позволява да *виждаме* себе си и *да виждаме* другите такива, каквито Той ни вижда. С Негова помощ можем да разпознаваме най-необходимото. Можем да започнем да виждаме Господната ръка да действа в обикновените датуми на живота ни и чрез тях – ще виждаме отвъд повърхността.

И тогава, в този велик ден „когато Той се яви, *ние* да бъдем подобни на Него, защото ще *Го видим* такъв, какъвто е; за да имаме тази надежда“⁹ е моята молитва в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. 4 Царе 6:15–17.
2. „Темата на Младите жени“, ChurchofJesusChrist.org.
3. David Brooks, “Finding the Road to Character” (Brigham Young University forum address, Oct. 22, 2019), speeches.byu.edu.
4. Вж. Марк 5:1–15.
5. „Сериозно нещо е да живеете в общество на възможни богове и богини, да помните, че най-скупният и безинтересен човек, с когото разговаряте, може един ден да бъде същество, което, ако бихте могли да видите сега, щяхте да бъдете силно изкушени да му се поклоните... Няма *обикновени хора*“ (C. S. Lewis, *The Weight of Glory* [2001], 45–46).
6. Ким Б. Кларк, „Заобиколени от огън“ (сателитно излъчване на Семинар и Институт по религия, 4 август 2015 г.), ChurchofJesusChrist.org.
7. Вж. Лука 10:30–32.
8. Мороний 7:48.
9. Мороний 7:48, курсив добавен.

От старейшина Куентин Л. Кук
От Кворума на дванадесетте апостоли

Сърца, обвързани в праведност и единство

В този повратен момент от 200-годишната история на Църквата ни, нека вземем решението да живеем праведно и да бъдем по-единни от всякога.

Праведността и единството са изключително важни¹. Когато хората обичат Бог с цялото си сърце и праведно се стремят да станат като Него, в обществото има по-малко раздори и спорове. Има повече единство. Харесвам една истинска история, пример за това.

Генерал Томас А. Кейн – един млад мъж, не от нашата вяра – помага на светиите и ги защитава, когато са принудени да напуснат

Наву. В продължение на много години той е застъпник за Църквата².

През 1872 г. генерал Кейн, талантливата му съпруга Елизабет Ууд Кейн и двамата им синове пътуват от дома си в Пенсилвания до Солт Лейк Сити. Те придружават Бригъм Йънг и съмишлениците му в едно пътуване на юг от Сейнт Джордж, Юта. Елизабет подхожда със скептицизъм към жените по време на първото си посещение в

Юта. Тя е изненадана от някои от нещата, които научава. Например открива, че за жените в Юта е достъпна всяка работа, чрез която могат да изкарват прехраната си³. Също така открива, че членовете на Църквата са мили и проявяват уважение към индианците⁴.

По време на пътуването те отседат във Филмор, в дома на Томас Р. и Матилда Робисън Кинг⁵.

Елизабет пише, че докато Матилда приготвя храна за президент Йънг и спътниците му, в стаята влизат петима индианци. Макар и непоканени, става ясно, че те очакват да се присъединят към останалите. Сестра Кинг ги заговаря „на техния диалект“. Те седат със своите покривала, с приятно изражение на лицата си. Елизабет пита едно от децата на семейство Кинг: „Какво каза майка ви на тези мъже?“.

Синът на Матилда отговаря: „Тя каза: „Тези гости дойдоха първи и аз спотвих достатъчно само за тях; но вашата храна се готви на огъня в момента и ще ви извикам веднага щом стане готова“.

Елизабет пита: „Тя наистина ли ще го направи или просто ще им даде остатъци на прага на кухнята?“⁶

Синът на Матилда отговаря: „Майка ми ще им сервира точно както и на вас, и ще ги настани на своята маса“.

Тя така и прави, и „те яд(ат) съвсем културно“. Елизабет обяснява, че тази домакиня се издига на 100% в очите ѝ⁷. Цари повече единство, когато хората се отнасят помежду си с достойнство и уважение, дори и да са различни на външен вид.

Като ръководители не се заблуждаваме, че в миналото всички взаимоотношения са били свършени, че поведението на всички е било като на Христос или че всички решения са били справедливи. Но нашата вяра учи, че всички сме чеда на нашия Отец в небесата и ние се покланяме на Него и Неговия Син, Исус Христос, Който е нашият Спасител. Ние желаем сърцата и умовете ни да са обвързани в праведност и единство и ще бъдем едно с Тях⁸.

Праведността е широко понятие, но определено включва

Куала Лумпур, Малайзия

Вийя Алемана, район Валпараисо, Чили

спазването на Божиите заповеди⁹. Тя ни подготвя за свещените обреди, от които се състои заветната пътека, и ни благославя да получаваме напътствия от Духа¹⁰.

Праведността не се обуславя от това сега да имаме всички благословии в живота си. Може към момента да не сме семейни, да нямаме деца или да нямаме други желани от нас благословии. Но Господ е обещал, че праведните, които са предани, „могат да живеят там с Бога в състояние на нескончаемо щастие“¹¹.

Единството също е широко понятие, но със сигурност илюстрира първата и втората голяма заповед да обичаме Бог и да обичаме ближните си¹². То характеризира народа на Сион, чиито сърца и умове са „обвързани в единство“¹³.

Контекстът за моето послание е контрастът и уроците от Светите писания.

Изминали са 200 години, откакто през 1820 г. Отецът и Синът за пръв път се явяват и дават начало на Възстановяването на Евангелието на Исус Христос. 4 Нефи в Книгата на Мормон обхваща подобен двестагодишен период, след като Спасителят се явява и установява Своята Църква в древна Америка.

В историческия летопис, който четем в 4 Нефи, се описва един

народ, в който няма зависти, нито спорове, метежи, лъжи, убийства, нито какъвто и да е вид похотливост. Благодарение на тази праведност, в летописа се казва, че „наистина не можеше да съществува по-щастлив народ измежду всички народи, сътворени от ръката Божия“¹⁴.

Що се отнася до единството, в 4 Нефи пише: „Нямаше раздори в земята, понеже любовта Божия живееше в сърцата на людете“¹⁵.

За съжаление, след това се описва драматична промяна, която започва през „двеста и първа(та) година“¹⁶, когато нечестие и разделение унищожават праведността и единството. Дълбините на поквара-та, до които се достига след това, са толкова големи, че накрая великият пророк Мормон съкрушено казва на сина си Мороний:

„О, сине мой, как може да има подобен народ, който се наслаждава на такава мерзост,

как може да очакваме, че Бог ще спре ръката Си в отсъждане срещу нас?“¹⁷

В тази диспенсация, макар че живеем в специално време, светът не е благословен с праведността и единството, описани в 4 Нефи. Наистина живеем във времена на

особено голямо разделение. Обаче милионите, приели Евангелието на Исус Христос, са се отдали на постигането както на праведност, така и на единство. Всички знаем, че можем и по-добре, и това е предизвикателството ни сега. Можем да бъдем силата, която да извисява и благославя обществото като цяло. В този повратен момент от 200-годишната история на Църквата ни, нека вземем решението като членове на Господната Църква да живеем праведно и да бъдем по-единни от всякога. Президент Ръсел М. Нелсън ни помоли да „проявяваме повече учтивост, расово и етническо единство и взаимно уважение“¹⁸. Това означава да се обичаме едни други, да обичаме Бог и да приемаме всички като братя и сестри, и наистина да бъдем народ на Сион.

С нашите учения, които важат за всички, можем да бъдем един оазис на единството и да почитаме етнокултурното многообразие. Единството и многообразието не са противоположности. Можем да постигнем по-голямо единство, като насърчаваме приемането и уважението към многообразието. Докато служих в президентството на кол

Прово, Юта, САЩ

Сан Франциско Калифорния, имаме конгрегации, в които се говореше испански, тонгански, самоански, тагалог и мандарин. Нашите райони за англоговорящи се състояха от хора от много раси и култури. В тях цареше обич, праведност и единство.

Районите и клоновете в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни се определят по местоположение или език¹⁹, а не по раса или култура. В членските картони не се посочва раса.

В началото на Книгата на Мормон, около 550 г. преди раждането на Христос, сме учени на основната заповед относно взаимоотношенията между чедата на Небесния Отец. Всички трябва да спазваме Господните заповеди и всички сме поканени да участваме в Господната добрина; „и Той не отказва на никого, който идва при Него, черен и бял, роб и свободен, мъж и жена; и Той си спомня за друговерците; и всички са равни пред Бога, и юдеин, и езичник“²⁰.

От служението и посланията на Спасителя постоянно се вижда, че хората от всички раси и цветове са Божии чедата. Всички ние сме братя и сестри. В нашето учение вярваме, че в Съединените щати – страната, където се е случило Възстановяването – конституцията на САЩ²¹ и свързаните с нея документи²², написани от несвършени хора, са били вдъхновени от Бог за благославянето на всички хора. В Учение и завети

четем, че тези документи са били „утвърден(и), и... трябва да бъд(ат) поддържан(и) за правата и защитата на всяка плът, според справедливи и свещени принципи“²³. Два от тези принципа са свободата на избор и отговорността за собствените ни грехове. Господ заявява:

„Ето защо, не е правилно който и да е човек да бъде под робството на друг.

И за тази цел аз съм постановил Конституцията на тази страна чрез ръцете на мъдри човеци, които аз издигнах точно за тази цел, и откупих земята чрез кръвопролитие“²⁴.

Това откровение е получено през 1833 г., когато светиите в Мисури са подложени на жестоко преследване. Въведението към Учение и завети, раздел 101 отчасти гласи: „Тълпите ги прогонват от домовете им в окръг Джаксън. ... Заплахите със смърт срещу (членове на) Църквата са много“²⁵.

Това е време на напрежение на няколко фронта. Много граждани на Мисури смятат индианците за безмилостни врагове и искат да ги прогонят от земята. Освен това, мнозина от заселниците в Мисури притежават роби и се чувстват застрашени от хора с виждания, противопоставящи се на робството.

За разлика от това, нашите учения уважават индианците и желанието ни е да им проповядваме Евангелието на Исус Христос. По отношение

на робството, нашите Писания ясно гласят, че никой човек не трябва да бъде под робството на друг²⁶.

Накрая светиите са жестоко прогонени от Мисури²⁷ и след това са принудени да се преместят на запад²⁸. Светиите преуспяват и намират мира, който съпътства праведността, единството и живота според Евангелието на Исус Христос.

Радвам се на застъпническата молитва на Спасителя, записана в Евангелието на Йоан. Спасителят признава, че Отец Го е изпратил и че Той, Спасителят, е изпълнил делото, за което е изпратен. Той се моли за учениците Си и за онези, които ще повярват в Христос, „да бъдат всички едно; както Ти, Отче, си в Мен и аз в Тебе, така и те да бъдат в Нас едно“²⁹. Преди да бъде предаден и разпънат на кръст, Христос се моли за единство.

През първата година след Възстановяването на Евангелието на Исус Христос, записано в раздел 38 на Учение и завети, Господ говори за войни и нечестие и заявява: „Казвам ви, бъдете едно и ако не сте едно, не сте Мои“³⁰.

Нашата църковна култура произлиза от Евангелието на Исус Христос. Посланието на апостол Павел към римляните е задълбочено³¹. Ранната Църква в Рим се състои от юдеи и езичници. Тези ранни юдеи имат юдейска култура и „спечелили своята свобода, започват да се умножават и да процъфтяват“³².

Езичниците в Рим имат култура със значително елинистично влияние, което апостол Павел добре разбира, поради преживяванията си в Атина и Коринт.

Павел излага Евангелието на Исус Христос по всеобхватен начин. Той описва аспекти както от юдейската,

така и от езическата култура³³, които са в разрез с истинското Евангелие на Исус Христос. Той на практика ги моли да изоставят културните спънки от вярванията и културата си, които са несъвместими с Евангелието на Исус Христос. Павел увещава юдеите и езичниците да спазват заповедите и да се обичат едни други, като потвърждава, че праведността води до спасение³⁴.

Културата на Евангелието на Исус Христос не е нито езическа, нито юдейска. Тя не се определя от цвета на нечия кожа или от местожиенето. Макар и да се радваме на различните култури, ние трябва да изоставяме аспектите от тях, които са в разрез с Евангелието на Исус Христос. Нашите членове и новопокръстени често са от различни култури и раси. Ако следваме призива на президент Нелсън да събираме разпръснатия Израил, ще открием, че сме толкова различни, колкото са били юдеите и езичниците по времето на Павел. Въпреки това можем да сме единни в обичта си към Исус Христос и вярата си в Него. Посланието на Павел към римляните установява принципа, че следваме културата и ученията на Евангелието на Исус Христос. Това е моделът за нас и днес³⁵. Обредите на храма ни сплотяват по специални начини и ни дават възможност да бъдем едно от гледна точка на вечността.

Ние почитаме нашите членове-пионери по света, не защото са били свършени, а защото са преодолявали трудности, правили са жертви, стремили са се да бъдат като Христос, да изграждат вяра, и да са едно със Спасителя. Тяхното единство със Спасителя ги прави единни помежду им. Този принцип важи за вас и за мен днес.

Звънният призив към членовете на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни е да се стремят да бъдат народа на Сион, които са едно сърце и един ум и живеят в праведност³⁶.

Моля се да бъдем праведни, единни и изцяло съсредоточени над това да служим и да се покланяме на нашия Спасител Исус Христос, за Когото свидетелствам. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Учение и завети 38:27.
2. Службата на Томас Кейн в полза на членовете многократно е представяна като „акт на безкористна жертва от един млад идеалист, който вижда несправедливостите, наложени на едно преследвано религиозно малцинство от едно жестоко и враждебно мнозинство“ (въведение към Elizabeth Wood Kane, *Twelve Mormon Homes Visited in Succession on a Journey through Utah to Arizona*, ed. Everett L. Cooley [1974], viii).
3. Вж. Kane, *Twelve Mormon Homes*, 5.
4. Вж. Kane, *Twelve Mormon Homes*, 40.
5. Вж. Lowell C. (Ben) Bennion and Thomas R. Carter, “Touring Polygamous Utah with Elizabeth W. Kane, Winter 1872–1873,” *BYU Studies*, vol. 48, no. 4 (2009), 162.
6. Очевидно Елизабет предполага, че по-вечето американци по това време биха дали само огризки на американските индианци и биха се отнесли с тях по-различно, отколкото с другите си гости.
7. Вж. Kane, *Twelve Mormon Homes*, 64–65. Забележително е, че много индианци, в това число и няколко вождове, стават членове на Църквата. Вж. също John Alton Peterson, *Utah's Black Hawk War* (1998) 61; Scott R. Christensen, *Sagwitch: Shoshone Chieftain, Mormon Elder, 1822–1887* (1999), 190–95.
8. В тази диспенсация „праведните ще бъдат отбрани изсред всички народи и ще дойдат в Сион, пеейки песни на вечна радост“ (Учение и завети 45:71).
9. Вж. Учение и завети 105:3–5. В Писанията се подчертава, че грижата за бедните и нуждаещите се е необходим елемент на праведността.
10. Вж. Алма 36:30, вж. също 1 Нефи 2:20, Мосия 1:7. Краят на Алма 36:30 гласи: „Доколкото не спазваш заповедите Божии, ти ще бъдеш отхвърлен от Неговото присъствие. Сега, това е според словото Му“.
11. Мосия 2:41. Президент Лоренцо Сноу (1814 – 1901) учи: „Нито един светия от последните дни, който умре, след като е живял във вяроност, няма да бъде лишен от каквото и да било, поради това, че не е успял да направи неща, които е нямал възможността да направи. Казано иначе, ако млад мъж или млада жена няма възможността да сключи брак, като живее във вяроност до своята смърт, ще се радва на всички благословии, възвисяване и слава, дадени на всеки мъж или жена, които са имали тази възможност и са се възползвали от нея. Това е сигурно и неотменно“ (*Учения на президентите на Църквата: Лоренцо Сноу* (2012 г.), с. 130). Вж. също Richard G. Scott, “The Joy of Living the Great Plan of Happiness,” *Ensign*, Nov. 1996, 75.
12. Вж. 1 Йоан 5:2.
13. Мосия 18:21, вж. също Моисей 7:18.
14. 4 Нефи 1:16.
15. 4 Нефи 1:15.
16. 4 Нефи 1:24.
17. Мороний 9:13–14.
18. Russell M. Nelson, in “First Presidency and NAACP Leaders Call for Greater Civility, Racial Harmony,” May 17, 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org; see also “President Nelson Remarks at Worldwide Priesthood Celebration,” June 1, 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
19. Учение и завети 90:11 гласи: „Всеки човек ще чуе гъланотата на евангелието... на собственото си наречие“. В съот-

Кебрада де Алварадо, Валпараисо, Чили

От старейшина Роналд А. Расбанд
От Кворума на дванадесетте апостоли

- ветствие с това, обикновено биват одобрявани конгрегации на база език.
20. 2 Нефи 26:33.
 21. Вж. Constitution of the United States.
 22. Вж. United States Declaration of Independence (1776); Constitution of the United States, Amendments I–X (Bill of Rights), National Archives website, archives.gov/founding-docs.
 23. Учение и завети 101:77, курсив добавен.
 24. Учение и завети 101:79–80.
 25. Въведение към Учение и завети 101.
 26. Вж. *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 1, *The Standard of Truth, 1815–1846* (2018), 172–74; James B. Allen and Glen M. Leonard, *The Story of the Latter-day Saints*, 2nd ed. (1992), 93–94; Ronald W. Walker, “Seeking the ‘Remnant’: The Native American during the Joseph Smith Period,” *Journal of Mormon History* 19, no. 1 (spring 1993): 14–16.
 27. Вж. *Saints*, 1:359–83; William G. Hartley, “The Saints’ Forced Exodus from Missouri, 1839,” in Richard Neitzel Holzzapfel and Kent P. Jackson, eds., *Joseph Smith, the Prophet and Seer* (2010), 347–89; Alexander L. Baugh, “The Mormons Must Be Treated as Enemies,” in Susan Easton Black and Andrew C. Skinner, eds., *Joseph: Exploring the Life and Ministry of the Prophet* (2005), 284–95.
 28. Вж. *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 2, *No Unhallowed Hand, 1846–1893* (2020), 3–68; Richard E. Bennett, *We’ll Find the Place: The Mormon Exodus, 1846–1848* (1997); William W. Slaughter and Michael Landon, *Trail of Hope: The Story of the Mormon Trail* (1997).
 29. Йоан 17:21.
 30. Учение и завети 38:27.
 31. Посланието към римляните цялостно заявява учението. В Римляните се съдържа единственото споменаване на Единението в Новия завет. Докато служех като президент на кол с членове от различни раси и култури, говорещи на много различни езици, започнах да ценя Посланието към римляните поради това, че сплотява различни хора чрез Евангелието на Исус Христос.
 32. Frederic W. Farrar, *The Life and Work of St. Paul* (1898), 446.
 33. Вж. Farrar, *The Life and Work of St. Paul*, 450.
 34. Вж. Римляните 13.
 35. Вж. Dallin H. Oaks, “The Gospel Culture,” *Liahona*, Маг. 2012, 22–25; вж. също Richard G. Scott, “Removing Barriers to Happiness,” *Ensign*, Маг 1998, 85–87.
 36. Вж. Моисей 7:18.

Препоръчани на Господ

Започнете сега процеса, свързан с това да бъдете „препоръчани на Господ“, за да може Неговият Дух да бъде изобилно с вас.

Добро утро, братя и сестри. Като ученик на нашия Спасител, Исус Христос, с нетърпение очаквах да се съберем виртуално от всички краища на света за тази конференция.

Тази година беше много необикновена. За мен тя започна със задача от Първото президентство да осветя за Господ един свят храм в Дърбън, Южна Африка. Никога няма да забравя величието на сградата. Но не обстановката, а достойнството на хората, които бяха толкова добре подготвени да влязат

в това свято здание, е това, което завинаги ще ценя. Те дойдоха готови да участват в една от върховните благословии на Възстановяването – освещаването на дом Господен. Те дойдоха със сърца, изпълнени с любов към Него и Неговото Единение. Дойдоха изпълнени с благодарност към нашия Отец в небесата за това, че е предоставил свещени обреди, които да водят към възвисяване. Дойдоха достойни.

Храмовете, независимо къде са, се извисяват над светските неща.

Шугър Сити, Айдахо, САЩ

Всичките 168 храма на светиите от последните дни по света са като свидетелства за нашата вяра във вечния живот и радостта от единството с нашите семейства и Небесния ни Отец. Посещаването на храма увеличава разбирането ни за Божеството и вечното Евангелие, отдадеността ни да спазваме и преподаваме истината, и готовността ни да следваме примера на нашия Господ и Спасител Исус Христос.

На фасадата на всеки храм в Църквата са думите: „Свят на Господа“. Храмът е домът на Господ и е убежище от света. Неговият Дух обгръща всички, които служат на това свято място. Той определя стандартите, според които влизаме като Негови гости.

Тъстът ми, Блейн Туитчел, един от най-добрите хора, които съм познавал, ми даде паметен урок. Със сестра Расбанд отидохме да го посетим, когато приближаваше края на смъртното си пътуване. Като влязохме в стаята му, епископът му тъкмо си тръгваше. Когато поздравихме епископа, си помислих: „Какъв добър епископ. Той е тук да служи на един предан член на района си“.

Споменах на Блейн: „Не беше ли мило от страна на епископа да дойде?“

Блейн ме погледна и отговори: „Беше много повече от това. Помолих епископа да дойде, защото исках интервю за храмова препоръка. Искам да почина *препоръчан на Господ*“. Така и направи!

Запомних този израз: „препоръчан на Господ“. Това изцяло промени възгледа ми относно редовните ни интервюта с нашите църковни ръководители. Храмовата препоръка е толкова важна, че в ранната Църква, до 1891 г., всяка храмова

препоръка е подписвана от президента на Църквата¹.

Независимо дали сте младежи или възрастни, вашето интервю за храмова препоръка не е свързано с позволени и забранени неща. Препоръката не е списък за отмятане, абонаментна карта или билет за специално място. Тя има много по-висша и свята цел. За да получите честта да имате храмова препоръка, вие трябва да живеете в хармония с ученията на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.

По време на вашето интервю имате възможността да прегледате душата си за личната ви вяра в Исус Христос и Неговото Единение. Имате благословията да изразявате свидетелството си за възстановеното Евангелие, готовността си да подкрепяте хората, които Господ е призовал да ръководят Неговата Църква, вярата ви в учението на Евангелието, спазването ви на семейни отговорности, вашите честност, целомъдрие, вярност, подчинение, спазване на Словото на мъдростта, закона за десетъка и светостта на Господния ден. Това

са основните принципи на живота, отдаден на Исус Христос и Неговото дело.

Вашата храмова препоръка отразява задълбочено, духовно намерение да се стремите да спазвате законите на Господ и да обичате това, което обича Той: смирение, кротост, непокатимост, милосърдие, смелост, състрадание, прошка и покорност. И вие обещавате да спазвате тези стандарти, когато се подпишете на този свещен документ.

Вашата храмова препоръка отваря небесните порти за вас и за други хора с церемонии и обреди от вечна значимост, включително кръщения, надарявания, бракове и запечатвания.

Да бъдем „препоръчани на Господ“ означава да ни се напомня какво се очаква от един светия от последните дни, спазващ сключените завети. Моят тъст Блейн гледаше на нея като на безценна подготовка за деня, когато смирено ще застане пред Господ.

Спомнете си, когато Моисей се изкачва на Хорив и Господ Йехова му се явява в един горящ храст. Бог

му казва: „Събуй обувките от краката си, защото мястото, на което стоиш, е свята земя“².

Събуването на обувките ни на прага на храма е отказване от светските желания или удоволствия, които ни разсейват от духовен растеж, оставяне настрана на нещата, които отклоняват ценния ни смъртен живот, като се извисяваме над споровете и отделяме време за святост.

По божествен проект физическото ни тяло е Божие творение, храм за нашия дух и трябва да сме почителни с него. Толкова са верни думите на детската песен: „Тялото ми е храм, за който трябва най-големи грижи“³. Когато Господ се явява на нефитите, Той заповядва: „Да бъдете осветени чрез приемането на Светия Дух, за да може да застанете неопетнени пред Мене“⁴. „Какви човеци трябва да бъдете вие?“ – пита Господ и после отговаря: „Тъкмо какъвто съм аз“⁵. За да бъдем „препоръчани на Господ“, се стремим да станем като Него.

Помня как изслушах първата реч на обща конференция на президент

Хауърд У. Хънтър като 14-и президент на Църквата. Той каза: „Най-дълбокото желание на сърцето ми е всеки член на Църквата да бъде достоен за храма. Би било угодно на Господ, ако всеки възрастен член е достоен и притежава валидна храмова препоръка“⁶. Бих добавил, че препоръката с ограничено ползване ще начертае ясна пътека за скъпоценните ни младежи.

Президент Ръсел М. Нелсън спомена за думите на президент Хънтър: „На този ден, 6 юни 1994 г., храмовата препоръка, която носим, стана нещо различно в портфейла ми. Преди това тя беше средство за постигане на цел. Тя бе средството, чрез което да вляза свещен дом на Господ, но след това му изявление, тя стана самата цел. Стана моят

знак за подчинение на един Божий пророк“⁷.

Ако още не сте получили препоръка или ако тя е изтекла, подредете се пред вратата на епископа също както ранните светии се редиха пред вратата на храма в Наву през 1846 г.⁸ Моите предци са били сред тях. Трябвало да изоставят красивия си град и да тръгнат на запад, но знаели, че в храма ги очакват свещени преживявания. Сара Рич пише през тежкото пътуване в Айова: „Ако не бяха вярата и знанието, които ни бяха дадени в този храм..., нашето пътуване щеше да е като... скок в неизвестното“⁹. Именно това пропускаме, ако преминаваме през този живот сами, без вдъхновението и мира, обещани в храма.

Започнете сега процеса, свързан с това да бъдете „препоръчани на Господ“, за да може Неговият Дух да бъде изобилно с вас, а Неговите стандарти да ви носят „спокойна съвест“¹⁰.

Вашите младежки ръководители, президент на кворума на старейшините, президентка на Обществото за взаимопомощ и служещите ви братя и сестри ще ви помогнат да се подготвите, а вашият епископ или президент на клон с любов ще ви насочват.

Сега е време, когато храмовете са затворени или има ограничения в отслужваните в тях обреди. За президент Нелсън и всички, които служим до него, вдъхновеното решение да се затворят храмовете бе „болезнено“ и „изпълнено с безпокойство“. Президент Нелсън се запита: „Какво бих казал на Пророка Джозеф Смит? Какво бих казал на Бригъм Йънг, Уилфорд Уудръф и останалите президенти, чак до президент Томас С. Монсън?“¹¹

Прово, Юта, САЩ

Постепенно и с благодарност отваряме отново храмовете за запечатвания и надарвания в ограничен мащаб.

Обаче не е преустановено изискването да сме достойни за храма. Искам да подчертая, че независимо дали имате или нямате достъп до храм, трябва да имате храмова препоръка, за да сте здраво стъпили на заветната пътека.

В края на миналата година със сестра Расбанд имахме за задача да говорим с една голяма група пълнолетни несемейни младежи в Нова Зеландия. Те няхаха лесен достъп до храм; този в Хамилтън бе в ремонт и все още се чакаше първата копка за храма в Окланд. Обаче се почувствах подтикнат да ги насърча да подновят или получат храмовите си препоръки.

Макар и да не можеха да ги представят в храма, те щяха да се представят пред Господ чисти и подготвени да Му служат. Когато сте достойни за валидна храмова препоръка, това е както защита от противника, защото сте направили категорично обещание пред Господ за своя живот, така и обещание, че Духът ще бъде с вас.

Вършим храмова работа, когато издирваме нашите предци и предаваме имената им за обреди. Докато храмовете ни са затворени, все още имаме възможност да проучваме близките си. Имайки Божия Дух в сърцата си, ние заставаме като техни заместници, за да бъдем „препоръчани на Господ“.

Когато служим като изгънати директор на Храмов отдел, чувах президент Гордън Б. Хинкли да говори за следния стих, изречен от Господ за храма в Наву: „Нека работата по Моя храм и по всички

дела, които Аз съм определил за вас, да бъдат продължени и да не спират; и нека вашето усърдие, и вашето постоянство, и вашето търпение, и вашите дела да се удвоят, и вие по никакъв начин не ще загубите наградата си, казва Господ на Силите“¹².

Нашата работа в храма е свързана с вечната ни награда. Отскоро сме подложени на изпитание. Господ ни е призвал да служим в храмовете с „усърдие, ... постоянство и търпение“¹³. Тези качества се изискват, за да бъдем „препоръчани на Господ“. Трябва да бъдем усърдни в спазването на заповедите, да постоянстваме в усърдието си относно сключените в храма завети, да сме благодарни за това, което Господ продължава да казва за тях, и да сме търпеливи, докато чакаме храмовете да се отворят изцяло.

Когато Господ ни призовава да „удвоим“ усилията си, Той ни моли да увеличим праведността си. Например, можем да полагаме повече усилия в изучаването си на Писанията, проучването на семейната ни история и молитвите си с вяра, за да може да споделяме любовта си към Господния дом с хората, подготвящи се да получат храмова препоръка, особено нашите близки.

Обещавам ви като апостол на Господ Исус Христос, че като се стремите да удвоите праведните си усилия, ще се чувствате обновени в отдадеността си към Бог Отец и Исус Христос, ще чувствате

Залцбург, Австрия

изобилно как ви води Светият Дух, ще сте благодарни за сключените свещени завети и ще чувствате мир от знанието, че сте „препоръчани на Господ“. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. James R. Clark, comp., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 1833–1964*, 6 vols. (1965–75), 3:229.
2. Изход 3:5.
3. “My Body Is a Temple,” *The Children Sing* (1951), no. 99.
4. 3 Нефи 27:20.
5. 3 Нефи 27:27.
6. *Учения на президентите на Църквата: Хауърд У. Хънтър*, 2015 г., с. 195.
7. *Teachings of Russell M. Nelson* (2018), 373.
8. Вж. *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 1, *The Standard of Truth, 1815–1846* (2018), 582–83.
9. Sarah P. Rich, *Autobiography, 1885–1890*, Church History Library, Salt Lake City, 66.
10. Мосия 4:3.
11. Sarah Jane Weaver, “President Nelson Talks about the ‘Painful’ Decision to Close Temples amid COVID-19,” *Church News*, July 27, 2020, thechurchnews.com.
12. Учение и завети 127:4.
13. Учение и завети 127:4.

От президент Далин Х. Оукс
Първи съветник в Първото президентство

Обичайте враговете си

Знанието, че всички сме Божии чеда ни дава разбиране за ценността на всички останали и способността да се издигаме над предрасъдъците.

Господните учения са за вечността и за всички Божии чеда. В това послание ще дам няколко примера от Съединените щати, но преподадените принципи са приложими навсякъде.

Живеем във времена на гняв и омраза в политическите взаимоотношения и обществения живот. Усетихме това през лятото, когато някои преминаха границата на мирните протести и започнаха да унищожават. Усещаме го и в някои от настоящите кампании за държавни постове. За съжаление, част от това

дори преля в политически изявления и груби коментари по време на наши събрания в Църквата.

При демократично управление винаги ще имаме различни мнения относно предложени кандидати и политики. Въпреки това, като последователи на Христос, ние трябва да се откажем от гнева и омразата, с които политическите избори се обсъждат или отричат на много места.

Едно от ученията на Спасителя, вероятно добре познато, но рядко прилагано:

„Чули сте, че е било казано: „Обичай ближния си, а мрази неприятеля си“.

Но Аз ви казвам: „Обичайте враговете си, благославяйте онези, които ви проклинат, вършете добро на онези, които ви мразят, и молете се за ония, които ви позорят и преследват“ (Matthew 5:43–44)¹.

В продължение на поколения юдеите са били учени да мразят враговете си, а по това време страдат поради господството и жестокостите на римската окупация. При все това, Исус ги учи: „Обичайте враговете си“ и „Вършете добро на онези, ... които ви позорят“.

Какви революционни учения относно личните и политическите взаимоотношения! Но все пак, точно това заповядва нашият Спасител. В Книгата на Мормон четем: „Защото истина, истина ви казвам, този, който има духа на раздора, не е от Мене, но е от дявола, който е бащата на раздора и който подтиква сърцата на човешките да спорят гневно едни с други“ (3 Нефи 11:29).

Не е лесно да обичаме враговете и неприятелите си. „Повечето от нас не са стигнали до това ниво на... любов и прошка“ – отбелязва президент Гордън Б. Хинкли, като добавя: „Изисква се самодисциплина, сякаш по-голяма от тази, на която сме способни“². Но това трябва да е съществено, тъй като е част от двете големи заповеди на Спасителя: „Да възлюбиш Господа, твоя Бог“ и „Да възлюбиш ближния си, както себе си“ (Матей 22:37, 39). А трябва да е и възможно, защото Той също учи: „Искайте и ще ви се даде; търсете и ще намерите“ (Матей 7:7)³.

Как спазваме тези божествени заповеди в един свят, в който също така сме подвластни на човешките

Апия, Самоа

закони? За щастие, имаме примера на Самия Спасител как да намираме баланс между Неговите вечни закони и практическата страна на човешките. Когато неприятели се опитват да Го уловят чрез въпрос дали юдеите трябва да плащат данъци на Рим, Той посочва образа на Цезар на монетите им и заявява: „Отдавайте цезаревото на Цезаря, а Божието на Бога“ (Лука 20:25)⁴.

И така, ние трябва да спазваме човешките закони (да отдаваме на Цезаря), за да живеем мирно под гражданската власт, и също така спазваме Божиите закони към нашата вечна дестинация. Но как да правим това, особено как да се научим да обичаме своите неприятели и врагове?

Учението на Спасителя да не „спорим гневно“ е добра първа стъпка. Дяволът е бащата на раздора и точно той изкушава хората да спорят гневно. Той подклажда вражди и омраза сред отделните хора и в рамките на групите от хора. Президент Томас С. Монсън учи, че гневът е „оръжието на Сатана“, тъй като „да бъдеш ядосан е да се предадеш на влиянието на Сатана. Никой не може да ни *накара* да се ядосаме. Това е наш избор“⁵. Гневът е пътят към разделението и враждите. Ние вървим напред, обичайки неприятелите си, когато избягваме гнева и омразата към тези, с които не сме съгласни. Ще е от полза за нас, ако дори сме готови да се учим от тях.

Сред другите начини да развиваме силата да обичаме другите е простият метод, описан в един стар мюзикъл. Когато се опитваме да разберем хора с различна култура, трябва да се опитваме да ги опознаем. В безброй ситуации

Акра, Гана

подозренията или дори враждебността на непознатите отстъпват пред приятелство или дори любов, когато личният контакт води до разбиране и взаимно уважение⁶.

От още по-голяма помощ, докато се учим да обичаме неприятелите и враговете си, е да се стремим да разбираме силата на любовта. Споделям три от многото учения на пророци за това.

Пророкът Джозеф Смит учи, че „има доказана във времето пословица, че любовта поражда любов. Нека излъчваме любов навсякъде, да проявяваме своята добрина към цялото човечество“⁷.

Президент Хауърд У. Хънтър учи: „Светът, в който живеем, би бил много облагодетелстван, ако хората навсякъде упражняваха чистата любов Христова, която е добронамерена, кротка и покорна. В нея няма завист или гордост. ... Тя... не иска нищо в замяна. ... В нея няма място за тесногърдие, омраза или насилие. ... Тя насърчава различните хора да живеят заедно в християнска обич, независимо от своите религиозни вярвания, раса, националност, финансово състояние, образование или култура“⁸.

А президент Ръсел М. Нелсън ни насърчава да „разширяваме нашите кръгове на любов, за да обгърнат целия човешки род“⁹.

Важна част от това да обичаме враговете си, е да отдаваме цезаревото на Цезаря, като спазваме законите на своите различни страни. Въпреки че ученията на Исус са революционни, Той не учи за революции или нарушаване на закона. Той учи на един по-добър път. Това учим и от съвременно откровение:

„Нека никой човек не нарушава законите на страната, защото този, който спазва законите Божии, няма нужда да нарушава законите на страната.“

Затова, подчинявайте се на съществуващите власти“ (Учение и завети 58:21–22).

Символът на вярата, написан от Пророка Джозеф Смит, след като ранните светии претърпяват жестоко преследване от властите в Мисури, гласи: „Ние вярваме в това, че сме поданици на крале, президенти, управници и съдии, в подчинението, уважението и подкрепянето на закона“ (Символът на вярата 1:12).

Това не означава, че се съгласяваме с всичко, което правят служителите на закона. Означава, че спазваме настоящия закон и използваме мирни средства, за да го променяме. Също така означава, че мирно приемаме изборните резултати. Ние не участваме в насилието, с което заплашват разочарованите от резултатите¹⁰. В едно

демократично общество винаги имаме възможността и дълга мирно да отстояваме позицията си до следващите избори.

Учението на Спасителя да обичаме враговете си е основано на реалността, че всички хора са възлюбени Божии чеда. Този вечен принцип и някои основни принципи на закона са поставени на изпитание по време на скорошните протести в много американски градове.

На едната крайност, някои хора сякаш са забравили, че първата поправка на конституцията на Съединените щати гарантира „правото на хората мирно да се събират и да подават петиции до правителството да поправя неправди“. Това е законоустановеният начин да се осведомява обществеността и вниманието да се насочва към несправедливости в съдържанието или прилагането на закона. А несправедливости има. В общественото поведение и в личното ни отношение е имало расизъм и свързани с това неправди. В едно убедително лично есе преподобната Тереса А. Диър от Националната асоциация за напредък на чернокожите хора (NAACP) ни напомня, че „расизмът избуява на основата на омраза, потисничество, тайни споразумения, пасивност, безразличие и мълчание“¹¹. Като граждани и членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, ние трябва по-добре да помагаме за изкореняването на расизма.

В другата крайност, малък брой участници и поддръжници на тези протести и последвалите ги незаконни действия сякаш са забравили, че под защита на конституцията, са само *мирните* протести.

Темекула, Калифорния, САЩ

Протестиращите нямат право да унищожават, нанасят щети върху собственост или да крадат такава, нито да осъществяват подривна дейност срещу законните представители на полицията. Конституцията и законите не съдържат покана за революция или анархия. Всички ние – полицаи, протестиращи, поддръжници и наблюдаващи, трябва да разбираме докъде се простират правата ни и важността на задълженията ни да спазваме съществуващия закон. Ейбрахам Линкълн е прав, като казва: „Няма несправедливост, която да е подходящ обект да бъде поправена от закона на тъпата“¹². Поправянето на несправедливости от тъпи е поправяне чрез незаконни средства. Това е анархия – положение, при което няма ефективно управление и официална полиция и което подкопава вместо да защитава правата на отделните хора.

Една причина скорошните протести в Съединените щати да са шокиращи за мнозина е, че враждебността и незаконните действия, засягащи много различни етноси в други страни, не би следвало да се случват в САЩ. Тази страна трябва

да е по-добра при премахването на расизма не само срещу чернокожите американци, които се забелязват най-често в скорошните протести, но и срещу латиноамериканци, азиатци и други групи. Историята на проявите на расизъм в тази страна не е изгълнена с щастливи моменти и трябва да се справяме по-добре.

Съедините щати са основани от имигранти с различна националност и етнически произход. Обединяващата ги цел не е била да се установи конкретна религия или да се

въздигне някоя от разнообразните култури или племенни традиции на страните, от които са дошли. Основателите на страната ни са искали да бъдат обединени от нова конституция и закони. Не казвам, че нашите обединяващи документи или тогавашното разбиране за значението им са били свършени. В първите два века от историята на Съединените щати се вижда нуждата от много подобрения, като правото на жените да гласуват и особено забраната на робството, включително закони, гарантиращи, че тези, които са били поробени, ще получат пълните свободи.

Двама учени от университета Йейл наскоро ни напомниха:

„Въпреки многото си несвършенства, Съединените щати имат уникалната способност да обединяват едно разнообразно и разделено общество. ...

... Гражданите на страната не трябва да избират между национална идентичност и културно многообразие. Американците могат да се радват и на двете. Но ключът е конституционният патриотизъм. Трябва да оставаме обединени от и

чрез конституцията, без значение от идеологичните ни разногласия¹³.

Преди много години един английски секретар по външната политика даде следния чудесен съвет по време на дебат в Камарата на общините: „Ние нямаме *вечни* съюзници и нямаме постоянни *врагове*. Нашите *интереси* са вечни и постоянни, и тези интереси са наши задължения, които трябва да следваме“¹⁴.

Това е добра *светска* причина да следваме „вечни и постоянни“ интереси при политически въпроси. В допълнение, от ученията на Господната Църква научаваме за друг вечен интерес, който да ни води – ученията на нашия Спасител, Който е вдъхновил конституцията на САЩ и основните закони на много страни. Лоялността към установения закон вместо към временните „съюзници“ е най-добрият начин да обичаме неприятелите и враговете си, докато се стремим към единство в многообразието.

Знанието, че всички сме Божии чеда ни дава божествено разбиране за ценността на всички останали, и волята, и способността да се издигаме над предразсъдъците и расизма. Докато съм живял в различни части на тази страна в продължение на много години, Господ ме е учил, че е възможно да спазваме законите на страната, да се стремим да ги подобрим, а също и да обичаме

неприятелите и враговете си. Въпреки че не е лесно, това е възможно с помощта на нашия Господ Исус Христос. Той ни е дал заповедта да се обичаме и ни обещава помощта Си, докато се стремим да я спазваме. Свидетелствам, че нашият Небесен Отец и Неговият Син Исус Христос ни обичат и ще ни помагат. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

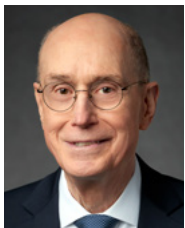
1. Вж. също Лука 6:27–28, 30.
2. Gordon B. Hinckley, „The Healing Power of Christ,” *Ensign*, Nov. 1988, 59; вж. също *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 230.
3. Вж. също Учение и завети 6:5.
4. Вж. също Матей 22:21, Марк 12:17.
5. Томас С. Монсън, „Чувствата си обуздавай, братко мой“, *Луахона*, ноем. 2009 г., с. 68.
6. Вж. Becky and Bennett Borden, „Moving Closer: Loving as the Savior Did,” *Ensign*, Sept. 2020, 24–27.
7. Джозеф Смит, цитиран в *History of the Church*, 5:517. Мартин Лутър Кинг-мл. (1929 – 1968) казва нещо подобно: „Когато отвърждаме на насилието с

насилие, това увеличава насилието, като така се добавя по-дълбок мрак към вече беззвездна нощ. Тъмнината не може да прогони тъмнина, само светлината може да го направи. Омразата не може да прогони омраза, само любовта може да го направи“ (*Where Do We Go from Here: Chaos or Community?* [2010], 64–65).

8. *Учения на президентите на Църквата: Хауърд У. Хънтър*, 2015 г., с. 279.
9. Ръсел М. Нелсън, „Блажени миротворците“, *Луахона*, ноем. 2002 г., с. 41; вж. също *Teachings of Russell M. Nelson* (2018), 83.
10. Вж. „A House Divided,” *Economist*, Sept. 5, 2020, 17–20.
11. Theresa A. Dear, „America’s Tipping Point: 7 Ways to Dismantle Racism,” *Deseret News*, June 7, 2020, A1.
12. Ейбрахам Линкълн, обръщение в лицей за млади мъже, Спрингфийлд, Илинойс (27 ян. 1838 г.); цитиран в John Bartlett, *Bartlett’s Familiar Quotations* (2012), 444.
13. Amy Chua and Jed Rubenfeld, „The Threat of Tribalism,” *Atlantic*, Oct. 2018, 81, theatlantic.com.
14. Хенри Джон Темпъл, виконт Палмерстън, бележки в Камарата на общините, 1 март 1848 г.; цитиран в Bartlett, *Bartlett’s Familiar Quotations*, 392; курсив добавен.

Бенгалуру, Индия

Съботна следобедна сесия | 3 октомври 2020 г.

Представен от президент Хенри Б. Айринг
Втори съветник в Първото президентство

Вотът на подкрепа за висшите ръководители, областните седемдесетници и висшите служители

Братя и сестри, сега ще ви представя висшите ръководители, областните седемдесетници и висшите служители за вашия вот на подкрепа.

Предложено е да подкрепим Ръсел Марион Нелсън като пророк, гледач и откровител, и президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни; Далин Харис Оукс като първи съветник в Първото президентство и Хенри Бениън Айринг като втори съветник в Първото президентство.

Онези, които са „за“, могат да го покажат.

Които са „против“, ако има такива, могат да го покажат.

Предложено е да подкрепим Далин Х. Оукс като президент на Кворума на дванадесетте апостоли и М. Ръсел Балард като действащ президент на Кворума на дванадесетте апостоли.

Онези, които са „за“, моля да го покажат.

Ако има „против“, могат да го покажат.

Предложено е да подкрепим като членове на Кворума на дванадесетте апостоли: М. Ръсел

Балард, Джефри Р. Холанд, Дитер Ф. Ухтдорф, Дейвид А. Беднар, Куентин Л. Кук, Д. Тод Кристоферсън, Нийл Л. Андерсън, Роналд А. Расбанд, Гари Е. Стивънсън, Дейл Г. Ренлънд, Герит У. Гонг и Юлисис Соарес.

Онези, които са „за“, моля да го покажат.

Ако има „против“, могат да го покажат.

Предложено е да подкрепим съветниците в Първото президентство

и членовете на Кворума на дванадесетте апостоли като пророци, гледачи и откровители.

Всички „за“, моля да го покажат.

Ако има „против“, да го покажат със същия знак.

Освобождаваме старейшини Л. Уитни Клейтън, Енрике Р. Фалабела и Ричард Дж. Мейнс като висши ръководители от Седемдесетте и ги обявяваме за почетни седемдесетници.

Всички, които желаят да се присъединят към нас в израз на благодарност към тези братя и семействата им за тяхната изключителна служба, моля да го покажат.

Освобождаваме старейшина Л. Тод Бъдж като висш ръководител от Седемдесетте.

Желаещите да покажат благодарността си към неговата служба, могат да направят това с вдигане на ръка.

Освобождаваме епископи Дийн М. Дейвийс и У. Кристофър Уодъл като първи и втори съветник в Председателстващото епископство.

Желаещите да покажат благодарността си към тези братя за тяхната отдадена служба, моля да го покажат.

Освобождаваме следните като областни седемдесетници: Рубен Акоста, Рене Р. Алба, Алберто А. Алварес, Владимир Н. Асташов, Хосе Батала, Бранфорд К. Боуен, Серхио Луиз Карбони, Армандо Кареон, С. Марк Клей-младши, З. Доминике Декайе, Освалдо Р. Диас, Майкъл М. Дъдли, Марк П. Дърхам, Е. Ксавиер Еспиноса, Джеймс И. Ивансън, Паскоал Ф. Фортунато, Сам. М. Галвез, Патрицио М. Гиуфра, Леонард Д. Гриър, Даниел П. Хал, Тору Хаяши, Пол Ф. Хинц, Адолф Дж. Йохансон, Уизит Ханахам, Сеюнг Хун Ко, Педро К. Лареал, Джони Л. Леота, Хосе Е. Маравила, Жоел Мартинес,

Чиба, Япония

Жоаким Ж. Морейра, Исак К. Морисън, Едуардо А. Норамбуена, Фердинанд П. Панган, Джейръс К. Перез, Стивън М. Питърсън, Джей Д. Пиментел, Едваaldo Б. Пинто-младши, Алексей В. Семайкин, К. Дейвид Скот, Рулон Ф. Стейси, Каръла М. Тилеман, Уилям Р. Титера, Карлос Р. Толедо, Цезар Е. Виляр, Дейвид Т. Уорнър, Гари К. Уайлд и Уилям Б. Вон.

Всички, които желаят да се присъединят към нас в израз на благодарност за тяхната отлична служба, моля да го покажат.

С освобождаването на старейшина А. Уитни Клейтън като висш ръководител от Седемдесетте и обявяването му за почетен седемдесетник, той също беше освободен и като член на президентството на Седемдесетте.

Старейшина Брент Х. Нилсън е призован като член на президентството на Седемдесетте и предлагаме той да бъде подкрепен като такъв.

Всички, които са „за“, моля да го покажат.

Ако има против, покажете със същия жест.

Предложено е да подкрепим Дийн М. Дейвийс като висш ръководител от Седемдесетте.

Онези, които са „за“, моля да го покажат.

Който е против, може да направи същото.

Предложено е да подкрепим У. Кристофър Уодъла като първи съветник и А. Тод Бъдж като втори съветник в Председателстващото Епископство.

Тези, които са „за“, могат да го покажат.

Ако има против, може да го покажат със същия жест.

Предложено е да подкрепим следните като нови областни

Бенгалуру, Индия

седемдесетници: Лориан П. Балилемва, Джонатан У. Бункер, Енрике Р. Майорга и Константин Толомеев.

Тези, които са „за“, могат да го покажат.

Който са „против“, ако има такива, могат да го покажат.

Предложено е да подкрепим останалите висши ръководители, областните седемдесетници и висшите служители на Църквата

в сегашния им състав.

Всички „за“, моля да го покажат.

Ако има „против“, да го покажат със същия знак.

Онези, които изразиха несъгласие с някои от предложенията, следва да се свържат със своя президент на кол.

Братя и сестри, изразяваме благодарност за вашата постоянна вяра и молитви в подкрепа на ръководителите на Църквата. ■

Темекула, Калифорния, САЩ

От старейшина Д. Тод Кристоферсън
От Кворума на дванадесетте апостоли

Устойчиви общества

Ако достатъчно хора от нас и нашите съседи се стремят да ръководят живота си съобразно Божията истина, нужните във всяко общество морални добродетели ще изобилстват.

Какъв красив хор, възпяващ красотата на Спасителя.

През 2015 г. Обединените нации приемат така наречената „Програма до 2030 г. за устойчиво развитие“. Тя е описана като „съвместен проект за мир и просперитет на хората и планетата, сега и за в бъдеще“. Програмата за устойчиво развитие включва 17 цели, които да бъдат постигнати до 2030 г., като например: премахване на бедността и глада, качествено образование, равенство между половете, чиста вода и санитарни условия и достойна работа¹.

Идеята за устойчиво развитие е важна и интересна. Още по-належащ обаче е обширният въпрос за устойчивите общества. Кои са основите, на които се крепи едно процъфтяващо общество – общество, стимулиращо щастието, напредъка, мира и благосъстоянието сред своите членове? В Писанията са описани поне две такива развити общества. Какво можем да научим от тях?

В древността, великият патриарх и пророк Енох проповядва праведност и „постро(ява) един град, който е наречен Градът на Святостта, тъкмо Сион“². Записано е, че

„Господ нар(ича) Своите хора Сион, защото (са) едно сърце и един ум, и живе(ят) в праведност, и няма бедни сред тях“³.

„И Господ благосл(авя) земята, и те (са) благословени върху планините и по високите места, и процъфтява(т)“⁴.

Жителите на Западното полукълбо през първи и втори век, известни като нефити и ламанити, са друг прекрасен пример за процъфтяващо общество. След удивителното служение на възкресения Спасител сред тях, те „следва(т) заповедите, получени от (своя) Господ и от (своя) Бог, като постоянства(т) в пост и молитва, и в честото събират заедно, за да се молят и да чуят словото Господне. ...

И няма зависти, нито спорове, нито метежи, нито блудства, нито лъжи, нито убийства, нито какъвто и да е вид похотливост; и наистина не може да съществува по-щастлив народ измежду всички народи, сътворени от ръката Божия“⁵.

Обществата в тези два примера биват укрепвани от небесни благословии, произтичащи от техния пример на отдаденост на двете големи заповеди: „Да възлюбиш

Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум“ и „Да възлюбиш ближния си, както себе си“⁶. Те се подчиняват на Бог в личния си живот и се грижат за собственото си физическо и духовно благосъстояние и това на другите. Както е написано в Учение и завети, това са общества, в които „всеки човек търси ползата на ближния си и върши всичко с очи, отправени единствено към славата Божия“⁷.

За съжаление, както отбеляза старейшина Куентин Л. Кук тази сутрин, идеалното общество, описано в 4 Нефи от Книгата на Мормон, не устоява повече от два века. Устойчивостта не е гарантирана, и най-процъфтяващото общество може да се разпадне с времето, ако загърби основните добродетели, на които се крепят мирът и просперитетът в него. В този случай, поддавайки се на изкушенията на дявола, хората „започ(ват) да се делят на класи; и започ(ват) да градят църкви за тях самите, за да се обогатяват, и започ(ват) да отричат истинската църква на Христа“⁸.

„И стана така, че след като се бяха изменили триста години, ето, и народът на Нефи, и ламанитите, станаха извънредно нечестиви, едните като другите“⁹.

Към края на още един век, милиони намират смъртта си в кръвопролитни войни и техният някога единен народ се разпада на враждувачи племена.

Размишлявайки върху този и други примери на процъфтяващи в миналото общества, които на по-късен етап се разпадат, мисля, че спокойно мога да кажа, че когато хората се отвръщат от чувството за отговорност пред Бог и вместо това

започват да се уповават на „ръката от плът“, се стига до катастрофален край. Да се уповаме на ръката от плът означава да не зачитаме божествения Създател на човешките права и достойнство и да поставим на първо място богатствата, властта и светската похвала (като често това е придружено от подигравки и преследване на хората с различен стандарт). Междувременно, хората в устойчивите общества се стремят по думите на цар Вениамин да „израст(ват) в знанието за славата на Оногова, който (ти) сътвори, или в знанието за това, което е праведно и истинно“¹⁰.

Семейството и религията като институции винаги са били от основна важност, за да може отделните хора и общности да притежават добродетелите, необходими за поддържане на устойчиво общество. Вкоренени в Писанията, тези добродетели, наред с другите неща, включват почтеност, отговорност, състрадание, брак и вяроност в брака, уважение към другите хора и тяхната собственост, служба, необходимост и достойнство на труда.

По-рано тази година, независимият редактор Джерард Бейкър написа колонка в *Уолстрийт джърнъл* в чест на баща си, Фредерик Бейкър, по случай неговия 100-тен рожден ден. Бейкър предполага какви са причините за дълголетие на своя баща, като след това добавя:

„Макар всички ние да искаме да узнаем тайната на дългия живот, често си мисля, че би било по-добре, ако посвещавахме повече време, за да разберем кои неща правят един живот добър, независимо от неговата продължителност. В този ред на мисли, уверен съм, че знам тайната на моя баща.

Той е от една епоха, когато животът се е определял основно от дълга, а не от чувството, че нещо ти се полага по право; от социалните отговорности, а не от личните привилегии. Водещият принцип през неговия век е чувството на отговорност – към семейството, Бог и страната.

В една епоха, осеяна с отломки на разбити семейства, баща ми бе отдаден съпруг на своята съпруга в продължение на 46 години и верен баща на шест деца. Присъствието му никога не е било по-осезаемо и съществено, както когато родителите ми преживяха немислимата трагедия от загубата на дете. ...

И във време, в което религията става все по-непопулярна, баща ми живя като истински, верен католик, с непоклатима вяра в обещанията на Христос. Даже понякога си мисля, че е живял толкова дълго, понеже е подготвен за смъртта по-добре от всеки друг, когото съм срещал.

Аз съм късметлия – благословен съм с добро образование, прекрасно семейство и светски успех, който не заслужавам. Но колкото и горд и благодарен да се чувствам, това е нищо в сравнение с гордостта и благодарността, които изпитвам към мъжа, който без да парадирва, без да очаква награда или признание за стореното, продължава напред – вече цял век – със скромните задължения, отговорности и, в крайна сметка, радости на един добродетелен живот“¹¹.

Очевидната важност на религията и религиозната вяра отслабва сред много народи в последните години. Все повече хора считат, че вярата и предаността към Бог не са нужни за моралната честност при отделните хора и общества в съвременния

Индиански резерват Печанга, Калифорния, САЩ

свят¹². Мисля, че всички ще се съгласим, че онези, които препоръчват липсата на религиозно вярване, може да са, и често са, добри, морални хора. Но не бихме могли да се съгласим, че това е възможно без божествено влияние. Имам предвид светлината на Христа. Спасителят казва: „Аз съм истинската светлина, която осветява всеки човек, който идва на света“¹³. Независимо дали знае за нея или не, всеки мъж, жена и дете от което и да е вярване, място и време е озарен от светлината на Христа и по тази причина притежава усет за добро и зло, който често наричаме съвест¹⁴.

Въпреки това, когато секуларизацията разделя личната и гражданска нравственост от чувството за отговорност пред Бог, това разделя растението от корена му. Разчитането само на културата и традициите няма да бъде достатъчно за поддържането на добродетелността в обществото. Когато човек няма по-висш бог от самия себе си и не се стреми към по-възвишено добро от задоволяването на собствените си апетити и желания, ефектът от това неминуемо ще се прояви.

Общество например, в което съгласието на отделния човек е единственото ограничение за

Пинаис, Парана, Бразилия

сексуални действия, е едно западнано общество. Изневерите, безразборните сексуални контакти, извънбрачните раждания¹⁵ и абортите по желание са само част от горчивите плодове на неморалността, одобрявана от сексуалната революция. Последниците от тях, разрушаващи устойчивостта на едно здраво общество, включват нарастващ брой деца, отглеждани в бедност и без положителното влияние на бащите, понякога в продължение на няколко поколения; жени, носещи това, което следва да бъдат споделени отговорности и изключително некачествено образование както в училищата, така и в другите институции, натоварени със задачата да компенсират неуспеха у дома¹⁶. В допълнение към тези социални патологии са и неизброимите случаи на лични разочарования и отчаяние – психическо и емоционално унищожение, което спохожда както виновни, така и невинни.

Нефи заявява:

„Горко на оногова, който се вслуша в ученията на човеците и отрича силата Божия и дара на Светия Дух! ...

... Горко на всички онези, които треперят и се гневят поради Божията истина!¹⁷

За сравнение, нашето радостно послание към нашите деца и цялото човечество, е че „Божията истина“ показва един по-добър път

или както казва Павел „един по-превъзходен път“¹⁸, път към лично щастие и благоденствие в обществото по време на земния живот и вечен мир и радост след това.

Божията истина се отнася за основните истини в плана на щастие на Бог за Неговите чеда. Тези истини са, че Бог е жив; че Той е Небесният Отец на нашите духове; че като израз на обичта Си, Той ни е дал заповеди, които водят до пълнота на радост с Него; че Исус Христос е Синът Божий и нашият Изкупител; че Той е страдал и умрял, за да извърши Единение за нашите грехове при условие на покаяние; че се е вдигнал от мъртвите, осъществявайки Възкресението на цялото човечество, и че ние ще застанем пред Него, за да бъдем съдени, т.е. да понесем отговорност за живота си¹⁹.

През деветата година на така нареченото „управление на съдиите“ в Книгата на Мормон, пророкът Алма се отказва от позицията си на върховен съдия и посвещава цялото си време на ръководната си дейност в Църквата. Целта му е да вземе мерки срещу гордостта, преследването и алчността, които се увеличават сред хората и най-вече сред членовете на Църквата²⁰. Както веднъж старейшина Стивън Д. Надолд отбелязва, „вдъхновеното решение (на Алма) не е да прекарва повече време в опити да измисля и налага още правила, за да коригира поведението на народа си, а да им проповядва словото Божие, да им преподава ученията и да им разяснява плана на изкуплението, за да

може това да доведе до промяна в поведението им“²¹.

Има много неща, които можем да правим като съседни и съграждани, за да допринасяме за устойчивостта и успеха на обществата, в които живеем, и със сигурност нашата най-основна и дългосрочна служба ще е да преподаваме истините, заложили във великия план на изкупление на Бог, и да живеем според тях. Както се казва в текста на един химн:

*С вярата на нашите бащи ще обичаме
И приятел, и враг в нашите спорове,
И ще я проповядваме с любов,
Чрез добри думи и праведен живот²².*

Ако достатъчно хора от нас и нашите съседи се стремят да вземат решенията си и ръководят живота си съобразно „Божията истина“, нужните във всяко общество морални добродетели ще изобилстват.

От обич към нас, нашият Небесен Отец е дал Своя Единороден Син, Исус Христос, за да имаме вечен живот²³.

„(Исус Христос) не върши нищо, което да не е в полза на света; защото Той обича света и дори дава живота Си, за да привлече всички човеци към Себе си. Затова Той не заповядва на никого да не участва в Неговото спасение.

Ето, призова ли Той някого, казвайки: Махни се от Мене? Ето, аз ви казвам: Не; но Той казва: Елате при Мене, вие от всички краища на земята, купете мляко и мед без пари и без цена“²⁴.

Това заявяваме „с тържественост в сърцето и с дух на кротост“²⁵ в името на Исус Христос, амин. ■

От Стивън Дж. Лънд
Общ президент на Младите мъже

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. "The 17 Goals," United Nations Department of Economic and Social Affairs website, sds.un.org/goals.
2. Моисей 7:19.
3. Моисей 7:18.
4. Моисей 7:17.
5. 4 Нефи 1:12, 16.
6. Матей 22:37, 39.
7. Учение и завети 82:19.
8. 4 Нефи 1:26.
9. 4 Нефи 1:45.
10. Мосия 4:12.
11. Gerard Baker, "A Man for All Seasons at 100," *Wall Street Journal*, Feb. 21, 2020, [wsj.com](https://www.wsj.com).
12. Вж. Ronald F. Inglehart, "Giving Up on God: The Global Decline of Religion," *Foreign Affairs*, Sept./Oct. 2020, [foreignaffairs.com](https://www.foreignaffairs.com); see also Christine Tamir, Aidan Connaughton, and Ariana Monique Salazar, "The Global God Divide," Pew Research Center, July 20, 2020, especially infographic "Majorities in Emerging Economies Connect Belief in God and Morality," [pewresearch.org](https://www.pewresearch.org).
13. Учение и завети 93:2; вж. също Мороний 7:16, 19.
14. Вж. Бойд К. Пакър, „Светлината Христова“, *Луахона*, апр. 2005 г., с. 10; вж. също D. Todd Christofferson, "Truth Endures," *Religious Educator*, vol. 19, no. 3 (2018), 6.
15. Давайки този пример, имам предвид, че потенциалните вредни последици за децата са „горчивият плод“, а не самите деца. Всяко Божие дете е скъпоценно и всеки живот е безценен, независимо от обстоятелствата около раждането.
16. Вж., например, Pew Research Center, "The Changing Profile of Unmarried Parents," Apr. 25, 2018, [pewsocialtrends.org](https://www.pewsocialtrends.org); Mindy E. Scott and others, "5 Ways Fathers Matter," June 15, 2016, [childtrends.org](https://www.childtrends.org); and Robert Crosnoe and Elizabeth Wildsmith, "Nonmarital Fertility, Family Structure, and the Early School Achievement of Young Children from Different Race/Ethnic and Immigration Groups," *Applied Developmental Science*, vol. 15, no. 3 (July–Sept. 2011), 156–70.
17. 2 Нефи 28:26, 28.
18. 1 Коринтяните 12:31.
19. Вж. Алама 33:22.
20. Вж. Алама 4:6–19.
21. Stephen D. Naudal, *Principles of Priesthood Leadership* (1999), 13; вж. също Алама 31:5.
22. "Faith of Our Fathers," *Hymns*, no. 84.
23. Вж. Йоан 3:16.
24. 2 Нефи 26:24–25; вж. също 2 Нефи 26:33.
25. Учение и завети 100:7.

Да намираме радост в Христа

Най-сигурният начин да намираме радост в този живот е да се присъединим към Христос, като помагаме на другите.

Господ не изисква младежите от свещеничеството на Аарон да вършат всичко, но това, което изисква, вдъхва благоговение.

Преди няколко години, малкото ни семейство преживя нещо, пред което са изправени много семейства в този паднал свят. Най-малкият ни син, Танър Кристиан Лънд, се разболя от рак. Той бе невероятен, като всички деветгодишни. Забавно непослушен и същевременно изключително духовно чувствителен. Палаво дяволче и послушно ангелче. Когато беше малък и ни удивляваше всеки ден със своите лудории, ние се чудехме дали като порасне ще стане пророк или банков обирджия. И в двата случая щеше да остави следа в света.

И тогава той се разболя много тежко. През следващите три години бяха взети крайни мерки от гледна точка на съвременната медицина, включително на два пъти присаждане на костен мозък, по време на което той се зарази с пневмония и се наложи да остане 10 седмици в безсъзнание на изкуствено дишане. Като по чудо той се възстанови за

известно време, след което ракът се завърна.

Малко преди да почине, болестта на Танър се бе разпространила в костите му и дори силните обезболяващи не му помагаша. Той едва ставаше от леглото. Една неделя сутрин, майка му, Калийн, дошла в стаята му да провери как е, преди семейството да отиде на църква. Тя с изненада видяла, че той някак бил успял да се облече и че седи на ръба на леглото, опитвайки се да си закопчее ризата. Калийн седнала до

Табоа да Сера, Сао Пауло, Бразилия

Апия, Самоа

него. „Танър – каза тя, – сигурен ли си, че си в състояние да отидеш на църква? Може би днес трябва да останеш тук и да си почиваш“.

Той гледал втрещено в пода. Той беше дякон. Имаше кворум. И имаше задължения.

„Трябва да раздавам причастието днес“.

„Добре, но съм сигурна, че някой ще го направи вместо теб“.

„Да – казал той, – но... аз виждам как хората ме гледат, когато раздавам причастието. Мисля, че това им помага“.

И така Калийн му помогнала да си закопчее ризата и да си върже вратовръзката и те отишли на църква. Очевидно се случвало нещо важно.

Дойдох на църква от по-ранно събрание и бях толкова изненадан да видя Танър да седи на реда с дякони. Калийн тихо ми каза защо той е там и че е казал: „Това помага на хората“.

Гледах как дяконите пристъпват напред към масата за причастие. Той внимателно се опря на друг дякон, докато свещениците им подаваха подносите с хляба. И тогава Танър, едва повдигайки краката си, отиде до определеното си място и се хвана за края на пейките за опора, докато поднасяше причастието.

Сякаш всички очи в залата за причастие бяха приковани към него, трогнати от усилията му да изпъгнати своята проста задача. Танър по своеобразен начин ни даде урок, докато с дълбоко уважение,

едва придвижвайки се от ред на ред – с капки пот по голата си глава – представляваше Спасителя по начина, по който го правят дяконите. Някогашното му несломимо тяло на дякон бе отпаднало, но страдаше с готовност, за да ни служи, като носи символите на Единението на Спасителя в живота ни.

Начинът, по който той възприемаше отговорността да бъде дякон, ни накара да погледнем с други очи – на причастието, на Спасителя и на дяконите, учителите и свещениците.

Удивлявам се на неизразимото чудо, подтикнало го онази сутрин да откликне толкова смело на тихия призив да служи и на силата и способностите на нашите подрастващи, които се стремят да откликват на призива на пророка да се запишат в Господния батальон и да се присъединят към делото на спасение и възвисяване.

Всеки път, когато дякон държи поднос за причастие, ни се напомня за Тайната вечеря, Гетсиманската градина, Голгота и гробницата. Когато Спасителят казва на апостолите Си: „Това правете за Мое възпоменание“¹, Той се обръща през вековете и към всеки от нас. Той говори за безпределното чудо, което ще осигури – за бъдещите дякони, учители и свещеници, които ще поднасят Неговите символи и ще канят чедата Му да приемат Неговия единителен дар.

Всички символи на причастието насочват вниманието ни към този дар. Ние размишляваме над хляба, който Той някога е разчупил – и над хляба, който свещениците, на свой ред, разчупват пред нас. Мислим за значението на осветената течност, тогава и сега, докато молитвите за причастието, тържествено изречени

от младите свещеници, проникват в сърцата ни и стигат до небесата, подновявайки сключените завети, които ни свързват със силите на Христовото спасение. Може да си помислим какво означава, когато един дякон ни подава свещените символи, стоейки там, където Исус би стоял, ако беше тук, предлагайки ни да премахне нашите товари и болки.

За щастие, не е нужно младите мъже и жени да се разболяват, за да откриват радост и смисъл в това да служат на Спасителя.

Старейшина Дейвид А. Беднар учи, че за да израснем и да станем, както *са* мисионерите, трябва да правим това, което *правят* мисионерите и тогава „ред по ред, правило след правило... (ние) постепенно може(м) да стане(м) мисионера... който Спасителят очаква“².

По същия начин, ако желаем „като Исус... да бъд(ем)“³, следва да вършим това, което Исус върши, а Господ обяснява в едно чудесно изречение какво е то: „Защото ето, това е делото Ми и славата Ми – да се осъществят безсмъртието и вечният живот на човека“⁴.

Мисията на Спасителя винаги е била да служи на Своя Отец, като спасява чедата Му.

И най-сигурният начин да намираме радост в този свят е да се присъединим към Христос, като помагаме на другите.

Това е простата истина, вдъхновяла програмата Деца и младежи.

Всички дейности и учения от тази програма имат за цел да помагат на младите хора да стават по-подобни на Исус, участвайки заедно с Него в делото на спасение и възвисяване.

Програмата Деца и младежи е инструмент, който помага на децата

от Неделното училище за деца и на младежите да израстват в ученичеството и да придобиват изпълнена с вяра представа как изглежда пътят към щастието. Те могат да се научат да предвиждат и да се стремят към спирките и пътеводните знаци по заветната пътека, където ще бъдат кръстени и потвърдени с дара на Светия Дух и ще станат част от кворуми и класове на Младите жени, в които ще изпитат радостта от това да помагат на другите, служейки като Христос. Ще си поставят цели, големи и малки, които ще внасят равновесие в живота им, докато стават все по-подобни на Спасителя. Конференциите и списанията „За укрепването на младежите“, *Приятел*, както и приложението Gospel Living ще им помагат да се съсредоточават върху намирането на радост в Христа. Ще очакват благословиите от притежаването на храмова препоръка и ще чувстват духа на Илия чрез влиянието на Светия Дух, докато се стремят към благословиите на храмовата работа и работата по семейна история. Ще бъдат водени от патриаршалните си благословии. След време ще посетят

храма, за да бъдат надарени със сила и да намерят радост, бидейки вечно свързани, независимо от всичко, със своите семейства.

Срещу ветровете на пандемии и бедствия, за постигането на пълния потенциал на новата програма Деца и младежи има нужда от още много работа – и няма време за губене. Нашите младежи не могат да чакат светът да се оправи, за да опознаят Спасителя. Някои вземат решения дори в момента, които иначе не биха взели, ако разбираха своята истинска същност – и Неговата.

Ето защо настоятелният призив от Божия батальон за това съдбоносно обучение гласи: „Всички на работа!“.

Майки и бащи, синовете ви се нуждаят от вашата сърцата подкрепа повече от когато и да било преди, когато са се стремили към по-дребни неща като значки и медальони. Майки и бащи, ръководители на свещеничеството и на Младите жени, ако вашите младежи изпитват затруднения, програмата Деца и младежи ще ги води при Спасителя, а Спасителят ще им дава мир⁵.

Президентства на кворуми и на класове, излезте напред и заемете заслуженото си място в Господното дело.

Епископи, свържете ключовете си с тези на президентите на кворум и вашите кворуми – и райони – ще се променят завинаги.

А на вас, от подрастващото поколение,

свидетелствам от опит, че вие *сте* възлюбени синове и дъщери на Бог и Той има работа за вас.

Като изпълнявате по най-добрия начин призованията си, с цялото си сърце, мощ, разум и сила, вие ще заобичате Бог и ще спазвате сключените от вас завети, и ще се уповавате на Неговото свещеничество, докато се стараете да благославяте другите, започвайки от собствените си домове.

Моля се да се стремите, с удвоени и съответстващи на това време сили, да служите, да упражнявате вяра, да се покаявате и усъвършенствате всеки ден, за да се подготвите да получите благословиите на храма и трайната радост, която идва само чрез Евангелието на Исус Христос. Моля се да се подготвите да станете усърдните мисионери, верните брачни партньори, любящите бащи и майки, които ви е обещано да станете, като бъдете верни ученици на Исус Христос.

Нека помагате за подготовката на света за Второто пришествие, като каните всички да дойдат в Христа и да получат благословиите на Неговото Единение. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Лука 22:19.
2. Дейвид А. Беднар, „Да станеш мисионер“, *Лиакхона*, ноем. 2005 г., с. 46.
3. „Като Исус аз да бъда, по стъпките да вървя. С любов като Исус да съм във думи и във дела“ („Да бъда като Исус“, *Сборник детски песни*, с. 40).
4. Моисей 1:39.
5. Аз лично дълбоко ценя отдадените родители и ръководители, които през нашата история толкова доблестно са помагали на младите хора да израстват. Наистина новата програма за деца и младежи дължи много на всички програми с дейности и постижения преди нея.

Залцбург, Австрия

От старейшина Герит У. Гонг
От Кворума на дванадесетте апостоли

Всички народи, племена и езици

Можем по свой начин да участваме в изпълнението на Господните пророчества и обещания – чрез нас Евангелието да благославя света.

Скъпи братя и сестри, наскоро извърших едно храмово запечатване, съгласно указанията за COVID-19. Заедно с булката и младоженеца – двамата верни завърнали се мисионери – бяха родителите, братята и сестрите им. Това не беше лесно. Булката е деветото от десет деца. Нейните девет братя и сестри седяха подредени по възраст и, разбира се, социално дистанцирани.

Семейството се бе стремило да бъдат добри съседи където и да живеят. Обаче една общност се оказала негостоприемна, защото, както каза майката на булката, семейството им е от Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.

Семейството правели всичко по силите си да се сприятеляват на училище, да допринасят и да бъдат приети, но безуспешно. Семейството се молело да се смекчат сърцата.

Една вечер семейството почувствало, че са получили отговор на молитвите си, макар и по много неочакван начин. Къщата им се запалила и изгоряла до основи. Но се случило и още нещо. Пожарът смекчил сърцата на съседите им.

Те, както и от местното училище, събрали дрехи, обувки и други неща, нужни на семейството, което изгубило всичко. Добротата допринесла за разбиране. Не било по начин, по който семейството очаквало отговор на молитвите си. Обаче те са благодарни за наученото чрез трудностите и неочакваните отговори на искрените си молитви.

Действително, за хората с предани сърца и очи да виждат, Господните нежни милости се проявяват сред трудностите в живота. Посрещнатите с вяра трудности и жертви наистина носят небесните благословии. В този смъртен живот може да изгубим или чакаме дълго за някои неща, но накрая ще намерим най-важното¹. Това е Неговото обещание².

Нашата прокламация от 2020 г. по случай двестагодишнината започва с изключително всеобхватното обещание, че „Бог обича Своите чеда от всеки народ по света“³. Бог обещава на всички нас във всеки народ, племе, език и люде⁴,

склучва завети с всеки от нас и ни кани да опитаме от Неговата изобилна радост и милост.

Божията любов към всички хора е потвърдена навсякъде из Писанията⁵. Тази обич обхваща Авраамовия завет, събирането на разпръснатите Му чеда⁶ и Неговия план на щастие в живота ни.

В един дом на вяра няма страници и пришълци⁷, няма богати и бедни⁸, няма външни лица. Като „съграждани на светиите“⁹, ние сме поканени да направим света по-добър, от вътре навън, един по един, семейство по семейство, квартал по квартал.

Това се случва, когато живеем според Евангелието и го споделяме. В началото на тази диспансация пророкът Джозеф получава забележително пророчество, че Небесният Отец желае всички и навсякъде да открият Божията любов и да почувстват Неговата сила за израстване и промяна.

Това пророчество е получено тук, в дървената къща на семейство Смит в Палмира, Ню Йорк¹⁰.

Реконструкцията на дома на семейство Смит на истинското му място е приключена през 1998 г. Тази спалня на втория етаж е със същите размери 5 x 9 x 3 м, където

Мороний, като прославен пратеник от Бог, идва при младия Джозеф през нощта на 21 септември 1823 г.¹¹

Помнете какво разказва пророкът Джозеф:

„(Мороний) ми каза, че... Бог имал за мене работа, която трябвало да изпълня; и че името ми щяло да бъде познато измежду всички нации, племена и езици. ...

(Мороний) каза, че имало една предадена на съхранение книга, ... че тя съдържа пълнотата на вечно Евангелие“¹².

Тук спираме. Ние се покланяме на Бог Вечният Отец и Неговия Син, Исус Христос, а не на Пророка Джозеф или някой друг смъртен човек.

Да, помислете как се изпълняват пророчествата, които Бог дава на служителите Си¹³. Някои се изпълняват по-рано, други по-късно, но всички биват изпълнени¹⁴. Като се вслушваме в Господния дух на откровение, можем по свой начин да участваме в изпълнението на Неговите пророчества и обещания – чрез нас Евангелието да благославя света.

През 1823 г. Джозеф е неизвестен 17-годишен младеж, живеещ в малко селце в страна, станала наскоро независима. Ако не беше истина, как би могъл той да си измисли да каже, че ще бъде инструмент в Божието дело и ще преведе чрез Божия дар и сила едно свято Писание, което да стане известно навсякъде?

Да, защото това е истина, всички ние можем да видим как това пророчество се изпълнява дори и в самата покана да спомогнем за осъществяването му.

Братя и сестри, по целия свят, всички участващи в тази обща конференция през октомври 2020 г., са сред тези народи, племена и езици.

Прово, Юта, САЩ

Днес членовете на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни живеят в 196 страни и територии, като в 90 от тях има 3 446 кола на Църквата¹⁵. Ние представяваме както географски обхват, така и центрове на сила.

Кой би си представил през 1823 г., че през 2020 г. ще има три страни, всяка от които с над милион членове на тази Църква – Съединените щати, Мексико и Бразилия?

Или 23 страни, всяка от които с над 100 000 членове на Църквата – три в Северна Америка, четиринадесет в Централна и Южна Америка, една в Европа, четири в Азия и една в Африка¹⁶

Президент Ръсел М. Нелсън, нарича Книгата на Мормон „едно чудно чудо“¹⁷. Очевидците за нея свидетелстват: „Нека бъде известно на всички народи, племена, езици и люде“¹⁸. Днес общата конференция е достъпна на 100 езика. Президент Нелсън свидетелства за Исус Христос и Неговото възстановено Евангелие пред 138 страни и броят им нараства.

Започвайки с тираж от 5 000 на първото издание на Книгата на Мормон от 1830 г., досега са публикувани на 112 езика над 192 милиона екземпляра на цялата Книга на Мормон или откъси от нея. Преводът на Книгата на Мормон на различни езици е широко достъпен в Интернет. Настоящите преводи

на Книгата на Мормон включват повечето от 23-те световни езици, говорени от 50 или повече милиона души или родните езици на около 4,1 милиарда души¹⁹.

Чрез малки и прости средства – в които всички сме поканени да участваме – се осъществяват велики дела.

Например, на една конференция на кол в Монро, Юта, с население от 2 200 души, попитах колко са отслужили мисии. Почти всички вдигнаха ръце. През последните години само от този кол 564 мисионери са служили във всички 50 американски щати и 53 страни – на всеки континент, с изключение на Антарктика.

Говорейки за Антарктика, дори и в Ушуайя, в най-южната точка на Аржентина, видях изпълнението на едно пророчество, докато мисионерите споделяха възстановеното Евангелие на Исус Христос на едно място, наречено „краят на света“²⁰.

Стенописът, който се получава от кориците на четирите тома на *Светии*²¹ изобразява един световен гоблен с плодовете на живота според Евангелието, идващи при всички верни светии. Църковната ни история се основава на преживяното свидетелство и евангелско пътуване на всеки член, включително на Мери Уитмър, преданата сестра, на която Мороний показва плочите на Книгата на Мормон²².

От януари 2021 г. нашите три нови световни списания на Църквата

Найроби, Кения

– *Приятел, За укрепването на младежите и Лиакхона* – канят всички да се включат и да споделят преживявания и свидетелства в световната ни общност на вяра²³.

Братя и сестри, като увеличаваме вярата си в Небесния Отец и Исус Христос, получаваме благословиите, идващи от живот според истините на възстановеното Евангелие и сключените свещени завети, и изучаваме, размишляваме и споделяме относно продължаващото Възстановяване, ние участваме в изпълнението на пророчество.

Променяме себе си и света съгласно евангелски модел, който благославя хората навсякъде.

Една сестра от Африка казва: „Свещеническата служба на съпруга ми го прави по-гърпелив и мил. А аз ставам по-добра съпруга и майка“.

Един уважаван международен бизнес консултант в Централна Америка казва, че преди да открие възстановеното Божие Евангелие, той е живял безцелно на улицата. Сега той и семейството му имат идентичност, цел и сила.

Едно момче в Южна Америка отглежда кокошки и продава яйцата им, за да купи прозорци за къщата, която семейството му строи. Той първо плаща десетъка си. И буквално ще види как се разкриват небесните отвори.

Във Фор Корнърс, общност в югозападната част на Съединените щати, едно индианско семейство отглежда красив розов храст, който да цъфти в пустинята, символ на евангелска вяра и самостоятелност.

Един брат от Югоизточна Азия, преживял тежка гражданска война, води отчаян и безсмислен живот. Намира надежда в един сън, в който бивш съученик държи поднос за причастие и свидетелства за спасителните обреди и Единението на Исус Христос.

Небесният Отец навсякъде ни кани да чувстваме любовта Му, да се учим и израстваме чрез образование, почтена работа, служба, която води до разчитане на собствените сили, и модели на доброта и щастие, които намираме в Неговата възстановена Църква.

Когато започнем да се уповаваме на Бог, понякога като се молим в най-мрачните, самотни, несигурни моменти, научаваме, че Той ни познава и обича повече, отколкото ние познаваме и обичаме себе си.

Затова се нуждаем от Божията помощ, за да създаваме трайна справедливост, равенство и мир в домовете и общностите ни. Най-истинските ни, задълбочени и автентични разкази, места

и принадлежност идват, когато чувстваме Божията изкупваща любов, търсим благодат и чудеса чрез Единението на Неговия Син и изграждаме трайни връзки чрез свещени завети.

В днешния претрупан, шумен, замърсен свят са нужни религиозна доброта и мъдрост. Как иначе можем да освежаваме, вдъхновяваме и поучаваме човешката душа?²⁴

Засаждането на дървета в Хаити е един от стотиците примери за хора, които се сплотяват, за да вършат добро. Местната общност, в това число 1 800 членове на нашата Църква, дарила дърветата, се събраха да засадят почти 25 000 дървета²⁵. По този многогодишен проект по залесяване вече са посадени над 121 000 дървета. Очаква се да се посадят още десетки хиляди.

Тази обща дейност осигурява сянка, запазва почвата, предотвратява бъдещи наводнения. Разкрасява кварталите, изгражда общност, радва окото и подхранва душата. Ако попитате хаитяните кой ще бере плодовете от тези дървета, те казват: „Който е гладен“.

Около 80 процента от населението на света имат религиозна принадлежност²⁶. Религиозните общности с готовност откликват на спешните нужди след природни бедствия, както и на хронични нужди от храна, подслон, образование, ограмотвяване и професионално обучение. По целия свят наши членове, приятели и Църквата помагат на общности да подкрепят бежанците и предоставят вода, хигиенни материали, средства за придвижване на инвалиди, грижи за зрението – на човек по човек, село по село, дърво по дърво²⁷. Навсякъде се стремим да бъдем добри родители

и добри граждани, да помагаме в нашите квартали и общества, включително чрез Latter-day Saint Charities²⁸.

Бог ни дава свобода на избор и нравствена отговорност. Господ заявява: „Аз, Господ Бог, ви правя свободни, затова вие наистина сте свободни“²⁹. Като обявява „освобождение на пленниците“³⁰, Господ обещава, че Неговото Единение и евангелската пътека могат да разкъсат материалните и духовни окови³¹. За щастие, тази изкупителна свобода се отнася и за онези, които са напуснали смъртния живот.

Преди няколко години един свещеник в Централна Америка ми каза, че изучавал „мормонския обичай за кръщение на мъртвите“. „Изглежда справедливо, – каза той – Бог да предложи на всички хора възможност да получат кръщение, независимо кога и къде са живели, освен малките деца, които са „живи в Христа“³². Апостол Павел – отбеляза той – говори за мъртвите, чакащи кръщение и възкресение“³³. Храмовите обреди чрез посредници обещават на всички народи, племена и езици, че никой няма да „остане роб на смъртта, ада или гроба“³⁴.

Като открием Бог, понякога неочаквани отговори на молитви ни вземат от улицата, въвеждат ни в общност, прогонват мрака от душите ни и ни насочват да намерим духовно убежище и принадлежност в добротата на сключените с Него завети и в Неговата пребъдваща любов.

Великите неща често започват като малки неща, но Божиите чудеса се случват ежедневно. Толкова сме благодарни за върховния дар на Светия Дух, Единението на Исус Христос и Неговите разкрити учения, обреди

и завети в Неговата възстановена Църква, носеща Неговото име.

Нека с радост приемем Божиата покана да получаваме и помагаме да се осъществят Неговите обещания и пророкувани благословии във всички народи, племена и езици, се моля в святото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. „Всичките ви загуби ще ви се върнат при възкресението, при условие че продължите с вяра“ (Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит 2008 г., с. 55).
2. Вж. Мосия 2:41.
3. „Възстановяването на пълнотата на Евангелието на Исус Христос: прокламация към света по случай двестагодишнината“, ChurchofJesusChrist.org; вж. също например Алма 26:37.
4. Вж. Откровението 14:6; 1 Нефи 19:17, 22:28; 2 Нефи 30:8; Мосия 3:20, 15:28; Алма 37:4–6; 3 Нефи 28:29; Учение и завети 42:58, 133:37.
5. Вж. Йоан 3:16–17, 15:12; Римляните 8:35, 38–39.
6. Вж. 1 Нефи 22:3, 9; Учение и завети 45:24–25, 69, 71, 64:42.
7. Вж. Ефесяните 2:19.
8. Вж. Учение и завети 104:14–17.
9. Ефесяните 2:19.
10. На няколко стотин ярда от задната врата на дома на семейство Смит има една гора, която става нашата Свещена горичка през „утрото на един прекрасен, ясен ден в ранната пролет на хиляда осемстотин и двадесета година“ (Джозеф Смит – История 1:14).
11. Посещението на конкретното, физическо място на известно историческо събитие може силно да ни свърже с времето и мястото. Въпреки това, нашето свидетелство за свещените събития при явяването на Мороний пред младия Пророк Джозеф е духовно.
12. Джозеф Смит – История 1:33–34.
13. Вж. Амос 3:57; Учение и завети 1:38.
14. Вж. Алма 37:6; Учение и завети 64:33.
15. Църковната статистика от 3 септември 2020 г.; „страни и територии“ включват места като Гуам, Пуерто Рико и Американска Самоа.
16. Тези 23 държави са Съединени щати, Мексико, Бразилия, Филипини, Перу, Чили, Аржентина, Гватемала, Еквадор, Боливия, Колумбия, Канада, Обединено кралство, Хондурас, Нигерия, Венецуела, Австралия, Доминиканска република,

Япония, Ел Салвадор, Нова Зеландия, Уругвай и Никарагуа. Австралия и Нова Зеландия са включени в четирите страни в Азия с над 100 000 членове. Парагвай има над 96 000 членове на Църквата и може би е следващата страна, която да се присъедини към групата с над 100 000 членове.

17. Russell M. Nelson, “The Book of Mormon: A Miraculous Miracle” (обръщение на семинара за нови президенти на мисия, 23 юни 2016 г.).
18. „Свидетелството на тримата очевидци“ и „Свидетелството на осемте очевидци“, Книгата на Мормон.
19. Преводът на допълнителни езици продължава обещанието, че всеки мъж и всяка жена ще „чуе пълнотата на евангелието на собствения си език и... наречие“ (Учение и завети 90:11).
20. Вж. Учение и завети 122:1.
21. Заглавията на четирите тома на *Светии* идват от вдъхновеното свидетелство-заявление на Пророка Джозеф в писмото Уентуърт – *Знамето на истината; Ничия нечестива ръка; Смело, величаво и независимо и Прозеучи във всяко ухо*.
22. Вж. *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 1, *The Standard of Truth, 1815–1846* (2018), 70–71.
23. Вж. Писмо от Първото президентство, 14 авг. 2020 г.
24. Вж. Gerrit W. Gong, “Seven Ways

Чиба, Япония

От епископ У. Кристофър Уодъл
Първи съветник в Председателстващото епископство

Имаше хляб

Докато се стремим да бъдем материално подготвени, можем да се изправяме пред изпитанията на живота с повече увереност.

- Religious Inputs and Values Contribute to Practical, Principle-Based Policy Approaches” (address given at the G20 Interfaith Forum, June 8, 2019), newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
25. Вж. Jason Swensen, “LDS Church Celebrates 30 Years in Haiti by Planting Thousands of Trees,” *Deseret News*, May 1, 2013, deseretnews.com.
 26. Вж. Pew Research Center, “The Global Religious Landscape,” Dec. 18, 2012, pewforum.org. Според това „изчерпателно демографско проучване на над 230 страни и територии... по света има 5,8 милиарда възрастни и деца с религиозна принадлежност, като това е 84% от 6,9-милиардното население на света през 2010 г.“
 27. Религиозните добродетели и ценности са като котва за гражданското общество и го обогатяват, вдъхват общностите, гражданската ангажираност, социалната сплотеност, службата и доброволната работа и насърчават справедливост, помирение и прошка, в това число и ни помагат да знаем кога и как да се хванем за нещо и кога да се откажем, да знаем кога и какво да запомним и да забравим.
 28. В допълнение към приноса им за Latter-day Saint Charities (вж. latterdaysaintcharities.org), която служи като хуманитарна организация на Църквата, членовете на Църквата на Исус Христос на светните от последните дни се присъединяват към съседите и общностите си при отдаването на време и средства чрез служба в проекти на JustServe или Helping Hands (вж. justserve.org и ChurchofJesusChrist.org/topics/humanitarian-service/helping-hands) и чрез даряването на дарения от пост (вж. “Fasting and Fast Offerings,” Gospel Topics, topics.ChurchofJesusChrist.org). Всяко от тези неща прави така, че значителната щедрост на членовете и приятелите на Църквата да благославя хиляди по света.
 29. Учение и завети 98:8.
 30. Исайя 61:1, вж. също Йоан 8:36, Галатяните 5:1, Учение и завети 88:86.
 31. Тази надежда за свобода включва хората, които се стремят да преодолеем лоши навици или пристрастявания, самоунищожително поведение, вина между поколенията или скръб.
 32. Мороний 8:12, вж. също Учение и завети 137:10.
 33. Вж. 1 Коринтяните 15:29.
 34. “While of These Emblems We Partake,” *Hymns*, no. 173, verse 3.

Преди ограниченията за пътуване, причинени от настоящата пандемия, аз се връщах у дома от задача в чужбина, но проблеми в разписанието на полетите наложиха престой в неделя. Между полетите имах време да присъствам на местно събрание за причастие, където успях да споделя кратко послание. След събранието един ентузиазизиран дякон дойде при мен и ме попита дали познавам президент Нелсън и дали някога съм имал възможността да се ръкувам с него. Казах му, че го познавам, че съм се ръкувал с него и че като член

на Председателстващото епископство имам възможността да се срещам с президент Нелсън и неговите съветници няколко пъти седмично.

Тогавя младият дякон седна на един стол, вдигна ръцете си във въздуха и извика: „Днес е най-великият ден в живота ми!“ Братя и сестри, може да не си вдигам ръцете във въздуха и да не викам, но съм вечно благодарен за живия пророк и за напътствията, които получаваме от пророци, гледачи и откровители, особено в тези времена на изпитания.

Още от началото Господ е давал насоки, за да помага на народа Си да се подготвя духовно и материално срещу бедствията и изпитанията, които Той знае, че ще дойдат като част от това земно съществуване. Тези бедствия могат да имат личен или общ характер, но Господните напътствия ще осигуряват защита и подкрепа до степеня, в която ние се вслушваме в Неговите съвети и действваме според тях. В един разказ от книгата Битие е даден прекрасен пример, от който научаваме за Йосиф в Египет и неговото вдъхновено тълкуване на съня на фараона.

„Тогавя Йосиф каза на фараона: ... Бог е явил на фараона това, което скоро ще направи. ...

Прово, Юта, САЩ

Ето, идат седем години на голямо плодородие по цялата Египетска земя:

А след тях ще дойдат седем години на глад; цялото плодородие ще се забрави в Египетската земя¹.

Фараонът изслушва Йосиф, отговаря на показаното му от Бог в съня и веднага се заема с подготовката за това, което предстои. В Писанията след това се казва:

„И през седемте години на плодородие земята роди преизобилно.

И Йосиф събра цялата храна от тези седем години. ...

И Йосиф събра твърде много жито, колкото морския пясък, така че престана да го мери; защото беше без мяра².

Знаем, че веднага след като минават седемте години на плодородие „настъп(ват) седемте години на глад, според както Йосиф беше казал; и настана глад по всички околни страни, а по цялата Египетска земя имаше хляб³.

Днес ние сме благословени да бъдем водени от пророци, които разбират нуждата от подготовка срещу бедствието, „което ще сполети“⁴, и които също разпознават ограниченията, които можем да срещнем в стремежа си да следваме напътствията им.

Ясно се вижда, че последиците от COVID-19, както и опустошителните природни бедствия, „не показват предпочитание“, преминавайки етнически, социални и религиозни граници на всеки континент. Загубени са работни места и доходите са намалени, докато възможностите за работа са засегнати от съкращения, а способността за работа – от здравни и правни проблеми.

Към всички засегнати, изразяваме разбиране и загриженост за вашата ситуация, както и твърдо

Санто Доминго, Доминиканска Република

убеждение, че предстоят по-добри дни. Благословени сте с епископи и президенти на клон, които търсят изпитващите материални нужди членове в конгрегациите си и които имат достъп до инструменти и ресурси, за да ви помагат да възстановите живота си и да ви поставят на пътя към разчитане на собствените сили, докато прилагате принципите на подготовка.

В днешните условия на пандемия, която опустошава както цели икономики, така и живота на отделните хора, не би било причесъщо за състрадателния Спасител да игнорира реалността, с която мнозина се борят, и да иска от тях да започнат да трупат запаси от храна и пари за бъдещето. Това не означава обаче, че трябва постоянно да игнорираме принципите на подготовка, а че тези принципи трябва да се прилагат „с мъдрост и в порядък“⁵, за да можем в бъдеще да кажем подобно на Йосиф в Египет: „Имаше хляб“⁶.

Господ не очаква от нас да правим повече, отколкото можем, но Той очаква да правим това, което можем, когато можем. Както ни напомни президент Нелсън по време на последната обща конференция, „Господ обича усилията“⁷.

Църковните ръководители често насърчават светиите от последните дни „да се готвят за негодите в

живота, като имат основен запас от храна и вода и спестена известна сума пари“⁸. В същото време сме насърчавани да „бъдем мъдри“ и „да не прекаляваме“⁹ в усилията си да набавяме запаси за домашния склад и финансовия резерв. Наръчникът, озаглавен *Лични финанси за разчитане на собствените сили*, публикуван през 2017 г. и в момента достъпен на интернет страницата на Църквата на 36 езика, започва с послание от Първото президентство, което гласи:

„Господ заявява: „И Моята цел е да обезпечавам светиите Си“ (Учение и завети 104:15). Това откровение е обещание от Господ, че Той ще предоставя материални благословии и ще отвори пътя към разчитането на собствените сили. ...

... Приемането и прилагането на тези принципи ще увеличава способността ви да получавате обещанията от Господ материални благословии.

Каним ви усърдно да изучавате и прилагате тези принципи и да ги преподавате на близките си. Животът ви ще бъде благословен, като правите това(,)... (защото) вие сте чедо на нашия Небесен Отец. Той ви обича и никога няма да ви изостави. Той ви познава и е готов да ви предложи духовните и материалните благословии от това да разчитате на собствените си сили“¹⁰.

Апия, Самоа

Този наръчник съдържа глави, посветени на изготвяне на бюджет и поместване в него, защитаване на семейството ви от трудности, справяне с финансови кризи и инвестиране за бъдещето, както и много други теми и е достъпен за всички на интернет страницата на Църквата или посредством вашите местни ръководители.

Когато разглеждаме принципа на подготовка, можем да черпим вдъхновение, спомняйки си за Йосиф в Египет. Знанието за това какво ще се случи, нямаше да бъде достатъчно, за да преживее народът през „постните“ години, без да направи известни жертви през годините на плодородие. Вместо да се консумира всичко, което поданиците на фараона могли да произведат, били установени и следвани ограничения, които осигурили достатъчно както за техните непосредствени, така и за бъдещите им нужди. Не било достатъчно да знаят, че ще дойдат трудни времена. Те трябвало да действат и заради усилията им „имаше хляб“¹¹.

Това води до важен въпрос: „Какво следва от това?“. За начало е важно да разберем, че всички неща са духовни за Господ „и по никое време“ Той не ни е давал „закон, който е бил (материален)“¹². Тогава всичко сочи към Исус Христос като основата, върху която трябва да градим, дори и нашата материална подготовка.

Да бъдем материално подготвени и да разчитаме на собствените си сили означава „да вярваме, че чрез благодатта и окрияващата сила на Исус Христос и нашите усилия можем да придобиваме всички духовни и материални потребности за нас и нашите семейства“¹³.

Допълнителни аспекти на духовната основа за материална подготовка включват да се действа „с мъдрост и в порядък“¹⁴, което предполага постепенно запасяване с храни и спестявания с течение на времето, както и да се използват „малки и прости“ средства¹⁵, а това от своя страна е израз на вяра, че Господ ще прибавя към нашите малки, но постоянни усилия това, което не достига.

След като имаме изградена духовна основа, можем успешно да прилагаме два важни елемента на материалната подготовка, а именно – управление на финансите и домашен склад.

Основни принципи за управление на вашите финанси включват плащането на десятък и дарения от пост, изплащане и избягване на дългове, изготвяне на бюджет и поместване в него и спестяване за бъдещето.

Основните принципи за домашен склад включват съхранението на храна, вода, както и други необходими продукти, съобразно личните и семейни нужди, всичко това, защото „най-добрият склад“¹⁶ е домът, който се превръща в „най-достъпния резерв по време на нужда“¹⁷.

Като следваме духовни принципи и търсим вдъхновение от Господ, ще бъдем напътствани да знаем както Неговата воля за нас индивидуално и като семейства, така и как най-добре да прилагаме важните принципи на материална подготовка. Най-важната от всички стъпки е да се започне.

Чиба, Япония

Старейшина Матю С. Холанд
От Седемдесетте

Старейшина Беднар учи на този принцип, когато казва: „Да действаме означава да упражняваме вяра... Истинската вяра е съсредоточена върху Господ Исус Христос и винаги води до действие“¹⁸.

Братя и сестри, в един постоянно променящ се свят трябва да се подготвим за моменти на несигурност. Дори и да предстоят подобри дни, знаем, че материалните върхове и долини на смъртността ще продължават да съществуват. Докато се стремим да бъдем материално подготвени, можем да се изправяме пред изпитанията на живота с повече увереност, мир в сърцата си и дори при напрегнати обстоятелства, подобно на Йосиф в Египет, ще можем да кажем: „Имаше хляб“¹⁹. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Битие 41:25–30.
2. Битие 41:47–49.
3. Битие 41:54.
4. Учение и завети 1:17.
5. Мосия 4:27.
6. Битие 41:54.
7. Ръсел М. Нелсън, в Джой Д. Джоунс, „Изключително благородно призвание“, *Лиакхона*, май 2020 г., с. 16.
8. *Подгответе всяко нужно нещо: Семейен домашен склад*, книжка, 2007 г., с. 1
9. *Подгответе всяко нужно нещо*, с. 1
10. Вж. „Послание от Първото президентство“, *Лични финанси за разчитане на собствените сили* (2017 г.), предна корица, вътрешна страна.
11. Битие 41:54.
12. Вж. Учение и завети 29:34–35.
13. *Лични финанси за разчитане на собствените сили*, с. 4.
14. Мосия 4:27.
15. Алма 37:6.
16. Томас С. Монсън, „Ако сте подготвени, няма да се боите“, *Лиакхона*, ноем. 2005, с. 113.
17. „Emergency Preparedness,” Gospel Topics, topics.ChurchofJesusChrist.org.
18. David A. Bednar, “Exercise Faith in Christ” (video), ChurchofJesusChrist.org/media.
19. Битие 41:54.

Изключителният дар на Сина

Чрез Исус Христос можем да избягваме заслужените поради земните ни несъвършенства страдания и да преодоляваме незаслужените страдания от земните ни злощастия.

Докато четях Книгата на Мормон за урок от програмата *Следвайте Ме, елате с Мен* това лято, бях поразен от споделеното от Алма, че, когато осъзнава напълно своите грехове, „няма нищо *по-изключително* и *горчиво* от (неговите) болки“¹. Признавам, че споменаването на изключителна болка привлече вниманието ми, отчасти поради

преживените от мен през същата седмица страдания, свързани със 7-милиметров бъбречен камък. Никога не е изпитвал човек такива големи неща, при появата на такова „малк(о) и прост(о)“ средство².

Издаването на Алма ми направи впечатление и поради това, че думата *изключителен* обикновено се използва за описанието на неща с необикновена красота или несравнима прелест. Например Джозеф Смит отбелязва, че ангелът Мороний е облечен в роба с „изключителна белота“ – белота, „превъзхождаща всичко земно“, което някога е виждал³. При все това *изключителен* също може да изразява крайна степен дори за ужасни неща. Така Алма и най-добрите речници свързват думата

Темекула, Калифорния, САЩ

Бенгалуру, Индия

изключителни болки със значението на „измъчен“, „изтормозен“ и „изтерзан“ до най-голяма степен⁴.

Използваната от Алма метафора пресъздава отрезвяващата реалност, че на даден етап пълната, мъчителна вина за всеки извършен от нас грях трябва да бъде изпитана. Правосъдието изисква това и Самият Бог не може да го промени⁵. Когато Алма си спомня „всички“ свои грехове – особено онези, които унищожават вярата на другите – неговата болка изглежда непоносима, а идеята да застане пред Бог го изпътва с „неизразим ужас“. Той копнее да може да се „махн(е) и да изчезн(е) като душа и тяло“⁶.

Обаче Алма казва, че всичко започва да се променя в момента, в който осъзнава реалността на „пришествието на един Исус Христос... за да извърши единение за греховете на света“ и „извик(ва) в сърцето си: О, Исусе, Ти, Сине Божий, помилуй мене“. С тази единствена мисъл и единствена молба, душата на Алма се изпътва с „радост, извънредна, каквато (е била) болката (му)“⁷.

Никога не трябва да забравяме, че самата цел на покаянието е да превърне дадени страдания в истинска наслада. Благодарение на „пряката Божия добрина“⁸, в

момента, в който дойдем при Христос – изразявайки вяра в Него и истинска промяна в сърцето – смазващото бремe на греховете ни започва да се пренася от нашите гърбове към Неговия. Това е възможно само, защото Безгрешният изстрадва „безпределна и неизразима агония“⁹ за всеки един грях във вселената на Неговите творения, за всички негови творения – страдание толкова тежко, че Го карат да кърви от всяка пора. Чрез непосредствено и лично преживяване, в съвременни Писания Спасителят ни предупреждава, че нямаме представа колко „болезнени“ ще бъдат нашите „страдания“, ако не се покаем. С необяснима щедрост Той добавя: „Защото ето, Аз, Бог, съм изстрадал тези неща за всички, та да могат те да не страдат, ако се покаят“¹⁰ – покаяние, което ни позволява да „вкусим“ от „извънредната радост“, която вкуса Алма¹¹. По отношение само на това учение аз съм „така удивен“¹². Изумително е, че Христос предлага още повече.

Понякога изключителната болка идва не от грехове, а от искрени грешки, действията на други хора или причини извън нашия контрол. В такива моменти, можем да кажем като праведния псалмописец:

„Сърцето ми тъжи дълбоко в мен и смъртен ужас ме напада;
... и ужас ме потопа.

... Дано да имах криле като на гълъба! Щях да отлети и да си почина“¹³.

Медицинската наука, професионалното консултиране или правното уреждане може да помогнат с облекчаването на страданието. Но обърнете внимание, че всички добри дарове – включително тези – произлизат от Спасителя¹⁴. Независимо какви са причините за нашите най-лоши рани и страдания, върховният източник на облекчение е един и същ: Исус Христос. Само Той може да поправи всяка грешка, да оправи всяко зло, да се погрижи за всяко несъвършенство, да изцели всяка рана и да предостави всяка все още неполучена благословия. Подобно на свидетелите от древността, аз свидетелствам, че „нямаме такъв първосвещеник, който да не може да състрадава с нас в нашите слабости“¹⁵, а по-скоро имаме един любящ Изкупител, Който слезе от Своя престол във висините, „изстрадайки болки и оскърбления, и изкушения от всякакъв вид, ... та да узнае... как да подпомага Своя народ“¹⁶.

Към всички, които страдат днес толкова дълбоко или несравнимо и които може да смятат, че никой друг не би могъл изцяло да ги разбере – прави сте. Може да няма близък, приятел или свещенически ръководител – колкото и състрадателни или с добри намерения да са те – който да знае как точно се чувствате или да намира точните думи да ви помогне да се изцелите. Но знайте едно: има Един, Който знае съвършено през какво преминавате, Който е „по-могъщ от всичко земно“¹⁷ и Който „може да

направи несравнимо повече, отколкото искаме или мислим¹⁸. Този процес ще се разгърне по Неговия начин и в уреченото от Него време, но Христос е *винаги* готов да изцели всеки грам и всеки аспект на вашата агония.

Като Му позволявате да го направи, ще видите, че страданието ви не е било напразно. Като говори за най-големите герои от Библията и за техните страдания, апостол Павел казва, че „Бог промисли нещо по-добро за тях чрез страданията им, без които не биха могли да бъдат направени свършени“¹⁹. Както виждате, самата същност на Бог и цел за земното ни съществуване е да сме щастливи²⁰, но ние не можем да станем свършени личности с божествена радост без преживявания, които да ни изпитат, понякога до дъното на душата ни. Павел отбелязва, че дори Самият Спасител е бил вечно „усъвършенства(н) чрез страдания“²¹. Имайки предвид това, трябва да се пазите от сатанинските нашепвания, че ако бяхте по-праведни, нямаше да имате определено изпитание.

Не трябва да обръщате внимание и на лъжата, че поради страданията си, някак си се намирате извън Божия кръг от избрани, които преминават от едно благословено състояние към друго. Вместо това, гледайте на себе си така, както ви вижда Йоан Откровителя в своето величествено откровение от последните дни. Йоан вижда „голямо множество, което никой не можеше да изброи, от всеки народ и от всички племена и езици, стоящи пред престола и пред Агнеца, облечени в бели дрехи(.) ... (които) викаха с висок глас: Спасението е от нашия Бог“²².

И когато го питат: „Тези, облечени в бели дрехи, кои са и откъде са дошли?“ , Йоан получава отговора: „Това са онези, които излизат от *голямата скръб*; и са опрали дрехите си и са ги избелили в кръвта на Агнеца“²³.

Братя и сестри, страданието в праведност ви помага да заслужите място сред Божиите избрани, а не ви изключва от тях. И обещанията към тях стават и ваши обещания. Както казва Йоан, „няма да огладнеят вече, нито да ожаднеят вече, нито ще ги порази слънцето, нито някой пек; защото Агнецът, Който е посред престола, ще им бъде пастир и ще ги заведе при извори с течачи води; и Бог ще обърше всяка съза от очите им“²⁴.

„Смърт няма да има вече; нито ще има вече жалеене, нито плач, нито болка“²⁵.

Аз ви свидетелствам, че благодарение на смайващата доброта на Исус Христос и Неговото безпределно Единение, можем да избягваме заслужените поради земните ни несъвършенства страдания и да преодоляваме незаслужените страдания от земните ни злощастия. Под Неговото напътствие божествената ви съдба е с несравнимо великолепие и неопишуема радост – радост толкова голяма и предназначена специално за вас, че вашата лична „пепел“ ще се превърне в красота, „превъзхождаща всичко земно“²⁶. За да можете да вкусите от това щастие сега и да бъдете изгълнени с него завинаги, аз ви каня да правите това, което прави Алма: нека разумът ви да се хване здраво за *изключителния* дар на Сина, така както е разкрит чрез Евангелието Му в Неговата истинна и жива Църква. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Алма 36:21, курсив добавен.
2. Алма 37:6.
3. Джозеф Смит – История 1:31.
4. Например сравнете явно подобния език от Алма 36:11–17 с определението на *изключителен* в речника *Oxford American Writer's Thesaurus* – една от много публикации, които могат да бъдат заредени от раздел Речник в основните настройки на определени устройства и по този начин да бъдат свързани с приложението Gospel Library за лесен достъп. Благодарим на Рейчъл Санфорд за това напомняне.
5. Вж. Алма 42:13.
6. Вж. Алма 36:13–15.
7. Вж. Алма 36:17–21.
8. Мосия 25:10.
9. Вж. Orson F. Whitney, *Baptism, the Birth of Water and of Spirit* (1934), 5.
10. Учение и завети 19:15–16.
11. Вж. Алма 36:24–26.
12. „Така удивен съм“, *Химни*, № 118.
13. Псалми 55:4–6.
14. Вж. Мороний 7:24.
15. Евреите 4:15.
16. Алма 7:11–12.
17. 1 Нефи 4:1.
18. Ефесяните 3:20.
19. Joseph Smith Translation, Hebrews 11:40 (in Hebrews 11:40, footnote a).
20. Вж. 2 Нефи 2:25, Алма 41:11.
21. Евреите 2:10, вж. също Евреите 5:8; Russell M. Nelson, „Perfection Pending,” *Ensign*, Nov. 1995, 86–88.
22. Откровението 7:9–10.
23. Откровението 7:13–14, курсив добавен.
24. Откровението 7:16–17.
25. Откровението 21:4.
26. Вж. Исая 61:3, Джозеф Смит – История 1:31

Санто Доминго, Доминиканска Република

От старейшина Уилям К. Джаксън
От Седемдесетте

Културата на Христос

Можем да ценим най-доброто от нашите отделни земни култури и все още да сме пълноправни участници във вечната култура, която произлиза от Евангелието на Исус Христос.

Какъв великолепен свят споделяме, живеем в дом с голямо разнообразие от хора, езици, обичаи и истории – разпръснати в стотици държави и хиляди групи, всяка с богата култура. Човечеството има много с какво да се гордее и да тържествува. Въпреки че културата е вид научено поведение – това, на което сме изложени, докато израстваме – може да служи като огромна сила в живота ни, а и понякога да се превърне в значително препятствие.

Изглежда културата може да е така силно вплетена в начина ни на мислене и в поведението ни, че да е невъзможно да се промени. Тя в голяма степен определя нашето чувство за идентичност. Културата може да има толкова силно влияние, че да не успеем да видим създадените от човека слабости или недостатъци в нашите собствени култури, което води до нежелание да изоставим някои от преданията на бащите ни. Прекаленото съсредоточаване

върху културната идентичност може да доведе до отхвърляне на полезни – дори божествени – идеи, качества и поведение.

За да илюстрирам този универсален принцип на културно късогледство, ще ми помогне познанството, от преди не много години, с един прекрасен господин. Видях го за пръв път в Сингапур, когато бях назначен като домашен учител на семейството му. Той е известен професор по санскрит и тамилски, роден в южна Индия. Чудесната му съпруга и двамата му синове са членове на Църквата, но той нито се бе присъединил към нея, нито пък бе обърнал особено внимание на ученията на Евангелието. Беше щастлив от начина, по който съпругата му и синовете му се развиваха и ги подкрепяше напълно в техните дейности и църковни отговорности.

Той първоначално отхвърли поканата ми да го уча на принципите на Евангелието и да споделя нашите вярвания с него. Отне ми малко време да разбере защо не прие – той чувстваше, че ако направи това, ще предаде миналото си, своя народ и история! Според начина му на мислене, той би отрекъл всичко, което беше, всичко, на което семейството му го бе научило да бъде, неговото истинско индийско наследство. Имахме възможността да поговорим по тези въпроси през следващите няколко месеца. Бях изумен (макар и не изненадан!) от това как Евангелието на Исус Христос успя да му покаже нещо важно от една различна гледна точка.

В повечето човешки култури има и от двете – и добро, и лошо, съзидателно и унищожително.

Найроби, Кения

Много от проблемите на нашия свят са пряк резултат от сблъсъци между различни идеи и обичаи, произтичащи от тяхната култура. Но в действителност *всички* конфликти и обърквания биха изчезнали бързо, ако светът само приемеше своята истинска култура, която всички сме притежавали до неотдавна. Тази култура датира от периода на нашето доземно съществуване. Това е културата на Адам и Енох. Това е култура, основана на ученията на Спасителя в средата на времето и е достъпна отново в наши дни за всички жени и мъже. Тя е нещо уникално. Тя е най-великата от всички култури и произлиза от великия план на щастие, сътворен от Бог и подкрепен от Христос. Тя обединява вместо да разделя. Тя изцелява вместо да наранява.

Евангелието на Исус Христос ни учи, че в живота има цел. Присъствието ни тук не е просто някаква космическа случайност или грешка! За присъствието ни тук си има причина.

Вийя Алемана, район Валпараисо, Чили

Тази култура има твърда основа в свидетелството, че нашият Небесен Отец съществува, че Той е реален и лично и индивидуално обича всеки един от нас. Ние сме Негово „дело и (Негова) слава“¹. Тази култура подкрепя концепцията за равнопоставеността. Няма разграничение на касти и класи. В крайна сметка всички сме братя и сестри, духовни чеда на нашите Небесни Родители – буквално. Няма предразсъдъци или мироглед на „противопоставяне на две групи“ в най-великата от всички култури. Всички сме „ние“. Всички сме „тях“. Вярваме, че ние носим отговорност за себе си, един за друг, за Църквата и за нашия свят. Отговорността и поемането на отговорност са важна част от процеса на израстване.

Милосърдието, истинската Христова загриженост, е основният принцип на тази култура. Изпитваме искрена загриженост и действваме според нея, спрямо материалните и духовните нужди на нашите ближни. Тя разпръсква предразсъдъците и омразата.

Това е култура на откровение, фокусирано върху Божието слово, което се приема от пророци (и лично се потвърждава на всеки от нас чрез Светия Дух). Цялото човечество може да узнае Божиите промисъл и воля.

Тази култура подкрепя принципа на свободата на избор. Възможността да избираме е изключително важна за нашето израстване и щастие. От голямо значение е да избираме мъдро.

Това е култура на познание и изучаване. Ние търсим познание, мъдрост и най-доброто във всички неща.

Осака, Япония

Това е култура на вяра и подчинение. Първият принцип от културата ни е вяра в Исус Христос и резултатът е подчинение на Неговите учения и заповеди. Тези неща водят до самоконтрол.

Това е култура на молитва. Вярваме, че Бог не само ще ни чува, но и ще ни помага.

Това е култура на завети и обреди, високи морални стандарти, жертва, прошка и покаяние, грижа за храма на нашите тела. Всичко това свидетелства за отдадеността ни към Бог.

Това е култура, управлявана от свещеничеството, властта да се действа от името на Бог, силата Божия да благославяме Неговите чеда. Тя назидава и позволява на всеки да бъде по-добър човек, ръководител, майка, баща или партньор, а това осветява дома.

Изобилстват истински чудеса в тази най-стара от всички култури, извършвани чрез вяра в Исус Христос, силата на свещеничеството, молитва, самоусъвършенстване, истинско обръщане във вярата и прошка.

Това е култура на мисионерска работа. Ценността на душите е огромна.

В културата на Христос жените са издигнати до тяхната надеждна

Пенябланка, Валпараисо, Чили

и вечна почит. Те не са подвластни на мъжете, като в много култури от днешния свят, но са пълноправни и равностойни партньори в този и в идния свят.

Тази култура потвърждава светостта на семейството. Семейството е основната единица на вечността. Както е било преподавано, усъвършенстването на семейството си заслужава всяка жертва, защото „никакъв друг успех не може да компенсира провала у дома“². Домът е мястото, където вършим най-добрата работа и където се постига най-голямото ни щастие.

Има перспектива в културата на Христос – и вечен фокус и посока. Тази култура се занимава с неща, които са от вечна важност. Тя произлиза от Евангелието на Исус Христос, което е вечно и обяснява причините и целите на нашето съществуване, и къде ще отидем след като умрем. (Тя е приобщаваща, а не изключваща). И защото тази култура е резултат от прилагането на ученията на нашия Спасител, това помага да се осигури онзи целебен балсам, от който така отчаяно се нуждае светът.

Огромна благословия е да бъдем част от този величествен

и благороден начин на живот! Нужна е промяна, за да бъдем част от тази най-велика от всички култури. Пророците учат, че е необходимо да изоставим всяко нещо от стария ни начин на живот, което не е в хармония с културата на Христос. Но това не означава, че трябва да изоставим *всичко*. Пророците също обръщат внимание, че всеки от нас е поканен да вземе своята вяра, таланти и познание – всичко, което е добро в живота и културата ни – *със* себе си, след което Църквата „да прибави към него“ чрез посланието на Евангелието³.

Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни не е западно общество или феномен на американската култура. Тя е международна Църква и винаги е била такава. Но най-вече тя е божествена. В нашето вечно разрастващо се семейство новите членове от цял свят добавят богатство, разнообразие и възбуждане. Светиите от последните дни продължават да празнуват и отбелязват своето собствено наследство и герои, но сега те са част от нещо далеч по-голямо. Културата на Христос ни помага да се видим какви сме наистина и когато погледнем

от вечна перспектива, уравновесени с праведност, това ни помага да увеличаваме способността си да изпълним великия план на щастие.

И така, какво се случи с моя приятел? Бяха му преподадени уроците и той се присъедини към Църквата. Оттогава семейството му е запечатано за времето и за цялата вечност в храма Сидни Австралия. Той се отказа от малко, но му се даде възможност да получи всичко. Той откри, че все още може да се радва на своята история, да бъде все още горд със своето потекло, музика, танци и литература, типичната храна, своята земя и народ. Той разбра, че няма проблем да включи най-доброто от своята местна култура в най-великата от всички култури. Той откри, че прибавянето на това, което е в хармония с истината и праведността от стария му живот в своя нов живот, му служи само за насърчаване на приятелството му със светиите и за подпомагане на обединяването на всички заедно в Небесното общество.

Наистина можем всички да ценим най-доброто от нашите отделни земни култури и все още да сме пълноправни участници в най-старата култура от всички тях – оригиналната, съвършената, вечната култура, която произлиза от Евангелието на Исус Христос. Всички ние споделяме едно чудесно наследство. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Моисей 1:39.
2. J. E. McCulloch, in *Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* (2011), 154.
3. Вж. *Учения на президентите на Църквата: Джордж Албърт Смит* (2011 г.), с. xxviii; Гордън Б. Хинкли, „Чудната основа на нашата вяра“, *Лиакхона*, ноември 2002 г.

От старейшина Дитер Ф. Ухтдорф
От Кворума на дванадесетте апостоли

Бог ще стори нещо, надхвърлящо всяка представа

*Бог е подготвил чедата и
Църквата Си за това време.*

Малко след като пристигат в долината Солт Лейк, светиите от последните дни започват да строят своя свят храм. Те чувстват, че най-накрая са открили място, на което могат да възхваляват Бог на спокойствие и далеч от преследване.

Обаче, когато основите на храма са почти готови, една армия от войници на Съединените щати наближава, за да наложат със сила управлението на нов губернатор.

Тъй като ръководителите на Църквата не са сигурни колко враждебно настроени са войниците, Бригам Йънг заповядва на светиите да напуснат града и да заровят основите на храма.

Сигурен съм, че някои членове на Църквата се чудят защо усилията им в изграждането на Божието царство са постоянно осуетявани.

В последствие опасността отминава и основите на храма са изровени и проверени. Тогава пионерите-строители забелязват, че някои от блоковете пясъчник са напукани, което ги прави неподходящи да служат за основа.

В последствие под напътствието на Бригам, те отстраняват дефектите, така че да има добра основа за гранитните¹ стени на величествения храм Солт Лейк². Накрая светиите могат да изпълят химна „Основа на нашата вяра“³ и да знаят, че храмът им е построен на здрава основа, която ще издържа поколение наред.

Тази история може да ни учи за това как Бог използва несподяваните обстоятелства, за да осъществява целите Си.

Световна пандемия

Ако ви звучи познато, предвид обстоятелствата, в които се намираме днес, то това си е така.

Съмнявам се да има човек, който да ме слуша или да чете думите ми и който да не е бил под влиянието на обхваналата цял свят пандемия.

Към тези, които скърбят по загубата на обични роднини или приятели – ние скърбим с вас. Умоляваме Небесният Отец да ви утешава и облекчава.

Дългосрочните последици от този вирус се простират отвъд физическото здраве. Много семейства са изгубили своя доход и са застрашени от глад, несигурност и страх. Възхищаваме се на безкористните усилия на мнозината в борбата срещу разпространението на този вирус. Смиряваме се пред нецелящите похвала благородни усилия и жертва на онези, които рискуват собствената си безопасност, за да помагат, изцеляват и подкрепят нуждаещите се. Сърцата ни са изпълнени с благодарност за вашата доброта и състрадание.

Пламенно се молим Бог да разтвори небесните отвори и да изпълни живота ви със Своите вечни благословии.

Ние сме като семена

Все още има доста неизвестни, свързани с вируса. Но ако има едно

Ло Нарваес, Валпараисо, Чили

нещо, което знам със сигурност, то е, че този вирус не хвана Небесния Отец неподготвен. На Него не Му се наложи да събира допълнителни батальони от ангели, да свиква спешни събрания или да пренасочва ресурси от отдел „Създаването на света“, за да се справи с неочакваните нужди.

Посланието ми днес е следното: въпреки че тази пандемия не е каквото сме искали или очаквали, Бог е подготвил чедата Си и Своята Църква за тези времена.

Да, ще се справим с това. Но ще правим повече от това просто да стискаме зъби, да чакаме и да се надяваме всичко да си бъде постарому. Ще вървим напред и в крайна сметка ще станем по-добри.

Донякъде сме като семена. За да може те да достигнат своя потенциал, първо трябва да бъдат заровени, за да могат да поникнат. Свидетелствам, че въпреки на моменти да сме заровени под изпитанията на живота или заобиколени от емоционална тъмнина, Божията любов и благословиите на възстановеното Евангелие на Исус Христос ще водят до развитието

на нещо, което не можем да си представим.

Благословиите произлизат от трудностите

Всяка диспенсация е имала своите моменти на изпитания и трудности.

Енох и народът му живеят в период на нечестие, войни и кръвопролития. „Но Господ дойде и заживя със Своите хора“. Той подготвя нещо, надхвърлящо техните представи. Помага им да установят Сион – народ с „едно сърце и един ум“, които „живе(ят) в праведност“⁴.

Младият Йосиф, синът на Яков, е хвърлен в ров, продаден в робство, предаден и изоставен⁵. Йосиф трябва да се е чудил дали Бог го е забравил. Бог подготвя нещо, което надхвърля представата на Йосиф. Той използва този период на изпитания да укрепи характера на Йосиф и да го постави в позиция да спаси своето семейство⁶.

Помислете си за Пророка Джозеф Смит, докато се намира в затвора Либърти – как умолява за облекчение за страданието на светиите. Сигурно се е чудил как Сион може

да бъде установен в подобни обстоятелства. Но Господ го дарява с мир и последвалото славно откровение дава мир на светиите – както продължава да носи мир на вас и на мен⁷.

Колко пъти в ранните години на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни светиите се отчайват и се чудят дали Бог не ги е забравил? Но наред с преследвания, опасности и заплахи за изстребване, Господ, Богът на Израил, е подготвил нещо друго за Своето малко стадо. Нещо отвъд тяхната представа.

Какво научаваме от тези примери – както и от стотиците други в Писанията?

Първо, праведните не са застраховани срещу долината на мрачната сянка. Всички ние трябва да преминаваме през трудности, защото именно чрез тях научаваме принципи, които правят характера ни по-силен и ни карат да се доближаваме все повече до Бог.

Второ, нашият Небесен Отец знае, че страдаме, и тъй като ние сме Негови чедата, Той няма да ни изостави⁸.

Помислете за Спасителя, Който е така състрадателен и Който прекарва голяма част от живота Си в служение на болни, самотни и изпитващи съмнения и отчаяние⁹. Смятате ли, че по-малко Го е грижа за вас днес?

Мои скъпи приятели, мои обични братя и сестри, Бог ще бди над вас и ще ви напътства през тези времена на несигурност и страх. Той ви познава. Той чува вашите молби. Той е верен и благонадежден. Той ще изпълни обещанията Си.

Бог е предвидил нещо отвъд вашата представа както лично за вас,

Монтегрото Терме, Падуа, Италия

така и за Църквата като цяло – едно чудно дело и изумление.

За пророка ни славим Те, Боже

Най-хубавите дни за нас тепърва предстоят, те не са минали. Затова Бог ни дава *съвременно* откровение! Без него, животът ни е като на изчакване – да се вдигне мъглата, за да можем да се приземим безопасно. Господните цели за нас са много по-възвишени. Тъй като това е Църквата на живия Христос и Той напътства Своите пророци, ние се придвижваме напред и нагоре, към невиджани за нас места, към надхвърлящи представите ни висини!

Това разбира се не означава, че няма да изпитаме турбуленция по време на полета ни в земния живот. Не означава, че някои части няма внезапно да откажат, че няма да има механични неизправности или сериозни климатични трудности. Всъщност, нещата може да се влошат, преди да започнат да се подобряват.

Като пилот на изстребител и капитан на самолет, научих, че дори да не мога да си подберам предстоящите трудности през полета, мога да изберам как да се подготвям и да реагирам. Нужното по време на кризисна ситуация е спокойствие и ясен ум.

Как да го постигнем?

Приемаме фактите и се връщаме към основите евангелски принципи, към нещата от най-голямо значение. Подобряваме личните си религиозни навици, като молитва и изучаване на Писанията, и спазване на Божиите заповеди. Вземаме решения въз основа на най-добрите изпитани практики.

Съсредоточаваме се върху нещата, които можем да правим, а не върху тези, които не можем.

Впрягаме вярата си. И се вслушваме за напътстващите думи на Господ и на Неговия пророк, които да ни водят към безопасност.

Не забравяйте – това е Църквата на Исус Христос и Той е начело.

Спомнете си множеството вдъхновени промени, случили се само през последното десетилетие. Нека изброя някои:

- Обърна се специално внимание на причастията като централна част в поклонението ни в неделя.
- *Следвайте Ме, елате с Мен* стана налично като съсредоточено върху дома и подкрепяно от Църквата средство, имащо за цел да укрепва отделните членове и семейства.
- Започнахме едно по-висше и по-свято служение към всички.
- Използването на технологиите за споделяне на Евангелието и вършене на Господното дело се е разпространило из цялата Църква.

Дори тези сесии от общата конференция не биха били възможни без прекрасните технологични средства.

Братя и сестри, с Христос начело, нещата не само, че ще бъдат наред – те ще надхвърлят представите ни.

Делото на събиране на Израил продължава напред

Отначало може да е изглеждало, че една световна пандемия ще бъде препъни камък за Господното дело. Например обичайните методи за

Темекула, Калифорния, САЩ

споделяне на Евангелието не са приложими. Обаче, пандемията доведе до нови и по-изобретателни начини, по които да достигаме до искрените по сърце. Делото на събирането на Израил се придвижва напред с все повече сила и ентузиазъм. Стоотици, хиляди истории свидетелстват за това.

Добра приятелка, която живее в красива Норвегия, писа на мен и Хариет за наскорошно увеличаване на кръщенията. Тя пише: „На места, на които Църквата е малка, вейките се превръщат в клонове, а клоновете ще стават „райони“!“

В Латвия една жена, която открила Църквата в Интернет, като влязла в някаква реклама, била така развълнувана да научи за Евангелието на Исус Христос, че пристигнала един час по-рано на срещата си с мисионерите и преди те да приключат с първия урок, тя поискала да се насрочи дата за кръщение.

В Източна Европа, една жена, която получила обаждане от мисионерите, възкликнала: „Сестри, защо не се обадихте по-рано? Чаках ви!“

Много от нашите мисионери са по-заети от всякога. Много от тях учат повече хора от когато и да

било. Има по-силна връзка между членове и мисионери.

В миналото може да сме били така вгълбени в традиционните си методи, че ни трябваше пандемия, за да прогледнем. Вероятно все още сме строели с блокове пясъчник, когато блокове от гранит са били налични. По необходимост сега се учим как да използваме различни методи, включително и технологиите, за да каним хората – по обикновени и естествени начини – да дойдат и видят, да дойдат и помагат, да дойдат и да принадлежат.

Неговото дело, Неговите начини

Това е делото на Господ. За да го придвижваме напред, Той ни кани да откриваме Неговите начини, а те може да се различават от минали подходи.

Това се случва и със Симон Петър и с останалите ученици, които отиват да ловят риба в Тивериадското езеро.

„И през онази нощ не уловиха нищо.

А когато вече се разсъмваше, Исус застана на брега. ...

Той им каза: Хвърлете мрежата (от другата страна) на лодката и ще намерите“.

Те хвърлиха; и не можаха вече да я извлекат поради многото риба“¹⁰.

Бог е разкрил и ще продължава да разкрива всемогъщата Си ръка. Ще дойде денят, когато ще се обърнем

назад и ще знаем, че в този момент на несподобни, Бог ни е помагал да намерим по-добри начини – Неговите – за да изграждаме Неговото царство върху една здрава основа.

Свидетелствам, че това е делото на Бог и Той ще продължава да върши много надхвърлящи представите ни неща сред чедата Си, сред Своя народ. Бог ни държи в дланта на Своите грижовни и състрадателни ръце.

Свидетелствам, че президент Ръсел М. Нелсън е Божият пророк днес.

Като апостол на Господ ви каня и благославям: „Нека бодро свършим всички неща, които са по силите ни, и тогава ние можем да спрем с пълната увереност, че ще видим спасението Божие и ръката Му, която ще бъде открита“¹¹. И обещавам, че Господ ще прави така, че от праведните ви усилия ще произлизат неща, надхвърлящи вашата представа. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Кварцов монзонит, приличащ на гранит, добит от каменоломна в подножието на каньона Литъл Кътънууд, около 32 км югоизточно от града.
2. За по-задълбочено разглеждане на този исторически период, вж. *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 2, *No Unhallowed Hand, 1846–1893* (2020), глави 17, 19, и 21.
3. Вж. „Основа на нашата вяра“, *Химни*, № 55.
Строфите на този прекрасен химн могат да служат като тема в наши дни, и когато слушаме думите с ново разбиране, получаваме прозрение за преживяваните от нас трудности:

*Когато щастлив си или във беда,
в богатство, в охолство или в нищета,
във роден дом или в далечна страна –
в неволите твои ще те подкрепя.*

*Не бой се, със теб съм, кураж не губи,
Аз Бог твой Съм верен, ти твърд
остани.*

*Любов и захрила Аз ще ти даря,
с ръка всемогъща ще те поведе.*

*Ако призова те през буйни води,
в реките от мъка не бой се пак ти.
Аз ще се пожертвам, Аз ще се
пожертвам*

Аз ще се пожертвам, за да те спася.

*Поемеш ли път в изпитания зли,
ти своята горест за Мен остави.
от огън обгарян, пак не се плаши,
не ще знаеш болка, ... щастлив ще си ти.*

*В Исус мир потърси ли твоята душа,
Аз няма да те изоставя в беда.
От ада зловец ти не бой се дори,
Не ще те забравя, спасен ще си ти!*

4. Вж. Моисей 7:13–18.

5. Йосиф вероятно е само на 17 години, когато братята му го продават в робство (вж. Битие 37:2). Той е на 30 години, когато постъпва на служба при фараона (вж. Битие 41:46). Можете ли да си представите колко трудно е било за един млад мъж в разцвета на силите си да бъде предаден, продаден в робство, лъжливо обвинен и след това хвърлен в затвора? Йосиф определено е пример не само за младежите в Църквата, но и за всеки мъж, жена и дете, които желаят да вдигнат кръста си и да следват Спасителя.

6. Вж. Битие 45:4–11, 50:20–21. В Псалми 105:17–18 четем: „Изпрати пред тях човека Йосиф, който беше продаден като роб. Притиснаха краката му с окови“. В друг превод, стих 18 гласи: „Притиснаха краката му с окови, желязо обзе душата му“ (вж. Young's Literal Translation). За мен това означава, че трудностите на Йосиф правят душата му толкова силна и устойчива, както е желязото – качество, от което ще се нуждае за прекрасното и надминаващо неговите представи бъдеще, което Господ е приготвил за него.

7. Вж. Учение и завети 121–123.

8. Ако Бог заповядва на чедата Си да се грижат и да бъдат състрадателни към гладните, нуждаещите се, голите, болните и страдащите, със сигурност Той е наясно с нашата ситуация и ще е милостив към нас, Неговите чедата (вж. Мормон 8:39).

9. Вж. Лука 7:11–17.

10. Вж. Йоан 21:1–6.

11. Учение и завети 123:17.

От Шарън Юбанк
Първа съветничка в Общото президентство
на Обществото за взаимопомощ

Чрез единство на чувствата ние добиваме сила пред Бог

В стремежа си към единство на чувствата ще призоваваме Божията сила, която ще прави усилията ни по-цялостни.

Майката на Гордън му каза, че ще му направи пай, ако изпълни задълженията си. Любимият му вид пай. Целият за него. Гордън запретнал ръкави, за да изпълни задълженията си, а майка му разточила пая. По-голямата му сестра Кати се прибрала заедно с нейна приятелка. Тя видяла пая и попитала дали тя и приятелката ѝ могат да опитат по парче.

„Не – казал Гордън, – това си е моят пай. Мама ми го изпече и аз трябваше да го заслужа“.

Кати се ядосала на малкото си братче. Той не бил щедър и мислел само за себе си. Как можело да не сподели?

Часове по-късно, когато Кати отворила вратата на колата, за да изпрати приятелката си, там на седалката имало две добре сгънати салфетки, две вилици, поставени отгоре, и две големи парчета пай в чинии. Кати разказала тази история на погребението на Гордън, за да илюстрира неговата готовност да се променя и да проявява доброта към онези, които не винаги го заслужават.

През 1842 г. светиите работили усилено за изграждането на храма в Наву. След основаването на Обществото за взаимопомощ през март, Пророкът Джозеф често посещавал техните събрания, за да ги подготвя за свещените, обединяващи завети, които скоро щели да сключат в храма.

На 9 юни Пророкът „казал, че ще проповядва милост. Ако предположим, че Исус Христос и ангели(те) ни се ядосват заради дреболии, тогава какво би станало с нас? Трябва да бъдем милостиви и да не отдаваме голямо значение на дребните неща“. Президент Смит продължил: „Наскърбява ме, че няма по-пълно общение; ако един член страда, всички го усещат; чрез единство на чувствата ние добиваме сила пред Бог“¹.

Това кратко изречение ме порази като мълния. *Чрез единство*

на чувствата ние добиваме сила пред Бог. Този свят не е това, което искам да бъде. Има много неща, върху които искам да влияя и да ги правя по-добри. И честно казано, срещам голямо противопоставяне на това, за което се надявам, и понякога се чувствам безсилна. Напоследък си задавам дълбоки въпроси: Как мога да разбирам по-добре хората около мен? Как да създавам това „единство на чувствата“, когато всички са толкова различни? До каква сила от Бог мога да имам достъп, ако има повече единство между мен и останалите хора? Имам три предложения, идващи от моите душевни мисли и чувства. Може би те ще помогнат и на вас.

Бъдете милостиви

В Яков 2:17 четем: „Мислете за братята си като за себе си и бъдете дружелюбни с всички и щедри с богатството си, така че те да може да бъдат богати като вас“. Нека заместим думата *богатство* с *милост* – бъдете щедри с *милостта* си, така че те да може да бъдат богати като вас.

Често си мислим, че думата богатство се отнася до храна или пари, но може би това, от което всички се нуждаем повече в нашето служение, е милост.

Санто Доминго, Доминиканска Република

Моята президентка на Обществото за взаимопомощ наскоро каза: „Нещото, което... ви обещавам... е, че ще пазя името ви неопетнено. ... Ще ви виждам такива каквито сте в най-доброто ви състояние. ... Никога няма да казвам за вас нещо, което не е мило и няма да ви прави по-добри. Моля ви да правите същото за мен, защото, честно казано, съм ужасена от мисълта да ви разочаровам“.

Джозеф Смит казва на сестрите на този юнски ден през 1842 г.:

„Когато хората проявяват и най-малката доброта и любов към мен, о, каква сила има това над ума ми. ...

Колкото повече се доближаваме до нашия Небесен Отец, толкова повече сме склонни да погледнем погиващите души с милост; (чувстваме, че искаме) да ги вземем на раменете си и да хвърлим греховете им зад гърба си. (Речта ми е предназначена за) всички от това Общество – ако желаете Бог да има милост към вас, имайте милост една към друга“².

Рексбърг, Айдахо, САЩ

Това напътствие е специално отправено към Обществото за взаимопомощ. Нека не се съдим и нека не позволяваме думите ни да нараняват. Нека пазим имената една на друга неопетнени и да раздаваме дара на милостта³.

Движете лодката чрез синхронно гребане

През 1936 г. един малко известен отбор по гребане от университета Вашингтон пътувал до Германия, за да участва в Олимпийските игри. Било по време на разгара на Голямата депресия. Това били момчета от работническа класа, чиито градчета, препитаващи се с миньорство и дърводобив, дарили малко пари, за да могат да пътуват до Берлин. От всяка страна, състезанието изглеждало сякаш не се развивало в тяхна полза, но нещо се случило в надпреварата. В света на гребането, то се нарича „синхронно гребане“. Чуйте следното описание базирано на книгата *The Boys in the Boat*:

Нещо трудно постижимо и трудно за обяснение се случва понякога. Нарича се „синхронно гребане“. Случва се единствено, когато всички гребат в такъв перфектен унисон, че няма нито едно несинхронизирано действие.

Гребците трябва да овладяват присъщата си самостоятелност и в същото време да се придържат към своите индивидуални възможности. Състезанията не се печелят от клонинги. Добрите екипи са съставени от добри комбинации – един, който да ръководи; втори, който да запазва резерв от енергия за подходящ момент; трети, който е особено издържлив; четвърти, който опазва мира. Нито един гребец не е по-ценен от друг. Лодката има нужда от

всички, но за да гребат добре заедно, всеки трябва да се приспособи към нуждите и възможностите на останалите – този с по-къси ръце – да достига малко по-надалеч, докато онзи с по-дълги ръце – да скъсява движението си.

Различията могат да се превърнат в предимство, вместо в недостатък. Само тогава ще почувствате, че сякаш лодката се движи сама. Едва тогава болката изцяло отстъпва място за ликуване. Доброто „синхронно гребане“ се усеща като поезия⁴.

Изправен срещу големи препятствия, този отбор постигнал перфектното синхронно гребане и спечелил. Олимпийското злато било вълнуващо, но единството, което всеки гребец изпитал в този ден, било свят момент, запомнен за цял живот.

Премахвайте лошото според както расте доброто

В изключителната алегория в Яков 5, Господарят на лозето засажда добро дърво на добра земя, но след време то се разваля и ражда див плод. Господарят на лозето осем пъти заявява: „Много ми е мъчно, че трябва (да) изгубя това дърво“.

Слугата казва на Господаря на лозето: „Пощади (дървото) за още малко. И Господарят каза: Да, ще го пощади за още малко“⁵.

И тогава следва едно указание, което може да се приложи към всички нас, които се опитваме да отглеждаме добри плодове в собствените си малки лозя: „Вие ще премахвате лошите според както растат добрите“⁶.

Единството не се постига магически, за него е нужно усилие. Понякога е неподредено и неудобно и се постига постепенно, когато премахваме лошото според както расте доброто.

Никога не сме сами в усилията си да градим единство. Яков 5 продължава: „Слугите отидоха и се трудиха с всички сили; и Господарят на лозето също се трудеше с тях“⁷.

Всеки от нас ще има дълбоко нараняващи преживявания, такива, каквито никога не бива да се случват. Всеки от нас по различно време също ще позволява на гордостта и надменността да покварят плодовете, които принасяме. Но Исус Христос е нашият Спасител във всичко. Неговата сила достига до нас, дори когато стигнем дъното, и можем да разчитаме на нея, когато Го призоваваме. Всички молим за милост за нашите грехове и провали. Той я дава щедро. И ни кани да даваме същата милост и разбиране един на друг.

Исус ясно казва: „Бъдете едно и ако не сте едно, не сте Мои“⁸. Но ако сме едно – ако можем да дадем парче от пая си или да съобразим индивидуалните си таланти, за да може лодката да се движи в идеален унисон – тогава ние сме Негови. И Той ще помага да премахваме лошото според както расте доброто.

Пророчески обещания

Може все още да не сме там, където искаме да бъдем, и сега не сме там, където ще бъдем. Вярвам, че промяната, която търсим в себе си и нашето обкръжение, ще се случва не толкова чрез активизъм, колкото чрез активни опити всеки ден да се разбираме един друг. Защо? Защото изграждаме Сион – хора, които са „едно сърце и един ум“⁹.

Като жени на завета оказваме голямо влияние. Това влияние се прилага в ежедневните моменти, когато учим с приятел, приспиваме децата, разговаряме с човека до нас

Прово, Юта, САЩ

в автобуса, подготвяме презентация с колега. Ние имаме силата да премахваме предразсъдъците и да градим единство.

Обществото за взаимопомощ и Младите жени не са просто класове. Те също могат да бъдат незабравими преживявания, когато много различни жени се качват в една и съща лодка и гребат, докато постигнат своето *синхронно гребане*. Предлагам ви следната покана: бъдете част от колективна сила, която променя света и го прави по-добър. Нашата заветна задача е да служим, да издигаме ръцете, които са отпуснати, да вдигаме на гърба си изпадналите в беда и да ги носим. Не е сложно да узнаем какво да правим, но действието често противоречи на егоистичните ни интереси, затова трябва да опитаме. Жените в тази църква имат неограничен потенциал да променят обществото. Имам пълната духовна увереност, че в стремежа си към единство на чувствата ще призоваваме Божията сила, която ще прави усилията ни по-цялостни.

Когато Църквата отбеляза откровението от 1978 г. за свещеничеството, президент Ръсел М. Нелсън отправи силна пророческа благословия: „Моята молитва и благословия, която оставям на всички, които слушат,

е да можем да преодоляваме всяко бреме от предразсъдъци и да вървим праведно с Бог – и един с друг – в съвършен мир и хармония“¹⁰.

Нека да действаме според тази пророческа благословия и да полагаме своите индивидуални и колективни усилия за увеличаване на единството в света. Оставям ви своето свидетелство чрез думите на смирената и вечно приложима молитва на Господ, Исус Христос: „Да бъдат всички едно; както Ти, Отче, Си в Мен и аз в Тебе, така и те да бъдат в Нас едно“¹¹. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. “Minutes and Discourse, 9 June 1842,” 61, Joseph Smith Papers, josephsmithpapers.org/paper-summary/minutes-and-discourse-9-june-1842/1.
2. “Minutes and Discourse, 9 June 1842,” 62, Joseph Smith Papers, josephsmithpapers.org/paper-summary/minutes-and-discourse-9-june-1842/2.
3. Вж. Cree-L Kofford, “Your Name Is Safe in Our Home,” *Liahona*, July 1999, 96–98.
4. Вж. Daniel James Brown, *The Boys in the Boat: Nine Americans and Their Epic Quest for Gold at the 1936 Berlin Olympics* (2013), 161, 179.
5. Яков 5:50–51.
6. Яков 5:66.
7. Яков 5:72.
8. Учение и завети 38:27.
9. Моисей 7:18.
10. Russell M. Nelson, “Building Bridges,” *Liahona*, Dec. 2018, 51; emphasis added.
11. Йоан 17:21.

От Беки Крейвън
Втора съветничка в Общото президентство
на Младите жени

Да запазим промяната

Чрез Исус Христос ни се дава силата да правим дълготрайни промени. Като се обръщаме смирено към Него, Той ще увеличава нашата способност да се променяме.

Сестри, наистина се радвам да бъда с вас.

Представете си, че някой отива на пазара, за да си купи нещо. Ако плати повече от стойността на продукта, касиерът ще върне ресто.

Цар Вениамин учи народа си в древна Америка за огромните благословии, които получаваме от нашия Спасител Исус Христос. Той е създал небесата, земята и всичката красота, на която се наслаждаваме¹. Чрез Неговото любящо Единение, Той ни предоставя начин да бъдем изкупени от греха и смъртта². Като изразяваме благодарността си към Него, старателно спазвайки заповедите Му, Той мигновено ни благославя, като така ние сме Му винаги длъжни.

Той ни дава много, много повече от стойността на това, с което някога можем да Му се отплатим. И така, какво можем да Му предложим, на Този, Който плати несравнимата цена за нашите грехове? Можем да Му предложим *промяна*. Можем да Му предложим *промененото си „аз“*. Това може да е промяна в начина ни на мислене, променен навик или промяна в поетата от нас посока. В замяна на Неговата безценна жертва

за всеки от нас, Господ ни моли за промяна в сърцето. Промяната, която Той иска от нас, не облагодетелства Него, а нас. И така, за разлика от купувача на пазара, който би си прибрал предлаганото му от нас ресто, нашият милостив Спасител ни кани да *запазим рестото*.

След като чуват изречените от цар Вениамин думи, народът му извикват, заявявайки, че са с променени сърца, казвайки: „Поради Духа

на Господа Всемогъщи, Който е извършил голяма промяна в нас... нямаме повече склонност да вършим зло, а да вършим добро непрестанно“³. В Писанията не се казва, че моментално са станали съвършени, а че желанието им за промяна ги подтиква към действие. Промяната в техните сърца се изразява в това да отхвърлят естествения човек и да се подчиняват на Духа, докато полагат усилия да стават по-подобни на Исус Христос.

Президент Хенри Б. Айринг учи: „Истинското обръщане във вярата зависи от това свободно да се търси с вяра, с много усилия и донякъде с болка. И тогава Господ ще ни дари... с чудото на пречистване и промяна“⁴. Като обединяваме усилията си със способността на Спасителя да ни променя, ние ставаме нови създания.

Когато бях малка, си се представях как вървя по една водеща нагоре права пътека към целта ми за вечен живот. Всеки път, когато правех или казвах нещо погрешно, чувствах как се пгързялям надолу по

Гватемала Сити, Гватемала

Муриета, Калифорния, САЩ

пътеката, и се озовавах в началото. Беше като да се озовеш на онова квадратче в детската игра „Улеи и стълби“, което те връщаше от върха отново в началото на играта! Беше обезсърчаващо! Но, когато започнах да разбирам учението на Христос⁵ и да го прилагам ежедневно в живота си, аз открих надежда.

Исус Христос ни е предоставил един непрекъснат модел за промяна. Той ни кани да упражняваме вяра в Него, което ни вдъхновява да се покаяваме – „които вяра и покаяние извършиха промяна в сърцата“⁶. Като се покаяваме и обръщаме сърцата си към Него, ние развиваме по-голямо желание да сключваме свещени завети и да живеем според тях. Устояваме до края, като продължаваме да прилагаме тези принципи през целия си живот и като каним Господ да ни променя. Да устоим до края означава да се *променяме* до края. Сега си давам сметка, че с всеки провал аз не се връщам в началото – с всеки опит аз продължавам своя процес на промяна.

Има вдъхновяващ израз в темата на Младите жени, който гласи: „Аз ценя дара на покаянието и всеки ден се опитвам да бъда по-добра“⁷. Моля се да ценим този красив дар и съзнателно да се стремим към

промяна. Понякога нужните за нас промени са свързани със сериозен грях. Но доста често ние се стремим да подобряваме характера си, за да съгласуваме своите качества с тези на Исус Христос. Ежедневните ни избори или ще помагат, или ще пречат на развитието ни. Малки,

но постоянни, преднамерените промени ще ни помагат да ставаме по-добри. Не се обезкуражавайте. Промяната е продължаващ цял живот процес. Благодарна съм, че в усилията ни да се променяме Господ проявява търпение към нас.

Чрез Исус Христос ни се дава силата да правим дълготрайни промени. Като се обръщаме смирено към Него, Той ще увеличава нашата способност да се променяме.

Освен трансформиращата сила на Единението на нашия Спасител, Светият Дух ще ни подкрепя и ръководи, докато полагаме усилия. Той ще ни помага да знаем какви промени трябва да правим. Може да намираме помощ и насърчение чрез свещенически благословии, молитва, пост и посещение на храма.

По подобен начин доверени близки, ръководители и приятели могат да ни помагат в усилията ни да се променяме. Когато бях на осем години, по-големият ми брат Лий и аз прекарвахме време с нашите приятели, като се катерехме в клоните на съседското дърво. Обичахме да сме заедно в компанията на приятелите ни в сянката на това дърво. Един ден Лий падна от дървото и си счупи ръката. За него беше вече трудно сам да се катери

на дървото със счупена ръка. Животът на дървото просто не беше същия без него. И така, някои от нас го повдигнахме, докато други го дърпахме за здравата ръка – и без много усилия Лий беше отново на дървото. Ръката му беше все още счупена, но той отново беше с нас, наслаждавайки се на приятелството ни, докато оздравяваше.

Често съм си мислила за преживяването ми да си играя на дървото, което донякъде наподобява действията ни според Евангелието на Исус Христос. В сянката на евангелските клони, ние се радваме на много свързани със сключените завети благословии. Някои може да са изпаднали от безопасността на тези завети и да имат нужда от помощ да се покатерят отново в сигурността на клоните на Евангелието. За тях може да е трудно да го направят сами. Можем ли да побутнем малко тук и да повдигнем малко там, за да им помогнем да оздравеят, докато се наслаждават на приятелството си с нас?

Ако сте пострадали след „падане“, моля ви, позволете на другите да ви помогнат да се завърнете към сключените завети и съпътстващите ги благословии. Спасителят може да ви помогне да оздравеете и да се промените, докато сте заобиколени от хора, които ви обичат.

Понякога попадам на приятели, които не съм виждала с години. Понякога те казват: „Изобщо не си се променила!“ Всеки път, когато чувам това, ми става малко неловко, защото се надявам, че *съм се променила* през годините. Надявам се, че съм се променила от вчера до днес! Надявам се, че съм малко по-добра, че критикувам по-малко и съм по-състрадателна. Надявам се,

От Кристина Б. Франко
Втора съветничка в Общото президентство
на Неделното училище за деца

че откликвам по-бързо на нуждите на другите и се надявам, че съм малко по-гърпелива.

Обичам да ходя на излет в планината до дома ми. Често в обувката ми попада малко камъче, докато се изкачвам по пътеката. Накрая спирам и си изгръсквам обувката. Но често се удивлявам колко дълго си позволявам да вървя с болка преди да спра и да премахна дразнителя.

Като пътуваме по заветната пътека, понякога ще ни влизат камъчета в обувките под формата на лоши навици, грехове или лошо отношение. Колкото по-скоро се отърсваме от тях в живота си, толкова по-радостно ще бъде земното ни пътуване.

Постоянната промяна изисква усилия. Не мога да си представя да спра по пътеката, само за да пусна обратно в обувката си досадното и причиняващо болка малко камъче, което току-що съм махнала. Бих направила това точно толкова, колкото една красива пеперуда би избрала да се върне обратно в пашкула си.

Свидетелствам, че благодарение на Исус Христос ние *можем* да се променяме. Можем да поправяме навиците си, да пренасочваме мислите си и да усъвършенстваме характера си, за да ставаме по-подобни на Него. И с Негова помощ ние можем да *запазим тази промяна*. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Мосия 4:9.
2. Вж. Мосия 3:5–12.
3. Мосия 5:2.
4. Henry B. Eyring, “We Must Raise Our Sights,” *Ensign*, Sept. 2004, 18.
5. Вж. 2 Нефи 31:21, 3 Нефи 27:13–21.
6. Еламан 15:7.
7. Тема на младите жени, ChurchofJesusChrist.org.

Изцелителната сила на Исус Христос

Идвайки при Исус Христос, като упражняваме вяра в Него, покаяваме се и сключваме и спазваме завети, това, което е „счупено“ в нас (от каквото и да е причинено), може да бъде изцелено.

От началото на годината преживяваме множество неочаквани събития. Загубата на живот и доходи поради световната пандемия сериозно влияят върху глобалното общество и икономика.

Земетресения, пожари и наводнения в различни части на света, както и други дължащи се на климата бедствия, накараха хората да се

чувстват безпомощни, отчаяни и съкрушени, чудејки се дали животът им ще бъде някога както преди.

Нека ви разкажа една лична история за това да си счупен.

Когато децата ни бяха малки, решиха, че искат да ходят на уроци по пиано. Съпругът ми Руди и аз искахме да им осигурим тази възможност, но няхмахме пиано. Не можехме да си позволим да купим ново, така че Руди започна да търси втора употреба.

Същата година за Коледа той изненада всички ни с пиано и с годините децата ни се научиха да свирят на него.

Когато синовете ни пораснаха и напуснаха дома ни, старото пиано само събираше прах, така че го продадохме. Минаха няколко години и бяхме спестили малко пари. Един ден Руди каза: „Смятам, че е време да си купим ново пиано“.

Аз попитах: „Защо ни е ново пиано, след като и двамата не свирим?“

Той отвърна: „Да, но можем да си купим пиано, което свири само!

Белфаст, Северна Ирландия

Като използваме iPad, можем да го настроим да свири над 4 000 песни, включително химни, песни на Хора на Табернакъла, всички песни от НУД и много повече“.

Руди е страхотен търговец, меко казано.

Купихме си красиво ново пиано и няколко дни по-късно двама едри, силни мъже ни го донесоха до вкъщи.

Аз им показах къде да го сложат и се магнах от пътя им.

Беше малък роял и за да мине през вратата, те му свалиха краката и успяха да го натоварят странично върху платформа на колелца, която носеха със себе си.

Къщата ни беше разположена на лек хълм и за съжаление по-рано същия ден беше валил сняг, образувайки локви и киша. Досещате ли се какво се случи?

Докато мъжете бутаха пианото нагоре по хълма, то се изхлузи и аз чух много силен удар. Пианото беше паднало от платформата с колелца и се беше строполило на земята така силно, че направи дупка на полянката ни.

Казах: „Леле! Добре ли сте?“

За щастие и двамата мъже бяха добре.

Те опулиха широко очи, спогледаха се, а после погледнаха към мен и казаха: „Много съжаляваме. Ще го върнем в магазина и ще кажем на управителя ни да ви се обади“.

Скоро управителят разговаряше с Руди, за да уреди доставката на ново пиано. Руди е мил и прощаваш и каза на управителя, че няма проблем, ако просто поправят щетата и ни докарат същото пиано, но управителят настоя да получим ново такова.

Прово, Юта, САЩ

Руди отвърна, казвайки: „Едва ли е толкова зле. Просто го поправете и ни го донесете“.

Управителят отвърна: „Дървената част е счупена, а когато това стане, то вече никога няма да звучи по същия начин. Ще получите ново пиано“.

Сестри и братя, не сме ли всички ние като това пиано – малко счупени, напукани или с други щети, чувствайки, че никога отново няма да бъдем същите? Но идвайки при Исус Христос, като упражняваме вяра в Него, покаяваме се и сключваме и спазваме завети, това, което е „счупено“ в нас (от каквото и да е причинено), може да бъде изцелено. Този процес, който кани изцелителната сила на Спасителя в живота ни, не само ни възстановява в предишното ни състояние, но ни прави по-добри от когато и да е било преди това. Знам, че чрез нашия Спасител, Исус Христос, всички ние можем да бъдем поправени, изцелени и да постигнем своята цел точно като красивозвучащо, чисто ново пиано.

Президент Ръсел М. Нелсън учи: „Когато изпитания горчиви дойдат върху нас, е време да задълбочим своята вяра в Бог, да работим усърдно и да служим на другите. След това

Той ще изцели нашите съкрушени сърца. Ще ни даде Своя мир и утеха. Тези велики дарове няма да бъдат унищожени дори и със смърт“¹.

Исус казва:

„Елате при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя.

Вземете Моето иго върху себе си и се научете от Мене; защото съм кротък и смирен по сърце; и ще намерите покой на душите си.

Защото Моето иго е благо, и Моето бремe е леко“ (Матей 11:28–30).

За да поправим супеното в нас, като идваме при Него, ние трябва да имаме вяра в Исус Христос. „Да имаме вяра в Исус Христос означава да се уповаваме напълно на Него – да вярваме в безкрайната Му мощ... и любов. Това включва вяра в ученията Му. Означава да вярваме, че дори и да не разбираме всички неща, Той разбира. Понеже Той е изпитал всички наши болки, страдания и немощи, Той знае как да ни издига над всекидневните трудности“².

Като идваме при Него, „можем да бъдем изгълнени с радост, мир и утешение. (Всичко, което е трудно и ни подлага на изпитание) в живота, може да бъде поправен(о) чрез

Сао Пауло, Бразилия

Единението на Исус Христос⁴³. Той ни утешава: „Поглеждайте към Мене във всяка мисъл; не се съмнявайте; не се бойте“ (Учение и завети 6:36).

В книгата на Мормон, когато Алма и народът му са едва ли не смазани от своето бreme, хората молят за облекчение. Господ не премахва това бreme, вместо това Той им обещава:

„И Аз ще облекча тегобите, поставени на раменете ви, та даже вие да не можете да ги чувствате на гърбовете си, дори докато сте в робство; и това Аз ще направя, за да можете да Ми бъдете свидетели отсега насетне и за да знаете със сигурност, че Аз, Господ Бог, посещавам Моя народ в страданията му.

И сега стана така, че тегобите, които бяха наложени върху Алма и братята му, станаха леки; да, Господ ги усили, за да могат да понесат тегобите си с лекота, те се подчиняваха с желание и търпеливо на волята Господна“ (Мосия 24:14–15).

Относно способността на нашия Спасител да изцелява и да облекчава бremето, старейшина Тад Р. Калистър учи:

„Една от благословиите на Единението е, че можем да получаваме от даващата подкрепа сила на Спасителя. Исаяя говори многократно за изцелителното, успокояващо влияние на Господ. Той свидетелства, че Спасителят е „крепост на бедния

в утеснението му, прибежище от буря, сянка от пек“ (Исайя 25:4). А на тези, които скърбят, Исаяя казва, че Спасителят притежава силата да „утеш(ава) всички наскърбени“ (Исайя 61:2) и да „обър(сва) сълзите от всички лица“ (Исайя 25:8; вж. също Откровението на Йоан 7:17); „да съживяв(а) духа на смирените“ (Исайя 57:15) и да „превър(зва) съкрушените сърца“ (Исайя 61:1; вж. също Лука 4:18, Псалми 147:3). Неговата сила да утешава е така всеобхватна, че Той може да „(дава) венец вместо пепел, мир на радост вместо плач, облекло на хваление вместо унил дух“ (Исайя 61:3).

О, каква надежда само се поражда в тези обещания! ... Неговият Дух изцелява, пречиства, утешава, вдъхва нов живот в отчаяното сърце. Има силата да трансформира всичко грозно, порочно и безполезно в живота в нещо с върховно и славно великолепие. Той има силата да превръща пепелта на смъртността в изящество на вечността⁴⁴.

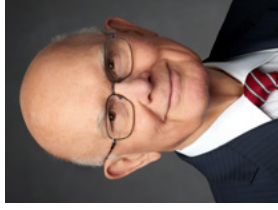
Свидетелствам, че Исус Христос е наш любящ Спасител, наш Изкупител и Велик Лечител и наш верен приятел. Ако се обръщаме към Него, Той ще ни изцелява и ще поправа счупеното в нас. Свидетелствам, че това е Неговата Църква и че Той се подготвя да се завърне отново на тази земя, за да царува със сила и в слава. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Ръсел М. Нелсън, „Исус Христос – Главният Лечител“, *Лиахона*, ноем. 2005 г., с. 87.
2. „Faith in Jesus Christ,” Gospel Topics, topics.ChurchofJesusChrist.org.
3. *Проповядвайте Моето Евангелие: ръководство за мисионерска служба*, 2004 г., с. 52–53, ChurchofJesusChrist.org.
4. Tad R. Callister, *The Infinite Atonement* (2000), 206–7.

ПЪРВОТО ПРЕЗИДЕНТСТВО

Далин Х. Оукс
Първи съветник

Ръсел М. Нелсън
Президент

Хенри Б. Айринг
Втори съветник

КВОРУМЪТ НА ДВАНАДЕСЕТЕ АПОСТОЛИ

М. Ръсел Балард

Джефри Р. Холанд

Дитер Ф. Ухтдорф

Дейвид А. Беднар

Куентин Л. Кук

Д. Тод Кристоферсън

Нийл Л. Андерсън

Роналд А. Расбанд

Гари Е. Стивънсън

Дейл Г. Ренлънд

Герит У. Гонг

Юлисис Соарес

ПРЕЗИДЕНТСТВОТО НА СЕДЕМДЕСЕТТЕ

Патрик Кийрън

Карл Б. Кук

Робърт К. Гай

Терънс М. Винсън

Жозе А. Тексейра

Карлос А. Годой

Брент Х. Нилсън

ВИСШИ РЪКОВОДИТЕЛИ СЕДЕМДЕСЕТНИЦИ

(по азбучен ред)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩОТО ЕПИСКОПСТВО

Първи съветник	епископ	Втори съветник

ВИСШИ СЛУЖИТЕЛИ

Първа съветница	Президентка	Втора съветница

Втора съветница	Президентка	Заместник

Първи съветник	Президент	Втори съветник

Първи съветник	Президент	Втори съветник

Първа съветница	Президентка	Втора съветница

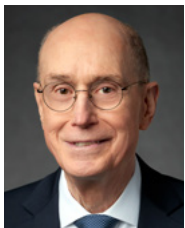
Първи съветник	Втори съветник	епископ

Първи съветник	Втори съветник	Президент

Първи съветник	Президент	Втори съветник

Октомври 2020 г.

От президент Хенри Б. Айринг
Втори съветник в Първото президентство

Сестри в Сион

Вие ще играете съществена роля в събирането на Израил и в създаването на народа на Сион.

Мои възлюбени сестри, благословен съм да говоря през този прекрасен период от световната история. С всеки ден доближаваме славния момент, когато Спасителят Исус Христос ще дойде отново на земята. Имаме известна представа за ужасните събития, които ще предшестват Неговото идване, но сърцата ни се изпълват с радост и увереност, заради славните обещания, които ще бъдат изпълнени преди Той да се завърне.

Като възлюбени дъщери на Небесния Отец и като дъщери на Господ Исус Христос в Неговото царство¹, вие ще имате решаваща роля в предстоящото славно време. Знаем, че Спасителят ще дойде при хора, които са били събрани и подготвени да живеят като живелите в града на Енох. Те били единни във вярата си в Исус Христос и станали толкова съвършено чисти, че били вдигнати на небето.

Ето го разкритото от Господ описание, какво щяло да се случи с хората на Енох и какво ще се случи в *тази* последна диспенсация на пълнотата на времената:

„И ще дойде денят, в който земята ще си отпочине, но преди този ден небесата ще бъдат затъмнени и завеса от мрак ще покрие земята; и небесата ще се разгърсят, също и земята; и ще има големи изпитания

сред чедата човешки, *но Моите хора Аз ще запазя;*

и праведност ще изпратя от небето долу на земята, и истина ще изпратя *от земята*, за да дадат свидетелство за Моя Единороден, за възкресението Му от мъртвите, да, също и за възкресението на всички човечи; и ще сторя праведността и истината да пометат земята като потоп, за да отбера Моите избрани от четирите краища на земята на място, което Аз ще приготвя – един Свят Град, та Моите люде да препашат кръста си и да очакват времето на *пришествието Ми*, защото *ще* има Моя скиния и тя ще се нарича Сион, един Нов Йерусалим.

И Господ каза на Енох: Тогава ти и целият ти град ще ги срещнете там и ще ги приемем в лоното си, и те ще ни видят, и ние ще се хвърлим на врата им, и те ще се хвърлят на врата ни, и ще се целунем едни други;

и *ще* има Мое обиталище, и то ще е Сион, който ще бъде отделен от всичките творения, които Аз съм създал; и в продължение на хиляда години земята ще си отпочива².

Вие, сестри, дъщерите ви, внучките ви и жените, които сте отгледали, ще бъдете в основата на създаването на това общество от хора, които ще се обединят в славен съюз със Спасителя. Вие ще играете съществена роля в събирането на Израил и в създаването на народа на Сион, който ще живее в мир в Новия Йерусалим.

Господ, чрез Своите служители, ви е дал обещание. В ранните дни на Обществото за взаимопомощ, пророкът Джозеф Смит казва на сестрите: „Ако живеете според вашите привилегии, ангелите не могат да бъдат възпрени да са ваши другари и *помощници*“³.

Темекула, Калифорния, САЩ

Този чудесен потенциал е заложен във вас и вие сте подготвени за него.

Президент Гордън Б. Хинкли казва:

„Сестри, ... вие не сте на второ място в плана на нашия Отец за вечното щастие и благосъстояние на Неговите чедра. Вие имате основна роля в този план.

Без вас този план не може да се реализира. Без вас цялата програма би била провалена. ...

Всяка от вас е Божия дъщеря, надарена с божествено първородство⁴⁴.

Настоящият ни пророк, президент Ръсел М. Нелсън, дава следното описание на ролята, която играете в подготовката за пришествието на Спасителя:

„Не може да се измери влиянието, което... такива жени имат не само върху семействата, но също и върху Господната Църква: като съпруги, майки и баби, като сестри и лели, като учителки и ръководителки, и най-вече като примери и отдадени защитнички на вярата.

Това важи във всяка евангелска диспенсация още от дните на Адам и Ева. Въпреки това, жените от *тази* диспенсация се различават от жените от *всяка* друга, тъй като тази евангелска епоха е различна от всяка друга. Тази разлика носи както привилегии, така и отговорности⁴⁵.

Тази диспенсация се различава с това, че Господ ще ни подготвя да станем като живелите в града на Енох. Той е описал чрез Неговите апостоли и пророци до какво ще доведе това преобразяване на хората от Сион.

Старейшина Брус Р. Макконки учи:

„Дните на (Енох) били време на поквара и зло, на мрак и бунт, на война и опустошение, време да бъде очистена земята чрез вода.

Въпреки това, Енох бил верен. Енох видял Господ и говорил с Него „лице в лице“, тъй както един човек говори с друг (Моисей 7:4). Господ го изпратил да прогласява на света покаяние и му дал заповед да „кръщав(а) в името на Отца и на Сина, Който е изпълнен с благодат и истина, и на Светия Дух, Който дава свидетелство за Отца и за Сина“ (Моисей 7:11). Енох сключил завети и събрал общност от истински вярващи, всички от които *станали* толкова верни, че „Господ дойде и заживя със Своите хора, и те живееха в праведност“ и били благословени свише. „И Господ нарече Своите хора Сион, защото те бяха едно сърце и един ум, и живееха в праведност, и нямаше бедни сред тях“ (Моисей 7:18). ...

В Писанията се казва, че след като Господ нарекъл Своите хора Сион, Енох основал град, наречен Градът на Святостта, този Сион, който „бил вдигнат в небето“, където „Бог го прие в собственото Си лоно. И оттам тръгна сказанието: Сион си отиде“ (Моисей 7:19, 21, 69). ...

„Същият този Сион, който бил

Чиба, Япония

вдигнат в небето, ще се завърне ..., когато Господ върне отново Сион и жителите му ще се присъединят към Новия Йерусалим, който ще бъде основан тогава⁴⁶.

Ако миналото е встъпителна част, по време на пришествието на Спасителя дъщерите, които са дълбоко отдадени на сключените завети с Бог, ще бъдат повече от половината от онези, които са готови да Го посрещнат, когато Той дойде. Но каквито и да са числата, вашият принос за изграждането на единство сред хората, подготвени за града Сион, ще бъде много голям.

Ще ви кажа защо вярвам, че това ще бъде така. Книгата на Мормон съдържа разказ за народа на Сион. Спомнете си какво се случва, след като хората били учени, обгръщани с любов и благославяни от възкресения Спасител: „Нямаше раздори в земята, понеже любовта Божия живееше в сърцата на людето“⁴⁷.

От личен опит знам, че дъщерите на Небесния Отец имат способността да потушават раздорите и да подпомагат праведността чрез обичта си към Бог и пораждайки любов към Бог у хората, на които служат.

Бях свидетел на това като млад, когато малкият ни клон се събирал в моя дом от детството. Брат ми и аз бяхме единствените носители на свещеничеството на Аарон, а моят баща единственият носител на Мелхиседековото свещеничество. Президентката на Обществото за взаимопомощ в клона беше обърната във вярата сестра, чийто съпруг бе недоволен, че тя служи в Църквата. Членовете бяха предимно по-възрастни сестри, без носител на свещеничеството в домовете си. Наблюдавах обичта между майка ми и тези сестри, как винаги

се подкрепят и се грижат една за друга. Сега осъзнавам, че ми беше даден ранен поглед за Сион.

Моето запознаване с влиянието на праведните жени продължи в един малък клон на Църквата в Албърки, Ню Мексико. Наблюдавах как съпругите на президентите на клона и окръга, както и президентката на Обществото за взаимопомощ, посрещат топло всеки новодошъл и новопокръстен. В неделята, когато напуснах Албърки, след две години наблюдение на влиянието на сестрите там, бе създаден първият кол. Сега Господ е издигнал храм там.

Преместих се в близост до Бостън, където служих в президентството на окръга, което ръководеше малки клонове, разпръснати в два щата. Възникваха раздори, които неведнъж се потушаваха с помощта на любящи и прощаващи жени, които помагаша за смекчаване на сърцата. В неделята, когато напуснах Бостън, член на Първото президентство организира първия кол в щата Масачузетс. Сега там има храм, в близост до мястото, където някога живееше президентът на окръг. Той беше върнат към активност в Църквата и по-късно бе призован да служи като президент на кол, а след това като президент на мисия, насърчаван от своята вярна и любяща съпруга.

Сестри, дадена ви е благословията да бъдете дъщери Божии, имащи специални дарби. В земния живот носите в себе си духовен потенциал да се грижите за ближните си и да ги насочвате към любовта и чистотата, които ще ги подготвят да живеят заедно в общността Сион. Неслучайно Обществото за взаимопомощ, първата организация в

Сан Лукас Сакатепекес, Гватемала

Църквата, специално предназначена за дъщерите на Небесния Отец, има за мото „Милосърдието никога не отпада“.

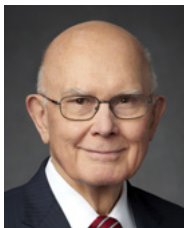
Милосърдието е чистата любов Христова. Именно вярата в Христос и цялостният ефект от безпределното Му Единение ще подготвят вас и хората, които обичате и на които служите, за превъзходния дар да живеете в тази общност на дългоочаквания и обещан Сион. Там ще бъдете сестри в Сион, обичани лично от Господ и от хората, които сте благославяли.

Свидетелствам, че вие сте гражданки на Господното царство на земята. Вие сте дъщери на любящ Небесен Отец, изпратил ви на света с уникални дарби, които сте

обещали да използвате, за да благославяте живота на другите. Обещавам ви, че Господ ще ви води за ръка, чрез Светия Дух. Той ще върви пред вас, докато Му помагате да подготвя хората Си да се превърнат в Неговия обещан Сион. Свидетелствам за това, в свящото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Учение и завети 25:1.
2. Моисей 7:61–64, курсив добавен.
3. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., с. 484, курсив добавен.
4. Gordon B. Hinckley, “Women of the Church,” *Ensign*, Nov. 1996, 67.
5. Ръсел М. Нелсън, „Молба към моите сестри“, *Лиахона*, ноем. 2015 г., с. 95–96, курсив добавен.
6. Bruce R. McConkie, “Building Zion,” *Tambuli*, Sept. 1977, 13; курсив добавен.
7. 4 Нефи 1:15.

От президент Далин Х. Оукс
Първи съветник в Първото президентство

Дерзайте!

Непоклатимата ни вяра в учението на възстановеното Евангелие на Исус Христос насочва стъпките ни и ни дава радост.

През последните дни на земния Си живот Исус Христос казва на Своите апостоли за преследванията и трудностите, които ще претърпят¹. Накрая Той дава следното велико уверение: „В света имате скръб; но дерзайте: Аз победих света“ (Йоан 16:33). Това е посланието на Спасителя към всички чеда на Небесния Отец. Това е крайната блага вест за всеки от нас в земния ни живот.

Куала Лумпур, Малайзия

„Дерзайте“ е било необходимо уверение и в света, в който възкресеният Христос изпраща Своите апостоли. „Угнетявани сме отвсякъде, – казва по-късно апостол Павел на коринтяните – но не сме утесени; в недоумение сме, но не до отчаяние; гонени сме, но не изоставени; поваляни сме, но не погубени“ (2 Коринтяни 4:8–9).

Две хиляди години по-късно ние също сме „угнетявани отвсякъде“ и също се нуждаем от същото послание да не се отчайваме, а да дерзаем. Господ изпитва специална обич и загриженост към скъпоценните Си дъщери. Той знае какво искате, от какво се нуждаете и от какво се боите. Господ е всесилен. Уповавайте се на Него.

Пророкът Джозеф Смит е учен, че „делата и намеренията, и целите Божии не могат да бъдат осуетени, нито могат да се сведат до нищо“ (Учение и завети 3:1). Господ дава следните уверения на страдащите Си чеда:

„Ето, това е обещанието Господне за вас, о, вие, служители Мои.

Затова дерзайте и не се бойте, защото Аз, Господ, съм с вас и ще застана до вас, и вие ще дадете свидетелство за Мен, тъйко Исус Христос, че Аз съм Синът на Живия Бог, че Аз бях, че Аз съм и че Аз трябва да дойда“ (Учение и завети 68:5–6).

Господ е близо до нас и казва:

„Това, което казвам на един, казвам го на всички: Дерзайте, дечица, защото Аз съм сред вас и не съм ви изоставил“ (Учение и завети 61:36).

„След многото изпитания идват благословиите“ (Учение и завети 58:4).

Сестри, свидетелствам, че тези обещания, дадени наред с преследванията и лични трагедии, се отнасят за всяка от вас в трудностите ви днес. Те са скъпоценни и напомнят на всеки от нас да дерзае и да изпитва радост в пълнотата на Евангелието, докато напредва през трудностите на земния живот.

Страданията и трудностите са често срещани по време на живота ни земята. Противопоставянето е важна част от божествения план, за да израстваме², а в този процес имаме Божието уверение, че в дългосрочен план на вечността няма да бъде допуснато противопоставянето да ни победи. С Негова помощ и ако сме предани и устоим, ще победим. Всички страдания са временни, също като земния живот, от който те са част. При противоречията, които предшестват една опустошителна война, американският президент Ейбрахам Линкълн мъдро напомня на слушателите си за древната мъдрост, че „и това ще отmine“³.

Както знаете, страданията в земния живот, за които говоря и при които е сложно да дерзаем, понякога ни връхлитат с много други, като милионите, които сега страдат

Прово, Юта, САЩ

от някои от многото опустошителни следствия на пандемията от COVID-19. По подобен начин в САЩ милиони търпят време на враждебност и разпри, които изглежда винаги съпътстват президентските избори, но този път е по-тежко от всичко, което най-възрастните сред нас си спомнят.

В лично отношение всеки от нас претърпява някои от многото трудности в земния живот, като бедност, расизъм, влошено здраве, разочарование от работа или загубата ѝ, отклонили се деца, лош брак или липса на такъв, както и последиците от грехове – наши или на други.

Но наред всичко това ни е дадено небесното напътствие да дерзаем и да намираме радост в принципите и обещанията на Евангелието и плода на труда ни⁴. Това напътствие винаги е било в сила както за пророците, така и за нас. Знаем това от преживяванията на предшествениците си и от изречението към тях Господни слова.

Спомнете си обстоятелствата на Пророка Джозеф Смит. Погледнат през призмата на несгоди, животът му е белязан от бедност,

преследване, разочарование, семейна скръб и в крайна сметка мъченическа смърт. Докато е в затвора, съпругата и децата му, както и останалите светии, търпят невероятни трудности, докато биват пропъдени от Мисури.

Когато Джозеф умолява за облекчение, Господ отговаря:

„Сине Мой, мир на душата ти; твоето бедствие и твоите страдания ще бъдат краткотрайни;

и тогава, ако ти им устоиш добре, Бог ще те възвиси горе и ти ще тържествуваш над всички твои зложелатели“ (Учение и завети 121:7–8).

Това е личният, вечен съвет, който помага на Пророка Джозеф да запази вродения си бодър темперамент, както и любовта и предаността на хората си. Същите качества укрепват ръководителите и пионерите след тях, и могат да укрепят и вас.

Помислете за тези ранни членове! Те биват пропъждани многократно от място на място. Накрая са изправени пред трудността по изграждането на домовете си и Църквата в една пустош⁵. Две години след пристигането на първата група пионери в долината на

Голямото Солено езеро, все още е трудно оцеляването на пионерите в това враждебно място. Повечето от членовете все още са на път през равнините или се мъчат да съберат средства, за да тръгнат. Въпреки това ръководителите и членовете имат надежда и дерзаят.

Макар че светиите не са се установили напълно в новите си домове, на общата конференция през октомври 1849 г. е изпратена нова вълна от мисионери в Скандинавия, Франция, Германия, Италия и Южния Тихи Океан⁶. Когато можеха да мислят, че са на дъното, пионерите достигат до нови висини. И само три години след това още 98 са призовани да започнат да събират разпръснатия Израил. Един от ръководителите в Църквата обяснява тогава, че тези мисии „принципно няма да са много дълги, вероятно всеки мъж ще отсъства от семейството си от 3 до 7 години“⁷.

Сестри, Първото президентство е загрижено за вашите затруднения. Ние ви обичаме и се молим за вас. Същевременно, ние често благодарим, че физическите ни затруднения – като изключим тези от земетресения, пожари, наводнения и урагани

Сао Пауло, Бразилия

– обикновено са по-малки от тези на предшествениците ни.

Когато имаме трудности, божественото уверение винаги е: „Дерзайте, защото Аз ще ви направлявам. Царството е ваше и благословиите му са ваши, и богатствата на вечността са ваши“ (Учение и завети 78:18). Как става това? Как е станало за пионерите? Как ще се случи за Божиите жени днес? Господ казва чрез откровение през април 1830 г., че ако следваме съветите на пророците, „портите на пъкълта не ще надделеят срещу вас. Да, – казва Той – ... и Господ Бог ще разпръсне силите на мрака пред вас и ще накара небесата да се разтресат за ваше добро и за славата на Неговото име“ (Учение и завети 21:6). „Не бой се, малко стадо; вършете добро; нека земя и пъкъл се обединят срещу вас, защото ако сте построени на Моята канада, те не могат да надделеят“ (Учение и завети 6:34).

Имайки Господните обещания, ние издигаме сърцата си и ликуваме (Учение и завети 25:13), и „с радостни лица и сърца“ (Учение и завети 59:15) продължаваме по заветната пътека. На повечето от нас няма да се наложи да вземат важното

решение да напуснат домовете си, за да са пионери в непозната земя. Решенията ни са основно в ежедневието неща, но както Господ ни казва: „Да се не уморявате да вършите добро, защото вие полагате основата на велико дело. И от дребните неща произлиза онова, което е велико“ (Учение и завети 64:33).

В учението на възстановеното Евангелие на Исус Христос има неограничена сила! Непоклатимата ни вяра в това учение насочва стъпките ни и ни дава радост. Тя просветлява ума ни и ни дава сила и увереност в

Прово, Юта, САЩ

действията ни. Напътствието, просветлението и силата са обещани дарове, които сме получили от нашия Небесен Отец. Като разбираме това учение и съгласуваме живота си с него, включително с божествения дар на покаянието, можем да дерзаем, като продължаваме по пътя към вечната ни цел – възвисяване и завръщане при любящите ни Небесени Родители.

Старейшина Ричард Г. Скот учи: „Може да сте изправени пред изключителни трудности. Понякога те са толкова концентрирани, толкова тежки, че може да чувствате, че са отвъд способността ви за контрол. Не се изправяйте сами пред света. „Уповавай на Господа от все сърце, И не се облягай на своя разум“ (Притчи 3:5). Животът е трябвало да бъде труден не, за да се провалите, а за да имате успех, докато ги преодолявате“⁸.

Всичко това е част от плана на Бог Отец и Неговия Син, Исус Христос, за което свидетелствам, като се моля да постоянем към небесната си цел, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Йоан 13–16.
2. Вж. 2 Нефи 2:11.
3. Abraham Lincoln, address to the Wisconsin State Agricultural Society, Milwaukee, Sept. 30, 1859, in John Bartlett, *Bartlett's Familiar Quotations*, 18th ed. (2012), 444.
4. Вж. Учение и завети 6:31.
5. Вж. Lawrence E. Corbridge, “Surviving and Thriving like the Pioneers,” *Ensign*, July 2020, 23–24.
6. Вж. “Minutes of the General Conference of 6 October 1849,” General Church Minutes Collection, Church History Library, Salt Lake City.
7. George A. Smith, in *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, Aug. 28, 1852, 1, Church History Library, Salt Lake City.
8. Richard G. Scott, *Finding Peace, Happiness, and Joy* (2007), 248–49.

От президент Ръсел М. Нелсън
Президент на Църквата на Исус Христос
на светиите от последните дни

Да приемем бъдещето с вяра

Величествено бъдеще очаква хората, които са подготвени и продължават да се подготвят да бъдат инструменти в Господните ръце.

Това беше една незабравима вечер. Мои скъпи сестри, за мен е чест да съм с вас. Често си мислех за вас през изминалите няколко месеца. Вие сте повече от осем милиона. Вие не само имате *числеността*, но и *духовната сила* да промените света. Наблюдавах ви как правите това през тази пандемия.

На някои от вас изведнъж се наложи да търсите дефицитни продукти или нова работа. Много от вас учихте деца или се грижихте за съседите си. Някои посрещнахте мисионери у дома по-рано от очакваното, докато други превърнахте домовете си в центрове за обучение на мисионери. Използвахте технологии, за да се свързвате с близки и приятели, да служите на самотните и да изучавате *Следвайте Ме, елате с Мен* с други хора. Намерихте нови начини да превръщате Господния ден в наслада. И направихте предпазни маски – милиони на брой!

Искрено съчувствам на многото жени по света, чиито обични хора са починали. Ридаем с вас. И се молим за вас. Възхищаваме се на всички, които работят неуморно

да пазят здравето на другите и се молим за тях.

Вие, млади жени, също бяхте забележителни. Макар че социалните медии бяха пълни с раздори, много от вас намирахте начини да насърчавате другите и да споделяте светлината на Спасителя ни.

Сестри, всички вие сте истински герои! Удивлявам се на вашата сила и вяра. Показахте, че при трудни обстоятелства вие смело продължавате. Обичам ви и ви уверявам, че Господ ви обича и вижда великото дело, което вършите. Благодаря ви!

Шугър Сити, Айдахо, САЩ

Вие отново доказахте, че сте буквално смелите воители на Израил!

Вие възплащавате надеждите, които президент Гордън Б. Хинкли таеше за вас, когато представи „Семейството: прокламация към света“ преди 25 години на общото събрание на Обществото за взаимопомощ през септември 1995 г.¹ Важно е, че той избра да представи тази важна прокламация пред сестрите на Църквата. По този начин президент Хинкли подчерта незаменното влияние на жените в Господния план.

Сега, бих искал да знам какво научихте през тази година. Доближихте ли се до Господ или чувствате, че сте се отдалечили от Него? И какви мисли за бъдещето предизвикват настоящите събития?

Безспорно, Господ е казал доста обезпокоителни неща за нашето време. Той предупреждава, че в днешно време „човеците ще примират от страх“² и че дори избраните ще бъдат в риск да бъдат измамени³. Той казва на Пророка Джозеф Смит, че „мирът ще бъде отнет от земята“⁴ и че бедствия ще сполетят човечеството⁵.

Обаче Господ показва и колко забележителна е тази диспенсация.

Той вдъхновява Пророка Джозеф Смит да заяви, че „дело(то) в тези последни дни е от голямо значение. ... Славата му не се поддава на описание, величието му е несравнимо“⁶.

Величие може и да не е точната дума, която бихте избрали, за да опишете последните няколко месеца! Как *трябва* да се справяме както със сериозните пророчества, така и със славните изявления

за нашето време? С проста, но удивителна увереност Господ ни казва как да правим това: „Ако сте подготвени, вие няма да се боите“⁷.

Какво обещание! То буквално може да промени начина, по който гледаме на бъдещето си. Наскоро чух жена със силно свидетелство да признава, че пандемията, заедно с едно земетресение в долината Солт Лейк, ѝ помогнали да осъзнае, че не е толкова подготвена, колкото си е мислила. Когато я попитах дали говори за хранителните си запаси *или*

за свидетелството си, тя се усмихна и каза: „Да!“.

Ако подготовката е ключът ни към приемането на тази диспансация и нашето бъдеще с вяра, как най-добре да се подготвим?

От десетилетия Господните пророци ни насърчават да съхраняваме храна, вода и финанси за случай на нужда. Настоящата пандемия потвърди мъдростта на този съвет. Насърчавам ви да предприемете стъпки да бъдете материално подготвени. Обаче съм

още по-загрижен за вашата духовна и емоционална подготвеност.

В това отношение можем много да научим от капитан Мороний. Бидейки водач на нефитските армии, той се изправя пред противникови сили, които са по-силни, по-многобройни и подли. Затова Мороний подготвя народа си по три основни начина.

Първо, той им помага да създадат места, където да са в безопасност – той ги нарича „защитени места“⁸.

Второ, той подготвя „съзнанието на своя народ, за да бъдат верни на Господа техния Бог“⁹. И **трето**, той никога не спира да подготвя народа си – физически и духовно¹⁰. Нека обмислим тези три принципа.

Принцип номер едно: Създавайте защитени места.

Мороний укрепява всеки нефитски град с укрепления, насипи и стени¹¹. Когато ламанитите ги нападат, те са учудени „извънредно (от) мъдростта на нефитите в подготовката на техните *защитени места*“¹².

Аналогично, докато около нас бушуват размирици, ние трябва да създадем места, където *ние* сме в безопасност, както физически, така и духовно. Когато домът ви стане лично светилище на вяра – където Духът да обитава – домът ви става първата линия на защита.

Така коловете на Сион са „убежище от бурята“¹³, защото са водени от хора, които са носители на свещенически ключове и упражняват свещеническа власт. Ако продължите да следвате напътствията на хората, които Господ е упълномощил да ви водят, ще чувствате по-голяма безопасност.

Храмът, домът Господен, е уникално защитено място. Там, вие

Бенгалуру, Индия

сестри, бивате надарени със свещенническа власт посредством светите свещенически завети, които сключвате¹⁴. Там семействата ви биват запечатани за вечността. Дори тази година, когато достъпът до храмовете ни бе сериозно ограничен, вашето надаряване ви дава постоянен достъп до Божията сила, когато почитате заветите си с Него.

Просто казано, защитеното място е *място*, където можете да чувствате присъствието на Светия Дух и да бъдете насочвани от Него¹⁵. Когато Светият Дух е с вас, можете да учите на истина, дори когато тя е в разрез с преобладаващите мнения. И можете да размишлявате над искрени въпроси за Евангелието в среда на откровение.

Каня ви, скъпи мои сестри, да създадете дом, който е защитено място. И подновявам поканата си да увеличите разбирането си за свещеническата сила и за храмовите завети и благословии. Ако имате защитени места, в които може да отивате, това ще ви помогне да приемете бъдещето с вяра.

Принцип номер две: Подгответе умове си да бъдете предани на Бог.

Предприехме голям проект да удължим живота и капацитета на храма Солт Лейк.

Някои се усъмниха в необходимостта от предприемането на такива изключителни мерки. Обаче, когато по-рано тази година долината Солт Лейк претърпя земетресение с магнитуд 5,7, този достолепен храм се разтресе достатъчно силно, та да падне тромпетът на статуята на ангела Мороний!¹⁶

Също както физическите основи на храма Солт Лейк трябва да са достатъчно силни, за да издържат на

Сао Пауло, Бразилия

природни бедствия, така и трябва да са стабилни нашите *духовни* основи. И когато метафорични земетресения разтърсят живота ни, можем да стоим „постоянни и непоклатими“, благодарение на нашата вяра¹⁷.

Господ ни учи как да увеличаваме вярата си като търсим „*познание*“ тъкмо чрез учение, също и чрез вяра¹⁸. Ние усиляваме нашата вяра в Исус Христос като се стремим да спазваме Неговите заповеди и си спомняме винаги за Него¹⁹. Освен това, нашата вяра нараства всеки път, когато *упражняем* вярата си в Него. Именно това е значението на познание чрез вяра.

Например, всеки път, когато имаме вярата да се подчиним на Божиите заповеди – дори когато популярните мнения ни унижават – или всеки път, когато откажем развлечение или идеологии, които насърчават нарушаването на завети, ние *упражняваме* нашата вяра, което от своя страна *увеличава* нашата вяра.

Освен това, малко неща изграждат вяра повече отколкото редовното изучаване на Книгата на Мормон. Някоя друга книга не свидетелства за Исус Христос с такава сила и яснота. Нейните пророци, според вдъхновението от Господ, виждат нашето време и избират учения и истини, които да са за *наша* най-голяма полза. Книгата на Мормон

е нашият *наръчник* за оцеляване в *последните дни*.

Разбира се, окончателната ни безопасност идва, когато се впрегнем заедно с Небесния Отец и Исус Христос! Животът *без* Бог е живот, изпълнен със страх. Животът *с* Бог е живот, пълен с мир. Това е така, защото преданите получават духовните благословии. Получаването на лично откровение е една от най-великите от тези благословии.

Господ обещава, че ако молим, можем да получаваме „откровение след откровение“²⁰. Обещавам ви, че ако увеличите способността си да получавате откровение, Господ ще ви благослава с повече насоки за живота ви и с безграничните дарове на Духа.

Принцип номер три: Никога не спирайте да се подгответе.

Дори и когато нещата вървят *добре*, капитан Мороний продължава да подготвя своя народ. Той никога не спира. *Никога* не става самодоволен.

Противникът никога не спира да атакува. Затова ние *никога* не трябва да спираме да се подготвяме! Колкото по-самостоятелни сме – материално, емоционално и духовно, толкова по-подготвени сме да осуетим безмилостните атаки от Сатана.

Скъпи сестри, вие умеете да създавате защитени места за себе си и за обичните ви хора. Освен това, имате божествено надаряване, чрез което можете да изградите вяра в другите по убедителни начини²¹. И *вие* никога не спирате. Вие отново покажете това тази година.

Моля, не спирайте! Вашата бдителност при защитаването на домовете ви и вдъхването на вяра

Гватемала Сити, Гватемала

в сърцата на обичните ви хора, ще дава плодове поколения наред.

Скъпи мои сестри, има *толкова много*, което да очакваме! Господ ви е поставил тук сега, защото знае, че имате способността да се справите със сложните неща в заключителния етап на тези последни дни. Той знае, че ще схванете величието на Неговото дело и с готовност ще спомогнете за осъществяването му.

Не казвам, че предстоящите дни ще са лесни, но ви обещавам, че бъдещето ще е славно за онези, които са подготвени и които продължават да се подготвят да бъдат инструменти в Господните ръце.

Скъпи мои сестри, нека не просто *търпим* случващото се в момента. Нека *приемем бъдещето с вяра!* Бурните времена са възможности за нас да процъфтяваме

духовно. Те са времето, когато нашето влияние може да бъде много по-силно, отколкото в по-спокойни дни.

Обещавам, че ако създаваме защитени места, подготвяме ума си да бъдем предани на Бог и никога не спираме да се подготвяме, Бог ще ни благославя. Той ще „ще ни избави; да, дотолкова, че словата, които Той (ще) изрече, (ще) изгълан(ят) с мир душите ни, (ще ни дадат) голяма вяра и (ще) ни накара(т) да (можем да) се надяваме на Него за нашето избавление“²².

Като се подготвяте да приемате бъдещето с вяра, тези обещания *ще* бъдат за вас! Свидетелствам за това, изразявайки своята обич към всички вас, заедно с моята увереност във вас, в святоото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. „Семейството: Прокламация към света“, ChurchofJesusChrist.org. В речта, която съпътства тази прокламация, президент Гордън Б. Хинкли казва на сестрите: „Благодарен съм за силата, която имате, и за вашата преданост, вашата вяра, вашата любов. Благодарен съм за решимостта, която носите в сърцата си да вървите с вяра, да спазвате заповедите, да вършите правилното по всяко време и при всякакви обстоятелства“ (“Stand Strong against the Wiles of the World,” *Ensign*, Nov. 1995, 98–99).
2. Лука 21:26, вж. също Учение и завети 45:26.
3. Вж. Матей 24:24, Джозеф Смит – Матей 1:22.
4. Учение и завети 1:35.
5. Вж. Учение и завети 1:17. Апостол Павел пророкува, че „в последните дни ще настанат усилни времена“. Това ще направи нашето време духовно опасно. (Вж. 2 Тимотей 3:1–5.)
6. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., с. 545.
7. Учение и завети 38:30.
8. Вж. Алма 49:5, 50:4.
9. Алма 48:7.
10. Вж. Алма 49–50.
11. Вж. Алма 48:8.
12. Алма 49:5, курсив добавен.
13. Учение и завети 115:6.
14. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Духовни богатства“, *Лиахона*, ноем. 2019 г., с. 76–79.
15. Илайза Р. Сноу учи, че Светият Дух „задоволява всеки копнеж на човешкото сърце. ... Когато съм изгъланена с този Дух, душата ми е доволна и мога да кажа съвсем искрено, че дребните неща от ежедневието като че изчезват. ... Не сме ли привилегирани да живеем така, че да може това постоянно да се влива в душите ни?“ (в *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* [2011], 46.)
16. Вж. Daniel Burke, “Utah Earthquake Damages Mormon Temple and Knocks Trumpet from Iconic Angel Statue,” Mar. 18, 2020, cnn.com.
17. Мосия 5:15.
18. Учение и завети 88:118, курсив добавен.
19. Мороний 4:3.
20. Учение и завети 42:61.
21. Апостол Павел показва това, когато приписва нелицемерната вяра на Тимотей на неговата майка (Евникия) и неговата баба (Лоида) (вж. 2 Тимотей 1:5).
22. Алма 58:11.

Неделна сутрешна сесия | 4 Октомври 2020 г.

От старейшина М. Ръсел Балард
Действащ президент на Кворума на дванадесетте апостоли

Бъдете бдителни и се молете

*Днес отправям своя призив за молитва
към всички хора от всички страни по света.*

Мои скъпи братя и сестри, през последната седмица от земното Си служение Исус учи Своите ученици: „Бъдете бдителни във всяко време и се молете, за да успеете да избегнете всичко, което предстои да стане, и да застанете пред Човешкия Син“¹.

Сред нещата, „които предстои да стан(ат)“ преди Неговото Второ пришествие, са „войни и военни слухове; ... и на разни места... глад и трусове“².

В Учение и завети Спасителят казва: „И всички неща ще бъдат в размирици, ... защото страх ще връхлети всички люде“³.

Със сигурност живеем във времена, когато има много смут. Много хора се боят за бъдещето и много сърца са се отвърнали от вярата си в Бог и Неговия Син Исус Христос.

Новините са изпълнени с разкази за насилие. Изрази на морален упадък се публикуват в Интернет. В гробища, църкви, джамии, синагоги и религиозни светилища има вандалски прояви.

Глобална пандемия достигна на практика до всяко кътче на земята – милиони се заразиха,

стотици хиляди изгубиха живота си. Бяха нарушени завършванията на училище, църковните събрания за богослужение, браковете, мисионерската служба и много други важни събития от живота. Освен това безброй хора бяха оставени сами или изолирани.

Икономически сътресения доведоха до трудности за мнозина,

Найроби, Кения

особено за най-уязвимите чедра на нашия Небесен Отец.

Виждаме хора, които разпалено упражняват правото си на мирен протест, а също и гневни бунтуващи се тълпи.

В същото време продължаваме да виждаме конфликти по целия свят.

Често мисля за тези от вас, които страдат, тревожат се, страхуват се или се чувстват сами. Уверявам всеки един от вас, че Господ ви познава, че Той знае за вашите притеснения и мъки, и че ви обича – напълно и лично, дълбоко и завинаги.

Всяка вечер в молитвите си моля Господ да благославя всички, които са обременени от скръб, болка, самота и тъга. Знам, че и други ръководители на Църквата отправят подобни молитви. Сърцата ни, поотделно и заедно, са изпълнени със състрадание към вас и ние се молим на Бог за вас.

Миналата година прекарах няколко дни в североизточната част на Съединените щати, като посетих исторически за страната и Църквата места, присъствах на събрания с нашите мисионери и членове и се срещнах с държавни и бизнес ръководители.

На 20 октомври, неделя, говорих на голямо събрание близо до Бостън, Масачузетс. Докато говорех, бях подтикнат да кажа: „Умолявам ви... да се молите за тази страна, за нашите ръководители, за нашите хора и за семействата, които са част от този велик народ, установен от Бог“⁴.

Казах също, че Америка и много от страните по земята, както в други пределни моменти от миналото, се намират на

Залцбург, Австрия

важен кръстопът и се нуждаят от молитвите ни⁵.

Молбата ми не беше в подготовените от мен бележки. Тези думи дойдоха в ума ми, когато усетих подтик от Духа да покана присъстващите да се молят за страната и ръководителите си.

Днес отправям своя призив за молитва към всички хора от всички страни по света. Без значение как се молите или на кого се молите, моля ви, упражнявайте вярата си, каквато и да е тя, и се молете за своята страна и за държавните си ръководители. Както казах миналия октомври в Масачузетс, днес стоим на важен кръстопът в историята и страните по земята отчаяно се нуждаят от божествени вдъхновения и напътствия. Не става дума за политика или политически идеи. Говоря за мира и изцелението, които могат да идват при отделни души, а също и душите на цели страни – техните градове, градчета и села, чрез Княза на мира и източника на всяко изцеление, Господ Исус Христос.

През последните няколко месеца имам впечатлението, че най-добрият начин да помагаме в настоящата ситуация в света, е всички хора да се осланят по-пълно на Бог и да обръщат сърцата си към Него в искрени молитви. Да се смиряваме и да търсим вдъхновение от небесата, за да устояваме или да преодоляваме всичко, ще бъде нашият безопасен

и най-сигурен начин да вървим уверено напред в тези тревожни времена.

В Писанията ярко са описани молитвите на Исус, а също и ученията Му относно молитвата по

време на Неговото земно служение. Спомнете си Господната молитва:

„Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име!

Да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля както на небето, така и на земята!

Дай ни днес насъщния хляб; и прости ни дълговете, както и ние простихме на нашите длъжници.

И не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия. Защото е Твое царството и силата, и славата, до вековете. Амин!“⁶

Тази прекрасна съсредоточена молитва, повтаряна често в християнския свят, ясно разкрива, че е подходящо да молим директно нашия Отец, Който е на небесата, за отговор на тревогите ни. Затова, нека се молим за божествени напътствия.

Аз ви каня да се молите винаги⁷. Молете се за семействата си. Молете се за държавните ръководители. Молете се за смелите хора, които са на първа линия при настоящите борби срещу социални, екологични, политически и биологични напасти, засягащи всички хора по света – богатите и бедните, младите и старите.

Спасителят ни учи да не поставяме ограничения за кого се молим. Той казва: „Обичайте враговете си, благославяйте онези, които ви проклинат, вършете добро на онези, които ви мразят, и молете се за ония, които ви позорят и преследват“⁸.

На кръста на Голгота, където Исус умря за греховете ни, Той действа според ученията Си, като се моли: „Отче, прости им, защото не знаят какво правят“⁹.

Искрените молитви за тези, които може да бъдат считани за наши врагове, са израз на вярата ни, че Бог може да променя нашите сърца и сърцата на другите. Подобни молитви трябва да укрепват решителността ни да правим всички нужни промени в своя живот, семейство и общност.

Без значение къде живеете, на какъв език говорите или какви трудности имате, Бог ви чува и ви отговаря по Своя начин и в определеното от Него време. Тъй като сме Негови чеда, можем да се обръщаме към Него в търсене на помощ, утеха и подновено желание да променяме света за добро.

Често не е достатъчно да се молим за справедливост, мир, за бедните и болните. След като *коленичим* в молитва, трябва да се изправяме и да правим каквото можем да помагаме – както на себе си, така и на другите¹⁰.

Писанията са изпълнени с примери за хора на вярата, които съчетават молитва с действия, за да променят както своя живот, така и живота на другите. В Книгата на Мормон на пример четем за Енос. Забелязваме, че „около две трети от неговата кратка книга описват молитва или поредица от молитви, а останалата част разказва какво прави той в резултат на получените отговори“¹¹.

Имаме много примери за това как молитви са довели до промени в историята на нашата Църква, като се започне с първата молитва на глас на Джозеф Смит през пролетта на 1820 г. в горичка, близо до дома от трупи на семейството му. Молитвата на Джозеф в търсене на прошка и

духовни напътствия разтваря небесата. Днес ние сме благословени поради това, че Джозеф Пророкът и други верни светии от последните дни са се молили и са действали, за да помагат за установяването на Църквата на Исус Христос на светите от последните дни.

Често си мисля за молитвите на верни жени като Мери Фийлдинг Смит, която с Божията помощ смело води семейството си от нарастващото преследване в Илинойс до безопасност в тази долина, където семейството ѝ преуспява духовно и материално. След като се моли горещо на колене, тя се труди усърдно, за да преодолява трудностите си и да благославя семейството си.

Молитвите ще ни въздигат и ще ни сближават като хора, като семейства, като Църква и като свят. Молитвите ще въздействат на учените и ще им помагат по пътя към откриване на ваксини и лекарства, които ще сложат край на тази пандемия. Молитвите ще носят утеха на тези, които са изгубили свои близки. Те ще ни напътстват и ще знаем какво да правим за лична защита.

Братя и сестри, увещавам ви да увеличавате решителността си да се молите. Насърчавам ви да се молите в стаите си, по пътя си през деня, в домове си, в районите си и винаги в сърцата си¹².

От името на ръководителите на Църквата на Исус Христос на светите от последните дни, ви благодаря за вашите молитви за нас. Увещавам ви да продължавате да се молите, за да може да получаваме вдъхновения и откровения, за да водим Църквата в тези трудни времена.

Молитвите могат да променят живота ни. Мотивирани от искрени молитви, можем да ставаме

по-добри и да помагаме на другите да правят същото.

Аз познавам силата на молитвата от личен опит. Наскоро бях сам в офиса си. Току-що бях претърпял медицинска процедура на ръката. Беше черно-синя, подута и ме болеше. Докато седях на бюрото си, не можех да се съсредоточа върху важни и съществени въпроси, тъй като болката ме разсейваше.

Коленичих и помолих Господ да ми помогне да се съсредоточа, за да мога да свърша работата си. Изправих се и се върнах към купа документи на бюрото ми. Почти незабавно умът ми се проясни, можах да се съсредоточа и успях да изпълня своите важни задачи.

Настоящата хаотична ситуация в света може да изглежда плашеща, ако мислим за множеството проблеми и трудности. Но аз имам категорично свидетелство, че ако се молим на Небесния Отец за нужните ни благословии и напътствия, ще узнаваме как можем да благославяме своите семейства, съседи, общности и дори страните, в които живеем.

Спасителят се моли и след това отива „да прави благодеяния“¹³, като

Теменула, Калифорния, САЩ

храни бедните, вдъхва смелост и предоставя подкрепа на нуждаещите се, подава ръка с обич, прошка, мир и покой на всички, които желаят да дойдат при Него. Той продължава да ни подава ръка.

Каня всички членове на Църквата, а също и нашите съседи и приятели от други вероизповедания по света, да следват съвета на Спасителя към Неговите ученици: „*Бъдете бдителни във всяко време и се молете*“¹⁴ за мир, за утеха, за безопасност и за възможности да си служите един на друг.

Колко велика е силата на молитвата и колко необходими в света днес са нашите молитви с вяра в Бог и Неговия Възлюбен Син! Нека си спомняме за силата на молитвата и да я ценим. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Лука 21:36, курсив добавен.
2. Матей 24:6, 7.
3. Учение и завети 88:91, курсив добавен.
4. М. Ръсел Балард, цитиран в Sarah Jane Weaver, “President Ballard Pleads with Latter-day Saints to ‘Pray for This Country’ As United States Is at ‘Another Crossroad,’” *Church News*, Oct. 21, 2019.
5. Вж. Weaver, “President Ballard Pleads with Latter-day Saints.”
6. Матей 6:9–13. Обърнете внимание, че при превода на стих 13 Джозеф Смит разяснява думите на стиха: „И не позволявай да бъдем въведени в изкушение, но избави ни от лукавия“ (Joseph Smith Translation, Matthew 6:14, в Matthew 6:13, бележка под линия а).
7. Вж. Лука 18:1-8, 21:36; Ефесяните 6:18; 2 Нефи 32:9; 3 Нефи 18:15, 18–21; Учение и завети 10:5, 19:38, 33:17, 61:39, 88:126, 90:24.
8. Matthew 5:44.
9. Лука 23:34.
10. Вж. Алма 34:27–29.
11. Sharon J. Harris, *Enos, Jarom, Omni: A Brief Theological Introduction* (Provo, Utah: BYU Maxwell Institute, 2020), 18.
12. Вж. Алма 33:3–11, 34:17–27.
13. Дейанията 10:38.
14. Лука 21:36, курсив добавен; вж. също 3 Нефи 18:15.

От Лиса Л. Харкнес
Първа съветничка в Общото президентство
на Неделното училище за деца

Мълчи! Утихни!

*Спасителят ни учи как да усещаме мир и покой,
дори когато около нас духат страшни ветрове и
големи вълни заплашват да потопят надеждите ни.*

Когато децата ни бяха малки, семейството ни прекара няколко дни до едно красиво езеро. Един следобед няколко от децата облякоха спасителни жилетки преди да скочат от кея във водата. Най-малката ни дъщеря гледаше колебливо, като внимателно наблюдаваше братята и сестрите си. С цялата смелост, която успя да събере, тя си запуши носа с една ръка и скочи. Незабавно изплува и с лека паника в гласа извика: „Помощ! Помощ!“

Тя, разбира се, не беше в никаква смъртна опасност, спасителната жилетка си вършеше работата и я държеше над водата в безопасност. Можехме да ѝ подадем ръка и да я издърпаме на кея без никакви усилия. При все това, от нейната гледна точка, тя се нуждаеше от помощ. Може би, защото водата беше студена или преживяването беше ново за нея. Така или иначе, тя се качи обратно на кея, където я завихме със суха хавлия и я похвалихме за смелостта ѝ.

Без значение дали сме възрастни или млади, много от нас в моменти на беда настойчиво са изричали думи като „Помогни ми!“, „Спаси ме!“ или „Моля, отговори на молитвата ми!“.

Такова преживяване имат ученици на Исус по време на земното Му служение. В Марк четем, че Исус „пак започ(ва) да поучава край езерото. И при Него се съб(ира) едно твърде голямо множество“¹. Броят на хората стават толкова голям, че Исус „вл(иза) в една лодка“² и говори от нея. Цял ден Той поучава хората чрез притчи, докато те седят на брега.

„И... когато се свечер(ява)“, Исус казва на учениците Си: „Да минем на отсрещната страна. И като отпра(щат) народа“³, потеглят от брега и тръгват да прекосяват Галилейското езеро. Исус намира място в задната част на лодката, ляга и бързо заспива. Скоро след това „се разраз(ява) голяма буря и вълните заливат лодката, така че тя... се пълн(и) с вода“⁴.

Много от учениците на Исус са опитни рибари и знаят как да направляват лодка в буря. Те са Неговите доверени, наистина Неговите

възлюбени ученици. Те са оставили работата си, личните си интереси и семействата си, за да следват Исус. Вярата им в Него е видна от това, че са в лодката. А сега лодката им е сред буря и още малко ще потъне.

Не знам колко време се борят, за да може лодката не потъне в бурята, но будят Исус и с известна паника в гласа казват:

„Учителю! Нима не Те е грижа, че загиваме?“⁵

„Господи, спаси ни! Загиваме!“⁶

Те Го наричат „Учителю“ и Той е точно такъв. Той също е „Исус Христос, Синът Божий, Отец на небесата и на земята, Творец на всички неща от самото начало“⁷.

От мястото си в лодката Исус става, смъмря вятъра и казва на бурното езеро: „Мълчи! Утихни! И вятърът преста(ва) и наста(ва) голяма тишина“⁸. Великият Учител Исус тогава учи Своите ученици чрез два прости, но изпълнени с обич въпроса. Той ги пита:

„Защо сте страхливи?“⁹

„Къде е вярата ви?“¹⁰

Има човешка склонност, дори изкушение, когато имаме изпитания,

Санто Доминго, Доминиканска Република

Сао Пауло, Бразилия

трудности или страдания, да викаме: „Учителю! Нима не Те е грижа, че загивам? Спаси ме!“ Дори Джозеф Смит се моли от един ужасен затвор: „О, Боже, къде си Ти? И къде е шатрата, която покрива тайното Ти място?“¹¹

Сигурно е, че Спасителят на света разбира нашите земни ограничения, затова Той ни учи как да усещаем мир и покой, дори когато около нас духат страшни ветрове и големи вълни заплашват да потопят надеждите ни.

Исус кани хората с изпитана вяра, тези с вяра като на дете или дори само с частица вяра¹², като казва: „Елате при Мене“¹³. „Повярва(йте) в Моето име“¹⁴. „Поуч(ете) се от Мен и послушай(те) словата Ми“¹⁵. Той заповядва с благодат: „Пока(йте се) и бъд(ете) кръстени в името ми“¹⁶, „обича(йте се) един друг; както Аз ви възлюбих“¹⁷ и „винаги си спомня(йте) за Мене“¹⁸. Исус ни уверява, като обяснява: „Това ви казах, за да имате в Мене мир. В света имате скръб; но держайте: Аз победих света“¹⁹.

Мога да си представя как учениците на Исус в подхвърляната от бурята лодка гледат как вълните се разбиват в нея и изгребват водата. Мога да ги видя как движат платната и се опитват да упражняват известен контрол над малкия съд. Съсредоточени са върху това да оцелеят в момента, а молбата им за помощ е настойчива и искрена.

Много от нас в наши дни са в същото положение. Скорошните събития по света и в нашите страни, общности и семейства стоварват върху нас неочаквани изпитания. В моменти на смут може да изглежда сякаш вярата ни е изпитвана до границата на разбирането и способността ни да устоим. Вълните на страха може да ни разсейват и да ни

карат да забравяме Божията добрина, като така ни пречат да виждаме ясно и в перспектива. При все това, в тези трудни периоди от нашето пътуване, вярата ни може да бъде не само изпитвана, но и укрепвана.

Без значение какви са обстоятелствата, можем да правим съзнателни усилия да изграждаме и увеличаваме вярата си в Исус Христос. Тя бива укрепвана, когато си спомняме, че сме чеда на Бог и че Той ни обича. Вярата ни расте, когато изпитваме Божие слово с надежда и усърдие, давайки най-доброто от себе си, за да живеем според ученията на Христа. Вярата ни се увеличава, когато избираме да вярваме, вместо да се съмняваме, да прощаваме, вместо да съдим, да се покаяваме, вместо да се бунтуваме. Вярата ни бива пречиствана, когато търпеливо разчитаме на заслугите, и милостта, и благодатта на Светия Месия²⁰.

„Въпреки че вярата не е съвършено знание – казва старейшина Нийл А. Максвел – тя води до дълбоко упование в Бог, чието знание е съвършено“²¹. Дори в тежки моменти вярата в Господ Исус Христос е твърда и устойчива. Тя ни помага да пресяваме незначителните разсейващи неща. Тя ни насърчава да продължаваме да вървим по заветната пътека. Вярата надделява над обезсърчението и ни позволява да гледаме към бъдещето с решителност и смелост. Тя ни подтиква да търсим спасение и облекчение, като се молим на Отца в името на Неговия Син. А когато молбите ни сякаш остават без отговор, нашата

постоянна вяра в Исус Христос води до търпение, смирение и способността с благоговение да казваме: „Да бъде Твоята воля“²².

Президент Ръсел М. Нелсън учи: „Но не е нужно да позвол(яваме) на нашите страхове да измест(ват) нашата вяра. Ние можем да се борим с тези страхове, като укрепваме нашата вяра.

Започнете с вашите деца. ... Нека те усецат вашата вяра, дори когато ви връхлитат тежки изпитания. Нека вашата вяра бъде съсредоточена върху нашия любящ Небесен Отец и Неговия Възлюбен Син, Господ Исус Христос. ... Учете всяко скъпоценно момче и момиче, че той или тя е дете на Бог, сътворено по Негов образ, със свята цел и потенциал. Всеки се ражда с трудности за преодоляване и вяра за развиване“²³.

Наскоро чух две четиригодишни деца да споделят вярата си в Исус Христос, докато отговаряха на въпроса „Как ви помага Исус Христос?“. Първото дете каза: „Знам, че Исус ме обича, тъй като Той умря за мен. Той обича също и възрастните“. Второто дете каза: „Той ми помага, когато съм тъжен или кисел. Помага ми и когато потъвам“.

Исус заявява: „Затова, който се покае и дойде при Мене като малко дете, него ще приема, защото на такъв е царството Божие“²⁴.

„Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот“²⁵.

Наскоро президент Нелсън обеща, че „вярата (ни) ще се увеличава, а страхът (ни) ще намалява“, като „възр(аждаме) желанието си *наистина* да чува(ме), да се вслушва(ме) и да обръща(ме) внимание на словата на Спасителя“²⁶.

От старейшина Юлисис Соарес
От Кворума на дванадесетте апостоли

Сестри и братя, настоящите трудни обстоятелства не са нашата крайна вечна дестинация. Като членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, ние сме взели върху си името на Исус Христос чрез завет. Имаме вяра в изкупващата Му сила и надежда във великите Му и скъпоценни обещания. Имаме всички причини да се радваме, тъй като нашият Господ и Спасител познава изключително добре нашите беди, грижи и скърби. Както е бил с учениците в древността, Исус е и в нашата лодка! Свидетелствам, че Той е дал живота си, за да може вие и аз да не загинем. Нека се уповаваме на Него, нека спазваме Неговите заповеди и с вяра чуваме думите Му: „Мълчи! Утихни!“²⁷. В святото и священо име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Марк 4:1.
2. Марк 4:1.
3. Марк 4:35–36.
4. Марк 4:37.
5. Марк 4:38.
6. Матей 8:25.
7. Мосия 3:8.
8. Марк 4:39.
9. Марк 4:40.
10. Лука 8:25.
11. Учение и завети 121:1.
12. Вж. Аама 32:27.
13. Матей 11:28.
14. Етер 3:14.
15. Учение и завети 19:23.
16. 3 Нефи 18:11.
17. Йоан 13:34.
18. 3 Нефи 18:7.
19. Йоан 16:33.
20. Вж. 2 Нефи 2:8.
21. Neal A. Maxwell, „Lest Ye Be Wearied and Faint in Your Minds,” *Ensign*, May 1991, 89.
22. Лука 11:2.
23. Ръсел М. Нелсън, „Да посрещнем бъдещето с вяра“, *Лиакхона*, май 2011 г., с. 34.
24. 3 Нефи 9:22.
25. Йоан 3:16.
26. Ръсел М. Нелсън, „Напредвайте с вяра“, *Лиакхона*, май 2020 г., с. 114.
27. Марк 4:39.

Търсете Христос във всяка мисъл

*Борбата срещу изкушенията изисква усърдие и
вярност през целия живот. Но моля ви, помнете,
че Господ е готов да ни помага.*

В своя поетичен химн за възхвала псалмописецът заявява:

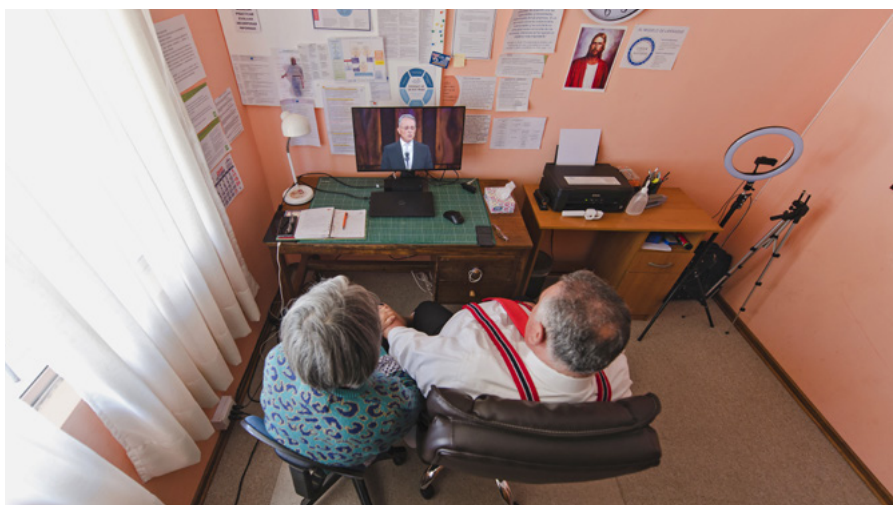
„Господи, опитал си ме и си ме познал.

Ти познаваш сядането ми и ставането ми; разбираш помислите ми отдалеч.

Издирваш ходенето ми и лягането ми и знаеш всичките ми пътища“¹.

Чрез поетичния семантичен паралелизъм на тези стихове

псалмописецът слави божественото качество на Господ да знае всичко, защото Той наистина познава всеки аспект на душите ни². Тъй като знае всичко, което ни е необходимо в този живот, Спасителят ни кани да Го търсим във всяка мисъл и да Го следваме от все сърце³. Това ни дава обещанието, че можем да ходим в Неговата светлина и че напътствието Му ще ни предпазва от влиянието на тъмнината в живота ни⁴.

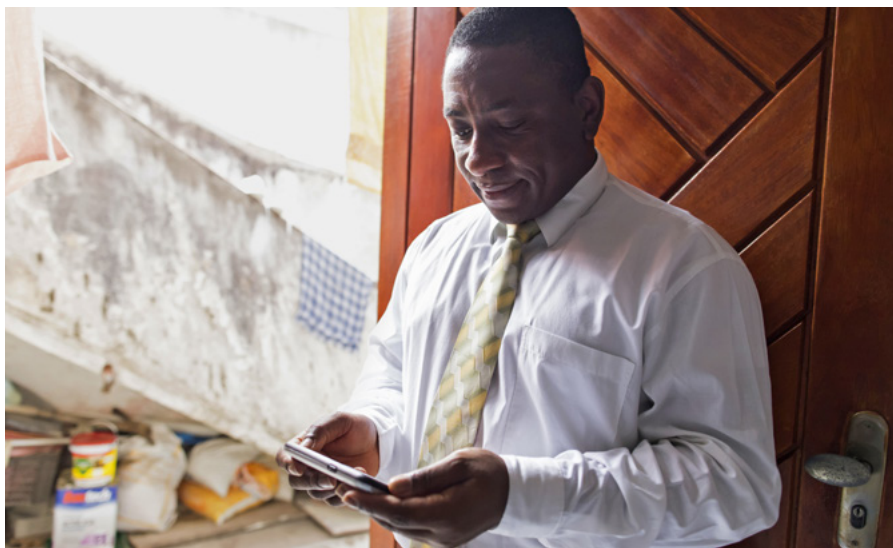
Вийя Алемана, район Валпараисо, Чили

За да търсим Христос във всяка мисъл и да Го следваме от все сърце, е необходимо мислите и желанията ни да бъдат в хармония с Неговите⁵. В Писанията това е описано с израза „да сто(им) ... твърдо в Господа“⁶. Това предполага, че постоянно водим живот в хармония с Евангелието на Христа и всичко, върху което се съсредоточаваме всеки ден, е добро⁷. Само тогава можем да постигнем „Божия мир, който никой ум не може да схване“ и който ще „пази сърцата (ни) и мислите (ни) в Христос Исус“⁸. През февруари 1831 г. Самият Спасител казва на старейшините на Църквата: „Съхранявайте тези неща в сърцата си и нека тържествеността на вечността почива в умовете ви“⁹.

Въпреки постоянните ни усилия да търсим Господ, неподходящи мисли може да проникват в умовете ни. Когато подобни мисли биват допускани и дори канени да останат, те могат да оформят желанията на сърцата ни и да ни водят към това, в което ще се превърнем в този живот и това, което в крайна сметка ще наследим във вечността¹⁰. Старейшина Нийл А. Максуел веднъж подчертава този принцип, като казва: „Желанията... определят различните нюанси на резултатите, включително защо „мнозина са призовани, но малцина са избрани“¹¹.

Нашите древни и настоящи пророци постоянно ни напомнят да устояваме на изкушенията, за да избягваме загубата на духовно сцепление, а също и объркването, дезориентирането и разочарованието в живота.

Метафорично казано, поддаването на изкушенията е като приближаването на метален предмет към магнит. Невидимата сила на магнита

Сао Пауло, Бразилия

привлича предмета и го държи здраво. Магнитът губи силата си, само когато металния предмет бъде поставен далеч от него. Затова, точно както магнитът не може да упражнява силата си над намиращ се далеч метален предмет, когато устояваме на изкушенията, те избледняват и губят силата си над умовете и сърцата ни, а следователно и над действията ни.

Това сравнение ми напомня за преживяване, което един много верен член на Църквата сподели с мен отдавна. Тя ми каза, че когато се събудила една сутрин, мисъл за нещо неприлично, нещо, за което никога не си била и помисляла преди, неочаквано се появила в ума ѝ. Въпреки че това било много неочаквано за нея, тя реагирала незабавно, като казала на себе си и на самата мисъл: „Не!“ и я заменила с нещо добро, което да отклони ума ѝ от нежеланата мисъл. Тя ми каза, че като използвала свободата си на избор в праведност, тази отрицателна и неволна мисъл изчезнала веднага.

Когато Мороний призовава хората да вярват в Христа и да се покаят, той ги увещава да дойдат при Спасителя с цялото си сърце, като се очистят от всяка нечистота. Освен това Мороний ги кани да поискат от Бог с непоколебима

решителност да не се поддават на изкушения¹². Прилагането на тези принципи в живота изисква повече от това просто да вярваме – необходимо е да променяме умовете и сърцата си съгласно тези принципи. Тези промени изискват ежедневни и постоянни усилия от наша страна, в допълнение на това да разчитаме на Спасителя, тъй като нашите забранени склонности няма на изчезнат от само себе си. Борбата срещу изкушенията изисква усърдие и вяност през целия живот. Но моля, знайте, че Господ е готов да ни помага в личните ни усилия и ни обещава изключителни благословии, ако устоим до края.

По време на особено труден период, когато Джозеф Смит и другарите му в затвора Либърти нямат никаква свобода, освен на мислите си, Господ им предоставя полезен съвет и обещание, които се отнасят и за всички нас:

„Нека недрата ви се изгълнят с милосърдие към всички човеци и към домашието на вярата, и нека добродетелта непрестанно да украсява мислите ви; тогава ще нараства увереността ви, когато сте в присъствието Божие. ...

Светият Дух ще стане ваш постоянен сподвижник и ваш скиптър – неизменен скиптър на праведност и истина“¹³.

Като правим това, свети мисли постоянно ще украсяват умовете ни и непорочни желания ще ни водят към праведни действия.

Мороний също така напомня на хората от своя народ да не позволяват да бъдат завладени от страстите си¹⁴. Думата *страсти* се отнася за изключително силни копнежи и неправилни желания за нещо¹⁵. Те обхващат всякакви мрачни мисли или зли желания, които карат човек да се съсредоточава върху егоистични практики или светски притежания, вместо да върши добро, да бъде добър, да спазва Божиите заповеди и т.н. Те най-често се изразяват чрез най-плътските чувства на душата. Апостол Павел посочва някои от тези чувства, като „нечистота, сладострастие, ... вражди, ... ярости, ... раздори, ... зависти ... и подобни“¹⁶. Освен всички зли аспекти на страстите, не можем да забравим, че противникът ги изпълва като тайно и измамно оръжие срещу нас, когато ни изкушава да правим погрешни неща.

Пенябланка, Валпараисо, Чили

Мои възлюбени братя и сестри, свидетелствам, че ако разчитаме на канарата на спасението, на Спасителя на нашите души, и следваме съветите на Мороний, способността ни да контролираме мислите си ще нараства значително. Мога да ви уверя, че ще израстваме духовно, сърцата ни ще се променят и ще ставаме все по-подобни на Исус Христос. Освен това, влиянието на Светия Дух ще бъде много по-силно и по-трайно в живота ни. Тогава изкушенията на противника малко по малко ще започнат да губят силата си над нас, което ще води до пощастлив и по-посветен живот.

Уверявам тези, които поради някаква причина се поддават на изкушения и продължават да мислят за неправедни действия, че има път назад и има надежда в Христа. Преди няколко години имах възможността да се срещна със скъп член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, който беше преминал през много трудности след извършването на сериозно прегрешение. Когато го видях за пръв път, можех да забележа тъга в очите му, а също и светла надежда в излъчването му. Самото му изражение разкриваше едно смирено и променено сърце. Той бил отдаден християнин, а също и изобилно благословен от Господ. Въпреки това позволил на една единствена неподходяща мисъл да завладее ума му, което довело до други. Тъй като той все повече и повече допускал тези мисли, скоро те пуснали корени в ума му и започнали да завладяват сърцето му. В крайна сметка той действал според тези недостойни желания, което го довело до решения срещу всичко най-ценно в живота му. Той ми каза,

че ако в началото не беше допуснал тази глупава мисъл, нямаше да стане уязвим и податлив на изкушенията на противника – изкушения, които донесли толкова тъга в живота му, поне за определен период от време.

За щастие, подобно на блудния син в познатата притча от евангелието на Лука, той дошъл на себе си и се събудил от кошмара¹⁷. Той подновил упованието си в Господ, изпитал искрено разкаяние и имал желание в крайна сметка да се завърне в Господното стадо. През онзи ден и двамата усетихме изкупващата любов на Спасителя към нас. В края на кратката ни среща и двамата бяхме завладени от емоции и до ден днешен си спомням сияйната радост в излъчването му, когато си тръгна от офиса ми.

Мои скъпи приятели, когато устояваме на малките изкушения, които често изникват неочаквано в живота ни, ние ставаме по-подготвени да избягваме сериозните прегрешения. Както казва президент Спенсър У. Кимбъл: „Човек рядко затъва в дълбоки прегрешения, без първо да се поддаде на по-малките, които отварят вратата за по-големите. ... Едно чисто поле (не се изпъхва) с плевели изведнъж“¹⁸.

Докато се подготвя да изпълни Своята божествена мисия на земята, Спасителят Исус Христос е пример за това колко е важно постоянно да устояваме на всичко, което може да ни пречи да постигнем вечната си цел. След няколко неуспешни атаки от страна на противника, който се опитва да Го отклони от мисията Му, Спасителят категорично изгонва дявола с думите: „Махни се, Сатана. ... Тогава дяволът Го остави; и, ето, ангели дойдоха и Му прислужаха“¹⁹.

Можете ли да си представите, мои братя и сестри, какво би се случило, ако можехме да получаваме сили и смелост от Спасителя и да казваме „Не“ и „Махни се“ на недобродетелните мисли в момента, в който се появят в умовете ни? Как това би повлияло на желанията на сърцата ни? Как действията ни впоследствие биха ни доближавали до Спасителя и биха ни позволявали да имаме постоянното влияние на Светия Дух в живота си? Знаем, че ако следваме примера на Исус, ще избягваме много трагедии и нежелани действия, които могат да доведат до семейни проблеми и разногласия, отрицателни емоции и склонности, допускане на несправедливост и насилие, попадане в робство на пагубни пристрастявания и всичко

друго, което би било противно на Господните заповеди.

В своето историческо и трогващо послание през април тази година президент Ръсел М. Нелсън, нашия скъп пророк, даде обещание, че всички, които желаят да слушат Исус Христос и да се подчиняват на Неговите заповеди, „ще бъд(ат) благославяни с допълнителни сили да се справят с изкушения, трудности и слабости“ и че способността ни да изпитваме радост ще нараства, дори и сега да има все повече сътресения²⁰.

Свидетелствам ви, че обещанията на нашия скъп пророк са обещания, дадени от Самия Спасител. Поканата ми към всички е да слушаме Него във всяка мисъл и да Го следваме от все сърце, за да получаваме

силите и смелостта да казваме „Не“ и „Махни се“ на всички неща, които биха донесли нещастие в живота ни. Ако правим това, обещавам, че Господ ще изпраща по-често Своя Свят Дух, за да ни укрепва и утешава, а така ще можем да се превръщаме в хора според сърцето на Господ²¹.

Свидетелствам, че Исус Христос живее и че чрез Него можем победоносно да преодоляваме злите влияния на противника и да се подготвяме да живеем вечно с Господ и в присъствието на нашия възлюбен Отец в небесата. Свидетелствам за тези истини с цялата си любов към вас и към нашия прекрасен Спасител, на Чийто име отдавам вечна слава, почит и възхвала. Казвам тези неща в святоото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Псалми 139:1–3.
2. Вж. Ръководство към Писанията, „Всеведуш“, scriptures.ChurchofJesusChrist.org; вж. също Матей 6:8, 2 Нефи 2:24, 3 Нефи 28:6, Учение и завети 6:16.
3. Вж. Псалми 119:2, Исая 45:22, Мосия 7:33, Учение и завети 6:36.
4. Вж. Йоан 8:12.
5. Вж. Учение и завети 68:4.
6. Филипняните 4:1.
7. Вж. Филипняните 4:8.
8. Филипняните 4:7.
9. Учение и завети 43:34.
10. Вж. Притчи 23:7, Йеремия 17:10, 2 Нефи 9:39, Мосия 4:30, Алма 12:14 и Учение и завети 137:9.
11. Neal A. Maxwell, „According to the Desire of [Our] Hearts,” *Ensign*, Nov. 1996, 22; вж. също Матей 22:14, Учение и завети 95:5.
12. Вж. Мормон 9:27–29, вж. също Мосия 2:41.
13. Учение и завети 121:45–46.
14. Вж. Мормон 9:28.
15. Вж. Ръководство към Писанията, „Похот“, scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
16. Галатяните 5:19–21.
17. Лука 15:17.
18. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), 106; вж. също 2 Царе 11.
19. Матей 4:10–11.
20. Ръсел М. Нелсън, „Слушайте Него“, *Лиакхона*, май 2020 г., с. 90.
21. Вж. 1 Царе 13:14.

Старейшина Карлос А. Годой
От Президентството на седемдесетте

Вярвам в ангели

*Господ е наясно с трудностите, които имате.
Той ви познава, Той ви обича и аз ви обещавам,
че Той ще изпраща ангели да ви помагат.*

Братя и сестри, вярвам в ангели и бих искал да споделя с вас свързаните ми с тях преживявания. Като правя това, се надявам и се моля, че ще зачитаме важността на ангелите в живота ни.

Това са думите на старейшина Джефри Р. Холанд от една предишна конференция: „Когато говорим за онези, които са оръдие в ръката Божия, можем да си спомним, че не всички ангели обитават от другата страна на завесата. С някои от тях ние ходим и говорим – тук, сега, всеки ден. Някои от тях са наши съседни. ... Наистина, небесата сякаш идват при нас, когато видим Божията любов да намира израз в добрината и отдадеността на хора толкова добри и непорочни, че ми хрумва единствено думата *ангели* да ги опиша“ („Служението на ангели“, *Луахона*, ноем. 2008 г., с. 30).

Бих искал да поговоря за ангелите от тази страна на завесата. Ангелите, които вървят измежду нас в ежедневието ни, са въздействащи напомняния, че Бог ни обича.

Първите ангели, за които бих искал да говоря, са двете сестри мисионерки, които ме учиха на Евангелието, когато бях млад мъж, сестра Вилма Молина и сестра

Ивонет Ривити. По-малката ми сестра и аз бяхме поканени на дейност в Църквата, където срещнахме тези ангели. И представа си нямах как тази простичка дейност щеше да промени живота ми.

Моите родители, братя и сестри по това време не се интересуваха да научат повече за Църквата. Дори нямаха желанието да приемат мисионери в дома ни, така че аз бях учен на мисионерските уроци в сградата на Църквата. Онази малка стаичка в сградата се превърна в моята „свещена горичка“.

Един месец след като тези ангели ме запознаха с Евангелието, аз се кръстих. Бях на 16 години. За съжаление нямам снимка на това свещено събитие, но имам снимка на сестра ми и мен, докато участваме в дейността. Може би трябва да обясня кой кой е на снимката. Аз съм по-високият от дясната страна.

Както можете да си представите, да останеш активен в Църквата беше трудно за един тийнейджър, чийто начин на живот се беше променил и чието семейство не беше поело по същата пътека.

Докато се опитвах да се нагоя към новия си начин на живот, нова култура и нови приятели, се

чувствах не на място. Неведнъж се чувствах самотен и обезкуражен. Знаех, че Църквата е истинна, но ми беше наистина трудно да се впиша в нея. Докато изпитвах неудобство и несигурност, докато се опитвах да се чувствам част от новата си религия, аз намерих смелостта да участвам в тридневна младежка конференция, за която смятах, че ще ми помогне да си намеря нови приятели. Именно на нея аз срещнах друг един служещ ангел на име Моника Брандао.

Тя беше нова в областта, като се беше преместила от друга част на Бразилия. Тя бързо привлече вниманието ми и за мое щастие ме прие като нейн приятел. Предполагам, че по-скоро ме беше преценила вътрешно, а не по външен вид.

И тъй като с нея се сприятелихме, тя ме представи на своите приятели, които станаха мои приятели, докато ходехме на различни младежки дейности по-късно. Тези дейности бяха от съществено значение за интегритета ми в новия живот.

Благодарение на ангелите, на които попадах през тези важни ранни години в Църквата, аз получих достатъчно сила да се задържа на заветната пътека.

Санто Доминго, Доминиканска Република

Тези добри приятели имаха голямо влияние, но това да не изучавам Евангелието у дома със семейство, което ме подкрепя, все още поставяше продължаващото ми обръщане във вярата под въпрос. Общуването ми в Църквата стана дори още по-важно за засилващото се мое обръщане във вярата. След това два допълнителни ангели бяха изпратени от Господ на помощ.

Един от тях беше Леда Ветори, моята учителка в Семинара рано сутрин. Чрез нейната приветлива обич и вдъхновяващи часове тя ми даде „допълнителна доза“ от „доброто слово Божие“ (Мороний 6:4), от което така се нуждаех през целия си ден. Това ми помогна да получа духовната сила да не се отказвам.

Друг изпратен при мен на помощ ангел беше президентът на Младите мъже, Марко Антонио Фуско. Той имаше също за задача да бъде моят старши колега при домашно обучение. Въпреки липсата ми на опит и различен външен вид, той ми поставяше задачи да преподавам по време на събранията на кворума на свещениците и по време на посещенията ни при домашно обучение. Той ми даде възможност да действам и да се уча, а не да бъда просто наблюдател в Евангелието. Показва ми доверие, по-голямо от доверието ми в мен самия.

Благодарение на всички тези ангели и многото други, на които попадах през тези важни ранни години, аз получих достатъчно сила да се задържа на заветната пътека, като придобих духовно свидетелство за истината.

И между другото, относно това младо ангелско момиче Моника – след като и двамата отслужихме мисия, тя ми стана съпруга.

Не смятам, че е било съвпадение добрите приятели, църковните отговорности и подхранващото добро слово Божие да са били част от този процес. Президент Гордън Б. Хинкли мъдро учи: „Но преходът към членство в Църквата изобщо не е лесен. За него е нужно прекратяване на стари взаимоотношения. Нужно е оставянето на някои приятели. Може да се наложи изоставянето на вярвания, на които човек държи. Може да е нужна промяна в навичките и контрол на някои апетити. В толкова много случаи има известна самота и страх от неизвестното. Трябва да има грижа и укрепване по време на този труден период в живота на новия член“ („There Must Be Messengers,” *Ensign*, Oct. 1987).

После той добавя също: „Всеки един от тях се нуждае от три неща: приятел, отговорност и подхранване с „доброто слово Божие“ („Converts and Young Men,” *Ensign*, May 1997, 47).

Защо споделям с вас тези преживявания?

Първо, това е послание към онези, които преминават през подобен процес точно сега. Може би сте новопокръстен или се връщате обратно в Църквата, след като сте се лутали известно време, или сте просто някой, на който му е трудно да се впише. Много ви моля, не се

отказвайте от усилията си да станете част от това голямо семейство. То е истинната Църква на Исус Христос!

Когато става въпрос за вашето щастие и спасение, винаги си струва да продължавате да се опитвате. Струва си да промените начина си на живот и традициите си. Господ е наясно с трудностите, които имате. Той ви познава, Той ви обича и аз ви обещавам, че Той ще изпраща ангели да ви помагат.

Сам Спасителят казва: „Ще вървя пред лицето ви. Ще бъда от дясната ви страна и от лявата, и Моят Дух ще бъде в сърцата ви, и ангелите Ми ще са около вас, за да ви подкрепят“ (Учение и завети 84:88).

Втората ми цел при споделянето на тези преживявания е да отправя послание към всички членове на Църквата – към всички нас. Не трябва да забравяме, че на новообрънатите във вярата членове, завръщащите се приятели и онези с различен начин на живот не им е лесно веднага да се впишат. Господ е наясно с трудностите, които имат и Той търси ангели, желаещи да помагат. Господ винаги търси желаещи доброволци да бъдат ангели в живота на другите.

Братя и сестри, желаете ли да станете инструмент в Господните ръце? Искате ли да станете един от тези ангели? Да станете пратеник на Бог от тази страна на завесата, за някой, за когото Той се притеснява? Той се нуждае от вас. Те се нуждаят от вас.

Разбира се, винаги можем да разчитаме на нашите мисионери. Те са винаги на разположение, първите доброволци за тази ангелска задача. Но те не са достатъчни.

Ако се огледате внимателно наоколо, ще забележите много нуждаещи се от ангелска помощ. Тези хора

От старейшина Нийл Л. Андерсън
От Кворума на дванадесетте апостоли

може да не са облечени с бели ризи, рокли или обичайното неделно облекло. Може да са седнали сами в края на стаята или залата, като понякога се чувстват все едно са невидими. Може да имат екстравагантна прическа или речникът им да е различен, но те са там и се опитват.

Някои може да се чудят: „Дали да се връщам пак? Да продължавам ли да се опитвам?“ Други може да се чудят дали някой ден ще бъдат приети и обичани. Нуждаем се от ангели сега – ангели, които са готови да излязат извън зоната си на комфорт и ще ги приветстват, (хора, които) са толкова добри и непорочни, че ни хрумва единствено думата *ангели* да ги опиш(ем)“ (Джефри Р. Холанд, „Служението на ангели“, с. 30).

Братя и сестри, аз вярвам в ангели! Всички сме тук днес, една огромна армия от изпратени в последните дни ангели, да служим на другите от името на един любящ Създател. И обещавам, че ако имаме желанието да служим, Господ ще ни дава възможности да бъдем служещи ангели. Той знае кой се нуждае от ангелска помощ и ще ги изпраща по нашата пътека. Господ изпраща по нашата пътека ежедневно онези, които имат нужда от ангелска помощ.

Толкова съм благодарен за многото ангели, които Господ е изпращал по пътя ми през целия ми живот. Нуждаех се от тях. Също съм благодарен за Неговото Евангелие, което ни помага да се променяме и ни дава възможност да се справяме по-добре.

Това е Евангелие на обич, Евангелие на служение. За това свидетелствам в името на Исус Христос, амин. ■

Ние говорим за Христа

Докато светът говори все по-малко за Исус Христос, нека ние говорим повече за Него.

Изразявам любовта си към вас, нашите възлюбени приятели и вярващи братя и сестри. През последните няколко месеца се възхищавам на вашата вяра и смелост, докато тази световна пандемия наруши ритъма ни на живот и ни отне скъпоценни близки и скъпи приятели.

През този период на несигурност изпитвах особена признателност за моето сигурно и твърдо знание, че Исус е Христос. Вие чувствали ли сте се така? Има трудности, които обременяват всички нас, но пред нас винаги стои Този, който смиренно заявява: „Аз съм пътят и истината, и животът“¹. Въпреки че сега е период на физическо дистанциране от другите, никога не се налага да преминаваме през период на духовно дистанциране от Този, който ни зове с любов: „Елате при Мене“².

Подобно на пътеводна звезда в ясното нощно небе, Исус Христос осветява пътя ни. Той се роди на земята в скромен обор. Живя един съвършен живот. Той изцеляваше болните и вдигаше мъртвите. Той бе приятел на забравените. Той ни учи да вършим добро, да се подчиняваме и да се обичаме един друг. Той бе разпънат на кръст и се вдигна величествено на третия ден, правейки възможно ние и обичните ни хора да живеем отвъд гроба. С

несравнимата Си милост и благодат, Той взе върху си нашите грехове и страдания, предоставяйки ни прошка, ако се покаяваме, и мир в бурите на живота. Ние Го обичаме. Почитаме Го. Следваме Го. Той е като котва за душите ни.

Интересно е, че докато при нас тази духовна решителност нараства, има много хора на земята, които знаят много малко за Исус Христос, а в някои части на света, където името Му е било провъзгласявано от векове, вярата в Исус Христос намалява. През десетилетията доблестните светии в Европа забелязват упадък на вярата в страните си³. За съжаление, тук в Съединените щати вярата също отстъпва. Скорошно проучване разкрива, че през последните 10 години 30 милиона души в Съединените са отстъпили от своята вяра в божествеността на Исус Христос⁴. Друго проучване прогнозира, че в световен мащаб в следващите десетилетия хората, които ще се отказват от християнството, ще са двойно повече от тези, които ще го приемат⁵.

Ние, разбира се, почитаме правото на избор на всички, при все това нашият Небесен Отец заявява: „Този е Моят възлюбен Син; Него слушайте“⁶. Свидетелствам, че ще дойде ден, когато всяко коляно ще се

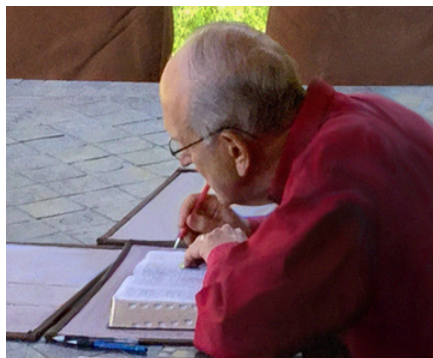
преклони и всеки език ще изповяда, че Исус е Христос⁷.

Как трябва да реагираме на нашия променящ се свят? Докато някои пренебрегват вярата си, други търсят истината. Взели сме върху си името на Спасителя. Какво още трябва да направим?

Подготовката на президент Ръсел М. Нелсън

Можем да открием част от отговора, като си спомним как Господ подготвя президент Ръсел М. Нелсън през месеците преди призоваването му като президент на Църквата. Докато говореше година преди да бъде призован, президент Нелсън ни покани да изучим по-задълбочено двете хиляди и двеста препратки към името *Исус Христос* в *Topical Guide*⁸ (тематично ръководство към Писанията на английски).

Три месеца по-късно, по време на общата конференция през април той сподели как дори след десетилетия отдадено ученичество, задълбоченото изучаване за Исус Христос е имало значително въздействие върху него. Сестра Уенди Нелсън го попитала как му е повлияло. Той

Ако подновеното изучаване за Спасителя е помогнало в подготовката на президент Нелсън, не може ли да помогне и за нашата подготовка?

отговорил: „Различен човек съм!“
Различен човек? На 92 години ли става различен човек? Президент Нелсън обяснява:

„Когато отделяме време да учим за Спасителя и Неговата единителна жертва, ние сме привлечени... (към) Него. ...

... Нашият фокус трябва да бъде съсредоточен върху Спасителя и Неговото Евангелие“⁹.

Спасителят казва: „Поглеждайте към Мене във всяка мисъл“¹⁰.

В един свят с работни ангажменти, тревоги и светски начинания трябва да съсредоточаваме сърцата, мислите и умовете си върху Този, Който е нашата надежда и спасение.

Ако подновеното изучаване за Спасителя е помогнало в подготовката на президент Нелсън, не може ли да помогне и за нашата подготовка?

Наблягайки на името на Църквата, президент Нелсън учи: „Ако... желаем да имаме достъп до силата на Единението на Исус Христос – тя да ни пречиства и изцелява, да ни укрепва и изгражда, и накрая да ни възвиси – ние трябва ясно да Го назоваваме като източник на тази сила“¹¹. Президент Нелсън ни учи, че това да сме последователни в използването на правилното име на Църквата, нещо, което може да изглежда маловажно, всъщност изобщо не е такова и ще повлияе на бъдещето на света.

Обещание по отношение на вашата подготовка

Обещавам ви, че ако се подготвяте, подобно на президент Нелсън, вие също ще се променяте, ще мислите повече за Спасителя и ще говорите за Него по-често и с по-малко

Сан Лукас Сакатепекес, Гватемала

колебание. Като Го опознавате и Го обиквате още по-дълбоко, думите ви ще се изливат по-естествено, както се случва, когато говорите за едно от децата си или за скъп приятел. Тези, които слушат, ще имат по-малко желание да ви пренебрегнат или да спорят, и ще са по-склонни да учат от вас.

Всички вие и аз говорим за Исус Христос, но може би можем да се справяме малко по-добре. Ако светът ще говори за Него по-малко, кой ще говори за Него повече? Ние! Заедно с другите отдадени християни!

Да говорим за Христа в домовете ни

Има ли изображения на Спасителя в домовете ни? Говорим ли често на децата си за притчите на Исус? Както огънят се разгаря от вятъра, „историите за Исус могат да пом(а)гат за нарастване на вярата в сърцата на нашите деца“¹². Когато вашите деца ви задават въпроси, съзнателно ги учете на това, на което учи Спасителят. Например, ако детето ви попита: „Татко, защо се молим?“, бихте могли да отговорите: „Това е чудесен въпрос. Помниш ли молитвите на Исус? Нека поговорим защо Той се моли и как се моли“.

„Ние говорим за Христа, радваме се в Христа, ... та децата ни да знаят към кой източник да се обърнат за опрощение на греховете си“¹³.

Да говорим за Христа по време на събранията в Църквата

Същият стих съдържа и това, че „проповядваме за Христа“¹⁴. Нека

по време на събранията за богослужение се съсредоточаваме върху Спасителя Исус Христос и дара на Неговата единителна жертва. Това не означава, че не можем да разкажем преживяване от живота си или да споделим мисли от други хора. Въпреки че темата ни може да бъде за семействата, службата, храмовете или скорошна мисия, всичко в нашите събрания трябва да насочва към Господ Исус Христос.

Преди тридесет години президент Далин Х. Оукс говори за писмо, което получил „от човек, който казал, че присъствал на събрание (за причастието) и изслушал седемнадесет свидетелства, без да чуе споменаване за Спасителя“¹⁵. Тогава президент Оукс отбеляза: „Може би това описание е преувеличено, (но) го цитирам, тъй като то предоставя ярко напомняне за всички нас“¹⁶. След това той ни помоли да говорим повече за Исус Христос в своите речи и по време на обсъжданията в уроците. Забелязал съм, че все повече се съсредоточаваме върху Христос по време на събранията ни в Църквата. Нека съзнателно продължаваме с тези много положителни усилия.

С разкриването на истинската ни същност като последователи на Спасителя, много хора около нас ще са готови да слушат

Да говорим за Христа с другите

Нека бъдем по-открити с хората около себе си, по-готови да говорим за Христа. Президент Нелсън казва: „Истинските ученици на Исус Христос са готови да се открояват, да бъдат различни от хората на света и гласовете им да бъдат чувани“¹⁷.

Понякога мислим, че разговор с някого трябва да доведе до това той да посети събрание в Църквата или да се срещне с мисионерите. Нека оставяме Господ води хората според желанията им, докато ние мислим повече за отговорността ни да бъдем Неговия глас, внимателни и открити за вярата си. Старейшина Дитер Ф. Ухтдорф ни учи, че когато някой ни попита за почивните ни дни, трябва да сме готови да отговорим с радост, че е било чудесно да слушаме децата от Неделното училище да пеят „Да бъда като Исус“¹⁸. Нека с охота свидетелстваме за вярата си в Христа. Ако някой сподели проблем от личния си живот, бихме могли да кажем: „Джон или Мери, знаеш, че вярвам в Исус Христос. Мислех си за нещо, което Той е казал и което може да ти помогне“.

Бъдете по-открити в социалните медии, когато говорите за упованието си в Христа. Повечето хора ще уважават вярата ви, но ако някой се държи пренебрежително, когато говорите за Спасителя, намирайте смелост в Неговото обещание: „Блажени сте, когато ви хулят... заради Мене. ... Защото голяма е наградата ви на небесата“¹⁹. Ние сме

загрижени повече за това да сме Негови последователи, отколкото дали ще ни харесват нашите последователи. Петър съветва: „Бъдете винаги готови да отговаряте... за вашата надежда“²⁰. Нека говорим за Христа.

Книгата на Мормон е въздействащо свидетелство за Исус Христос. На практика всяка страница свидетелства за Спасителя и Неговата божествена мисия²¹. Страниците ѝ са пропити с разбиране за Неговото Единение и благодат. Заедно с Новия завет, Книгата на Мормон ни помага да разбираме по-добре защо Спасителят дойде да ни спаси и как можем по-пълно да се доближаваме до Него.

Някои от нашите братя и сестри християни понякога са несигурни относно вярванията и мотивите ни. Нека искрено се радваме заедно с тях в нашата обща вяра в Исус Христос и стиховете от Новия завет, които всички обичаме. През идните дни тези, които вярват в Исус Христос, ще се нуждаят от приятелство и взаимна подкрепа²².

Докато светът говори все по-малко за Исус Христос, нека ние говорим повече за Него. С разкриването на истинската ни същност като Негови последователи много хора около нас ще са готови да слушат. Като споделяме светлината, която сме получили от Него, тази светлина и безпределната Му сила да спасява ще сияят над тези, които са готови да отворят сърцата си. Исус казва: „Аз дойдох като Светлина в света“²³.

По-голямо желание да говорим за Христа

Нищо не подбужда желанието ми да говоря за Христа повече от това да си представям Неговото завръщане. Въпреки че не знаем кога ще дойде, събитията около Неговото

Нищо не подбужда желанието ми да говоря за Христа повече от това да си представям Неговото завръщане.

завръщане ще бъдат спиращи дъха! Той ще дойде в небесните облаци във величие и слава с всички Свои свети ангели. Не просто няколко ангела, а *всички* Негови свети ангели. Не става дума за нарисувани от Рафаело херувими с розови бузи, изобразени на картичките за Свети Валентин. Това са ангелите от вековете – тези, изпратени да запустят устата на лъвовете²⁴, да отворят вратите на тъмницата²⁵, да провъзгласят дългоочакваното раждане на Спасителя²⁶, да Го утешават в Гетсиманската градина²⁷, да свидетелстват на учениците Му при Неговото Възнесение²⁸ и да разкрият славното Възстановяване на Евангелието²⁹.

Можете ли да си представите да бъдете грабнати, за да Го посрещнете, независимо дали от тази страна на завесата или от другата³⁰? Това е Неговото обещание към праведните. Това изумително преживяване ще се запечата в душите ни завинаги.

Колко сме благодарни за нашия възлюбен пророк, президент Ръсел М. Нелсън, който подбуди желанието ни да обичаме Спасителя и да провъзгласяваме Неговата божественост. Аз съм свидетел, че Господната ръка е над него и че той е воден от дара на откровението. Президент Нелсън, с нетърпение очакваме вашите съвети.

Мои скъпи приятели по света, нека говорим за Христа, докато очакваме изпълнението на славното Му обещание: „Всеки, който изповяда Мене пред човеците, ще го изповядам... пред Моя Отец, Който е на небесата“³¹. Свидетелствам, че Той е Божият Син. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Йоан 14:6.
2. Матей 11:28.

3. Вж. Niztan Peri-Rotem, „Religion and Fertility in Western Europe: Trends across Cohorts in Britain, France and the Netherlands,” *European Journal of Population*, May 2016, 231–265, ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4875064.
4. „(Шестдесет и пет процента) от пълнолетните американци казват, че са християни, когато бъдат попитани за религията им, което е с 12 процента по-малко от предходното десетилетие. Междувременно, тези, които не се определят като принадлежащи към определена религия и описват религиозната си идентичност като „атеист“, „агностик“ или „нищо конкретно“, сега представляват 26% от населението в сравнение със 17% през 2009“ (Pew Research Center, „In U.S., Decline of Christianity Continues at Rapid Pace,” Oct. 17, 2019, pewforum.org).
5. Вж. Pew Research Center, „The Future of World Religions: Population Growth Projections, 2010–2050,” Apr. 2, 2015, pewforum.org.
6. Марк 9:7, Лука 9:35, вж. също Матей 3:17, Джозеф Смит – История 1:17.
7. Вж. Филипийците 2:9–11.
8. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Пророците, ръководителите и божественият закон“ (духовно послание за пълнолетни младежи по света, 8 ян. 2017 г.), broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.
9. Ръсел М. Нелсън, „Да получаваме силата на Исус Христос в живота ни“, *Лиахона*, май 2017 г., с. 40–41.
10. Учение и завети 6:36.
11. Ръсел М. Нелсън, „Правилното име на Църквата“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 88.
12. Нийл Л. Андерсън, „Разкажи ми историите за Исус“, *Лиахона*, май 2010 г., с. 109.
13. 2 Нефи 25:26.

14. 2 Нефи 25:26.
15. Dallin H. Oaks, „Another Testament of Jesus Christ” (Brigham Young University fireside, June 6, 1993), 7, speeches.byu.edu.
16. Dallin H. Oaks, „Witnesses of Christ,” *Ensign*, Nov. 1990, 30.
17. Ръсел М. Нелсън, „Да получаваме силата на Исус Христос в живота ни“, с. 40.
18. Вж. Дитер Ф. Ухтдорф, „Мисионерската работа: да споделяме това, което вярваме и чувстваме“, *Лиахона*, май 2019 г., с. 17; „Да бъда като Исус“, *Сборник детски песни*, с. 40–41.
19. Матей 5:11–12.
20. 1 Петър 3:15.
21. „Докато (пророците, написали Книгата на Мормон) записват своите свидетелства за обещания Месия, те споменават името му под някаква форма средно веднъж на всеки 1,7 стиха. (Те) споменават Исус Христос чрез буквално 101 различни имена. ... Осъзнавайки, че повечето стихове се състоят обикновено от едно изречение, се оказва, че на всеки две изречения в Книгата на Мормон срещаме едно от имената на Христос“ (Susan Easton Black, *Finding Christ through the Book of Mormon* [1987], 5, 15).
„Докато изразите *извършвам Единение* или *Единение* във каквито и да било техни форми се появяват само веднъж в превода на крал Джеймс на Новия завет, те се появяват 35 пъти в Книгата на Мормон. Като още едно свидетелство за Исус Христос, тя предтавя скъпоценно просветление относно Неговото Единение“ (Russell M. Nelson, „The Atonement,” *Ensign*, Nov. 1996, 35).
22. Тези, които се отказват от християнството в Съединените щати са по-млади. „Повече от осем на всеки десет души (84%) от т.нар. тихо поколение (родените между 1928 г. и 1945 г.) се описват като християни, както и три четвърти (76%) от поколението на бейби бумърите. В ярък контраст, само половината (49%) от милениълите се описват като християни, четири от десет души не са религиозни, а един от десет милениълци се определя с нехристиянска вяра“ („In U.S., Decline of Christianity Continues,” pewforum.org).
23. Йоан 12:46.
24. Вж. Даниил 6:22.
25. Вж. Деяния 5:19.
26. Вж. Лука 2:2–14.
27. Вж. Лука 22:42–43.
28. Вж. Деяния 1:9–11.
29. Вж. Учение и завети 13:1, 27:12–13, 110:11–16; Джозеф Смит – История 1:27–54.
30. Вж. 1 Солунийците 4:16–17, Учение и завети 88:96–98.
31. Матей 10:32.

От президент Ръсел М. Нелсън
Президент на Църквата на Исус Христос
на светиите от последните дни

Да позволяваме на Бог да надделява

Вие желаете ли да позволявате на Бог да надделява в живота ви? Вие желаете ли да позволявате на Бог да бъде най-важното влияние в живота ви?

Мои скъпи братя и сестри, колко съм благодарен за прекрасните послания на тази конференция и за привилегиите, която имам да ви говоря сега.

През 36-те години, през които съм бил апостол, учението за събирането на Израил е привличало вниманието ми¹. *Всичко* свързано с него ме е заинтригувало, включително и служението и имената² на Авраам, Исаак и Яков, техният живот и съпругите им; заветът, който Бог сключва с тях и продължава в потомството им³; разпръсването на дванадесетте племена и множеството пророчества за събирането в наши дни.

Изучавал съм събирането, молил съм се за него, угощавал съм се с всеки свързан с темата стих и съм молил Господ да увеличава моето разбиране.

Представете си радостта ми, когато наскоро бях насочен към ново прозрение. С помощта на двама учени по иврит разбрах, че едно от ивритските значения на думата *Израил* е „нека Бог надделее“⁴. И така, самото име *Израил* се отнася за човек, който *желае* да позволява

на Бог да надделява в неговия или нейния живот. Този принцип трогва душата ми!

Думата *желае* е в основата на тълкуването на думата *Израил*⁵. Всички ние имаме свободата на избор. Можем да избираме да бъдем част от Израил или да не сме. Можем да избираме да позволяваме на Бог да надделява в живота ни или не. Можем да избираме да позволяваме

Куритиба, Парана, Бразилия

на Бог да бъде най-въздействащото влияние в живота ни или не.

Нека за момент си спомним за повратната точка в живота на Яков, внукът на Авраам. На мястото, което Яков нарича *Фануил* (което означава „Божие лице“)⁶, Яков е терзан от сериозен проблем. Свободата му на избор е подложена на изпитание. В резултат на това терзание Яков доказва какво е най-важно за него. Той показва, че желае Бог да надделява в живота му. В резултат на това Бог променя името на Яков на *Израил*⁷, което означава „Нека Бог надделее“. След това Бог обещава на Израил, че *всички* благословии, които са обещани на Авраам, ще бъдат и негови⁸.

За съжаление, потомството на Израил нарушават заветите си с Бог. Те замерят пророците с камъни и *не* желаят да позволяват на Бог да надделява в живота им. Впоследствие Бог ги разпръсва по четирите краища на света⁹. Поради милостта Си, както споделя Исая, Той по-късно ги събира: „Оставих те за малко време, но с голяма милост ще те прибера“¹⁰.

Имайки предвид ивритското определение на думата *Израил*, разбираме, че неговото събиране придобива ново значение. Господ събира онези, които желаят да позволяват на Бог да надделява в живота им. Господ събира онези, които ще избират да позволяват на Бог да бъде най-голямото влияние в живота им.

В продължение на векове пророците са предричали това събиране¹¹ и то се случва точно сега! Важно въведение към Второто пришествие на Господ и *най-важното* дело на земята!

Това предшествящо хилядолетното царуване събиране е лична

сага на увеличаваща се вяра и духовна смелост за милиони хора. Като членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни или „заветен Израил от последните дни“¹², на нас ни е възложена задачата да помагаме на Господ с това основно дело¹³.

Когато говорим за събирането на Израил от двете страни на завесата, ние имаме предвид, разбира се, мисионерската работа, работата в храма и тази по семейна история. Също имаме предвид изграждането на вярата и свидетелството в сърцата на онези, с които живеем, работим и на които служим. Винаги, когато правим нещо, което помага на някого – от която и да е страна на завесата – да склочи и спазва завети с Бог, ние помагаме за събирането на Израил.

Неотдавна съпругата на един от внуците ни страдаше духовно. Ще я нарека Джил. Въпреки поста, молитвата и свещеническите благословии, бащата на Джил беше на път да почине. Тя беше обзета от страх, че ще изгуби както баща си, така и своето свидетелство.

Късно една вечер, съпругата ми, сестра Уенди Нелсън, ми сподели за ситуацията на Джил. На следващата сутрин Уенди се почувствала впечатлена да сподели с Джил, че моят отговор на духовната ѝ битка бил само от една дума! Думата е *късогледство*.

Джил по-късно признала пред Уенди, че първоначално била съкрушена от отговора ми. Каза: „Надявах се дядо да ми обещае чудо за баща ми. Не спирах да се чудя защо думата *късогледство* беше тази, която е почувствал да каже“.

След като бащата на Джил почина, думата *късогледство* не излизала от

ума ѝ. Тя отворила сърцето си и вникнала още по-дълбоко в това, че *късогледство* означавало непрозорливост. И начинът ѝ на мислене започнал да се променя. Джил каза след това: „Думата *късогледство* ме накара да спра, да се замисля и да получа изцеление. Тази дума ме изгълва с мир. Напомня ми, че трябва да разгърна мисленето си и да търся вечността. Напомня ми, че има божествен план и че баща ми все още живее, обича ме и се грижи за мен. Думата *късогледство* ме обърна към Бог“.

Много съм благодарен за нашата скъпа внучка. По време на това сърцераздирателно време в живота ѝ, скъпата Джил се учи да приветства волята Божия за баща ѝ, с вечна перспектива за собствения си живот. Като *избира* да позволява на Бог да надделява, тя открива мир.

Ако позволяваме това, има много начини, по които ивритското тълкувание на думата *Израил* може да ни помага. Представете си как молитвите ни за нашите мисионери – и за собствените ни усилия да събиратме Израил – биха се променили,

имайки предвид този принцип. Често се молим ние и мисионерите да бъдем водени към онези, които са подготвени да приемат истините на възстановеното Евангелие на Исус Христос. Чудя се към кого ли ще бъдем водени, когато се молим да намираме онези, които желаят да позволяват на Бог да надделява в живота им.

Можем да бъдем отвеждани към хора, които никога не са вярвали в Бог или Исус Христос, но които сега копнеят да научат за Тях и за Техния план на щастие. Други може да са родени в завета¹⁴, но след това да са се отклонили от заветната пътека. Сега може да са готови да се покаят, завърнат и да позволят на Бог да надделява. Можем да им помагаме, като ги приветстваме с отворени обятия и любящи сърца. А някои, към които може да сме водени, може винаги да се чувствали, че нещо липсва в живота им. Те също копнеят за чувството на цялост и радост, които идват за онези, които желаят да позволяват на Бог да надделява в живота им.

Усилията в Евангелието по събирането на разпръснатия Израил се увеличават. Има място за всеки човек, който с желание приема Евангелието на Исус Христос. Всеки обърнал се във вярата става едно от Божиите чеда¹⁵, независимо дали е роден в Евангелието или са го открили по-късно. Всеки става пълноправен наследник на всичко, което Бог е обещал на верните чеда на Израил¹⁶!

Всеки от нас има божествен потенциал, защото всеки е Божие чедо. Всички сме равни в Неговите очи. Значението на тази истина е много дълбоко. Братя и сестри, моля ви слушайте внимателно това, което ще кажа. Бог не обича едни повече от други. Учението Му по този въпрос е ясно. Той кани *всеки* да дойде при Него, „черен и бял, роб и свободен, мъж и жена“¹⁷.

Уверявам ви, че това, което Бог мисли за вас, не зависи от цвета на вашата кожа. Благоволенieto на Бог зависи от вашата отдаденост към Него и Неговите заповеди, не от цвета на кожата ви.

Скъря, че нашите чернокожи братя и сестри по света понасят

болката, породена от расизъм и предубеждения. Днес призовавам нашите членове навсякъде по света да дадат пример, изоставайки поведение и действия, базирани на предубеждения. Умолявам ви да насърчавате уважение към всички Божии чеда.

Въпросите към всеки от нас, независимо от расата ни, са едни и същи. *Вие* желаете ли да позволявате на Бог да надделява в живота ви? *Вие* желаете ли да позволявате на Бог да бъде най-важното влияние в живота ви? Ще позволявате ли на Неговите слова, Неговите заповеди и на Неговите завети да влияят ежедневно на действията ви? Ще позволявате ли на гласа Му да се извисява над всеки друг? *Вие желаете ли* да Му позволявате да замества всяка друга ваша амбиция с това, което Той желае от вас да вършите? *Желаете ли* вашата воля да бъде погълната от Неговата¹⁸?

Помислете как подобен вид на гласа би ви благославяла. Ако не сте сключили брак и си търсите вечен партньор, желанието ви да бъдете част от „Израил“, ще ви помага да решавате с кого да излизате на срещи и при какви обстоятелства.

Ако сте сключили брак с човек, който е нарушил сключените завети, желанието ви да позволявате на Бог да надделява в живота ви ще позволява на вашите завети с Бог да си останат ненакърнени. Спасителят ще изцели съкрушеното ви сърце. Небесата ще се отворят, като полагате усилия да знаете как да вървите напред. Не е нужно да се лутате или да се чудите.

Ако имате искрени въпроси, свързани с Евангелието, като избирате да позволявате на Бог да надделява, ще бъдете водени към откриването и разбирането на абсолютни, вечни истини, които ще направляват живота ви и ще ви помагат да стоите здраво на заветната пътека.

Когато имате изкушения – и дори това да се случва, когато сте изнеможели, чувствате се сами или недоразбрани – представете си смелостта, която можете да съберете, като избирате да позволявате на Бог да надделява в живота ви и като Го молите да ви укрепва.

Когато най-голямото ви желание е да позволявате на Бог да надделява, да бъдете част от Израил, толкова много решения стават по-лесни. Толкова много проблеми избледняват! Разбирате как най-добре да се грижите за външния си вид. Разбирате какво да гледате и четете, къде да прекарвате времето си и с кого да общувате. Разбирате какво искате да постигнете. Разбирате какъв човек наистина искате да станете.

Мои братя и сестри, изисква се както вяра, така и смелост да позволяваме на Бог да надделява. Изискват се постоянни, задълбочени духовни усилия да се покайваме и да отхвърляме естествения човек чрез Единението на Исус Христос¹⁹. Изискват се постоянни, ежедневни

Санкт Петербург, Русия

усилия да развиваме лични навици да изучаваме Евангелието, да научаваме повече за Небесния Отец и Исус Христос, и да търсим и откликваме на лично откровение.

По време на тези тежки времена, за които пророкува апостол Павел²⁰, Сатана вече дори не се *опитва* да прикрива атаките си срещу Божия план. Светът гъмжи от зло. Ето защо, единственият начин да оцелеем духовно е с решителност да позволяваме на Бог да надделява в живота ни, да се вслушваме в гласа Му и да впрягаме силите си да помагаме за събирането на Израил.

Какво *изпитва* Господ към хората, които позволяват на Бог да надделява? Нефи го обобщава добре: „(Господ) *обича* онези, които Го имат за свой Бог. Ето, Той обичаше нашите бащи и направи завет с тях, да, тъкмо с Авраам, Исаак и Яков; и Той си спомняше заветите, които беше сключил“²¹.

И какво е готов Господ да *прави* за Израил? Господ е обещал, че „ще се би(е) в битките (ни) и в битките на (нашите) деца(а), и на децата на децата (ни)... до трето и четвърто поколение“²².

Като изучавате Писанията си през следващите шест месеца, аз ви насърчавам да си направите списък с всичко, което Господ обещава, че ще стори за заветния Израил. Смятам, че ще се останете смаяни! Мислете над тези обещания. Говорете за тях с вашите близки и приятели. След което живеете и наблюдавайте как тези обещания се изпълняват в собствения ви живот.

Мои скъпи братя и сестри, като избирате да позволявате на Бог да надделява в живота ви, вие ще се убедите лично, че нашият Бог е „Бог на чудеса“²³. Като народ, ние

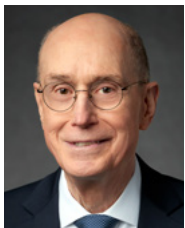
сме Неговите заветни чеда и ще бъдем наричани с Неговото име. За това свидетелствам, в святото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Говорил съм за Израил в поне 378 от повечето от 800 послания, които съм изнесъл през 36-те години като апостол.
2. На иврит *Аврам* е благородно име, означаващо „възвисен баща“. Но когато Бог променя името на *Авраам*, името добива дори още по-дълбоко значение, означаващо „баща на множество“. Наистина, Авраам е следвало да бъде „баща на множество народи“. (Вж. Битие 17:5, Неемия 9:7.)
3. Господ Бог Йехова сключва завет с Авраам, че Спасителят на света ще бъде роден от потомството на Авраам, че определени земи ще бъдат наследени и всички народи ще бъдат благословени посредством потомството на Авраам (вж. Ръководство към Писанията, „Авраам, завет на Авраам“).
4. Вж. Ръководство към Писанията, „Израил“.
5. Думата *Израил* се появява повече от хиляда пъти в Писанията. Може да се отнася за семейството на Яков (Израил) от 12 сина, плюс дъщери (вж. Битие 35:23–26, 46:7). Днес това може географски да се отнася за място на планетата Земя. Но неговото доктринално значение се отнася за хора, които желаят да позволяват на Бог да надделява в живота им.
6. Вж. Битие 32:30, вж. също изписвано като *Фануил* в Битие 32:31.
7. Вж. Битие 32:28.
8. Вж. Битие 35:11–12.
9. За допълнително изучаване, вж. Topical Guide, „Israel, Scattering of.“
10. Исайя 54:7.
11. Вж. Исайя 11:11–12, 2 Нефи 21:11–12, Мосия 15:11.
12. Вж. *Encyclopedia of Mormonism* (1992), „Covenant Israel, Latter-Day,” 1:330–31.
13. Като участваме в събирането на Израил, Господ по прекрасен начин описва събираните хора. Той групово ни нарича Неговото „собствено притежание“ (Изход 19:5, Псалми 135:4), Неговата „скъпоценност“ (Малахия 3:17, Учение и завети 101:3) и „свят народ“ (Изход 19:6, вж. също Второзаконие 14:2, 26:18).
14. Изразът се отнася за самия завет, който Бог сключва с Авраам, като казва: „В твоето потомство ще бъдат благословени всичките племена на земята“ (3 Нефи 20:27). „Родени в завета“ означава, че преди човек да се роди, неговите/нейните майка и баща са запечатани в храма.
15. За подобно обещание Бог учи Авраам: „Всички, които приемат това Евангелие, ще бъдат наречени на твоето име и ще се считат твое потомство, и те ще издигнат и благословят теб като свой баща“ (Авраам 2:10, вж. също Римляните 8:14–17, Галатяните 3:26–29).
16. Всеки верен член може да получи патриархална благословия. Чрез вдъхновение от Светия Дух патриархът заявява родословието в дома Израилев на даденото лице. Това категоризиране не означава непременно заявяване на раса, националност или заложен генетично качества. По-скоро, обявеното потомство определя посредством кое от израилевите племена съответното лице ще получи своите благословии.
17. 2 Нефи 26:33.
18. Вж. Мосия 15:7. Да си част от Израил не е за хора, които не желаят да бъдат сериозно изпитвани. За да получим всички благословии, които Бог е приготвил за потомството на Авраам, всички ние можем да очакваме да ни бъде дадено наше собствено „изпитание на Авраам“. Бог ще ни изпитва по сърцераздирателен начин, както учи Пророкът Джозеф Смит. (Вж. спомен от Джон Тейлър, в *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., с. 246.)
19. Вж. Мосия 3:19.
20. Вж. 2 Тимотей 3:1–13.
21. 1 Нефи 17:40, курсив добавен.
22. Учение и завети 98:37, вж. също Псалми 31:23, Исайя 49:25, Учение и завети 105:14.
23. Мормон 9:11.

Залцбург, Австрия

От президент Хенри Б. Айринг
Втори съветник в Първото президентство

Подложени на изпитания, доказали верността си и шлифовани

Най-великата благословия, която ще дойде, след като останем верни на сключените завети по време на изпитанията, ще бъде промяна в самата ни същност.

Мои скъпи братя и сестри, благодарен съм, че мога да се обърна към вас днес. Надявам се да ви насърча в момент, когато животът изглежда особено труден и несигурен. За някои от вас този момент вече е настъпил. За други трудностите предстоят.

Това не е песимистично мислене. То е реалистично и дори оптимистично, поради целта на Бог при Сътворението на този свят. Тази цел е да предостави на Неговите чеда възможността да покажат, че могат и са готови да избират правилно-

то, когато е трудно. Докато правят това, същността им ще се променя и ще стават по-подобни на Него. Той е знаел, че това ще изисква непоклатима вяра в Него.

Повечето неща съм научил от семейството си. Когато бях на около осем години, мъдрата ми майка помоли брат ми и мен заедно с нея да оплевим семейната

градина в двора. Сега това звучи като проста задача, но ние живеехме в Ню Джърси. Валеше често. Почвата беше плътна и глинеста. Плевелите растяха по-бързо от зеленчуците.

Помня раздразнението си, когато плевелите се късаха в ръцете ми, а корените им оставаха здраво хванати в мократа пръст. Скоро майка ми и брат ми бяха доста напред в своите редове. Колкото повече се стараех, толкова повече изоставах.

„Това е твърде трудно!“ – проплаках аз.

Вместо да прояви съчувствие, майка ми се усмихна и каза: „О, Хал, разбира се, че е трудно. Така трябва да бъде. Животът е изпитание“.

В този момент разбрах, че думите ѝ са истина и тази истина ще продължи да е валидна и в бъдещето ми.

Причината за изпълнената с обич усмивка на майка ми стана ясна години по-късно, когато прочетох как Небесният Отец и Неговият Възлюбен Син говорят за Своята цел при създаването на този свят и предоставянето на възможност на духовните чеда да имат земен живот:

„И с това ще ги изпитаме, за да видим дали ще вършат всички неща, които Господ, техният Бог, ще им заповяда.“

И на тези, които опазят първото си състояние, ще им се прибави; и тези, които не опазят първото си състояние, няма да имат слава в същото царство с онези, които опазят първото си състояние; и на тези, които опазят второто си състояние, ще им се прибави слава върху главите во веки веков⁴¹.

Вие и аз сме приели тази покана да бъдем изпитани и да покажем, че ще избираме да спазваме Божиите заповеди, когато вече няма да

Вийя Алемана, район Валпараисо, Чили

бъдем в присъствието на нашия Небесен Отец.

Дори с такава любяща покана от нашия Небесен Отец, Луцифер е убедил една трета от духовните чедата да го последват и да отхвърлят плана на Отца за нашето израстване и вечно щастие. Поради своя бунт Сатана е бил отхвърлен заедно с неговите последователи. Сега той се опитва да направи така, че възможно най-много хора да се отвърнат от Бог през този земен живот.

Тези от нас, които са приели плана, са направили това поради своята вяра в Исус Христос, Който е предложил да бъде наш Спасител и Изкупител. Тогава трябва да сме вярвали, че независимо какви земни слабости ще имаме и какви зли сили ще действат срещу нас, силите на доброто ще побеждават категорично.

Небесният Отец и Исус Христос ви познават и ви обичат. Те желаят да се завърнете при Тях и да станете като Тях. Вашият успех е и Техен успех. Вие сте усещали тази любов, потвърдена от Светия Дух, когато сте чели или слушали следните думи: „Защото ето, това е делото Ми и славата Ми – да се осъществят безсмъртието и вечният живот на човека“².

Бог има силата да прави пътя ви по-лесен. Той храни с манна чедата на Израил, докато те се скитат към обетованата земя. По време на Своето земно служение Господ изцелява болните, вдига мъртвите и укротява езерото. След Своето Възкресение Той отваря „затвора за онези, които са вързани“³.

Дори Пророкът Джозеф Смит, един от най-великите Негови пророци, страда в затвора и е учен, че всички имаме полза и се нуждаем от редовни изпитания на вярата: „И ако бъдеш хвърлен в яма или

Залибург, Австрия

в ръцете на убийци, и ти бъде наложена смъртна присъда, ако бъдеш хвърлен в бездната, ако бурните вълни заговорничат против теб, ако свирепите ветрове станат твой враг, ако небесата почернеят и всички елементи се обединят, за да преградят пътя, и най-вече, ако самите челюсти на пъкълта разтворят широко уста за теб, знай, сине Мой, че всички тези неща ще ти дадат опит и ще бъдат за твое добро“⁴.

Може с основание да се зачудите защо един любящ и всемогъщ Бог позволява нашите земни изпитания да са толкова трудни. Причината е, че Той знае, че трябва да израствате в духовна чистота и ръст, за да можем завинаги да живеем в Неговото присъствие като семейства. За да направи това възможно, Небесният Отец ни е дал Спасител и силата с вяра да избираме за себе си да спазваме Неговите заповеди и да се покаяваме, и така да се доближаваме до Него.

В основата на плана на щастие на Отца е това да ставаме все по-подобни на Неговия Възлюбен Син Исус Христос. Във всички неща

примерът на Спасителя може да ни води най-добре. Той не е бил пощаден от нуждата да бъде изпитан. Той е устоял за всички чедата на Небесния Отец, заплащайки цената за всички наши грехове. Той е изпитал страданията на всички, които са имали и ще имат земен живот.

Когато се чудите на колко болка можете да устоите добре, спомнете си за Него. Той е изстрадал вашите страдания, за да знае как да ви повдига. Той може да не премахне бремето, но ще ви дава сили, утеха и надежда. Той познава пътя. Той е изпил горчивата чаша. Той е устоял на страданията на всички.

Вие сте подхранвани и утешавани от любящ Спасител, Който знае как да ви подпомага във всички ваши изпитания. Алма учи:

„И Той ще се яви, изстрадвайки болки и оскърбления, и изкушения от всякакъв вид, и всичко това, за да може да се изпълни словото, което казва, че Той ще вземе върху Си болките и болестите на Своя народ.

И Той ще вземе върху Си смъртта, за да развърже връзките на смъртта, които стягат Неговия народ; и Той ще вземе върху Си немощите им, за да може сърцето Му да се изпълни с милостта според плътта, та да узнае Той според плътта как да подпомага Своя народ според немощите му“⁵.

Един начин, по който Той ще ви подпомага, е като ви кани да си спомняте винаги за Него и да се доближавате до Него. Той ни насърчава:

„Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и аз ще ви успокоя.

Вземете Моето иго върху себе си и се научете от Мене; защото съм кротък и смирен по сърце; и ще намерите покой на душите си“⁶.

Бенгалуру, Индия

Вие се доближавате до Него, като се угощавате със словата Му, упражнявате вяра за покаяние, избирате да бъдете кръстени и потвърдени от Негов упълномощен служител и след това да спазвате сключените с Бог завети. Той изпраща Светия Дух да бъде ваш спътник, да ви утешава и напътства.

Като живеете така, че да сте достойни за дара на Светия Дух, Господ може да ви насочва към безопасност, дори и да не можете да виждате пътя. В моя живот Той най-често ми е показвал една или две стъпки напред. Рядко ми е позволявал да надзървам в далечното бъдеще, но дори тези редки прозрения ме водят в ежедневиите ми избори.

Господ обяснява:

„Вие не може да съзрете засега с вашите природни очи замисъла на вашия Бог относно тези неща, които ще дойдат по-нататък, и славата, която ще последва след много изпитания.

Защото след многото изпитания идват благословиите“⁷.

Най-великата благословия, която ще дойде, след като останем верни на сключените завети по време на изпитанията, ще бъде промяна в самата ни същност. Като избираме да спазваме сключените завети, силата на Исус Христос и благословиите на Неговото Единение могат да ни променят. Сърцата ни могат да бъдат смекчавани, за да обичаме, прощаваме и каним другите да се

доближават до Спасителя. Увереността ни в Господ се увеличава. Страховете ни намаляват.

И сега, въпреки че са ни обещани благословии по време на трудностите, ние не търсим трудности. През земния живот ще имаме множество възможности да се доказваме, да преминаваме достатъчно трудни изпитания, за да ставаме все по-подобни на Спасителя и нашия Небесен Отец.

В допълнение, трябва да обръщаме внимание на трудностите на другите и да се опитваме да помагаме. Това ще бъде особено трудно, когато самите ние преминаваме през тежки изпитания. Но ще открием, че когато повдигаме бремето на другите, дори и малко, нашите гърбове биват укрепвани и усещаме светлина в мрака.

В това Господ е нашият Велик Пример. На кръста на Голгота, след като вече е изтърпял толкова силна болка, която щеше да Го убие, ако Той не беше Единородният Божий Син, Той поглежда към мъчителите Си и казва на Своя Отец: „Отче, прости им, защото не знаят какво правят“⁸. Докато страда за всички, които някога ще живеят, Той поглежда от кръста към Йоан и Своята страдаща майка и ѝ служи в изпитанията ѝ:

„А Исус, като видя майка Си и ученика, когото обичаше, който стоеше наблизо, каза на майка Си: Жено, ето твоя син!

После каза на ученика: Ето твоята майка! И от този час ученикът я прибра в своя дом“⁹.

Чрез Своите действия в този най-свещен ден, Той доброволно е дал живота Си за всеки един от нас, предлагайки ни не само помощ в този живот, а вечен живот след това.

Виждал съм хора да израстват изключително много поради верността си в ужасни изпитания. В цялата Църква днес има хора за пример. Хората падат на колена поради трудностите. Като с вяра устояват и полагат усилия, те стават по-подобни на Спасителя и нашия Небесен Отец.

От майка си научих още един урок. Като дете тя имала дифтерит и това почти я убил. По-късно имала спинален менингит. Баща ѝ починал млад и затова майка ми и братята ѝ помагали на своята майка.

През целия си живот тя е изпитвала влиянието на изпитанията поради болести. През последните 10 години от живота си тя се нуждаеше от множество операции. Но

Сао Пауло, Бразилия

Старейшина Джеръми Р. Яги
От Седемдесетте

въпреки всичко, тя остана вярна на Господ, дори когато беше прикована на легло. Единствената картина на стената на спалнята ѝ беше на Спасителя. Последните ѝ думи на смъртния ѝ одър към мен бяха: „Хал, звучиш сякаш си настинал. Трябва да се грижиш за себе си“.

Последният говорител по време на погребението ѝ беше старейшина Спенсър У. Кимбъл. След като каза няколко думи за изпитанията и верността ѝ, като цяло каза следното: „Някои от вас може да се чудят защо Милдред трябваше да страда толкова много и толкова дълго. Ще ви кажа защо. Причината е, че Господ искаше да я шлифова още малко“.

Изразявам признателността си за множеството верни членове на Църквата, които понасят тегоби с твърда вяра и помагат на другите да носят своите тегоби, докато Господ се стреми да ги шлифова още малко. Изразявам обичта и възхищението си и към болногледачите и ръководителите по света, които служат на другите, докато самите те и семействата им преминават през подобно шлифоване.

Свидетелствам, че сме чеда на Небесен Отец, Който ни обича. Усещам любовта на президент Ръсел М. Нелсън към всички нас. Той е Господният пророк в света днес. За това свидетелствам в свящото име на Господ Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Авраам 3:25–26.
2. Моисей 1:39.
3. Учение и завети 138:42.
4. Учение и завети 122:7.
5. Алма 7:11–12.
6. Матей 11:28–29.
7. Учение и завети 58:3–4.
8. Лука 23:34.
9. Йоан 19:26–27.

Нека твърдостта извърши делото си свършено и считайте всичко за голяма радост!

Когато сме търпеливи, вярата ни нараства. С увеличаване на нашата вяра нараства и радостта ни.

Преди две години моят по-малък брат Чад премина от другата страна на завесата. Това събитие остави празнина в сърцето на снаха ми Стефани, на двете им малки дечица Брейдън и Бела, както и на всички останали близки. Намерихме утеха в думите на старейшина Нийл Л. Андерсън по време на общата конференция, проведена през седмицата преди смъртта на Чад: „По време на тежките земни изпитания изцелителната сила на Спасителя носи светлина, разбиране, мир и надежда („Ранени“, *Лиакхона*, ноем. 2018 г., с. 85).

Ние имаме вяра в Исус Христос, знаем, че отново ще се съберем с Чад, но от физическата му липса ни боли! Мнозина са изгубили обични хора. Трудно е да сме търпеливи и да чакаме времето, когато ще се съберем с тях.

Годината, в която той почина, тежеше като тъмен облак над нас. Търсехме утеха в изучаване на

Писанията, във все по-пламенни молитви и по-често посещение на храма. Строфите от следния химн пресъздават чувствата ни по това време: „Зора зазорява, светът се пробужда, тъмните облаци на нощта преминават“ (“The Day Dawn Is Breaking,” *Hymns*, no. 52).

Семейството ни взе решение, че 2020 г. ще бъде година на обновление! Докато изучавахме урок от

Табоа да Сера, Сао Пауло, Бразилия

Вийя Алемана, район Валпараисо, Чили

Следвайте Ме, елате с Мен от книгата *Послание на Яков* в Новия завет в края на ноември 2019 г., една тема ни привлече вниманието. В *Послание на Яков*, глава 1, стих 2, четем: „Братя мои, считайте (всичко) за голяма радост, когато изпадате в много огорчения“, (Преводът на Джозеф Смит, *Послание на Яков* 1:2 в James 1:2, footnote a). От желанието ни да започнем една нова година и едно ново десетилетие с радост, ние решихме, че през 2020 г. ще считаме „(всичко) за голяма радост“. Бяхме така убедени в това, че миналата Коледа подарихме на нашите близки тениски с удебелен надпис: „Считайте (всичко) за голяма радост“. Със сигурност 2020 г. трябваше да бъде година на радост и веселие.

И ето ни сега – 2020 г. вместо това донесе глобалната пандемия от COVID-19, граждански размирици, повече природни бедствия и икономически трудности. Нашият Небесен Отец може да ни дава време за размисъл и преоценка на виждането ни за твърдостта и съзнателното ни решение да избираме радостта.

Оттогава насам книгата *Послание на Яков* придоби ново значение за нас. В *Послание на Яков*, глава 1, стихове 3 и 4 продължаваме да четем:

„Като знаете, че изпитанието на вашата вяра поражда търпение.

А твърдостта нека извърши делото си съвършено, за да бъдете съвършени и цялостни, без никакъв недостатък“.

В усилията ни да намерим радост наред с изпитанията си, бяхме забравили, че твърдостта е ключът за това изпитанията ни да действат в наша полза.

Цар Вениамин учи как всеки човек може да отхвърли естествения човек и да стане „светия чрез единението на Господа Христа, и (да) стане като дете, покорен, кротък, смирен, търпелив, изпълнен с любов, готов да се покори на всички неща“ (Мосия 3:19).

Глава 6 от *Проповядвайте Моето Евангелие* учи за основните качества на Христос, на които можем да подражаваме: „Търпението е способността да се устои на забавянето, трудностите, противопоставянето или страданието, без да се ядосате, разстройвате или тревожите. То е способността да се върши Божията воля и да се приеме Неговото време за изпълнение. Когато сте търпеливи, издържате на трудностите и сте в състояние да се изправите срещу противника със спокойствие и с надежда“ (*Проповядвайте Моето Евангелие: ръководство за мисионерска служба*, 2014 г., с. 143).

Съвършеното дело на твърдостта може да бъде илюстрирано и в живота на един от ранните Христови ученици, Симон Зилот. Зилотите са група еврейски националисти, които дейно се противопоставят на римското управление. Движението на зилотите насърчава насилието срещу римляните, еврейските им сътрудници и садукееите, като заграбват провизии и вършат и други видове подривна дейност, за подпомагат каузата си (вж. *Encyclopedia Britannica*, „Zealot,” britannica.com). Симон е зилот (вж. Лука 6:15). Представете си как Симон убеждава Спасителя да се

вдигне на оръжие, да предвожда военна група или да предизвиква хаос в Йерусалим. Исус учи:

„Блажени кротките, защото те ще наследят земята.

Блажени милостивите, защото на тях ще се показва милост.

Блажени миротворците, защото те ще се нарекат Божии синове“ (Матей 5:5, 7, 9).

Симон може да е подкрепял и проповядвал тази философия с усърдие и ентузиазъм, но в Писанията се казва, че посредством влиянието и примера на Спасителя, Симон променя вижданията си. Ролята му на Христов последовател се превръща в основен фокус на житейските му усилия.

Като сключваме завети с Бог и ги спазваме, Спасителят ни помага да „бъд(ем) родени отново; да, родени от Бога, променени от плътското си и паднало състояние в състояние на праведност, като бъд(ем) изкупени от Бога и стан(ем) Негови синове и дъщери“ (Мосия 27:25).

Измежду всички социални, религиозни и политически начинания в наши дни, нека това да сме *последователи на Исус Христос* бъде нашата най-явна и изявена принадлежност. „Защото, където е съкровището ти, там ще бъде и сърцето ти“ (Матей 6:21). Нека също да не забравяме, че дори след като верните светии са „извърши(ли) Божията воля“, на тях им „е нужно търпение“ (Евреите 10:36).

Точно както изпитването на вярата ни развива търпение в нас, когато упражняваме търпение, вярата ни се увеличава. С увеличаване на нашата вяра нараства и радостта ни.

Миналият месец март, втората ни дъщеря, Ема, подобно на много мисионери в Църквата, се намираще

в задължителна карантина. Много мисионери се прибраха у дома. Много други изчакваха преназначение. Много не получиха храмовите си благословии преди да заминат за своята дестинация. Благодарим ви, старейшини и сестри. Обичаме ви.

Ема и колежката ѝ в Холандия се намираха в затруднено положение през първите няколко седмици – в много случаи отчаяни до сълзи. В ситуация на ограничено общуване и ограничени възможности извън дома, упованието на Бог от страна на Ема се увеличи. Молахме се с нея онлайн и питахме как можем да помогнем. Тя ни помоли да се свържем с приятели, на които преподаваше онлайн!

Семейството ни започна да установява онлайн връзка с всеки един от приятелите на Ема в Холандия поотделно. Поканихме ги, като част от нашето семейство, да се присъединят към ежеседмичното ни, провеждано онлайн изучаване на *Следвайте Ме, елате с Мен*. Флоор, Лаура, Ренски, Фрийк, Бенджамин, Стал и Мухамад станаха наши приятели. Някои от холандските ни приятели влязоха през „тясната порта“ (3 Нефи 14:13). Другите биват учени за „стеснеността на пътеката и теснотата на портата, през която те трябва да влязат“ (2 Нефи 31:9). Те са наши братя и сестри в Христос. Всяка седмица считаме „(всичко) за голяма радост“, като работим заедно в развитието си по заветната пътека.

Ние позволяваме на „твърдостта (да) извърши делото си съвършено“ (Послание на Яков 1:4) в неспособността ни да се срещаме лично като семейства в района за известно време. Но за нас е радост вярата на нашите семейства да се увеличава посредством общуването чрез нови технологии и изучаване на Книгата

на Мормон с помощта на *Следвайте Ме, елате с Мен*.

Президент Ръсел М. Нелсън обещава: „Последователните ви усилия в това начинание, дори и в моментите, когато не чувствате, че имате особен успех, ще променят вашия живот, този на вашите близки и света“ („Напредвайте с вяра“, *Лиахона*, май 2020 г., с. 114).

Мястото, където сключваме свещени завети с Бог – храмът – е временно затворено. Мястото, където спазваме завети с Бог – домът – е отворено! Имаме възможност у дома да изучаваме и размишляваме върху изключителната красота на храмовите завети. Дори и да сме лишени от достъп до това свещено физическо място, нашите „сърц(а)... ще ликуват много, вследствие на благословиите, които ще се изляят“ (Учение и завети 110:9).

Мнозина са изгубили работата си, други са изпуснали възможности. Обаче, ние се радваме, наред с президент Нелсън, който каза наскоро: „Доброволните дарения от пост от нашите членове всъщност са нараснали, както и доброволните дарения за нашите хуманитарни фондове. ... Заедно ще преодолеем тези трудни

Куала Лумпур, Малайзия

времена. Господ ще ви благославя, докато продължавате да благославяте другите“ (Russell M. Nelson's Facebook page, post from Aug. 16, 2020, facebook.com/russell.m.nelson).

„Дерзайте“ – е заповед от Господ да не се страхуваме (Матей 14:27).

Понякога губим търпение, когато мислим, че правим всичко нужно и въпреки това не получаваме желаните благословии. Енох върви с Бог 365 години преди той и народът му да бъдат преселени. Триста шестдесет и пет години усилия да вършат правилното и чак тогава получават желаното! (Вж. Учение и завети 107:49.)

Брат ми Чад почина само няколко месеца след като бяхме освободени като президентска двойка на мисия Юта Огдън. Беше чудо, че докато живеехме в южна Калифорния, от всички възможни 417 мисии, на които сме могли да бъдем назначени през 2015 г., ние бяхме изпратени в северна Юта. Домът на мисията се намираше на 30 минути с кола от дома на Чад. Чад получи диагноза рак след като бяхме получили назначението си за мисия. Дори и в най-трудните обстоятелства, знаехме, че нашият Небесен Отец се грижи за нас и ни помага да намираме радост.

Свидетелствам за изкупващата, освещаваща, смиряваща и носеща радост сила на Спасителя Исус Христос. Свидетелствам, че когато се молим на нашия Небесен Отец в името на Исус, Той ще ни отговоря. Свидетелствам, че като чуваме, вслушваме се и обръщаме внимание на гласа на Господ и на Неговия жив пророк, президент Ръсел М. Нелсън, ние можем да позволяваме на „твърдостта (да) извърши делото си съвършено“ и да „счита(ме) (всичко) за голяма радост!“ В името на Исус Христос, амин. ■

От старейшина Гари Е. Стивънсън
От Кворума на дванадесетте апостоли

Много облагодетелствани от Господ

*Времената на огорчения и разочарования
не променят факта, че Господ бди над нас
и ни благославя.*

Един ден, преди години, като млади мисионери, служещи в мъничък клон на малкия остров Амами Ошима, колегата ми и аз бяхме въодушевени да научим, че президент Спенсър У. Кимбъл ще посети Азия и че всички членове и мисионери в Япония са поканени в Токио на областна конференция, за да чуят пророка. Заедно с членовете на клона, колегата ми и аз развълнувано започнахме да правим планове за конференцията, включващи 12-часово пътуване с лодка през Източнокитайско море до един от по-големите острови на Япония и оттам още 15 часа път с влак до Токио. За съжаление обаче, не ни беше писано да отидем. Получихме известие от нашия президент на мисия, че поради отдалечеността ни и времето, колегата ми и аз няма да можем да присъстваме на конференцията в Токио.

Ние останахме, докато членовете на малкия ни клон потеглиха за Токио. Дните след това ни се сториха тихи и празни. Проведохме сами

събрание за причастие в малката сграда за събрания, докато светиите от последните дни и мисионерите в Япония бяха на конференцията.

Моето чувство за лично разочарование се засилваше, дори когато с радост слушах завърналите се от

Орем, Юта, САЩ

конференцията членове да разказват как президент Кимбъл е обявил, че ще има храм в Токио. От тях струеше голямо вълнение, докато ни споделяха за събдването на мечтата си. Описаха как, след като са чули обявяването на храма, членовете и мисионерите не са успели да съдържат радостта си и изведнъж са започнали да ръкопляскаат.

Минаха години, но аз все още мога да си спомня разочарованието, което изпитах, заради пропускането на това историческо събрание.

През последните месеци размишлявах върху това преживяване, докато наблюдавах как други хора се справят с дълбоки разочарования и тъга – много по-големи и дълбоки от моите като млад мисионер – предизвикани от световната пандемия от COVID-19.

По-рано тази година, с разрастването на пандемията, Първото президентство тържествено обеща, че ние като Църква и членове ще покажем с вяра отдадеността си да бъдем добри граждани и съседи¹ и че ще следваме извънредни предпазни мерки². Затова църковните събирания по света бяха преустановени, повече от половината мисионери на Църквата се завърнаха по родните си страни и всички църковни храмове бяха затворени. Хиляди от вас се подготвяха да посетят храма, за да извършат обреди за живите – в това число и запечатвания. Други приключиха службата си като мисионери по-рано или бяха временно освободени и преназначени.

По това време правителствениите и образователни ръководители затвориха учебните заведения, вследствие на което дипломиранията бяха променени, а спортните, социалните, културните и

образователните събития и дейности – принудително отменени. Мнозина от вас се готвеха за събития, на които не присъстваха, за изпълнения, които не бяха чути и за спортни сезони, които не бяха изиграни.

Дори още по-мъчителни са мислите за семействата, загубили свои близки по това време; повечето не са могли да направят погребения или други събирания за опечалени.

Накратко, много, много от вас са понесли съкрушително разочарование, мъка и обезсърчение. Наистина как намираме изцеление, как устояваме и продължаваме напред, когато нещата изглеждат толкова непоправими?

Пророкът Нефи е започнал да пише малките плочи, когато е бил вече зрял мъж. Поглеждайки назад към живота и служението си, той е направил важен коментар още в първия стих на Книгата на Мормон. Този стих ни дава важен принцип, на който да обърнем внимание в наши дни. След познатите думи: „Аз, Нефи, бидейки роден от добри родители... – той пише, – и като бях видял много огорчения в течение на моите дни, въпреки това, бидейки много облагодетелстван от Господа във всичките си дни“³.

Като изучаващи Книгата на Мормон, ние сме запознати с многото огорчения, за които говори Нефи. И все пак, след като признава за тях, Нефи предоставя евангелската си перспектива, като казва, че е бил много облагодетелстван от Господ във всичките си дни. Времената на огорчения и разочарования не променят факта, че Господ бди над нас и ни благославя.

Наскоро аз и Леса проведехме виртуална среща с около 600 мисионери в Австралия, повечето

от които спазваха различни ограничения, свързани с COVID-19 – мнозина, работейки от апартаментите си. Заедно разгледахме хора от Новия завет, Книгата на Мормон и Учение и завети, които Господ е благославял, за да извършват велики дела в условия на несгоди.

Всички те се характеризират в по-голяма степен с това, което са могли да извършат с помощта на Господ, отколкото с това, което не са могли да направят в резултат на своите ограничения.

Четем за Павел и Сила, които, докато са оковани в тъмница, се молят, пеят, преподават, свидетелстват – и дори кръщават началника на тъмницата⁴.

И отново за Павел, в Рим, който е под домашен арест за две години, като през цялото това време неспирно „им излага с доказателства Божието царство“⁵ и „поучава за Господ Исус Христос“⁶.

Четем за Нефи и Лехий, синовете на Еламан, които след като са измъчвани и хвърлени в тъмница биват обкръжени от защитен огън, докато Господният „тих глас на съвършена мекота... (не) пронизва (техните противници) до самата душа“⁷.

За Алма и Амулик в Амония, които виждат как мнозина „вярва(т)... и започ(ват) да се покаяват и да изследват усърдно писанията“⁸, макар двамата да са подигравани и оставени вързани в тъмница – без храна, вода и дрехи⁹.

Гватемала Сити, Гватемала

И накрая за Джозеф Смит, който чезне в затвора Либърти и се чувства изоставен и забравен, но след което чува думите на Господ: „Тези неща... ще бъдат за твое добро“¹⁰ и „Бог ще бъде с теб во веки веков“¹¹.

Всеки от тях е разбирал това, което Нефи е знаел, че въпреки многото огорчения в живота им, те са били изключително облагодетелствани от Господ.

Като отделни членове и Църква, ние също можем да направим паралел с начините, по които сме били облагодетелствани от Господ по време на трудните времена през последните няколко месеца. Нека примерите, които ще спомена, укрепят свидетелството ви за гледаческата способност на нашия жив пророк, който с въведените от него промени ни подготви, още преди какъвто и да е знак за пандемия, да устоим на последвалите трудности.

Първо – по-съсредоточено върху дома и подкрепяно от Църквата изучаване.

Преди две години президент Ръсел М. Нелсън каза: „Свикнали (сме) да мислим, че „църквата“ се случва в нашите сгради за събирания и се подкрепя от случващото се у

дома. Трябва да въведем промяна в този модел. ... Дошло е времето за *съсредоточена върху дома църква*, подкрепяна от случващото се в (нашите)... сгради¹². Каква пророческа промяна! Съсредоточеното върху дома изучаване на Евангелието бе приложено на практика с временно затваряне на сградите за събрания. Дори когато светът започне да се нормализира и ние се завърнем в сградите за събрания, ще искаме да задържим този съсредоточен върху

дома модел за изучаване на Евангелието, който развихме по време на пандемията.

Втори пример за това, че сме изключително облагодетелствани от Господ, е откровението относно служението **по един „по-висш и по-свят начин“**.

През 2018 г. президент Нелсън представи служението като промяна „в начина, по който се грижим един за друг“¹³. Пандемията ни предостави безброй възможности за подобряване на нашите умения за извършване на служение. Служещи братя и сестри, млади жени, млади мъже и други помагача за осигуряването на връзка, общуване, поддържане на дворове, храна, изпращане на съобщения чрез технологиите и за отслужването на причастие за нуждаещите се. Самата Църква също извършваше служение за другите по време на пандемията чрез безпрецедентно предоставяне на продукти на центрове за раздаване на храна, приюти за бездомни и центрове за подпомагане на емигранти, както и чрез проекти, насочени към най-сериозните огнища на глад в световен мащаб. Сестрите от Обществото за взаимопомощ и техните семейства откликнаха на поканата за произвеждане на милиони маски за здравни работници.

Последен пример за това, че сме благославяни по време на неслоди е

откриването на още по-голяма радост във възобновените храмови обреди.

Това може най-добре да се опише с история. Когато сестра Кейтлин Палмър получава своето призвание за мисия миналия април, тя е развълнувана, че е призвана да служи, но смята за също толкова важно и специално да отиде в храма, за да получи своето надаряване и да склочи свещени завети. Скоро след като насрочва дата за своето надаряване, е обявено, че всички храмове ще бъдат временно затворени, заради световната пандемия. След като научава тази съкрушителна новина, тогава тя узнава, че ще посещава Центъра за обучение на мисионери (ЦОМ) виртуално от дома си. Въпреки тези разочарования, Кейтлин решава да гледа положително на нещата.

През следващите месеци сестра Палмър никога не губи надежда, че ще отиде в храма. Семейството ѝ пости и се моли храмовете да бъдат отворени преди нейното заминаване. Сутрин тя често започва занятията от дома си, казвайки: „Дали днес няма да е денят, в който ще се случи чудо и храмовете ще бъдат отворени отново?“.

На 10 август Първото президентство обявява, че храмът на Кейтлин ще отвори врати за обреди за живите в деня, в който рано сутринта е насрочен полета за мисията ѝ. Нямамо как тя да може да отиде в храма и да хване полета си. С малка надежда за успех, семейството ѝ се свързват с президента на храма Майкъл Велинга, за да проверят дали има някакъв шанс да се случи дългоочакваното чудо. Постът и молитвите им получават отговор!

Куала Лумпур, Малайзия

В 2:00 ч. сутринта, часове преди отпътуването си, сестра Палмър и семейството ѝ с насълзени очи са приветствани на вратите на храма от усмихнатия президент на храм с думите: „Добро утро семейство Палмър. Добре дошли в храма!“.

След като тя получава надаряването си, те са помолени да се придвижат бързо, тъй като следващото семейство чака на вратите на храма. Родителите ѝ я откарват направо на летището, точно навреме, за да хване полета за мисията си.

Храмовите обреди, които ни липсваха в продължение на няколко месеца, ни се струват по-специални отпреди, понеже храмовете по света отварят отново на етапи.

Моля ви в заключение да чуete обещаващите, възторжени и вдъхновяващи думи на Пророка Джозеф Смит. Човек никога не би предположил, че той ги е написал по време на страдание и изолация – принуден да остане в една къща в Наву, криейки се от онези, които са търсели неправомерно да го задържат.

„Сега, какво чуваме в Евангелието, което сме получили? Един глас на радост! Глас на милост от

Вийя Алемана, район Валпараисо, Чили

небесата; глас на истина изпод земята; благовестия за мъртвите; глас на радост за живите и за мъртвите, благовестия за велика радост. ...

Не трябва ли да продължаваме в такова едно велико дело? Вървете напред, а не назад. Кураж, ... и напред, напред към победата! Нека сърцата ви ликуват и бъдат извънредно радостни. Нека земята избухне в песен¹⁴.

Братя и сестри, вярвам, че един ден всеки от вас ще си спомни отменените събития, тъгата, разочарованията и самотата, съгъстващи трудните времена, през които преминаваме, и ще види как те са погълнати от специалните благословии, увеличената вяра и укрепените свидетелства. Вярвам, че в този живот и в идния, вашите страдания, вашата „Амония“, вашия „затвор Либърти“, ще бъдат посветени за ваша полза¹⁵. Моля се, че също като Нефи, ние ще можем да приемаме огорченията в живота си, отчитайки факта, че сме изключително облагодетелствани от Господ.

Завършвам със свидетелството си за Исус Христос, на Когото страданията не са били чужди и Който, като част от Своето Единение, слиза по-ниско от всички неща¹⁶. Той разбира огорчението, болката и отчаянието ни. Той е нашият Спасител, нашият Изкупител, нашата надежда, нашата утеха и нашият Избавител. За това свидетелствам в Неговото свято име, Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Писмо на Първото президентство, 16 май 2020 г.
2. Писмо на Първото президентство, 19 май 2020 г.
3. 1 Нефи 1:1.
4. Вж. Деянията 16:24–33.
5. Деянията 28:23.
6. Деянията 28:31.
7. Еламан 5:30.
8. Алма 14:1.
9. Вж. Алма 14:22.
10. Учение и завети 122:7.
11. Учение и завети 122:9.
12. Ръсел М. Нелсън, „Откриващи бележки“, *Лиакхона*, ноем. 2018 г., с. 7.
13. Ръсел М. Нелсън, „Да работим с жар“, *Лиакхона*, май 2018 г., с. 118.
14. Учение и завети 128:19, 22.
15. Вж. 2 Нефи 2:2.
16. Вж. Учение и завети 122:8.

Дуе Караре, Падуа, Италия

От Милтън Камарго
Първи съветник в Общото президентство на
Неделното училище

Искайте, търсете, хлопайте

Една важна част от плана на Небесния Отец е възможността да общуваме по всяко време с Него, когато поискаме.

Преди четири месеца, докато изучавах Писанията, четях за мисията на Алма в Амония и попаднах на следното предложение в *Следвайте Ме, елате с Мен*: „Докато четете за големите благословии, които Бог е дал на народа на Нефи (вж. Алма 9:19–23), мислете за големите благословии, които Той е дал на вас“¹. Реших да направя списък на Божиите благословии към мен и да ги запиша в дигиталната версия на моето ръководство. След няколко минути имах списък с 16 благословии.

Най-великите от тях бяха големите благословии от милостта и единителната жертва на Спасителя за мен. Записах също благословията да представлявам Спасителя като млад мисионер в Португалия и по-късно, с любящата ми вечна спътница Патриша, в мисия Бразилия Порто Алегре Юг, където служихме с 522 енергични и чудесни мисионери. Говорейки за Патриша, на много от благословиите, които записах в онзи ден, сме се радвали заедно по време на нашия 40-годишен брак, включително запечатването ни в храма Сао Пауло Бразилия, трите

ни чудесни деца, техните брачни партньори и нашите 13 внуци.

Размишлявах и за праведните ми родители, които ме учеха на принципите на Евангелието, докато растях. Спомних си за един определен момент, когато любящата ми майка коленичи с мен до леглото ми, за да се молим заедно, когато бях на около 10 години. Сигурно е почувствала, че молитвите ми имат нужда от подобрене, за да достигнат до

моя Небесен Отец. Тогава тя каза: „Първо ще се моля аз, а след това ще се молиш ти“. Тя продължи да прави това много вечери, докато не беше убедена, че съм научил по принцип и на практика как да говоря на Небесния Отец. Ще съм й вечно благодарен, че ме научи да се моля, защото научих, че моят Небесен Отец чува молитвите ми и им отговаря.

Наистина, това бе още една благословия, която включих в моя списък – дарът да мога да чувам и да научавам Господната воля. Една важна част от плана на Небесния Отец е възможността да общуваме по всяко време с Него, когато поискаме.

Покана от Господ

Когато Спасителят посещава американския континент след Своето Възкресение, Той повтаря поканата, която отправя към Своите ученици в Галилея. Той казва:

„Искайте и ще ви се даде; търсете и ще намерите; хлопайте и ще ви се отвори.

Шугър Сити, Айдахо, САЩ

Защото всеки, който иска, получава; който търси, намира; и на този, който хлопа, ще се отвори“ (3 Нефи 14:7–8; вж. също Матей 7:7–8).

Нашият пророк, президент Ръсел М. Нелсън, ни отправя подобна покана в наши дни. Той казва: „Молете се в името на Исус Христос за вашите проблеми, страхове, слабости, да, именно за копнежите на сърцето си. И после слушайте! Записвайте мислите, които идват в ума ви. Записвайте чувствата си и вършете действията, които се чувстват подтикнати да вършите. Като повтаряте този процес ден след ден, месец след месец, година след година, ще „израствате в принципа на откровението“².

Президент Нелсън добавя: „В идните дни ще бъде невъзможно да оцелеем духовно без постоянното влияние на Светия Дух, което да ни направлява, насочва и утешава“³.

Защо откровенията са толкова важни за нашето духовно оцеляване? Защото светът може да бъде объркващ и шумен, изпълнен със заблуди и разсейвания. Общуването с нашия Отец в небесата ни позволява да различаваме какво е истина и какво е лъжа, какво е според Господния план за нас и какво не. Светът също може да бъде суров и съкрушаващ. Но когато споделяме своите мисли и чувства в молитва, ще усещаме утехата, която идва от нашия Отец в небесата, и уверение, че Той ни обича и цени.

Искайте

Господ казва, че „всеки, който иска, получава“. Изглежда просто да искаме, но това е мощно средство, защото разкрива желанията и вярата ни. Въпреки това отнема време и търпение да се научим да

Лотопа, Самоа

разбираме гласа Господен. Обръщаме внимание на мисли и чувства, които идват в умовете и сърцата ни, и ги записваме, както ни посъветва нашият пророк да правим. Да записваме впечатленията си е важна част от процеса на получаване. Това ни помага да си спомняме, преглеждаме и да почувстваме отново на какво ни учи Господ.

Наскоро мой близък ми каза: „Вярвам в истинността на личните откровения. Вярвам, че Светият Дух ще ми показва всичко, което трябва да правя“⁴. Лесно е да вярвам, когато усещам недрата вътре в мен да горят с безспорно убеждение⁵. Но как може Светият Дух винаги да ми говори по такъв начин?“

На своя близък и на всички вас казвам, че аз също искам постоянно да чувствам тези силни впечатления от Духа и винаги ясно да виждам пътеката, която трябва да следвам. Но не става така. Въпреки всичко, това, което може по-често да чувствате, е тихият, мек глас на Господ, нашепващ в ума и сърцето ни: „Тук

съм. Обичам те. Продължавай. Давай най-доброто от себе си. Ще те подкрепям“. Няма нужда винаги да знаем всичко или да виждаме всичко.

Тихият, мек глас е потвърждаващ, насърчаващ и утешаващ – и много пъти е точно това, от което се нуждаем за деня. Светият Дух е реален и впечатленията от Него са реални – и големите, и малките.

Търсете

Господ обещава: „Всеки, който търси, намира“. Търсенето включва умствени и духовни усилия – размишляване, изпитване, опитване и изучаване. Ние търсим, защото се уповаваме на обещанията на Господ. „Защото който идва при Бога, трябва да вярва, че има Бог и че Той възнагражда тези, които Го търсят“ (Евреите 11:6). Когато търсим, смирено признаваме, че все още имаме много да учим, а Господ ще разширява разбирането ни, подготвяйки ни да получаваме повече. „Защото ето, така казва Господ Бог: Аз ще дам на чедата човешки ред

Залцбург, Австрия

по ред, правило след правило, тук малко и там малко; ... защото на онзи, който приема, ще дам повече“ (2 Нефи 28:30).

Хлопайте

Накрая Господ казва: „И на този, който хлопа, ще се отвори“. Хлопането е действие на вяра. Когато полагаме съзнателни усилия да Го следваме, Господ отваря пътя пред нас. От един красив химн учим, че трябва да се „събуди(м) и (да) прави(м) нещо повече от това да мечтае(м) за небесата. Вършенето на добро носи наслада, неизмерима радост, благословия от дълг и любов“⁶. Старейшина Герит У. Гонг от Кворума на дванадесетте апостоли наскоро обясни, че откровението често идва, докато вършим нещо добро. Той казва: „Като се стремим да служим на тези около нас, Господ дава повече от Своята любов както на тях, така и на нас. Мисля, че чуваме Неговия глас. Той достига до нас по различен начин. Като се молим да помагаме на другите – на такива молитви Той иска да отговаря най-много“⁷.

Примерът на Алма

Това просто предложение в *Следвайте ме, елате с Мен* да мисля за моите благословии донесе сладък дух и някои неочаквани духовни прозрения. Продължавайки да чета за Алма и неговото служение в Амония, открих, че Алма дава добър пример за това какво означава да искаме, да търсим и да хлопаме. Ние четем, че „Алма се труд(и) много в Духа, борейки се с Бога в усърдна молитва Той да излее Своя Дух над людете в града“. Въпреки това, тази молитва не получава отговора, на който той се надява и Алма е изгонен от града. „Изнемогвайки от скръб“, Алма е почти на ръба да се откаже, но един ангел му казва: „Благословен си ти, Алма; ето защо, вдигни главата си и се радвай, защото имаш голяма причина да се радваш“. Тогава ангелът му казва да се върне в Амония и да опита отново, и Алма се връща „бързо“⁸.

Какво учим от Алма относно това да искаме, да търсим и да хлопаме? Учим, че молитвите изискват

духовни усилия и не винаги водят до резултатите, за които се надяваме. Но когато се чувстваме обезсърчени или изнемогващи от скръб, Господ ни дава утеха и сила по различни начини. Той може и да не отговаря на всичките ни въпроси и да не разрешава всичките ни проблеми веднага, а по-скоро ни насърчава да продължаваме да се опитваме. Тогава, ако бързо привеждаме плановете си в хармония с Неговия, Той ще отваря пътя пред нас, така както Го прави за Алма.

Свидетелствам, че това е диспенсацията на пълнотата на Евангелието. Можем да се радваме на благословиите на Единението на Исус Христос в нашия живот. Имаме Писанията, които са широко разпространени сред нас. Водени сме от пророци, които ни учат на Господната воля за трудните времена, в които живеем. В допълнение, имаме пряк достъп до свои откровения, така че Господ лично да ни утешава и напътства. Както ангелът казва на Алма, имаме „голяма причина да се радва(ме)“ (Алма 8:15). В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. *Следвайте Ме, елате с Мен – за отделни членове и семейства: Книгата на Мормон 2020 г.* (2019 г.), с. 91.
2. Ръсел М. Нелсън, „Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“, *Лиахона*, май 2018 г., с. 95; цитира *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит* (2008 г.), с. 140.
3. Ръсел М. Нелсън, „Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“, с. 96.
4. Вж. 2 Нефи 32:5.
5. Вж. Учение и завети 9:8.
6. „Have I Done Any Good?“, *Hymns*, no. 223.
7. „Как следвам повелението #НегоСлушай: старейшина Герит У. Гонг“ (видео), <https://www.tsurkvatanaisushristos.org/kak-sledvam-povelenieto-negoslushay-stareyshina-gerrit-u-gong/>.
8. Вж. Алма 8:10–18.

От старейшина Дейл Г. Ренлънд
От Кворума на дванадесетте апостоли

Да вършим праведното, да обичаме милостта и да ходим смирено с Бог

Да вършим праведното означава да сме почтени. Ние сме почтени спрямо Бог, като ходим смирено с Него. Ние сме почтени спрямо другите, като обичаме милостта.

Като последователи на Исус Христос и като светии от последните дни, ние се стремим – и сме насърчавани да се стремим – да се справяме по-добре и да бъдем по-добри¹. Вероятно сте се чудили като мен: „Добре ли се справям?“ „Какво още трябва да правя?“ или „Как аз, като несвършен човек, мога да заслужа да „живе(я) с Бога в състояние на нескончаемо щастие?“²

Старозаветният пророк Михей задава въпроса по следния начин: „С какво да дойда при Господа и да се поклоня пред Всевишния Бог?“³ Михей иронично се чуди дали прекомерните приноси може да са достатъчни, за да компенсират греха, като казва: „Ще благоволи ли Господ в хиляди овни или в десетки хиляди реки от масло? Да дам ли първородния си... за греха на душата си?“⁴

Отговорът е „не“. Добрите дела не са достатъчни. Спасението не може да се спечели⁵. Дори и

огромните жертви, за които Михей знае, че са невъзможни, не могат да изкупят и най-малкия грях. Ако бъдем оставени сами, идеята да се завърнем да живеем в присъствието на Бог става неосъществима⁶.

Без благословиите, които идват от Небесния Отец и Исус Христос, ние никога не можем да направим достатъчно или да сме достатъчни сами по себе си. Хубавото обаче е, че благодарение на Исус Христос и чрез Него можем да сме достатъчни⁷. Всички хора ще бъдат спасени от физическа смърт чрез благодатта Божия, посредством смъртта и Възкресението на Исус Христос⁸. И ако насочваме сърцата си към Бог, спасението от духовна смърт става възможно за всички „чрез Единението Христово... чрез подчинение на законите и обредите на Евангелието“⁹. Можем да бъдем изкупени от греха и да застанем чисти пред Бог. Както обяснява Михей: „(Бог) ти е

показал, човече, какво е доброто; и какво иска Господ от тебе: не е ли да вършиш праведното, да обичаш милост и да ходиш смирено със своя Бог?“¹⁰

Съветът на Михей как да обрнем сърцата си към Бог и да заслужим спасение съдържа три взаимносвързани елемента. Да *вършим праведното* означава да почитаме Бог и другите хора. Ние сме почтени спрямо Бог, като ходим смирено с Него. Ние сме почтени спрямо другите, като обичаме милостта. Следователно, *да вършим праведното* е практическо приложение на първата и втората най-големи заповеди – „да възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум... (и) да възлюбиш ближния си, както себе си“¹¹.

Да *вършим праведното* и да *ходим смирено с Бог* означава съзнателно да оттегляме ръцете си от неправдата, да ходим в наредбите Му¹² и да оставаме наистина верни. Праведният човек се отвръща от греха и се обръща към Бог, сключва

Сан Лукас Сакатепекес, Гватемала

завети с Него и спазва тези завети. Праведният човек избира да спазва Божиите заповеди, покаява се, когато не успее, и продължава да се старее.

Когато възкресеният Христос посещава нефитите, Той обяснява, че законът на Моисей е заменен от един по-висш закон. Той им казва повече да не „принасят... жертви и... всеизгаряния“, а да принасят „съкрушено сърце и разкаян дух“. Той също така обещава: „И който дойде при Мен със съкрушено сърце и разкаян дух, него ще кръстя с огън и със Светия Дух“¹³. Когато получим и използваме дара на Светия Дух след кръщението, можем да се радваме на постоянното спътничество на Светия Дух и да бъдем учени на всичко, което трябва да правим¹⁴, включително как да ходим смирено с Бог.

Жертвата на Исус Христос за греха и спасението от духовна смърт са достъпни за всички, които имат съкрушено сърце и разкаян дух¹⁵. Съкрушеното сърце и разкаяният дух ни подтикват да се покаяваме с радост и да се опитваме да ставаме по-подобни на нашия Небесен Отец и Исус Христос. По този начин ние получаваме пречистващата, изцеляваща и укрепваща сила на Спасителя. Ние не само вършим праведното и ходим смирено с Бог, но и се учим да обичаме милостта по начина, по който я обичат Небесният Отец и Исус Христос.

Бог се наслаждава на милостта и я предоставя щедро. Михей казва на Йехова: „Кой е Бог като Тебе, Който прощава беззаконие, ... ще се смил над нас“ и „ще хвърли всичките... грехове в морските дълбочини“¹⁶. Да обичаме милостта като Бог е неразривно свързано с това да се отнасяме справедливо

към другите и да нямаме лошо отношение към тях.

Важността на това да се отнасяме добре с другите е подчертана в една история за Хилел Старейшината, един юдейски учител, живял през първи век преди Христа. Един от учениците на Хилел бил отчаян поради сложността на Тората – петте книги на Моисей с техните 613 заповеди и свързани с тях равински писания. Ученикът предизвикал Хилел да обясни Тората за времето, за което Хилел успее да стои на един крак. Хилел може и да не е бил пръв балансър, но приел предизвикателството. Той цитирал стих от Левит, казвайки: „Да не отгъщаваш, нито да храниш злоба против онези, които са от народа ти, а да обичаш ближния си, както себе си“¹⁷. След това Хилел добавил: „Онова, което ти е омразно, не го прави на ближния си. Това е текстът на Тората, останалото са коментари. Отивай и учи“¹⁸.

Да се отнасяме с почит към другите е част от това да обичаме милостта. Обмислете един разговор, който дочух преди десетилетия в спешното отделение на болницата Джон Хопкинс в Балтимор, щата Мериленд, в САЩ. Един пациент, г-н Джаксън, бе учтив, приятен мъж,

добре познат на болничния персонал. Той многократно бил хоспитализиран за лечение на болести, свързани с алкохола. В един от случаите, г-н Джаксън се върна в болницата със симптоми, за които може да определи, че се дължат на възпаление на панкреаса, причинено от употребата на алкохол.

Към края на смяната си д-р Коен, един трудолюбив и уважаван лекар, прегледа г-н Джаксън и прецени, че той трябва да бъде хоспитализиран. Д-р Коен възложи на д-р Джоунс, лекарката, която бе след него на смяна, да приеме г-н Джаксън и да следи неговото лечение.

Д-р Джоунс бе завършила престижен медицински университет и бе в началото на специализацията си. Изтощителното обучение, често свързано с лишаване от сън, вероятно бе допринесло за негативния отговор на д-р Джоунс. При идеята да има пети приет пациент за нощта, тя шумно се оплака на д-р Коен. Мислеше, че е несправедливо да отдели много часове в грижи за г-н Джаксън, защото в крайна сметка той сам си е причинил тежкото състояние.

Д-р Коен почти шепнешком изрече категоричния си отговор. Той каза: „Д-р Джоунс, вие сте станали лекар, за да се грижите за хората и

Сао Пауло, Бразилия

да ги лекувате. Не сте станали лекар, за да ги съдите. Ако не разбирате разликата, нямате право да се обучавате в тази институция“. След тази забележка, д-р Джоунс усърдно се грижеше за г-н Джаксън по време на болничния му престой.

Г-н Джаксън вече не е сред живите. Но д-р Джоунс и д-р Коен направиха впечатляващи кариери. Обаче във важен момент от обучението ѝ д-р Джоунс имаше нужда да ѝ бъде напомнено да върши праведното, да обича милостта и да се грижи за г-н Джаксън, без да го съди¹⁹.

През годините това напомняне ми е било от полза. Да обичаме милостта означава, че не само обичаме милостта, която Бог ни предлага, но и се радваме, че Той предлага същата милост и на другите. И следваме Неговия пример. „Всички са равни пред Бога“²⁰ и всички се нуждаем от духовно лечение, за да ни се помогне и да бъдем изцелени. Господ казва: „Не считай една плът повече от друга, или един човек да не се мисли за по-горен от другия“²¹.

Исус Христос е пример за това какво означава да вършим праведното и да обичаме милостта. Той свободно общува с грешници, като се отнася към тях с почит и уважение. Той проповядва за радостта от спазването на Божиите заповеди и се стреми да вдъхновява, вместо да заклеймява хората, които имат трудности. Той изобличава онези, които Го обвиняват, че служи на хора, които те считат за недостойни²². Подобно самодоволство Го наскърбява тогава и сега²³.

За да бъде подобен на Христос, човек върши праведност, като се отнася с почит както към Бог, така и към другите хора. Праведният човек е вежлив на думи и дела и

осъзнава, че различията във възгледите или вярванията не са пречка за искрената доброта и приятелското отношение. Хората, които вършат праведното, „няма да имат помисли да се нараняват един друг, а да живе(ят) в мир“²⁴ един с друг.

За да бъде подобен на Христос, човек трябва да обича милостта. Хората, които обичат милостта, не съдят, те проявяват състрадание към другите, особено към по-малко облагодетелстваните; те са мили, добри и почитени. Тези хора се отнасят към всички с обич и разбиране, независимо от индивидуалните им особености, като например раса, пол, религиозна принадлежност, сексуална ориентация, социален статус и племенни, кланови или национални различия. Христовата любов е по-важна от всички тях.

За да бъде подобен на Христос, човек избира Бог²⁵, ходи смирено с Него, старее се да Му угоди и спазва завети с Него. Хората, които ходят смирено с Бог, помнят това, което Небесният Отец и Исус Христос са направили за тях.

Добре ли се справям? Какво още трябва да правя? Действията, които предприемаме в отговор на тези въпроси, определят нашето щастие в този живот и във вечността. Спасителят не иска да приемаме спасението като даденост. Но дори когато сме сключили свещени завети, има възможност да „отпадне(м) от благодатта и да отстъпи(м) от живия Бог“. Затова трябва да внимаваме и да се молим винаги, да не би да изпаднаем в изкушение²⁶.

Същевременно, нашият Небесен Отец и Исус Христос не желаят да бъдем парализирани от постоянна несигурност през земния ни път и да се чудим дали сме направили

Чиба, Япония

достатъчно, за да бъдем спасени и възвисени. Те определено не желаят да бъдем тормозени от грешки, за които сме се покаяли, възприемайки ги като незарастващи рани²⁷, или прекалено да се боим, че може отново да се препънем.

Можем да правим оценка на личния си напредък. Можем да знаем, че „житейския път, който следваме, е съгласно Божията воля“²⁸, когато вършим праведност, обичаме милостта и ходим смирено с нашия Бог. Ние придобиваме качествата на Небесния Отец и Исус Христос и се обичаме един друг.

Когато вършите тези неща, вие ще следвате заветната пътека и ще бъдете достойни да живеете „с Бога в състояние на нескончаемо щастие“²⁹. В душата ви ще се изливат славата Божия и светлината на вечния живот³⁰. Ще бъдете изпълнени с безмерна радост³¹. Свидетелствам, че Бог е жив и че Исус е Христос, нашият Спасител и Изкупител, Който с любов и радост предлага Своята милост на всички. Харесва ви това, нали! В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Можем да се справяме по-добре и да бъдем по-добри“, *Лиахона* май 2019 г., с. 67–69.
2. Мосия 2:41.
3. Михей 6:6.

От старейшина Кели Р. Джонсън
От Седемдесетте

4. Михей 6:7.
5. Вж. Ефесяните 2:8, 2 Нефи 31:19, Алма 22:14, Алма 42:14, 3 Нефи 18:32, Мороний 6:4, Учение и завети 3:20.
6. Вж. 3 Нефи 27:19.
7. Вж. Алма 41:8, Мороний 10:32–33.
8. Вж. 1 Коринтяните 15:22, Алма 11:42–45.
9. Символът на вратата 1:3.
10. Михей 6:8; вж. подобни увещания в Алма 41:14, Учение и завети 11:12 и Символът на вратата 1:13.
11. Вж. Матей 22:35–40. За обсъждане на връзката между първата и втората голяма заповед, вж. Russell M. Nelson, “Teach Us Tolerance and Love,” *Ensign*, May 1994, 69–71; Далин Х. Оукс, „Двете големи заповеди“, *Лиакхона*, ноем. 2019 г., с. 73–76.
12. Вж. Йезекиил 18:8–9.
13. 3 Нефи 9:19–20; вж. също Учение и завети 59:8.
14. Вж. 2 Нефи 32:5.
15. Вж. 2 Нефи 2:7.
16. Михей 7:18–19.
17. Левит 19:18.
18. Вж. Babylonian Talmud, Shabbat 31a:6; вж. също jewishvirtuallibrary.org/gabbi-hillel-quotes-on-judaism-and-israel. Хилел Старейшината бил дядото на Гамалиил, който е споменат в Деянията 5:34. Гамалиил бил учителят на Савел от Тарс. Вж. Isidore Singer, ed., *The Jewish Encyclopedia* (1903), “Gamaliel I,” 5:558–59.
19. Г-н Джаксън, д-р Коен и д-р Джоунс не са истинските имена на хората.
20. 2 Нефи 26:33.
21. Мосия 23:7.
22. Вж. Joseph Smith, “History, 1838–1856, volume D-1 [1 August 1842–1 July 1843],” 1459, josephsmithpapers.org.
23. Вж. Лука 15:1–2.
24. Мосия 4:13.
25. Вж. Моисей 7:33.
26. Учение и завети 20:32–34.
27. Вж. Бойд К. Пакър, „Планът на щастие“, *Лиакхона*, май 2015 г., с. 28. Президент Пакър казва: „Когато е завършен процесът на покаянието, не остават никакви белези поради Единението на Исус Христос. ... Единението... може да измие всяко петно, независимо от това колко трудно, или колко дълго или колко пъти е повтаряно. Единението може да ви освободи отново да продължавате напред, чисти и достойни, към преследване на пътеката, която сте избрали в живота си“.
28. *Lectures on Faith* (1985), 38.
29. Мосия 2:41.
30. Вж. Алма 19:6.
31. Вж. Учение и завети 11:13.

Сила за устояване

Само вярата и словото Божие, които изпълват душите ни, са достатъчни, за да ни укрепват и осигуряват достъп до Неговата сила.

Преговаряйки ученията на нашия скъп пророк, президент Ръсел М. Нелсън, намерих дума, която той често използва в много речи. Тази дума е *сила*.

На първата обща конференция, след като е подкрепен за апостол, президент Нелсън говори за силата¹. През годините той продължава да преподава относно силата. Откакто подкрепихме президент Нелсън за наш пророк, той преподава за принципа на силата – поспециално Божията сила – и как можем да имаме достъп до нея. Той

учи как можем да използваме Божията сила, докато служим на другите², как покаянието кани силата на Исус Христос и Неговото Единение в нашия живот³, и как свещенството – силата и властта на Бог – благославя всички, които сключват завети с Него и ги спазват⁴. Президент Нелсън свидетелства, че Божията сила подпомага хората, които са надарени в храма, когато те спазват своите завети⁵.

Бях особено очарован от задачата, която президент Нелсън постави на общата конференция през април 2020 г. Той ни напътства да „изучаваме и (да) се молим, за да научим повече за силата и знанието, с които сме били надарени или с които предстои да бъдем надарени“⁶.

В отговор на това предизвикателство, аз изучавах, молих се и научих някои полезни неща за силата и знанието, с които съм бил надарен – или с които предстои да бъда надарен.

Да разбираме какво е нужно да правим, за да имаме достъп до Божията сила в нашия живот, не е лесно, но се уверих, че е възможно, когато проучваме това в ума си и се молим Светият Дух да ни просветли⁷. Старейшина Ричард Г. Скот дава ясно определение какво

Сан Лукас Сакатепекес, Гватемала

представява силата Божия: това е „силата да вършим повече, отколкото можем да вършим сами“⁸.

Да изпълваме сърцето и душата си със словото Божие и да основаваме вярата си на Исус Христос е от ключово значение за призоваване на силата Божия, която да ни помага в тези трудни времена. Без да посяваме дълбоко в сърцата си словото Божие и вярата в Исус Христос, нашите свидетелства и вяра може да отслабнат и да загубим достъп до силата, която Бог желае да ни дава. Повърхностната вяра не е достатъчна. Само вярата и словото Божие, които изпълват душите ни, са достатъчни, за да ни укрепват и осигуряват достъп до Неговата сила.

Докато със сестра Джонсън отглеждахме нашите деца, насърчавахме всяко от тях да се учи да свири на музикален инструмент. Но им позволявахме да вземат уроци по музика, само ако изпълняват своята част и се упражняват с инструмента си всеки ден. Една събота, дъщеря ни, Джалин, имала голямо желание да играе със свои приятели, но още не се била упражнявала на пианото. Осъзнавайки, че е обещала да се упражнява в продължение на 30 минути, тя решила да включи хронометър, защото не желаела да се упражнява нито минута повече от обещаното.

Минавайки покрай микровълновата печка на път за пианото, тя се спряла и натиснала няколко бутона. Но вместо да настрои хронометъра, тя настроила микровълновата печка да готви 30 минути и натиснала бутона за старт. След около 20 минути упражняване, тя се върнала в кухнята, за да провери колко време остава и намерила микровълновата печка в пламъци.

След това тя изтича в задния двор, където работех, крещейки, че къщата гори. Аз бързо влязох вкъщи и наистина намерих микровълновата печка в пламъци.

Опитвайки се да спася дома ни от изгаряне, посегнах зад микровълновата, изключих я и използвах захранващия кабел, за да вдигна горящата микровълнова печка от плота. С надеждата героично да овладеем ситуацията и да спася дома ни, въртейки пламтящата микровълнова печка в кръг, за да я държа далеч от тялото си, стигнах до задния двор и с още едно люлеещо движение я хвърлих върху ливадата. Там успяхме да потушим огнените пламъци с маркуч.

Какво не беше наред? В микровълновата печка трябва да има храна, която да поеме енергията, а когато вътре няма нищо, печката поема енергията, става гореща и може да се запали, самоунищожавайки се в куп пламъци и пепел⁹. Микровълновата ни печка пламна и изгоря, защото в нея нямаше нищо.

По същия начин хората, държащи се здраво за вярата и словото Божие, ще могат да поемат и надвишат огнените стрели, които противникът със сигурност ще изпраща, за да ни унищожи¹⁰. В противен случай нашите вяра, надежда и убеденост може да не устоят и подобно на празната микровълнова печка, бихме могли да се превърнем в жертва.

Научих, че когато се държа здраво за словото Божие и имам вяра в Господ Исус Христос и Неговото Единение, мога да разчитам на силата Божия, за да побеждавам противника и всичко, с което той може да ме атакува. Павел ни учи, че когато се сблъскваме с трудности, можем да разчитаме на обещанието

Куала Лумпур, Малайзия

от Господ: „Защото Бог ни е дал дух не на страх, а на сила, любов и себевладение“¹¹.

Знаем, че като дете Спасителят „растеше, крепнеше и се изпълваше с мъдрост; и Божията благодат беше на Него“¹². Знаем още, че докато расте, „Исус напредваше в мъдрост, в ръст и в благоволение пред Бога и хората“¹³. И знаем, че когато започва Неговото служение, хората, които го слушат „се удивляваха на учението Му, защото Неговото слово беше с власт“¹⁴.

Чрез подготовка, Спасителят израства в сила и успява да устои на всички изкушения на Сатана¹⁵. Като следваме примера на Спасителя и се подготвяме чрез изучаване на словото Божие и усилване на вярата ни, ние също можем да разчитаме на силата Божия, за да устояваме на изкушенията.

През този период на ограничение за събиране на живо, когато редовното посещаване на храма е невъзможно, си поставих за цел да продължа да изучавам и научавам повече за силата Божия, която ни се дава, когато сключваме и спазваме храмови завети. Както се обещава в освещаващата молитва на храма Къртланд, тръгвайки си от храма, ние сме въоръжени с Божията сила¹⁶. Няма срок, след чието изтичане Бог да спира да дарява сила на хората, които сключват завети

Орем, Юта, САЩ

в храма и ги спазват, нито пък има ограничение в достъпа до тази сила по време на пандемия. Неговата сила в живота ни започва да намалява само ако ние не спазваме сключените завети или живеем така, че да не сме достойни за нея.

Докато със скъпата ми съпруга служихме като ръководители на мисионери в Тайланд, Лаос и Мианмар, бяхме преки свидетели как хората, сключващи и спазващи свещени завети в храма, получават силата Божия. Общият фонд за подпомагане на посещаващите храма направи възможно за много светии от тези три страни да посетят храма, след като изпълниха своята част чрез лична жертва и подготовка. Спомням си как се срещнахме с група от 20 верни светии от Лаос на едно летище в Банкок, Тайланд, за да им помогнем да се прехвърлят на друго летище в Банкок и да хванат полета си до Хонконг. Тези членове на Църквата бяха много въодушевени, че най-после ще пътуват до Дома Господен.

Когато се срещнахме с тези добри светии при завръщането им, забелязахме тяхното допълнително духовно израстване и сила, получени от храмовото им надаряване и

сключването на завети с Бог. Тези светии наистина си тръгнаха от храма „въоръжени с (Неговата) сила“¹⁷. Силата да вършат повече, отколкото могат да вършат сами, им помага да преодоляват трудностите на членството в Църквата в родната им страна и да продължават напред, оповестявайки „истинно извънредно велики и славни вести“¹⁸, изграждайки Божието царство в Лаос.

През този период, когато не можем да посещаваме храма, уповал ли е всеки от нас на заветите, които сме сключили в храма, за да поставим ясна и неизменна насока на нашия живот? Тези завети, ако бъдат спазвани, ни дават поглед и очаквания за бъдещето, също и твърда решимост да сме достойни, за да получаваме всичко, което Господ ни е обещал чрез нашата вяръност.

Аз ви каня да се стремите към силата, която Бог желае да ви дава. Свидетелствам, че когато се стремим към тази сила, ще бъдем благославяни с по-голямо разбиране за любовта, която нашият Небесен Отец изпитва към нас.

Свидетелствам, че поради любовта на Небесния Отец към вас и мен, Той е изпратил Своя възлюбен

Син, Исус Христос, да бъде нашият Спасител и Изкупител. Свидетелствам за Исус Христос, Който има всяка власт¹⁹ и правя това в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Russell M. Nelson, “Protect the Spiritual Power Line,” *Ensign*, Nov. 1984, 30–32.
2. Ръсел М. Нелсън, „Служение чрез силата и властта от Бога“, *Лиахона*, май 2018 г., с. 68–75.
3. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Откриващи бележки“, *Лиахона*, май 2019 г., с. 112.
4. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Служение чрез сила и власт от Бога“, с. 68–69.
5. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Напредвайте с вяра“, *Лиахона*, май 2020 г.
6. Ръсел М. Нелсън, „Напредвайте с вяра“, с. 115.
7. Вж. Учение и завети 9:7–9.
8. Ричард Г. Скот, „За да има мир у дома“, *Лиахона*, май 2013 г., с. 30.
9. „Микровълновите печки използват микровълни, за да затоплят храните и течностите. Трябва да има нещо вътре в печката, което да поема тези вълни. В противен случай, микровълновата печка сама ще поеме вълните. Вълните ще загряват камерата за готвене на печката, в опита си да намерят нещо, което да ги поеме. Накрая те ще стигнат до магнетрона на микровълновата печка, който е източникът на микровълните. Магнетронът не може да се справя с прекомерно количество енергия, затова продължава да го изпраща към други части на микровълновата печка. Ако една микровълнова печка работи празна, това ще повреди магнетрона и другите ѝ части. В най-лошия случай частите на микровълновите печки ще се претоплят и samozапалят“ (Abacus Appliance Service Corporation, “Will I Destroy My Microwave If It Runs Empty?” Aug. 16, 2012, abacusappliance.com; see also Julie R. Thomson, “13 Things You Should Never Put in the Microwave,” June 13, 2014, huffpost.com).
10. Вж. 1 Нефи 15:24.
11. 2 Тимотей 1:7.
12. Лука 2:40.
13. Лука 2:52.
14. Лука 4:32.
15. Вж. Матей 4:1–11, Лука 4:1–14, Учение и завети 20:22.
16. Вж. Учение и завети 109:22.
17. Учение и завети 109:22.
18. Учение и завети 109:23.
19. Вж. Матей 28:18.

От старейшина Джефри Р. Холанд
От Кворума на дванадесетте апостоли

Чакайки Господа

Вяра означава да се уповаваме на Бог в добри и лоши моменти, дори когато това включва страдания, докато не видим Неговата ръка, открита за нас.

Мои обични братя и сестри, всички, а аз най-много, очакваме с нетърпение да чуем заключителните бележки на нашия възлюбен пророк, президент Ръсел М. Нелсън. Това беше една великолепна конференция, но това е вторият път, когато COVID-19 доведе до промени в традиционните събирания. Толкова ни омръзна от тази зараза, която ни натоварва до краен предел. И явно някои от братята ми вече са предприели съответните действия. Моля, знайте, че непрестанно се молим за хора, които са засегнати по някакъв начин, особено за тези, които са изгубили свои близки. Всички бихте се съгласили, че това продължава твърде дълго.

Колко дълго трябва да чакаме облекчение от трудностите в живота ни? Колко трябва да устояваме на лични изпитания, докато чакаме и чакаме, а помощта сякаш се бави? Защо има забавяне, когато товарите сякаш са повече, отколкото можем да носим?

Докато задаваме подобни въпроси, можем, ако се опитаме, да чуем вика на друг човек, носещ се от влажна и тъмна килия през една

от най-студените зими в района тогава.

„О, Боже, къде си Ти? – се чува от дълбините на затвора Либърти. – И къде е шатрата, която покрива тайното Ти място? Докога ще се възпира Твоята ръка?“¹ Колко още, о, Господи, колко?

И така, ние не сме първите, нито ще бъдем последните, които ще задават такива въпроси, когато скърбите ни обременяват или болката в сърцето не изчезва. Сега няма да говоря за пандемии или затвори, а за вас, за вашите семейства и съседи – всички с много подобни трудности. Говоря за копнежа на мнозина, които биха желали да са семейни, а не са, или са семейни и желаят връзката им да бъде малко по-божествена. Говоря за онези, които трябва да се справят с нежеланата поява на сериозни здравословни състояния, може би нелечими, или които цял живот се борят с генетични дефекти, за които няма лек. Говоря за непрестанната борба с емоционални и умствени проблеми, които сериозно обременяват душите на мнозина страдащи поради тях, а също и сърцата на

тези, които ги обичат и страдат заедно с тях. Говоря за бедните, за които Спасителят ни казва никога да не забравяме, и за вас, които чакате завръщането на дете, без значение от възрастта му, което е избрало пътека, различна от тази, по която сте се молили да поеме.

Освен това осъзнавам, че дори този дълъг списък от неща, които може лично да очакваме, не успява да обхване огромните икономически, политически и социални грижи, засягащи всички нас. Нашият Отец в небесата ясно очаква да се справяме с тези изключително трудни обществени проблеми толкова добре, колкото и с личните, но ще има моменти в живота, когато дори и най-добрите ни духовни усилия

Сан Лукас Сакатепекес, Гватемала

и горещи, искрени молби няма да водят до победите, за които жадуваме, без значение дали във връзка с големите световни или малките лични въпроси. И така, докато заедно работим и чакаме отговорите на някои от молитвите ни, аз ви предлагам своето апостолско обещание, че молбите са чути и ще получат отговор, макар вероятно не когато или както ние желаем. Но те *винаги* получават отговор във времето и по-начина, по който един знаещ всичко и вечно състрадателен родител би отговорил. Мои обични братя и сестри, моля ви, разберете, че Този, Който никога „няма задреме, нито ще заспи“², е загрижен за щастието и в крайна сметка за възвисяването на Своите чеда повече от всичко останало, което едно божествено същество има да прави. Той е славното възплащение на чистата любов и Милостив Отец е Неговото име.

„Ако е така – бихте могли да кажете – не трябва ли Неговата любов и милост просто да разделят

Шугър Сити, Айдахо, САЩ

нашето Червено море и да ни позволяват да преминаваме пред трудностите си по суха земя? Не трябва ли той да изпраща чайки от 21-ви век, които да долитат отнякъде, за да излапат всички вредни за нас съвременни скакалци?“

Отговорът на подобни въпроси е: „Да, Бог може да осигурява незабавни чудеса, но рано или късно научаваме, че времената и сезоните на земния ни път се определят само и единствено от Него“. Той определя времето за всичко в живота на всеки от нас поотделно. За всеки болен, изцелен на мига, докато чака да влезе в къпалнята на Витесда³, някой друг ще прекара 40 години в пустинята, чакайки да влезе в обетованата земя⁴. За всеки Нефи или Лехий, божествено предпазен от заобикалящ го огън поради вярата му⁵, ще има един Авинадий, изгорен на клада също заради вярата му⁶. Спомняме си също, че Илия, който в миг призовава огън от небесата като свидетелство срещу Валовите пророци⁷, е същият, който устоява през период, когато няма дъжд с години, и който за известно време е хранен с оскъдното, което може да бъде донесено в човката на врана⁸. По мои изчисления това едва ли е било нещо, което бихме нарекли угощение.

Какъв е смисълът? Смисълът е, че вяра означава да се уповаваме на Бог в добри и лоши моменти, дори когато това включва страдания, докато не видим Неговата ръка, открита⁹ за нас. Това може да е трудно в съвременния свят, в който мнозина вярват, че най-върховното добро в живота е да се избягват страданията, че никой никога не трябва да се измъчва за нищо¹⁰. Но тези вярвания никога няма да ни

Саонара, Падуа, Италия

водят до „мярката на ръста на Христовата пълнота“¹¹.

Извинявам се на старейшина Нийл А. Максвел за това, че се осмелявам да променя и добавя към нещо, което той е казал някога, но аз също смятам, че „животът на човек... не може да бъде едновременно изгълнен с вяра и без стрес“. Просто няма как „да се носим безгрижно в живота“, като казваме, докато отпиваме от поредната чаша лимонада: „Господи, дай ми всички Твои избрани качества, но се погрижи да нямам мъка, нито печал, нито болка, нито противопоставяне. Моля Те не позволявай някой да не ме харесва или да ме предаде, и най-вече, никога не позволявай да се чувствам изоставен от Теб или тези, които обичам. Всъщност, Господи, внимателно ме пази от всички преживявания, които са Те направили божествен. А когато всички други са изминали своите трънливи пътеки, позволи ми да дойда и да живея с Теб, където да мога да се хваля колко подобни сме по силни страни и качества, докато се нося на своя облак от удобно християнство“¹².

Мои обични братя и сестри, християнството носи утеха, но често

не е нещо удобно. Пътеката на светостта и щастието тук и след това е дълга и често камениста. Изискват се време и много усилия, за да я извървим. Но, разбира се, наградата за това е толкова велика. Тази истина е преподадена ясно и убедително в 32-ра глава на Алма в Книгата на Мормон. Там този велик висш свещеник учи, че ако словото Божие бъде посадено в сърцата ни като обикновено семе и ако се грижим за него достатъчно, като го поливаме, плевим, подхранваме и насърчаваме, *в бъдеще* то ще даде плод, „който е най-скъпоценният, ... по-сладък от всичко, що е сладко“, а опитването му води до състояние, при което повече не гладуваме, нито жадуваме¹³.

Много уроци са преподадени в тази изключителна глава, но основният от тях е аксиомата, че семето трябва да бъде подхранвано и трябва да чакаме да се развие, да *„очаква(ме) с око на вяра* плода му“¹⁴. Алма казва, че нашата жътва идва след усърдие, вяра и търпение¹⁵. Не е чудно, че той завършва своите изключителни увещания, като повтаря три пъти призова за *усърдие* и *търпение* при подхранването на словото Божие в сърцата ни, като *„очакваме“*, както казва той, с *„дълготърпение дървото да (ни) принесе плод“*¹⁶.

COVID и рактът, съмненията и тревогите, финансовите трудности и семейните изпитания. Кога ще бъде повдигнато това бреме? Отговорът е – след време¹⁷. А дали това ще е след кратък или дълъг период от време, не винаги зависи от нас, но чрез благодатта Божия благословии ще се изливат над тези, които се държат здраво за Евангелието на Исус Христос. Това е било уредено в една много усамотена градина и

на един обществен хълм в Йерусалим много отдавна.

Сега, докато слушаме нашия възлюбен пророк в края на тази конференция, нека помним, както Ръсел Нелсън е показвал през целия си живот, че тези, които *„чакат Господа“*, ще подновят силата си (и) ще се издигат с крила като орли, ще тичат и няма да се уморят, ще ходят и няма да отслабнат¹⁸. Моля се, след време, рано или късно, тези благословии да бъдат дадени на всеки един от вас, който търси облекчение от скърбите си и свобода от печалта си. Свидетелствам за любовта на Бог и за Възстановяването на Неговото славно Евангелие, което по един или друг начин дава отговори за всички наши проблеми в живота. В изкупващото име на Господ Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Учение и завети 121:1–2.
2. Вж. Псалми 121:4.
3. Вж. Йоан 5:2–9.
4. Вж. Числа 32:13, Второзаконие 2:7, Исус Навин 5:6.
5. Вж. Еламан 5:20–52.
6. Вж. Мосия 17.
7. Вж. 3 Царе 18:17–40.
8. Вж. 3 Царе 17:1–7.
9. Вж. Учение и завети 123:17.
10. Вж. Rankin Wilbourne and Brian Gregor, “Jesus Didn’t Suffer to Prove a Philosophical Point,” *Christianity Today*, Sept. 20, 2019, christianitytoday.com.
11. Ефесяните 4:13.
12. Старейшина Джефри Р. Холанд прави промяна на текста на Нийл А. Максвел; вж. Neal A. Maxwell, “Lest Ye Be Wearied and Faint in Your Minds,” *Ensign*, May 1991, 88.
13. Алма 32:42.
14. Алма 32:40, курсив добавен.
15. Алма 32:42.
16. Алма 32:43, вж. също Алма 32:41–42.
17. Алма 32:42.
18. Исайя 40:31, курсив добавен; вж. също Исайя 40:28–30.

От президент Ръсел М. Нелсън
Президент на Църквата на Исус Христос
на светиите от последните дни

Една нова действителност

*Каня ви все по-пълно да обръщате своите
сърца, умове и души към нашия Небесен
Отец и Неговия Син, Исус Христос.*

Скъпи братя и сестри, какви славни два дни от общата конференция! Съгласен съм със старейшина Джефри Р. Холанд. Както спомена той, всички послания, молитви и музикални изпълнения бяха вдъхновени от Господ. Благодарен съм за всички, които участваха, по какъвто и да е начин.

Представях си ви, докато слушах по време на конференцията. Молих Господ да ми помогне да разбера вашите чувства, притеснения и проблемите, които се опитвате да решите. Чудех се с какво да приключи тази конференция, така че вие да продължите напред с оптимизма за бъдещето, който знам, че Господ иска да чувствате.

Живеем в славно време, предричано от пророците в продължение на векове. Диспансация, в която праведните няма да бъдат лишени от нито една духовна благословия¹. Въпреки размириците по света², Господ иска от нас да „очаква(ме) с радостно нетърпение бъдещето“³. Нека не буксуваме на едно място, вгълбени в спомени за миналото. Събирането на Израил продължава

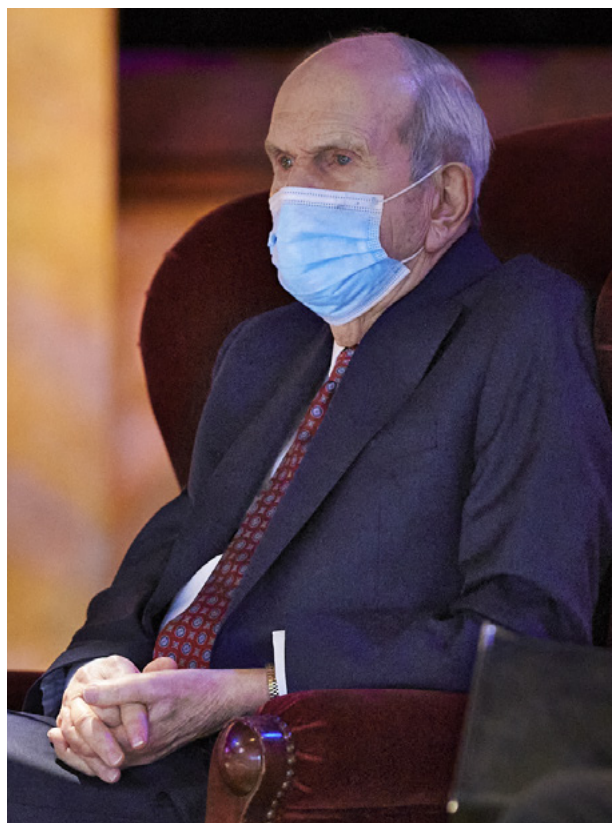
напред. Господ Исус Христос ръководи делата на Своята църква и тя *ще* постига божествените си цели.

Вие и аз сме изправени пред трудната задача да се погрижим всеки от *нас* да достигне своя божествен потенциал. Днес често се говори за „една нова действителност“. Ако наистина искате да поставите началото на „една нова действителност“, ви каня все по-пълно да обръщате своите сърца, умове и души към нашия Небесен Отец и Неговия Син, Исус Христос. Нека това да бъде *вашата* нова действителност.

Живейте във вашата нова действителност, като се покайвате ежедневно. Стремете се да бъдете все по-чисти

в мисли, слова и на дела. Служете на другите. Гледайте на нещата от вечна перспектива. Увеличавайте своите призвания. Братя и сестри, каквито и да са вашите трудности, живеете всеки ден така, че да бъдете все по-подготвени да срещнете вашия Създател⁴.

Затова имаме храмове. Господните обреди и завети ни подготвят за вечен живот, най-великата от всички Божии благословии⁵. Както знаете, пандемията от Ковид наложи затварянето на нашите храмове. След това пристъпихме към постепенно, координирано отваряне, включващо няколко фази. С преминаването на много храмове във втора фаза, само през изминалите няколко месеца хиляди двойки бяха запечатани и

хиляди получиха собствените си надарвания. Чакаме с нетърпение момента, в който всички достойни членове на Църквата ще могат отново да служат на своите предци и да се покланят в светите храмове.

Сега, с удоволствие обявявам плановете за строеж на шест нови храма на следните места: Тарауа, Кирибати; Порт Вила, Вануату; Линдън, Юта; Метрополитен регион Гватемала, Гватемала; Сао Пауло изток, Бразилия и Санта Крус, Боливия.

Молим се както ние изграждаме и поддържаме в добро състояние тези храмове, така и всеки един от нас да поддържа себе си достоен да влезе в светия храм.

Сега, мои скъпи братя и сестри, благославям ви да бъдете изпълнени с мира на Господ, Исус Христос. Неговият мир е отвъд всяко човешко разбиране⁶. Благославям ви с повече желание и по-голяма способност да се подчинявате на Божиите закони. Обещавам ви, че като правите това, ще бъдете обсипвани с благословии, между които повече смелост, лични откровения, хармония у дома и радост сред несигурността.

Нека заедно продължаваме напред към постигането на нашето божествено поръчение, а именно да подготвяме себе си и света за Второто пришествие на Господ. Моля се за това, изразявайки своята обич към вас, в светото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Учение и завети 121:26–29.
2. Вж. Учение и завети 45:26; 88:91.
3. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., с. 546.
4. Вж. Алама 12:24; 34:32.
5. Вж. Учение и завети 14:7.
6. Вж. Филипийците 4:7.

Табоао да Сера, Сао Пауло, Бразилия

Обявени са промени при ръководителите

По време на общата конференция през октомври 2020 г. бяха обявени един нов член на президентството на Седемдесетте, един нов висш ръководител седемдесетник, един нов член на Председателстващото епископство и четирима нови областни седемдесетници.

Старейшина Brent X. Нилсън бе подкрепен като член на президентството на Седемдесетте след освобождаването на старейшина Л. Уитни Клейтън, който бе обявен за почетен седемдесетник. Старейшина Патрик Кийрън сега служи като старши президент на Седемдесетте, позиция, на която досега бе старейшина Клейтън.

Старейшина Дийн М. Дейвийс бе подкрепен като висш ръководител седемдесетник след като бе освободен като първи съветник в Председателстващото епископство. Епископ У. Кристофър Уодъл бе подкрепен да замени старейшина Дейвийс като първи съветник в Председателстващото епископство, а епископ Л. Тод Бъдж, който бе освободен като висш ръководител седемдесетник, бе подкрепен като втори съветник (позицията досега бе заемана от епископ Уодъл).

Старейшина Енрике Фалабела и старейшина Ричард Дж. Мейнс също бяха освободени като висши ръководители и обявени за почетни седемдесетници.

Биографиите на някои от тези ръководители започват от тази страница. Беше обявено и освобождаването на 47 областни седемдесетници и призоваването на четири областни седемдесетници (вж. страница 30). ■

Старейшина Брент Х. Нилсън

Президентството на Седемдесетте

Един от важните уроци, които старейшина Brent X. Нилсън научава, след като негов близък напуска за няколко години Църквата е, че *всички* Божии чеда се нуждаят от любовта на Спасителя и изцелителната сила на Неговото Единение.

По това време, докато изучава Лука 15 със семейството си, старейшина Нилсън чува притчата за блудния син по един нов начин.

„По някаква причина, винаги мислех за себе си като за сина, който остава у дома. ... (През) онази сутрин аз осъзнах, че донякъде аз бях блудният син – казва той. – Всички ние не заслужаваме да се прославим от Бога (вж. Римляните 3:23). Всички ние се нуждаем от Единението на Спасителя, за да ни изцели. Всички ние сме изгубени и трябва да бъдем намерени“¹.

Старейшина Brent Хач Нилсън е подкрепен като член на президентството на Седемдесетте на 3 октомври 2020 г., след освобождаването на старейшина Л. Уитни Клейтън, който е обявен за почетен седемдесетник.

Старейшина Нилсън е роден в Бърли, Айдахо, САЩ на 8 декември 1954 г. Като млад отслужва пълновременна мисия във Финландия. Той сключва брак с Марша Ан Б्राдфорд през юни 1978 г. в храма Солт Лейк. Те са родители на шест деца.

Старейшина Нилсън получава бакалавърска степен по английски език от Университета Бригъм Йънг през 1978 г. През 1981 г. той получава докторска степен по право от Университета на Юта. След това работи като адвокат и съдружник в адвокатска кантора в Туин Фолс, Айдахо, САЩ в продължение на близо 30 години.

Старейшина Нилсън е служил като съветник в област Тихи океан и област Филипини, както и като президент на област Филипини. От 2015 до 2020 г. той служи като изпълнителен директор на Мисионерския отдел.

Преди да бъде призован като висш ръководител седемдесетник през април 2009 г., той служи като президент на Младите мъже в район, епископ, висш съветник, съветник в президентство на кол, президент на кол и областен седемдесетник в област Айдахо. ■

БЕЛЕЖКА

1. Brent X. Нилсън, „Очакване на блудните“, *Лиахона*, май 2015 г., с. 103.

Старейшина Дийн М. Дейвийс

Висш ръководител седемдесетник

През 1989 г., докато се прибира с колата си от работа, старейшина Дийн М. Дейвийс попада в земетресение в Сан Франциско, Калифорния, САЩ, което силно разтърсва колата му. По-късно, докато размишлява над последвалите разрушения в района, той си припомня важността на това да градим живота си на стабилна основа.

„Никой от нас не би построил съзнателно дома си, работното си място или свещените домове за поклонение на пясък, чакъл или пък без съответните скици и материали – казва той. – Нека приемем поканата на Спасителя да дойдем при Него. Нека градим живота си на една безопасна и сигурна основа“¹.

Старейшина Дейвийс, който служи в Председателствашото епископство от април 2012 г., е подкрепен като висш ръководител седемдесетник на 3 октомври 2020 г. Старейшина Дейвийс служи в Председателствашото епископство като втори съветник на епископ Гари Е. Стивънсън, докато епископ Стивънсън не бива подкрепен за член на Кворума на дванадесетте апостоли на 3 октомври 2015 г. Тогава старейшина Дейвийс е подкрепен като първи съветник на епископ Жералд Косе, който идва на мястото на старейшина Стивънсън в качеството си на нов председателстващ епископ.

Дийн Майрън Дейвийс е роден в Солт Лейк Сити, Юта, САЩ през 1951 г. След като отслужва пълновременна мисия в мисия Уругвай/Парагвай, през 1973 г. той сключва брак с Дарла Джеймс в храма Солт Лейк. Те имат 5 деца и 17 внуци.

През юли 1995 г. той започва да работи за Църквата, като става директор на отдела за специални проекти, отговарящ за недвижимото имущество със специално предназначение, храмов дизайн и строеж на храмове. Преди да работи за Църквата, старейшина Дейвийс работи за High Industries, Inc. в Ланкастър, Пенсилвания и за Bechtel Investments, Inc. в Сан Франциско, Калифорния. Той получава бакалавърска степен по икономика на земеделието от Университета Бригъм Йънг и завършва напреднали изпълнителни програми от университетите Станфорд и Нортуетърн.

Епископ Дейвийс е служил като президент на мисията Пуерто Рико Сан Хуан, като съветник на президент на мисия, президент на кол, съветник на президент на кол, изпълнителен секретар на кол, висш съветник, както и в няколко епископства. ■

БЕЛЕЖКА

1. Вж. Дийн М. Дейвийс, „Сигурна основа“, *Лиахона*, май 2013 г., с. 9, 11.

Епископ Л. Тод Бъдж

Втори съветник в Председателствашото епископство

След като служи 18 месеца като висш ръководител седемдесетник, епископ Л. Тод Бъдж е подкрепен като втори съветник в Председателствашото епископство. Той заема мястото на епископ Дийн М. Дейвийс, който е призван за висш ръководител седемдесетник.

През 1984 г. епископ Бъдж завършва бакалавърска степен по икономика в университета Бригъм Йънг. Работи в Bain & Company Japan, Citibank, N.A. и GE Capital в Япония и Атланта, Джорджия, САЩ. Той става президент и главен изпълнителен директор на Токио Стар Банк Лимитед през 2003 г. и служи като председател на борда на банката от 2008 до 2011 г. Служил е и като член на борда на директорите на Хавайски авиолинии.

В един момент от живота си, докато епископ Бъдж планира да смени професията си, той получава ценен съвет. „В бизнеса се нуждаем от хора, които са почтени“ – му казва един ментор, допълвайки, че кариерният му път ще му предоставя много възможности да съветва и помага на хора.

Всъщност, кариерата на епископ Бъдж му предоставя много възможности да оказва положително влияние в света на бизнеса, включително за отварянето на вратите за споделянето на Евангелието в Япония, където той преди това е служил като мисионер в мисия Япония Фукуока. По-късно той служи като президент на мисия Япония Токио.

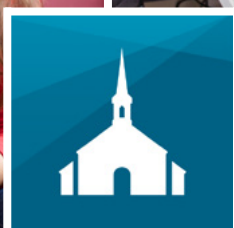
„Благата вест на Евангелието – учи той, – не е обещание за живот без скръб и изпитания, а живот, изпълнен с цел и смисъл – живот, в който нашите скърби и страдания могат да бъдат „погълнати от радостта в Христа“ (Алма 31:38)¹.

Лорънс Тод Бъдж е роден на 29 декември 1959 г. в Питсбърг, Калифорния, САЩ. Запознава се с Лори Карпентър по време на първата си година в Университета Бригъм Йънг. Сключват брак в храма Логан Юта през 1981 г. Те са родители на шест деца.

Преди да бъде призван за висш ръководител седемдесетник, епископ Бъдж служи като областен седемдесетник, президент на кол, изпълнителен секретар на кол, президент на Младите мъже в кол, епископ и президент на кворума на старейшините. ■

БЕЛЕЖКА

1. Л. Тод Бъдж, „Постоянно и крепко доверие“, *Лиахона*, ноем. 2019 г., с. 47.

Системата за препоръчване на хора за мисионерите – проста и бърза

Сега е по-просто и по-бързо от всякога за членовете да помагат на приятелите си да се срещат с мисионерите, благодарение на скорошните обновления в системата, чрез която членовете могат да изпращат препоръки на хора за мисионерите. Обновеният процес по изпращане на препоръки е създаден с цел бързо свързване на мисионерите с даващите препоръката членовете, за да може да планират преживяване, което да помогне на приятеля на членовете най-добре да започне евангелските уроци, които представят мисионерите.

Ето как става:

1. Когато вашият приятел или познат се съгласи да се срещне с мисионерите, вие просто попълвате формуляр за препоръчване на човек посредством приложението Member Tools или на ChurchofJesusChrist.org/

referrals. Можете също така да оставите данни за връзка с вас, както и бележка за мисионерите.

2. След като бъде изпратен формулярът, сестра мисионерка, на която е възложено да помага с препоръките от членовете, ще се свърже с вас. Тя ще възложи препоръчания човек на правилното място и ще ви помогне да се свържете с местните мисионери.
3. Местните мисионери ще получат и данните за връзка с вас заедно с данните за препоръчания човек. Това ви дава възможност да обсъдите с мисионерите ситуацията и нуждите на препоръчания от вас приятел. Можете да поговорите с тях за това как да помогнат на вашия приятел да има страхотно преживяване. Също така ще имате възможността да изберете да участвате в мисионерските уроци толкова, колкото желаете.

„Мисионерите са учени, че трябва да се отнасят към всяка препоръка за човек, получена от член, като към нещо скъпоценно – казва старейшина Маркър Б. Наш от Седемдесетте. – Когато мисионерите получат препоръка за човек, те са учени да ви попитат как най-добре могат да помогнат на вашия приятел. Когато членовете и мисионерите работят заедно, Господ ще ги вдъхновява да създават значимо преживяване, за да помогнат на вашите приятели да се доближават до Исус Христос“.

Този нов интерактивен инструмент в момента се предлага на 33 езика. ■

Посетете ChurchofJesusChrist.org/referrals, за да научите повече или да изпратите препоръка за човек.

Промени в списанията на Църквата

От януари 2021 г. в списанията на Църквата ще има големи промени. *Лиахона* ще стане списание за пълнолетни читатели, предоставящо едно издание за пълнолетните по целия свят. По целия свят ще са на разположение отделни списания за младежи и деца. Съдържанието в електронен формат и вложките с местни материали ще се разширят и ще подобрят евангелските прозрения и ресурси, налични за членовете на Църквата по света.

Ще се преустанови използването на името *Ensign*, младежкото списание сега ще стане известно като *За укрепването на младежите* (заместващо *New Era*), а заглавието на списанието за деца ще продължи да е *Приятел*.

Тези промени в списанията ще предоставят няколко ползи на светиите от последните дни по целия свят:

- За пръв път семейства извън англоговорящите страни ще имат възможността да се абонират за списания, които са специално за деца и младежи.
- В някои области и на някои езици списанията ще се публикуват по-често, отколкото в миналото.
- Световното семейство на Църквата ще получава едни и същи послания чрез световните издания. ■

Прочетете коментари за тези промени на страници 39–40.

Обявени са шест нови храма

Шест нови храма бяха обявени от президент Ръсел М. Нелсън по време на неделната следобедна сесия на общата конференция. Бяха обявени храмове в:

- **Тарава, Кирибати.** Кирибати е страна, състояща се от 32 атола в Тихия океан, близо до международната линия на смяна на датата.
- **Порт Вила, Вануату.** Вануату е страна, състояща се от около 80 острова в южната част на Тихия океан.
- **Линдън, Юта, САЩ.** Линдън се намира на около 64 км южно от Солт Лейк Сити.
- **Метрополитен регион Гватемала, Гватемала.** В Гватемала, която се намира в Централна Америка, скоро ще има четири храма.
- **Сао Пауло изток, Бразилия.** Това ще бъде 12-тият храм, обявен за Бразилия.
- **Санта Круз, Боливия.** Това ще бъде вторият храм в тази южноамериканска страна.

Откакто става президент на Църквата през 2018 г., президент Нелсън е обявил, че ще бъдат построени 49 нови храма. Църквата в момента има 230 храма, които са обявени, в строеж или действащи. ■

Изявление относно храмовата церемония

Първото президентство направи следното изявление на 20 юли 2020 г. относно промени в начина на извършване на надаряването в храма:

„Свещените учения, обещания и обреди на храма са с древен произход и насочват чедата на Бог към Него, като сключват допълнителни завети и научават повече за Неговия план, включително за ролята на Спасителя Исус Христос.

Начините на обучение в храма са променяни много пъти посредством вдъхновение, дори в днешни времена, за да се помогне на членовете по-добре да разбират и живеят според това, което научават в храма.

Част от служението в храма включва сключване на свещени завети или обещания с Бог. Повечето хора са запознати със символичните действия, които съпътстват

сключването на религиозни завети (като например молитва, потопяване на човек във вода при кръщение или хващане за ръце по време на бракосъчетание). Подобни символични действия съпътстват сключването на храмовите завети.

Поради загриженост към всички и желание да се подобри процесът на придобиване на знание в храма, наскоро бяха одобрени промени при обряда на храмовото надаряване. Предвид свещеното естество на храмовите церемонии, молим нашите членове и приятели да не се занимават с предположения или публични обсъждания на тези промени. Вместо това каним членовете на Църквата да продължат да очакват деня, когато могат да се завърнат и цялостно да участват в свещената храмова работа с молитва и благодарност“. ■

Онлайн система за списъци за молитва в храма

Създадена е онлайн система, която да позволява на членовете да изпращат имена на близки или приятели, за да може тези имена да бъдат сложени в списъка за молитва. Искания за добавяне на име към списъците за молитва в храма могат да бъдат изпращани, като посетите страницата с информация на някой храм на ChurchofJesusChrist.org/temples и натиснете върху линка със списъка за молитва. Искания могат да бъдат изпращани също и от раздел „Храмове“ на мобилното приложение Member Tools. След въвеждане на имената, те се изпращат до съответния храм (или до най-близкия действащ храм).

Членовете на много религии се молят за обичаните от тях хора, когато имат заболявания или други трудности. В Писанията има множество примери за това как Исус Христос се моли с групи от хора и увещава присъстващите също да се молят. Тази практика се съблюдава и в храма, където членовете се обединяват във вяра и молитва, молейки се на Бог да благослови хората, чиито имена са в списъците за молитва. ■

Общият наръчник е наличен в електронен формат

Процесът по преработването на *Общ наръчник: да служим в Църквата на Исус Христос на светите от последните дни* продължава, като скоро ще бъде публикуван превод на подбрани материали на 21 основни езика.

Новият наръчник бе публикуван в електронен формат на английски през февруари 2020 г., заедно с допълнителни преработени материали през март и юли. До този момент 16 от 38-те глави на наръчника са преписани и публикувани. Останалите глави ще бъдат преработени през идните месеци, като това включва преработване с цел намаляване на дължината и опростяване на нивото за четене.

Скоро след общата конференция през октомври 2020 г. ще започне публикуването на 21 езика (в допълнение към английския) на глава 32, „Покаяние и съвети относно членството в Църквата“ и откъси от раздел 38.6, „Правила при проблеми от морално естество“ (който подкрепя глава 32). Допълнителни глави ще бъдат преведени и подготвени за публикуване през идните месеци, като накрая целият материал ще бъде наличен на 35 езика.

Въпреки че наръчникът е наличен на Интернет страницата на Църквата и в приложението Gospel Library, материалите са предназначени основно за ръководителите на Църквата. Преработеният наръчник заменя *Handbook 1* (за президенти на кол и епископи) и *Handbook 2* (за всички ръководители) и съчетава

информацията от двата наръчника в едно издание.

Организационната рамка за новия наръчник е делото на спасението и възвисяването, което включва четири аспекта, върху които трябва да се съсредоточаваме, докато се доближаваме до Христос и помагаме в Божието дело:

1. Живот според Евангелието на Исус Христос
2. Грижа за нуждаещите се
3. Канене на всички да приемат Евангелието
4. Свързване на семействата за вечността

Тези глави са предвидени да помагат на ръководителите по света да служат с Христова загриженост, когато прилагат различните програми, правила и процедури на Църквата и при необходимост ги адаптират спрямо местните обстоятелства.

Електронното издание на наръчника позволява извършването на обновления и преработки, докато Църквата се разраства и докато правилата биват променяни. Принципите на гъвкавост и приспособяване, включени в наръчника, помагат на ръководителите и членовете ефективно да прилагат принципи и програми на Църквата в конгрегации с всякакви размери, както и из цялата разнообразна, световна общност от светии. ■

Новини за редакцията на сборника с химни

През юни 2018 г. бе обявена редакция на сборника на Църквата с химни и на сборника с детски песни, както и бе отправена молба за отзиви от членовете относно свещената музика, а също и за това членовете да изпращат оригинални химни, песни и текстове на песни. Близко 50 000 членове попълниха анкета с отзиви относно настоящите ни свещени музикални произведения. Участниците в анкетата споделиха и чувствата си относно предложените произведения от други вероизповедания, които ще бъдат взети предвид за евентуално включване.

Бяха получени над 16 000 музикални предложения от членове в 66 страни. Тези оригинални химни и песни се разглеждат на множество етапи от международна група таланти членове, както и от комисиите по редакцията към Централата на Църквата.

Комисиите са благодарни на членовете по целия свят за това, че предлагат времето и талантите си, за да помогнат на други хора да се доближават до Спасителя чрез свещена музика. Всички изпратени химни и предложения биват внимателно разглеждани и се очаква, че новите сборници ще бъдат налични след няколко години. ■

Идеи за дейности

Има много начини да помагате на членовете да учат от посланията на общата конференция. Тук са дадени няколко примера, но вие може да имате други идеи, които ще са по-подходящи за вашия кворум или за вашето Общество за взаимопомощ.

Залцбург, Австрия

- **Обсъждайте по групи.**
Разделете членовете на малки групи и възложете на всяка група да чете и обсъжда различна част от посланието от общата конференция. След това помолете всяка група да сподели истина, която членовете ѝ са научили. Или бихте могли да групирате хора, които са изучавали различни части и да ги оставите да споделят един с друг това, което са научили.
- **Отговаряйте на въпроси.**
Поканете членовете да отговорят на въпроси, подобни на следните, относно посланието от конференцията: Какви евангелски истини откриваме в това послание? Как можем да прилагаме тези истини? Какви покани са отправени и какви благословии са обещани? Какво научаваме от това послание за делото, което Бог иска да вършим?
- **Споделяйте цитати.**
Поканете членовете да споделят цитати от посланието от конференцията, които ги вдъхновяват да изпълняват отговорностите си в делото по спасението. Насърчете ги да обмислят как биха могли да споделят тези цитати, за да благословят някого, в това число свои близки и хора, на които служат.
- **Споделяйте нагледни уроци.**
Поканете предварително няколко членове да донесат от къщи предмети, които биха могли да използват за преподаване на посланието от конференцията. По време на събирането помолете членовете да обяснят каква е връзката между тези предмети и посланието.
- **Подготвяйте уроци, които да преподавате у дома.**
Помолете членовете да работят по двойки, за да подготвят урок за домашна вечер, основаващ се на посланието от конференцията. Как бихме могли да направим посланието по-подходящо за нашите семейства? Как можем да споделим това послание с хората, на които служим?
- **Споделяйте преживявания.**
Прочетете заедно няколко изказвания от посланието от конференцията. Помолете членовете да споделят примери от Писанията и от своя живот, които илюстрират или подкрепят ученията, които се преподават в тези изказвания.
- **Учете повече за стих от Писанията.**
Поканете членовете да прочетат стих от Писанията, чиято препратка е дадена в посланието от конференцията. Помолете ги да обсъдят как ученията в посланието им помагат да разбират по-добре стиха.
- **Търсете отговори.**
Предварително формулирайте няколко въпроса, на които да може да се отговори, като се използва посланието от конференцията. Съсредоточете вниманието си върху въпроси, които предизвикват дълбок размисъл или прилагане на евангелски принципи (вж. *Да преподаваме като Спасителя*, с. 31–32). След това дайте възможност на членовете да изберат въпрос и да открият отговорите в посланието. Поканете ги да обсъдят отговорите си на малки групи.
- **Търсете изрази и фрази.**
Поканете членовете внимателно да прегледат посланието от конференцията в търсене на изрази, които имат специално значение за тях. Помолете ги да споделят тези изрази и това, което научават от тях. По какъв начин тези учения ни помагат да изпълняваме Господното дело?
- **Използвайте творческите си умения.**
Поканете членовете да направят плакат или книгоразделител, който включва кратко вдъхновяващо изказване от посланието от конференцията. Дайте им възможност да споделят това, което са направили. ■

За повече идеи как да изучаваме посланията от общата конференция и как да преподаваме от тях, разгледайте „Идеи за изучаване на посланията от общата конференция и преподаване от тях“ в раздела Обща конференция в Gospel Library.

Фотографии: Сан Лукас Сакатекекес, Гватемала, вложка: Сао Пауло, Бразилия

„Като изучавате Писанията си през следващите шест месеца, аз ви насърчавам да си направите списък с всичко, което Господ обещава, че ще стори за заветния Израил – увещава членовете на Църквата президент Ръсел М. Нелсън. – Смятам, че ще се останете смаяни!“

